

Giới thiệu Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà

Liễu Hạ Băng là cô nàng nữ sinh có cá tính mạnh mẽ, cùng đó là những danh hiệu hotgirl của trường, không ít chàng trai theo đuổi. Nhưng sở thích duy nhất của cô đó là đọc truyện ngôn tình. Một hôm cô đọc được cuốn truyện ngôn tình sắc, thì chẳng may xuyên vào, đã vậy lại còn là nữ phụ có kết cục bi thảm.

Nhưng may mắn thay, nữ phụ cô xuyên vào là con chính thất nên được cưng chiều hơn nữ chính. Dù sau này có kết cục bi thảm thì hiện tại cuộc sống của cô rất tốt, chỉ có điều là phải tranh đấu để giành lấy hạnh phúc của riêng mình. Mời các bạn đón đọc truyện Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Xuyên vào rồi!! A! Cuốn sách trời đánh

Sáng hôm sau, cô thức dậy đập vào mắt là căn phòng ngủ xa hoa, tráng lệ. Cô giật nảy mình, căn phòng này là sao nếu cô nhớ không nhầm thì phòng của cô chỉ là căn nhà trọ tồi tàn thôi sao lấy đâu ra căn phòng này?

Không lẽ cô bị bắt cóc, không thể nào cô chẳng có chút giá trị lợi dụng nào cả họ bắt cô về thì cũng chỉ tốn gạo nuôi thôi và lại có tên cướp nào lại để nạn nhân ở căn phòng này đâu. Hàng loạt nghi vấn được đặt ra, nhưng chả có cái nào khả quan.

Bỗng cửa phòng mở ra. Người con gái mặc đồ hầu gái vẻ mặt lo lắng cùng tự trách đi đến chỗ cô. Thấy cô ngồi dậy đầy mắt cô ánh lên vẻ yên tâm cùng hồi hận nhào đến chỗ cô hỏi tới tấp.

“Tiểu thư cô có sao không tại em, tất cả là tại em vì sự sơ suất của em để cho nhị tiểu thư có cơ hội xô ngã tiểu thư. Tiểu thư muốn phạt em thế nào cũng được ... Ủa má sao tiểu thư không trả lời em không lẽ tiểu thư bị mất trí nhớ á không được đâu huhu tiểu thư của em, trả tiểu thư lại cho em” nói xong cô gái ấy khóc thét lên.

Ui da diếc tai cô mắt cô đã chết đâu cần gì phải khóc tang như thế. Nhưng cô ta nói cái gì? Tiểu thư là cô sao? Cô là tiểu thư bao giờ? Theo kinh nghiệm đọc sách của cô chỉ có một khả năng ... Cô xuyên không. Thiên a! Con yêu ông quá chắc ông thấy con ăn ở phúc đức nên ông đã rủ lòng từ bi giúp con thoát khỏi căn bệnh viêm màng túi đúng không. Nhưng điều quan trọng bây giờ là phải giả bộ mất trí nhớ có như vậy thì mọi người mới không nghi ngờ.

“ta là ai mà ngươi là ai? Sao ta lại ở đây?”

“Hức hức tiểu thư là đại tiểu thư Liễu gia tên là Liễu Hạ Băng còn nô tì là Tiểu Úc, nô tì được tiểu thư cứu mạng trong rừng và đc tiểu thư đưa về Liễu gia. Hai hôm trước tiểu thư bị nhị tiểu thư Liễu Huệ Di xô ngã nên thành ra cái dạng này.”

Rầm!!! Nghe như sét đánh ngang tai, cái gì mà Liễu Hạ Băng với chả Liễu Huệ Di, không phải là nữ phụ và nữ chính trong chuyện ngôn tình thật vẫn hôm nọ sao. Thiên ơi sao ông nở đẩy tôi phải hứng chịu số phận bi thảm của cô nữ phụ này sao! A cô chưa có muốn chết.

“Thôi được rồi ngươi ra ngoài đi cho ta nghỉ ngơi” Phục hồi lại tinh thần cô nói.

Mà khoan không phải nhan sắc nữ phụ này rất đẹp sao? Cô phải đi chiêm ngưỡng mới được.

Nghĩ là làm cô đi vội vào nhà vệ sinh sau khi nhìn vào tấm gương đang phản chiếu hình ảnh mình cô liền sững người. Đẹp quá! Nếu chỉ dùng từ đẹp thì không thể hình dung mỹ mạo của người này. Nếu phải dùng từ thì chỉ có “thần tiên hạ phàm” mới lột tả hết khí chất cùng dung mạo của người này. Có dung mạo tuyệt trần như thần tiên và khí chất lạnh lùng khó tiếp cận như thần tiên vậy. Quả là một tuyệt sắc giai nhân diễm lệ khuynh thiên. Đôi mắt xinh đẹp không nhiễm chút bụi trần hồn nhiên ưu tư tựa như giọt nước đầu mùa trong vắt thuần khiết. Cái mũi như được điêu khắc tinh xảo hoàn mỹ thoát tục. Cánh môi hồng nhuận e ấp lộ ra hàm răng trắng tinh. Làn da trắng không tì vết, dung nhan khuynh quốc khuynh thành. Oa tưởng gì thì ra vì cái nhan sắc hại thủy này mà khiến cô chết không toàn thây.

Ai nha quả là hồng nhan bạc mệnh.

Nhưng cái bụng còn cào réo âm ỉ khiến cô gạt hết tất cả suy nghĩ vừa nảy, quan trọng là tìm cái lót bụng cái đã sau đó cô chạy một mạch xuống bếp.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Chạm mặt với đôi cầu nam nữ

Dưới phòng bếp, một đôi nam nữ đang ân ái ái ái với nhau, bầu không khí vô cùng ám muội nhưng lại bị phá vỡ.... vì sự xuất hiện đột ngột của cô. Bỗng tiếng nói nhỏ nhẹ the thé vang lên

“Chị hai sao chị lại xuống đây? Em nghĩ bây giờ hẳn chị đang ở trong phòng đọc sách sao.”

Liễu Huệ Di thấy cô đi xuống thì bất ngờ nhưng lại nhanh chóng được thay bằng đồ kị cùng ganh ghét. Chết tiệt thật sao cô ta lại xuất hiện ở đây không phải lúc nào cô ta cũng ru rú trong thư phòng sao? Lỡ nếu như Dạ Thần thấy nhan sắc của cô ta thì sao, vậy bao nhiêu công sức cô bỏ ra sẽ đổ sông đổ biển hết trơn á. Hạ Băng cũng thầm đánh giá cô ta, thân hình thanh mảnh, khuôn mặt xinh đẹp nhưng vẫn chưa đến độ khuynh thành. Lo đánh giá nhan sắc của nữ chủ làm cho cô quên mất sự hiện diện của người đàn ông đứng cạnh cô ta. Hắn ta sau khi thấy cô liền bị vẻ đẹp của cô làm cho đứng hình vài giây, sau khi lấy lại tinh thần thì lại tức giận vì cô không thêm đoái hoài gì đến bản thân mình. Sau khi hồi thần lại cô đáp

“À chị định xuống bếp định kiểm chút gì bổ bụng ấy mà”

“Chị à sao chị mới bị thương mà không ở trên lầu có gì thì nói để em đem lên cho”

Cô ta giả vờ lo lắng hỏi nhưng trong mắt một tia lo lắng nhỏ cũng không thấy. Chẳng may hành động này lại rơi vào mắt Tiêu Dạ Thần khiến hắn sinh ra tia chán ghét. Nhưng hắn ta cố để sự chán ghét ấy xuống đứng lên hỏi

“Ai đây Huệ Di”

Nghe hắn nói vậy Huệ Di bỗng bức tức sao hắn không gọi cô là Di nhi nữa đúng chắc chắn là do bị con hồ li tinh kia quyến rũ rồi.

“Dạ đây là chị em tên Liễu Hạ Băng còn đây là Tiêu Dạ Thần bạn trai của em” nghe thoáng qua thì như câu giới thiệu bình thường nhưng nếu để ý sẽ thấy cô ta đang đánh dấu chủ quyền.

“Chào em anh là Tiêu Dạ Thần rất vui được gặp em” Tiêu Dạ Thần nở nụ cười mê hoặc lòng người khuôn mặt anh tỏa ra tia ấm áp. Nhưng đối với cô chẳng có chút quyến rũ nào cả. Đáp lại anh chỉ là sự lạnh lùng cùng chán ghét với cô nam nhân của nữ chủ đều đáng ghét như nữ chủ chỉ là theo nguyên tác cô vẫn chưa chạm mặt với một ai trong hậu cung của cô ta.

“Chào” Cô lạnh lùng nói.

Hắn chưa bao giờ cảm thấy thất bại như thế trên đời này chắc cô chính là nữ nhân đầu tiên cưỡng lại nụ cười của anh. Nghĩ vậy sự hứng thú đối với cô lại tăng thêm ngay cả dục vọng chiếm hữu cũng vậy.

“Hai đứa cứ tự nhiên chị đi trước đây” Cô không muốn ở lại nơi đó thêm nữa, chỉ là khi cô quay người đi không để ý đến tầm mắt nóng rực của tên kia.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Đụng trúng nam chủ

Ai nha mới xuyên qua thôi mà cô đã gặp nam chủ và cả nữ chủ. Tên đó là nam chủ đầu tiên dc nữ chính bắt về hậu cung của mình. Là người thừa kế duy nhất của Tiêu thị không chỉ vậy hắn còn là con cháu của hoàng thất Anh. Mẹ là công chúa Anh còn ba là nhà chính trị gia nổi tiếng kiêm chủ tịch Tiêu thị. Là một người ôn nhu và hoà nhã bất quá chỉ là vỏ bọc nội tâm hắn ta là con người hung tàn giết người không thấy máu. Nữ chủ vừa gặp đã mê nhưng lại vờ như không có chút ấn tượng hắn ta thấy nữ chủ khá thú vị thì liền để ý và bị vẻ yếu đuối mềm mỏng của nữ chủ đại nhân mê hoặc cái kết chắc mọi người cũng biết nên ta quay lại việc chính. Thoát khỏi dòng suy nghĩ thì cái bụng lại không nghe lời réo lên ục ục. Cô muốn ăn lắm chứ nhưng nếu xuống sẽ chạm mặt đôi cầu nam nữ kia nên cô quyết định đi ra ngoài ăn.

Trên con đường tấp nập người đi lại, bỗng cô đâm sầm vào một người, tên chết tiệt nào đâm bà đấy. Mãi vẫn không có động tĩnh gì nên cô ngược mắt lên. Người đàn ông anh tuấn, mặc áo sơ mi cùng quần jean đen giản dị nhưng vẫn không thể che đi được khí thế bức người của anh ta. Bất quá đẹp trai mà vô duyên đối với cô chỉ là đồ bỏ đi

“Nè anh kia mắt để dưới mông hay sao mà đâm vào bốp tiểu thư không biết xin lỗi là sao hả.” Từ khi cô ngược mắt nhìn hắn thì tâm hắn đã chấn động là thiên sứ sao đẹp quá do bận nhìn cô đến hồn bay phách lạc mà quên mất sự khó chịu của cô gái vừa hôn đất kia.

“ Ah xin lỗi cô có sao không?”

“ Tất nhiên là có “

“Này cô đi đâu đấy tôi có thể tiễn một đoạn bây giờ trời tối nên rất nguy hiểm” Tên sói già kia đâu có dễ dàng để cô rời đi nhanh như thế.

“Tôi đang định kiếm nhà hàng nào đó để ăn nếu không phiền thì nhờ anh vậy”

“Tốt quá tôi cũng định tìm cái gì đó để bỏ bụng” Rồi anh thân sĩ dẫn cô lên chiếc ferrari của hắn. Còn cô trong lòng nghĩ hắn cũng không tệ liền theo sau.

Không lâu sau chiếc xe dừng lại ở một nhà hàng năm sao nổi tiếng . Hai người ra đã thu hút được rất nhiều sự chú ý của các thực khách cùng nhân viên nơi đây. Có người đang ăn thì làm rơi đồ . Còn nhân viên phục vụ thì ngưng lại tất cả mọi việc chỉ để ngắm cô và hắn. Thực ra những người ở đây đã thấy qua không biết bao mình tinh nổi tiếng nên cũng có khả năng miễn dịch với người đẹp nhưng cô gái này thật xinh đẹp đến nỗi mỗi nơi cô đi mọi người đều phải choáng ngợp.

Cô thầm cười khở có cái nhan sắc hoạ thuỷ này là phúc hay hoạ đây. Còn tên đứng cạnh cô mặt đã sẫm đen hơn cả đất nòi . Lòng thầm kêu gào “ Nhìn gì mà nhìn đó là thê tử ta đây còn nhìn nữa đừng trách ta móc mắt các người ra đó” Nhưng hắn phải cố kiềm chế để tạo hình tượng tốt trong mắt Liễu Hạ Băng chứ

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mâ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ăn chùa

Cô và hắn khoan thai đi vào nhà hàng, từng bước chân lộ ra phong thái cao quý, nhìn qua biết chắc có xuất thân danh giá. Ngoài mặt thì vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng nhưng bên trong ta đã sẫm không chịu nổi chứa ọi có phải là đầu tiên nhìn thấy gái đẹp đâu mà lỗ quá vậy nước miếng chảy hết ra rồi kia.

Do để tránh xa những con mắt thèm thuồng kia mà tên nọ bắt ra ngồi trong phòng vip.

“ Cho hỏi tiền sinh và vị tiểu thư ăn gì ?”

Anh phục vụ ấy là người duy nhất giữ được bình tĩnh đúng là mắt mặt quá đi.

“ Hôm nay tôi mời em cứ gọi những gì mình thích. “

“ Nếu anh đã nói vậy thì tôi không khách sáo đâu . Cho tôi một phần gà quay , một sườn cừu nướng, một pizza cỡ lớn, blah blah ... Và hai li trà sữa. “
Cô nói một mạch nào có để ý xung quanh đâu cô đã bị thức ăn lấp đầy không để ý tên bên cạnh sẫm nhãn mi.

“ Em gọi nhiều như vậy liệu có ăn hết không” Hắn không tin người con gái nhỏ nhắn trước mặt hắn lại có bao tử khủng bố như thế. Phụ nữ không phải ai cũng muốn giữ dáng hay sao. Nhưng cô gái trước mặt anh có một thân hình quyến rũ bao người mơ ước cư nhiên ăn nhiều như thế.

“ Sao hỏi hận rồi hả? Dù sao cũng là đồ chùa mà nếu có không ăn hết tôi cũng có thể gói lại mang về. Và lại đâu phải lúc nào cũng được như vậy có cơ hội mà không biết nắm bắt chỉ có hai trường hợp một là bị diện hai là có nhiều tiền mà tôi lại không thuộc trường hợp nào cả.”

Sau câu nói của cô bầu không khí lại trở nên yên tĩnh. Thấy thế hắn liền đổi sang chủ đề khác để bắt chuyện với cô.

“ À dù sao tôi cũng chưa biết tên em là gì xin tự giới thiệu tôi là Hàn Thế Huân rất vui được gặp em .” Hắn vừa nói vừa nở nụ cười hòng tăng thêm hảo cảm của cô đối với hắn. Thật xui xẻo cho hắn cô lại là người không hiểu về phong tình gì hết cho nên nụ cười của hắn không khiến cô động tâm dù chỉ một chút.

Đợi chút hắn vừa nói gì ? Xoẹt xoẹt !! Rầm ...rầm. Ôi ba mẹ tổ tiên tám đời nhà họ Liễu người đàn ông trước mặt con cư nhiên là một nam chủ có thể lực hắc đạo cường đại hay sao. Đúng là chạy trời không khỏi nắng cô dù cố lảng tránh đến đâu mà vẫn đụng mặt với những tên nam chủ là sao .

Liễu Hạ Băng nếu mày muốn giữ mạng mình thì phải thực hiện ' tránh nam chủ như tránh tà, sợ nam chủ như sợ ma ' phải thật tâm chúc phúc cho nam , nữ chủ thì mới tồn tại được nhớ đó.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mâ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Hư ! Dám cần ta đừng trách ta cần lại

Mùi thức ăn thơm ngon xộc thẳng vào mũi đánh tan hết suy nghĩ của cô. Lúc nào cũng vậy chỉ cần có đồ ăn luôn khiến cô không kiềm đc lao vào nhưng nhớ đến thân phận bây giờ của mình cô đành chờ người phục vụ lết chậm như rùa mang tới.

“Tôi ăn xong sẽ khai tên cho anh” Trc hết là lo cái dạ dày đáng thương của cô đã.

Các món ăn đủ màu sắc mà hương vị đã cướp hết sự chú ý của cô. Cái gì mà nam chủ hay hình tượng đã sớm bị cô quăng lên chín tầng mây rồi. Cô ăn ngấu ngiến trong một thời gian ngắn đã hơn phân nửa bàn ăn rồi. Nếu có cuộc thi ăn nhanh thì không cần suy nghĩ cũng biết cô sẽ đạt giải nhất rồi. Mấy thực khách ở gần khu vip đều nhìn cô với ánh mắt kì lạ như nhìn sinh vật lạ mới rơi xuống Trái Đất hay nhìn phải người ngoài hành tinh không bằng. Còn tên ngồi cạnh khỏi nói bây giờ hán còn bận đi nhặt cảm rồi há hốc mồm này giờ không lẽ cô chưa được ăn mấy năm rồi sao. Cô ăn xong đã là chuyện của 30 phút sau nhìn trước mặt mình là tên nam chủ đang nhìn mình mắt chữ A miệng chữ O như không thể tin nổi cái bàn ăn lớn như vậy lại nằm trọn trong bụng của cô gái nhỏ nhắn này sao. Nhưng rất nhanh sự bất ngờ đc thay bằng vẻ thú vị bộ dáng cô thực giống tiểu mèo hoang a ! Mà hán lại có sở thích chiếm hữu những con mèo hoang nhất là mèo hoang xinh đẹp.

Thấy cô vậy hán không nhịn được hỏi: “Có về em rất lâu rồi chưa ăn nhĩ”

Ai nha tiểu mĩ nhân của hán thực đáng yêu nga.

Cô làm như không để ý đến câu nói của hán thu lại dáng vẻ lúc này rất nhanh lấy lại vẻ lãnh đạm vốn có lạnh nhạt phun ra câu

“Tôi ăn xong rồi”

Thấy được sự thay đổi của cô hán lại muốn chọc ghẹo một tí

“Tôi chỉ nói là mời em ăn thôi còn trả tiền không phải trách nhiệm của tôi”

Mẹ nó lại khiến ta nổi máu chó lên nữa rồi đúng là nam nhân của nữ chủ bụng dạ hẹp hòi tâm địa độc ác như nhau, ta khinh! Rồi ánh mắt cô ánh lên vẻ nguy hiểm cất giọng đầy từ tính nói

“Tôi nhắc anh lần cuối có trả tiền không, không thì đừng trách bốn cô nương ác độc.”

Hán ta nghe vậy không trả lời chỉ khẽ nhướn hàng lông mày rậm nam tính, mắt phượng đầy vẻ khiêu khích như muốn nói 'Tôi không trả cô làm gì đc tôi?'

Tốt ! Rất tốt ! Rất có chí khí người tướng bốn nương sợ người chắc. Vậy thì cô bắt buộc phải sử dụng đến kế sách ấy rồi. Nếu anh ta có sao cũng đừng trách cô chỉ là do anh ta trêu không đúng người thôi.

Bỗng cô cúi gằm mặt xuống một tay ôm mặt tay còn lại bấu một cái vào eo. Con đau nhức ào đến thúc đẩy làm cho nước mắt theo tự nhiên rơi xuống trên gương mặt tuyệt mĩ chọc người thương tiếc. Một giọng nói ai oán chứa đầy uẩn khúc vang lên.

“Em có gì không bằng cô ấy chứ? Không phải anh nói anh yêu em sao? Em đã cho anh sự trong trắng của mình tại sao anh lại nỡ phụ tình em đi theo cô ấy? Anh đi mẹ con em biết phải làm sao! Nếu anh không thương em nhưng anh cũng phải thương con chứ nó cũng là con anh mà? Nhưng em biết nếu có nín kéo chỉ càng làm mọi chuyện phức tạp, em đi đây chúc anh và cô ấy hạnh phúc”

Cô khóc lê hoa đài vũ như oán phụ bị chồng bỏ khiến mọi người sinh lòng thương cảm

Những khách trong phòng vip nghe vậy cũng bắt đầu xôn xao bàn tán nào là 'anh ta thật không có mắt người ta đẹp vậy mà' hay 'đàn ông đó thực sở khanh' blah blah..nói chung là vân vân và mây mây.

P/s ta đạo nào rất rảnh rồi mỗi ngày sẽ ra chap thường xuyên không để mọi người chờ lâu đâu yên tâm

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đúng là quả quyết dày có móng tay nhọn

Cô ngoài mặt thì khóc vô cùng thương tâm nhưng ai biết được trong lòng đã sớm nở hoa.

Ha ha !! Các người thấy chưa ta thực có năng khiếu làm diễn viên điện ảnh. Với cái tài năng thiên phú này hollywood mà không mời ta đi diễn thực đáng tiếc.

Còn tên kia người đã sớm cứng đờ như tượng đá nhưng không để cô hài lòng được bao lâu hán nở nụ cười quý dị. Nhìn thấy nụ cười ấy cô bỗng rùng

mình, trong tiềm thức kêu gào ' Ngu quá Liễu Hạ Băng ơi mi mà không chạy đi thì chết đó !! Đại nạn đến rồi!! '

Cô đang trong tư thế chuẩn bị bỏ chạy một cách nhanh nhất nhưng cô trầm tính vạn tính cũng không bằng hấn ta tính.

“ Xin lỗi mọi người rất nhiều tôi vốn dĩ là thương nhân nên rất ít về nhà khiến vợ tôi cảm thấy cô đơn trở nên tâm thần, tôi rất xin lỗi vì vợ tôi đã kích động la lối om sòm làm phiền mọi người . Vợ ơi em nháo đủ rồi đó nào theo anh về anh hứa sẽ không đi công tác nữa để ở nhà chăm sóc con và em “

Hấn ta cất giọng ôn nhu người ngoài nhìn vào còn tưởng anh ta là người chồng tốt nhưng cô là người hiểu rõ nhất .

Xung quanh mọi người bắt đầu bàn tán nào là ' tội nghiệp anh ta đẹp trai vậy mà lấy phải một người vợ bị điên' hay đẹp mà điên cũng chẳng có giá trị' Vân vân và mây mây.

Được lắm người dám nói ta bị điên , cô có một loại kích động muốn xông lên đánh hấn vài cái cho hả dạ nhưng lí trí cô vẫn còn ' Không đc đánh hấn tuyệt đối không vì hấn ta là nam chủ đó đàn em của hấn đồng như quân Mông Nguyên còn đứng ở kia kia nếu chưa muốn chầu Diêm Vương thì không đc đánh hấn'

Quân tử thả thù mười năm chưa muộn lão tử hôm nay không thêm chấp nhất với loại tiểu nhân hèn mọn như người. Bây giờ thực bí thế bắt buộc cô phải dùng khổ nhục kế thôi .

Cô cố nở nụ cười thật tươi làm ai đó sững người.

Đẹp quá ! Cô khi không biểu cảm gì đã đẹp rồi khi cười còn đẹp hơn nụ cười của cô thực chói lóa sáng hơn cả ánh bình minh bất tri bất giác anh đã đem nụ cười đó cất sâu vào tim mình...

... Vào nơi sâu nhất của trái tim...

... Nơi mà chưa từng ai có thể đi vào...

Cô cất giọng lấy lòng cực kì chọc người

“ Hấn đại nhân à xin anh hãy tha thứ cho hạng tiểu nhân hèn mọn như tôi . Tôi biết anh là người bao dung mà anh có biết không anh chính là ánh bình minh soi sáng cuộc đời tăm tối của tôi , là ân nhân mà tôi suốt đời không quên , là ... (lược bớt n từ là)

Bao dung con khi lúc nào cũng bung dao thì có! Nhịn ! Vì tương lai tốt đẹp của con em chúng ta Liễu Hạ Băng mày phải nhịn.

“ Đc rồi nhưng với một điều kiện”

Thấy cô đã hạ mình xin giúp đỡ hấn cũng không nỡ.

“ Đưa điện thoại em đây” Chưa để cô kịp phản ứng hấn đã giật lấy cái điện thoại của cô.

“ Đây là số điện thoại của anh em là Liễu Hạ Băng đúng không từ giờ anh sẽ gọi em là Băng nhi còn em phải gọi anh là Huân. Còn nữa nhớ kĩ thân phận của em hiện tại là bạn gái anh nhớ đó.”

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cái gì? Người nói ai là bạn gái người

Thấy cô cứ dờ người ra không lên tiếng hấn ra về phụng phịu hỏi

“ Em làm gì mà cứ dờ người ra như thế mau trả lời câu hỏi của anh ! “

Cái gì ? Hấn vừa nói cái gì ? Có ai ngay lần gặp đầu tiên lại bắt người khác kết thân với mình không ? Không cần nói cũng biết là không rồi. Huống hồ gì anh ta lại là nam chủ , ngay cả nữ chính phải bỏ rất nhiều thời gian cùng công sức mới lấy được tâm hấn. Có phải hay không hấn chưa uống thuốc? Nhưng tình huống cấp bách nếu cô không trả lời chắc chắn sẽ phải ở lại đây rửa chén có tiểu thư cao quý nào lại đi làm công việc đáng mất mặt như vậy. Thôi thì đâm lao phải theo lao thôi ! Lão tử vô kế khả thi.

“ Ờ.. Dạ ... Tôi nhớ ! Chắc chắn sẽ nhớ ! Giờ anh trả tiền được chưa ? “

Nhìn bộ dáng cô lúc này thật giống tiểu mèo hoang đang cố lấy lòng chủ nhân làm hấn bật cười.

“ Nhớ là tốt rồi . Phục vụ bao nhiêu tiền thanh toán hết vào thẻ ATM của tôi là được “

Cô cẩn thận xem xét từng hành động của hắn . Ai nha xem kìa thẻ mà hắn vừa đưa ra là thẻ vip đó phải là hội viên đẳng cấp lắm mới có đc. Đến cả chính phủ cũng không có đặc cách đc sử dụng nó. Oa nữ chủ cô chỉ cần một nam nhân ưu tú thế này là đủ rồi cần gì nhiều vậy ? Nhiều thịt vậy ăn không sợ nghẹn hay ngộ độc à? Thôi dù sao cũng không phải việc mà mình quan tâm mà cũng không cần bận tâm.

“Băng nhi em có định đi đâu không để anh chở em đi “

Eo oi tên cô đc thoát ra từ miệng hắn trở nên thật khó nghe

“à không tôi chỉ định đi dạo anh cũng không cần quan tâm quá thái vậy đâu “

Cô lạnh nhạt trả lời hắn trả tiền cho cô rồi nên không còn giá trị lợi dụng nữa.

Như bất mãn trước sự lạnh nhạt của cô hắn lên tiếng nhắc nhở.

“Em đừng quên em là bạn gái anh , quan tâm đến bạn gái của mình thì có gì sai và lại chúng ta mới quen cần tìm hiểu nhau nhiều hơn thì cuộc sống hôn nhân sau này mới tốt .”

Hắn ta vô si nói. Cái gì mà hôn nhân hắn điên chắc. Mà lúc này là do tình huống ép buộc bất đắc dĩ cô mới nói thế còn chuyện hôn nhân a cô có chết cũng không dám nghĩ.

“Nói xem em thích con trai hay con gái ? Thích phòng tân hôn màu gì ? Thích... Blah blah.”

Hắn tuôn ra một tràng không để cô phản ứng trong tình huống này cô thấy khó xử vô cùng. Bỗng tiếng điện thoại vang lên là một bản violin có âm điệu nhẹ nhàng nhưng vẫn toát lên cổ khí thanh lịch tao nhã.

Nghe thấy tiếng điện thoại cô như vớ được ân nhân cứu mạng không nhưng nhị gì vội vàng bắt máy.

“ Alo ! Ai vậy ạ “

“Băng nhi là ba , con mau về ba muốn nói cho con một chuyện quan trọng “ Giọng nói trầm ấm của người đàn ông vang lên. Lòng cô ấm lên dù không đc hưởng sự yêu thương vô bờ bến của mẹ nhưng có thể nhận đc sự chở che mãnh liệt của ba.

Sau khi mẹ cô mất ông luôn ra sức yêu thương cô, có khi còn hơn cả người mẹ. Nhưng cô biết mỗi khi thấy cô gương mặt cô đầy mắt ông lại hiện lên tia nhưng nhớ , hối hận cùng thống khổ. Vì cô có gương mặt rất giống với người phụ nữ ấy đến cả khí chất cũng không khác nhau là bao. Chỉ cần sống trong tình yêu thương đó suốt đời thì đời này kiếp này cô còn gì để luyến tiếc. Nhưng tình cảm sẽ không thể tự có bắt buộc chúng ta phải tự nắm bắt lấy. Bỗng mắt cô xuất hiện tia kiên định cô quyết định rồi thứ tình cảm thiêng liêng đó cô phải bảo vệ cho bằng được dù phải trả giá như thế nào . Nữ chủ cô đừng vội đắc ý tôi sẽ không cho cô có bất kì cơ hội nào để phá tan gia đình tôi

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cha con diện kiến

Trong thư phòng , một người đàn ông trung niên. Dù không còn là tuổi thanh xuân nhưng vẻ đẹp của ông vẫn thu hút đc rất nhiều phái nữ mê mẩn. Cả người toả ra khí chất uy nghiêm hùng dũng đôi mắt sắc bén không thấy đáy khi nhìn thấy thân ảnh của cô thì trở nên ôn nhu hơn nhưng nghĩ đến bóng dáng của một người phụ nữ tia thống khổ trong mắt ông càng nồng đậm .

Băng nhi càng lớn càng giống em ! Liệu nếu em có thể nhìn thấy nó chắc hẳn sẽ rất vui đúng không ? Tuyệt nhi

“Ba có chuyện gì muốn nói với con vậy ạ ? “

“À chuyện là thế này em trai con hai ngày sau sẽ kết thúc chuyến du học đợt này , nó sẽ bay về Trung Quốc vào tuần sau con chuẩn bị mọi thứ đón nó về. “

Thì ra là vậy. Trời ơi lại thêm một nam chủ nữa sắp xuất hiện rồi. Tên này là nam chủ thứ 2 tên Liễu Hạo Thiên nói là em trai vậy thôi chứ hắn ta không cùng chung huyết thống vs nữ chủ với cả cô.

Sau khi mẹ cô mất trong Liễu gia không có con trai nối dõi. Còn bố cô lại chỉ yêu mẹ cô dù là ai cũng không chịu lấy. Ông bà cô dù không muốn vẫn phải thừa nhận việc ba cô đi nhận con nuôi. Ba cô ông ấy dù ra sao cũng một lòng yêu mẹ cô tuyệt đối không thể cùng người phụ nữ khác làm chuyện đó. Thế là tên này đc bố cô nhận nuôi. Từ nhỏ hắn chưa bao giờ đc gặp cô vì phòng của cô không ai có thể vào đc đến cả nữ chủ trong nguyên tác chỉ gặp cô đc hai lần đến lần thứ hai cô đã sớm thăng thiên rồi.

Hắn ta do thấy nữ chủ đại nhân cảm hận Liễu gia nên cũng hận theo. Hắn biết rõ di chúc sẽ chia cho cô một nửa cổ phần còn số còn lại sẽ đi quyên góp từ thiện liền giết chết ba cô. Nói là hận giết thì cũng không đúng hắn chỉ rút ngắn lại thời gian ba cô sống. Mỗi ngày hắn đều mang cháo đến cho ba cô nhưng thực chất trong cháo có thuốc giúp thúc đẩy sự phát tán của bệnh. Sau khi ba cô chết hắn nghiễm nhiên trở thành tổng tài của Liễu thị thừa kế mọi sản nghiệp mà ba cô để lại. Còn cô sớm đã bị nữ chủ giết chết. Kết cục là tên đó cùng mấy tên nam nhân của nữ chủ vui vẻ sống với nhau.

Không chuyện đó không thể xảy ra cô không cho phép bọn họ động vào ba cô.

“Con có thể vào làm cho công ty đc không?”

“Không cần đâu Băng nhi đi làm sẽ rất mệt! Vả lại không phải trước giờ con không thích động chân tay vào việc quản lí công ti sao? Nếu con không thích thì không cần phải ép buộc bản thân mình! Có ba rồi?”

Thấy ông nói thế cô rung rung nước mắt

“Ba con không muốn thấy ba lúc nào cũng mệt mỏi thức đêm làm việc đâu”

“Con bé này thôi đc rồi ba sẽ sắp xếp cho con làm ở bộ phận thư kí đc không?” “Ba cô vừa nói vừa xoa đầu cô! Tiểu nha đầu lấm chieu của ba.

“Yeheh con yêu ba nhất trên đời!”

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ngày đầu tiên ta đi làm

Ngắm nhìn kĩ mình trước gương, cô mặc đồ công sở mặc tiền thuộc hãng quần áo nổi tiếng trong nước. Thảm đánh giá đúng là nhà giàu có khác đồ gì cũng đều của nước ngoài hay các thương hiệu lớn trong nước. Nhìn thân ảnh con gái xinh đẹp trong gương cô hài lòng. Đúng là người đẹp mặc gì cũng đẹp (nhưng đẹp nhất là khi không mặc gì * mặt dâm*)

Hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm cho công ti Liễu thị. Thực ra trong nguyên tác nguyên chủ học đại học chuyên về thiết kế thời trang ở Pháp còn cô là con mù về thời trang nên đã phải bịa đại lí do nào đó để chuyển qua làm thư kí.

Kiếp trước do phải mưu sinh kiếm sống cô đã làm qua khá nhiều nghề nên về chuyên ngành này cô cũng biết ít nhiều quan trọng là cô làm thư kí riêng của ba thì hai ba con sẽ có nhiều thời gian với nhau hơn. Lúc trước cô chỉ là một cô nhi nên đối với tình cảm của cha mẹ rất mờ nhạt nhưng khi được cảm nhận được nó cô thấy mình thật may mắn.

“Cô chủ thay quần áo xong chưa ông chủ nói Tiểu Úc gọi cô xuống ăn chung rồi ông chủ với cô cùng đi đến công ti” tiếng của Tiểu Úc vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ miên man của cô.

“Ta xong rồi sẽ xuống liền nói cha ta không cần chờ”

Nói đến Tiểu Úc cô mới nhớ! Cô gái này rất đáng đc trân trọng. Thực ra cô ấy yêu Tiêu Dạ Thần từ cái nhìn đầu tiên nói cách khác là nhất kiến chung tình. Bao lần cô ấy nhìn tên đó bằng ánh mắt thăm tình chẳng may bị nữ chủ đại nhân phát hiện Kết quả thì cũng là xuống hòm

Ai nha! Chết vì trai đẹp là cái chết lãng xẹt...

Đẹp qua chuyện đó sang một bên cô nhanh chóng xuống lầu.

Trên bàn ăn tràn ngập thức ăn loại nào cũng có. Nhưng trên ghế chỉ có đúng mỗi một người là ba cô. Trong nhà cô chỉ có mỗi cô, ba cô và nữ chủ đại nhân. Ông bà cô đã đi du lịch vòng quanh thế giới còn đứa em trai đi du học tuần sau mới về nữ chủ chắc cô ta đi ăn cùng với người yêu bé bỏng của cô ta rồi.

“Ba không phải con nói ba không cần đợi con sao ba ăn trước đi” Cô chạy vội đến vị trí kế ba cô nhỏ giọng nũng nịu

“Ba đợi con xuống cùng ăn cho đông vui.” Ông cười hiem từ xoa đầu cô.

“Nhiều thức ăn như vậy thì làm sao ăn hết Tiểu Úc ngồi xuống cùng ăn cho đông vui mọi người cũng thế cùng ăn cho vui”

Mọi người đều ngạc nhiên tiểu thư lạnh lùng có tính cách kì quái của bọn họ trở nên tốt bụng từ khi nào thế. Còn ba cô chỉ cười, dù cô có làm gì ông cũng sẵn lòng ủng hộ.

“Nào sao lại đứng đó mau ngồi xuống ăn chung.”

Thôi tiểu thư nói thế nào thì nghe như thế người hầu từ từ ngồi xuống ăn chung lòng thầm nghĩ 'đại tiểu thư thực tốt chà bù cho cô nhị tiểu thư kia hể tí lại lỗi người hầu chúng tôi ra chửi bới quát mắng'

~ Ta là đại phân cách bữa cơm ở Liễu gia

~” Bằng nhi à con chuẩn bị cùng ta đi kí hợp đồng về sản phẩm tháng này ở Âu thị nhé! Tập đoàn đó rất phát triển chỉ cần kí hợp đồng với họ thành công chúng ta sẽ thu đc về rất nhiều lợi nhuận không lỗ.”

“Vâng thưa ba con biết rồi ạ!”

Tập đoàn nhà cô cũng rất mạnh mẽ cả trong nước lẫn quốc tế. Chỉ cần một tác động nhỏ có thể khiến mạch máu kinh tế nhiều nước lớn nhỏ ở đại lục phải đóng băng. Nhưng Âu thị vẫn có phần nhỉnh hơn tập đoàn nhà cô về phần tài chính. Nghe nói tổng tài bên đó là một con cáo già trên thương trường chỉ cần một cái phẩy tay thì hôm nay giá cổ phiếu ở mức chấp chững sắp giảm ngày mai đã tăng vọt đến kì lạ. Ba cô suốt ngày luôn ca tụng về vị giám đốc trẻ tuổi bên đó cái gì mà giúp công ti đang sắp phá sản trở nên hùng mạnh thuộc top đầu những tập đoàn hùng mạnh nhất thế giới.

Chiếc xe dừng lại trước toà cao ốc sang trọng cao vút.

“Thưa hai vị có việc gì ạ” Cô lễ tân cẩn thận nói. Từ khi cô bước vào đại sảnh đã có bao nhiêu con mắt nhìn ngó' cô ấy là ai sao đẹp thế'.

“À chúng tôi đến đây để gặp Âu tổng bàn về hợp đồng sản phẩm” cô từ tốn nói

“Xin hỏi ai vị có hẹn trước chưa?”

“Rồi”

“Xin lên tầng 72 có phòng họp riêng chờ vài phút Âu tổng sẽ tới” Cô lễ tân cẩn thận chỉ dẫn.

Cô và ba nhanh chóng đi đến phòng họp theo sự chỉ dẫn của cô lễ tân. Không lâu sau một người đàn ông anh tuấn, mặc bộ âu phục đắt tiền, nếu cô nhớ không nhầm bộ đồ đó là thiết kế nổi tiếng của Tom Ford có một không hai trên thế giới. Gương mặt tuấn tú, từng đường nét tinh xảo thể hiện khí thế vương giả, quý tộc. Thân hình rắn chắc cao khỏe nhưng không thô thiển. Là kiểu mẫu đàn ông hoàn hảo trong mắt phụ nữ. Âu thị lúc trước chỉ là tập đoàn nhỏ chuyên về bất động sản nhưng từ khi con trưởng Âu thị lên ngôi, phát triển và mở rộng các ngành kinh doanh không lâu sau đã vươn rộng ra quốc tế trở thành tập đoàn hùng mạnh.

Không sai hẳn là Âu Lãnh Thiên nam chủ thứ tư trong hậu cung của nữ chủ

Tiếng nói lạnh lùng cất lên

“Xin lỗi đã để mọi người chờ lâu”

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Người con gái hấn tìm là cô!

Thân ảnh hấn ta đi vào đã thu hút sự chú ý của cô.

“À không sao đâu!” “Phải phép cô trả lời. Nhưng không hiểu sao khi nhìn thấy cô hấn bỗng cứng đờ như nghĩ đến chuyện gì đó liền thấy tâm trạng vui vẻ lên hẳn nhất là khi hấn thấy chiếc vòng của cô.

Tại sao hấn lại như vậy? Lí do chỉ mình hấn biết.

~Cách đây 5 năm

Khi công ti đang bờ vực phá sản. Biết bao nhiêu cổ đông đã nói hấn không có năng lực quản lí, lúc đó hấn mới 16 tuổi đã phải gánh vác hết cơ ngơi của gia tộc do chưa từng có cơ hội tiếp cận với công ti từ trước nên khi tiếp quản còn rất nhiều sai sót mới dẫn đến phá sản.

Hấn điên cuồng chạy đến bờ sông, khóc rất nhiều. Anh tự khinh bỉ chính mình vô dụng đã không quản lí tốt công ti, không giữ được tâm huyết từ lâu của gia tộc. Bỗng một bé gái xinh đẹp chạy đến, nhìn thấy hấn khóc cô ngồi xuống gần hấn, bàn tay trắng nõn mơn mơn tròn tròn khẽ lau nước mắt cho hấn nói

“Đừng khóc, anh đừng khóc nữa ngoan em thương em cho kẹo” Cái miệng xinh xắn chu ra đáng yêu muốn chết. Không biết tại sao một người không bao giờ dễ lộ tâm tình như hấn mà muốn kể hết nỗi khổ tâm của mình.

“Là anh vô dụng, không làm được việc gì hết, để công ti phá sản”

“ Anh nên nhớ cho dù bị cả thế giới này coi thường thì anh cũng phải coi trọng chính mình”.

“ Không là anh tự cảm thấy mình vô dụng còn em sao lại ở đây?”

“ À em đang tham gia đội tình nguyện quyên góp đồ để giúp khu dân cư nghèo gần bờ sông bên kia kia” Nói rồi cô chia tay về phía đối diện là một khu ổ chuột nghèo nàn.

“ Em thực tốt” Anh thực khâm phục lòng thương người của cô bé này.

“ Mỗi khi giúp người nào đó chuyện gì cũng chính là kiếm thêm lợi ích cho mình “ Nói rồi cô bé cười tít mắt đưa cây kẹo mút cho anh.

“Này kẹo mút này ngon lắm ăn xong anh chắc chắn sẽ hết buồn”

Anh dở khóc dở cười với hành động dễ thương của con bé rồi cầm lấy cây kẹo.

“ Em phải đi đây ban tình nguyện đang gọi tạm biệt anh nhé hẹn gặp lại” Nhìn bóng dáng nhỏ bé đó chạy khuất anh khẽ cười.

Như nhớ đến chuyện cô nói anh lại suy nghĩ dù sao công ti cũng sắp phá sản có ít tiền thôi thì quyên góp cho họ coi như làm chuyện tốt tích phúc vậy... Nhưng có điều anh không ngờ rằng nhờ quyết định đó của mình đã cứu công ti ra khỏi bờ vực phá sản mà phát triển mạnh mẽ. Có một nhà đầu tư lớn thấy hành động đó của anh không hiểu vì lý do gì lại đầu tư số vốn khổng lồ giúp công ti gạt được rất nhiều bản đầu thầu cùng nhiều hạng mục quý.

Có rất nhiều tiền bồi cùng mọi người trong gia tộc khen anh dũng cảm đã làm một việc mà không ai dám làm để cứu công ti nhưng ai biết được đó đều là nhờ cô bé hôm ấy.

Sau khi sự kiện đó xảy ra anh bận công việc rất nhiều mãi mới có cơ hội rảnh rỗi anh liền chạy đến bờ sông tìm cô gái nhỏ ấy nhưng đội tình nguyện đã kết thúc vào hai ngày trước. Từ đó anh không ngừng tìm kiếm cô nhưng đến cả tên cô anh còn không biết thì muốn tìm chẳng khác gì mò kim đáy bể. Thứ duy nhất mà anh nhớ là chiếc vòng mà cô nói là của mẹ cô tặng nên cô chưa bao giờ để mất . Chiếc vòng đó do là đồ gia truyền nên độc nhất vô nhị có thể phát ra tia sáng chói lóa xinh đẹp.

~~~ quay lại câu chuyện chính nào

~~~” Chào Âu tổng, hôm nay chúng tôi đến là để bàn về kế hoạch đầu tư hạng mục lần này và kí hợp đồng chuyển nhượng bản thầu Đào viên trang cho anh mong hợp tác vui vẻ....” Cô nói một tràng mà không để ý tầm mắt nóng rực của người đàn ông hướng về phía mình tựa con thú hoang như nhìn thấy con mồi đã tìm được .

' Bằng nhi anh tìm được em rồi anh sẽ không cho em cơ hội trốn thoát đâu mèo nhỏ à'

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chết cha ta lỡ đưa thổ vào miệng sói rồi

Sau khi cuộc trao đổi diễn ra không được bao lâu. Bỗng điện thoại của ba cô reo.

“Được rồi tôi sẽ đến” Ông nhanh chóng đáp lại đầu dây điện thoại bằng giọng gấp gáp rồi nhanh chóng quay đầu sang chỗ cô.

“ Bằng nhi công ti đột nhiên mở cuộc họp giao ban vào trưa nay nên ta lập tức phải tới con có thể ở lại đây đàm phán tiếp về kế hoạch hợp tác với Âu thị được không?”

“ Cha cứ đi đi còn chuyện này con lo được mà” Cô nhanh chóng đáp lại sự lo lắng của ông. Rồi ông nhanh chóng rời khỏi toà cao ốc đi đến công ti.

“ Chúng ta nói tiếp về vấn đề hợp tác ! “ Cô quay đầu lại về phía cái tên đang nhìn cô chăm chăm nếu cô không nhầm thì trong ánh mắt đó có sự si mê! Liễu Hạ Băng mày lại nghĩ bậy rồi cục băng ấy không thể nào để ý mày đc.

Trong phòng, một nam một nữ nam thì anh tuấn đang bắn ra cái nhìn nóng bỏng về phía nữ nhân xinh đẹp tuyệt mỹ kia.

Bỗng hần cật tiếng nói

“ Liễu tiểu thư có thể rót nước dùm tôi không?”

Rồi bày ra bộ mặt rất muốn ăn đòn. Hần nghĩ cô là thư kí hẳn chắc những việc này đâu phải của cô. Nhịn! Liễu Hạ Băng mày phải nhịn vì hợp đồng lần này rất quan trọng.

Sau đó cô đi dần đến bàn trà lấy li thủy tinh rót vào đó .

Cô bê một li trà mà như bê cả tảng đá, càng đến gần không hiểu sao khí chất người kia càng lấn áp có lẽ vì sợ hãi mà cô quỳnh hết cả hai chân ngã xuống.

Li trà sau khi bay lên một đường parabol tuyệt đẹp thì hạ cánh ngay tại dừng quần của ai kia.

Tầm mắt cô di chuyển theo li trà dừng lại ngay nơi giữa hai chân của Âu tổng đáng kính đang trong trạng thái vừa nóng lại vừa ướt. Thôi rồi Băng ơi!

Hương trà mùi hoa lài thoang thoảng làm cho ai khi hít thở cũng đều dễ chịu nhưng trong tình cảnh này thì chẳng” dễ chịu “ chút nào.

Li trà thủy tinh tinh xảo hiện đang yên vị giữa quần âu đắt tiền còn số phận của nước trà cũng không khác nhau là bao.

Hình ảnh đó như có lực tổng thẳng vào đại não, các nơ ron thần kinh hoạt động tốc lực đại não cô báo động

' Liều Hạ Băng mau chạy nếu mi mà không chạy kịp thì ngay lập tức sẽ bỏ mạng ở đây đó'

Nghĩ đến tình cảnh thê thảm trong tương lai cô như một liều doping tổng thẳng làm tăng năng suất hoạt động các nơ ron thần kinh khiến chân cô nhanh chóng trong tư thế chuẩn bị bỏ chạy thực mạng. Nhưng tên kia bắt quá vắn nhanh hơn cô một bước.

“Nếu cô mà chạy tôi lập tức huỷ hợp đồng bây giờ”

Giọng nói âm lãnh vang lên như quỹ Tula đòi mạng cắt hết tất cả suy nghĩ định bỏ chạy của cô không còn một mẩu.

“ Cô làm đổ li trà lên quần tôi chắc chắn phải lau cho tôi rồi nếu không chuyện xấu này mà đồn ra sẽ mang lại tai tiếng và ảnh hưởng đến sự hợp tác dài lâu của hai công ti.”

Hắn ta trầm giọng hăm dọa.

Cái gì lau á! Hắn có biết đó là đâu không nếu hắn bắt cô làm việc đó thì khác gì muốn huỷ hoại hết hình tượng của cô đâu thực mất mặt. Như nhìn thấu suy nghĩ của cô hắn nói

“ Cô yên tâm phòng này không có người nếu cô chịu lau tôi sẽ không nói cho ai đâu”

Thôi đến nước này rồi có trốn tránh cũng không được cô đành rút ra cái khăn mùi xoa chuyên dụng , mùi thơm từ khăn thật khiến người khác dễ chịu cả hắn cũng không ngoại lệ.

Cô cẩn thận đi về phía hắn hạ người xuống lấy tay cẩn thận lau, nhưng trong quần có cái thứ gì đó rất lớn, rất nóng khi được tiếp xúc với bàn tay mềm mại của cô thì lại trương thêm một vòng khiến hắn gằm nhẹ trong cổ họng yết hầu lên xuống liên tục như thể hiện sự ản ản của hắn.

Máu trong người sôi trào khiến hắn muốn xé rách cái quần này hảo hảo cảm nhận sự mềm mại của bàn tay cô mang lại. Bàn tay to lớn của hắn lại nắm chặt lấy tay cô tay còn lại mang theo sự không thể chờ đợi được liền kéo khoá quần xuống nhanh chóng lấy ra côn thịt thô to nõi đầy gân xanh xuống trước mắt cô. Tay hắn từ từ đưa tay cô ra hướng về phía côn thịt khi bàn tay cô chạm vào phía nam căn to lớn kia hắn không nhịn được rên rĩ

“ Băng nhi hảo thích”

Nói rồi hắn nhanh chóng nắm lấy bàn tay cô lên xuống thứ to lớn của hắn càng lúc càng nhanh.

Đầu cô trống rỗng từ nãy đến giờ khi tiêu hoá hết những gì trước mắt theo bản năng cô lảng tránh sự đụng chạm của hắn nhanh chóng dùng lực rút tay lại. Nhưng sức của cô đâu là gì so với hắn. Thấy phản ứng của cô hắn khàn giọng lên tiếng tay vẫn liên tục nắm lấy bàn tay nhỏ của cô ma sát với côn thịt thô to của hắn tạo nên từng đợt khoái cảm tê dại.

“ Em mà dám rút tay lại tôi lập tức ăn em”

Nghe vậy cô sợ có người lại bắt động mặc cho hắn muốn làm gì thì làm. Thấy hành động của cô hắn cong khoé môi thành một đường hoàn mỹ không kiêng dè gì dùng sức ma sát bàn tay của cô với nam căn của hắn, do bị khoái cảm đánh úp hắn liên tục thờ dốc không nhịn được rên rĩ

“ Băng nhi ... hảo sướng... mau dùng sức...dùng sức”

Tay cô di chuyển trên côn thịt hắn một lúc lâu, đến khi không chịu được hắn gầm một tiếng nhanh chóng bắn hết tinh dịch của mình trên mặt cô.

P/s không biết chương sao au có nên viết h không ta?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ách !! Ta bị cưỡng bức(H)

Sau khi vừa xuất tinh hân vẫn chưa thoả mãn. Thứ hân muốn không phải sự ma sát của bàn tay mềm mại kia mà chính là hoa kính ẩm ướt mê người của cô cơ. Hân đột nhiên đặt lên môi cô một nụ hôn lúc đầu rất nhẹ nhàng ôn nhu nhưng càng về sau hân càng mãnh liệt, lưỡi của hân tách từng hàm răng định đi vào. Nhận thức được hành động của hân cô nhanh chóng ngậm chặt miệng hồng thoát khỏi

cái lưỡi hư hồng kia. Thấy hành động của cô hân không hề tức giận cái tay hư hồng lần mò xuống cặp mông đầy đặn mịn màng trắng nõn mê người kia dùng lực véo một cái. Cô ăn đau định há miệng la lên thì cái lưỡi ranh mãnh của hân nhanh chóng chui vào quần lấy cái lưỡi đỉnh hương của cô cùng chơi đùa.

Trong phòng tổng tài hiện lên hình ảnh đôi nam nữ tuyệt sắc quần lấy nhau trên ghế, nhìn từ qua thì chỉ đơn thuần là hôn. Ô nó nếu nhìn rõ cánh tay của người đàn ông đang luồn vào trong quần lót của người phụ nữ mò tìm nơi u cổ xuân sắc. Cánh tay còn lại không an phận thoát đi từng y phục trên người cô. Lúc đó cô rất muốn thoát ra khỏi người hân nhưng có thứ gì đó trong cô như muốn cháy lên muốn cùng hân chìm vào sự khát khao cháy bỏng này khiến cô dè dặt không xác định được thứ gì mất cô chỉ là một mảng trắng xóa tư thế này thật mới cô hơn ưỡn người lên tự tìm cho mình tư thế dễ chịu hơn. Chết tiệt cô chỉ vừa ưỡn ngực lên dục vọng của hân đã rục rịch thức tỉnh dương vật ngẩng cao đầu sinh long hoạt hổ muốn đi vào bên trong hoa kính ẩm ướt. Không muốn kéo dài thêm tí nào, Âu Lãnh Thiên bàn tay nhanh chóng xé rách cái áo của cô tiện thể xé luôn cả váy cùng đồ lót. A! Cảnh đẹp trước mắt thật khiến người khác mê muội. Đôi gò bồng xinh đẹp to tròn trắng mịn cân xứng hoàn mỹ. Tiềm ẩn mang màu hồng phấn quyến rũ mê người như đang chờ hân ngắt lấy vậy.

Hân nhanh chóng di chuyển từ đôi môi anh đào kia xuống đến cằm cổ trắng ngần cố để lại thật nhiều dấu hôn màu đỏ lên đó như để đánh dấu cô là của hân.

Hân nhanh chóng đi xuống đôi gò bồng mê hoặc hân kia mút mạnh một bên núm hoa một tay nắn bóp bầu vú còn lại, một tay lần mò tới u cổ thần bí bóng loáng thoáng sắc hồng mê người miết nhẹ một cái. Không chịu nổi kích thích cô cất tiếng rên mê người cô nhớ mình không phải lúc nào cũng dâm dăng như thế này hình như là từ lúc hân lấy ra cái lọ gì đó bật nắp lọ một cổ hương thơm dịu chui vào mũi cô. Sau khi ngửi được mùi hương ấy thân thể cô xuất hiện những phản ứng kì lạ nơi tư mật giữa hai chân trở nên nóng rất, ngứa ngáy hình như còn rỉ ra chất dịch màu trắng nhót nháp. Hân nhanh chóng đưa một ngón tay vào hoa huyết lúc đầu có tí đau đớn về sau dần không chịu nổi tốc độ chậm rãi của hân lớn tiếng rên rỉ

“Thiên...màu choemcho em ..um ..emnhịn không được”

Nghe tiếng rên rỉ của cô anh nhanh chóng dứt thêm một ngón vào tốc độ cũng tăng lên hồng muốn nói rộng tiểu hoa huyết chặt ních kia. Mật dịch tiết ra ngày càng nhiều, hân rút một ngón tay đã thấm đẫm dịch hân lớn tiếng nói

“Xem em kia dâm thủy chảy ròng ròng như dâm phụ rồi kia, đúng là dâm dăng hết chỗ nói”

Hình ảnh dâm mãnh trước mắt làm sự gấp gáp của hân tăng cao, hai tay thoát đi âu phục một cách thuần thực. Bằng cách nhanh nhất, hân nhanh chóng bế cô vào phòng nghỉ sát vách. Đó là phòng nghỉ chuyên dụng bởi hân rất ít khi về nhà lúc nào cũng thức đêm ở công ti nên xây luôn một phòng cho tiện lợi từ đó đây cũng như là ngôi nhà thứ hai của anh.

Đặt cô lên giường lớn bị thân thể bóng loáng kiều mị của cô mê hoặc mà hân buông bỏ hết cảnh giác không để ý ngoài khe cửa bóng người đang đứng ánh mắt chứa đầy ghen tức cùng điên cuồng.

Bỗng trong mắt xẹt qua một đạo tia sáng nhanh chóng biến mất.

“Thiên ...em muốn...um ..màu..cho..em..cho em”

Cô nóng quá đầu óc mụ mị chỉ theo bản năng mà rên rỉ. Nghe thấy tiếng rên rỉ của cô như lời động viên anh nhanh chóng cầm lấy nam căn để ngay trước huyết động đầy nước đầu chôn sâu vào rãnh ngực mê người.

Đột nhiên cơn thịnh không báo trước đâm mạnh vào cục huyết của cô. Vừa đi vào cảm nhận được sự khẩn khít hút hân anh nhanh chóng luân động.

Do không chịu nổi cảm giác như bị xé làm đôi cô la lớn, cả người lui lại như muốn tránh xa dị vật to lớn bức cô đau đớn.

“A...” Cô do không chịu nổi như từng té bảo vỡ vụn đầu thấu xương cô la lên.

Tiếng la như từng nhịp trống đánh vào tim người đàn ông khiến hân ta dừng lại động tác dưới thân nhìn xuống nơi hai người đang kết hợp chảy ra dòng máu tiêu điểm rực rỡ

Máu trinh!! Biểu tượng của xử nữ. Kì thực Âu Lãnh Thiên bây giờ không thể hình dung tâm trạng bây giờ của mình là kinh hi, là yêu thương hay tự trách. Chết tiệt tiểu huyết cô thực ẩm ướt nhỏ hẹp kẹp chặt lấy vật nam tính của hân thực khoái chí muốn hưng hăng yêu cô. Nhưng hân biết tình hình hiện tại không cho phép hân làm như thế.

Lần đầu tiên chắc chắn sẽ rất đau nhưng hân lại không kiềm chế nổi bản thân xâm nhập cô mạnh bạo. Hân đau lòng hôn lên từng giọt nước mắt trong suốt trên gương mặt tinh xảo kia. Khi biết cô là người hân bấy lâu nay tìm kiếm hân kì thực rất hạnh phúc nhưng càng lớn cô càng xinh đẹp tựa thiên sứ

nếu hấn không nhanh chân thì chắc chắn sẽ có rất nhiều đàn ông ưu tú nhòem ngấm. Cô thật trong sáng, thánh thiện hấn kì thực không muốn nhiễm bẩn cô một chút nào.

Nhưng cô xinh đẹp như vậy, quyến rũ như vậy nếu hấn không nhanh chân chỉ sợ cô sẽ nhanh chóng rơi vào tay kẻ khác.

“Ngoan Băng nhi anh xin lỗi đừng khóc anh sẽ thực ôn nhu”

anh ni non bên tai giọng nói ấm áp có âm điệu trấn an. Cô sau khi thích ứng được dị vật ở trong cơ thể mình càng ngày càng thấy ngứa ngáy khó chịu, hô hấp dồn dập khó khăn.

“Thiên...nhanh nhanh....cho ..e..m”

Thấy cô nói anh không cần phải kiềm chế nữa hông thúc thật mạnh đẩy côn thịt đi vào sâu bên trong làm rách hoàn toàn màng trinh xử nữ kia. Những cú thúc dần nhanh hơn , tiếng rên rỉ cùng thờ dốc dồn dập, lúc đó cô có cảm giác lâng lâng như đang bay mỗi cú thúc của hấn như đẩy cô bay cao hơn đến khi cùng nhau đến đỉnh cao của khoái cảm hấn không chịu nổi nữa liền bắn hết tinh hoa của mình vào sâu bên trong tử cung cô.

Cô liền chìm vào khoảng không trắng xoá ý thức mơ màng. Cô chỉ biết người đàn ông bên cạnh cô liên tục vận động không ngừng nghỉ, không biết hấn làm bao nhiêu lần .

Sáng hôm sau , ánh mặt trời nhô lên chiếu những tia nắng ấm áp lên thân ảnh đôi nam nữ đang ôm nhau nằm ngủ. Không biết là tự nhiên hay do thói quen mà đứng giờ ăn trưa cô lò mò dậy.

Liễu Hạ Băng nhẹ mở ra đôi mắt mù mịt đầy nước , thứ đầu tiên cô nhìn thấy là gương mặt yêu nghiệt phóng đại của Âu Lân Thiên, do quá sợ hãi cô lùi lại vào bước chằng may cô.... Rầm oanh liệt lao đầu xuống giường Kết quả là bị gãy xương cổ

“A” Cô thất thanh la lên một tiếng làm tên đang già vờ ngủ kia lập tức mở mắt liền thấy ngay một cảnh đau lòng. Hấn nhanh chóng mặc quần áo cho cô và hấn với tốc độ ánh sáng đưa cô đến bệnh viện nhanh như tên bắn.

Thực ra cô bị không nặng chỉ phải cố định lại xương cổ thôi không quá nghiêm trọng. Nhưng có điều cô phải bị nguyên cái băng cuốn vòng quanh cổ thực mất thẩm mỹ.

Âu Lân Thiên sau khi đưa cô đến bệnh viện liền có việc gấp phải đi gấp liền ngồi dặn dò tên bạn thân chí cốt là bác sĩ của hấn đến cả nửa tiếng mới luyến tiếc chịu đi.

Sở Vân Hiến theo lời chỉ dẫn của thằng bạn chí cốt liền đi tìm phòng bệnh cô người yêu bé bỏng của hấn ta. Kì lạ từ lúc quen nhau đến giờ hấn ta rất ghét đụng đến phụ nữ thì lấy đầu ra bạn gái, chắc chắn người đó phải thực đặc biệt mới lọt vào mắt xanh của tên nổi tiếng là hoà thượng chân chính đó.

Bước vào phòng bệnh, hấn thấy người con gái xinh đẹp như thiên tiên tim bất giác liền đập mạnh si ngốc ngẩn nhìn.

Còn cô đang ngồi tiếc nuối cho nhan sắc của mình thì phát hiện có người đến, xấu hổ không muốn cho ai thấy bộ dạng xấu xí của cô lúc này, cô nhanh chóng rút người lại lấy chăn phủ kín toàn thân chỉ để lại mỗi đôi mắt to tròn xinh đẹp nhìn chằm chằm vào vật thể mới xuất hiện.

Thấy được bộ dáng dễ thương của cô Sở Vân Hiến nở nụ cười ôn nhu , tươi rói như mặt trời nhìn cô nói

“Chào em tôi là Sở Vân Hiến là bạn của Âu tổng hấn ta nhờ tôi chăm sóc em. “

Nghe thấy tên hấn cô lại ngạc nhiên cùng lo sợ. Chết cha sao số mình lại đen thui như mồm chó thế này đi đâu cũng gặp nam chủ là sao ? Tên âm binh nhà họ Sở đó cũng là nam chủ trong hậu cung của nữ chủ. Nhìn hấn ta chỉ là bác sĩ bình thường thôi nhưng thực chất hấn đứng đầu băng đảng mafia đứng đầu thế giới. Hấn ta tình cờ gặp nữ chủ tại bữa tiệc thượng lưu sau đó từ từ rơi vào lưới tình của nữ chủ đại nhân. Thôi người không động ta ta không động người nước sông không phạm nước giếng ta tạm thời không chấp nhứt với người.

“Tại bạn thân của anh khiến tôi bị như thế này nên anh phải đền bù cho tôi”

Cái logic quái nào đây?

“Thôi được rồi vậy tiền viện phí tôi thanh toán cho em được không?” Hấn nho nhả đáp lại

“Nghe thế còn được”

Bỗng bụng cô reo lên ục ục trời ơi mi sao có thể lúc này được thực mất mặt muốn chết mà.

“Em đói à ăn gì anh mua cho”

Như hiểu được cô hấn ân cần hỏi

Nghe đến thức ăn cô luôn quên hết tất cả, dẹp hết tất thấy không nghĩ gì nhiều liền gật đầu không chút do dự nhưng cô quên mất cổ của mình đang bị cuốn lại như cái xác ướp ai cập ' rắc' tiếng xương gãy nhanh chóng rơi vào tai cô như tiếng sét đánh ngang tai, cơn đau ập đến khiến cô bày ra bộ mặt đưa đám cực kì khó chịu.

Thấy hành động của cô hần không nhận được bật cười ! Con mèo ngốc này sao có thể ngốc đến thế chứ.

Còn cô cứ tưởng hần đang cười trên nỗi đau của mình lập tức đen mặt lại cất giọng lạnh băng như con mèo đang xù lông

“ Anh cười cái gì?”

Thấy vẻ nguy hiểm đó hần cố nén cười hỏi

“ muốn ăn gì anh mua cho”

“ Một cái pizza cỡ lớn , một đùi gà,... , và li trà sữa.”

Máu tham ăn trời dậy khiến cô đọc trôi chảy hết đồng thức ăn vừa nói mắt cô lại sáng lên chẳng khác gì đứa trẻ lên ba cả.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tình cảnh trong bệnh viện

“ Em là heo đầu thai hay sao ăn gì nhiều thế”

Tên họ Sở đáng ghét thấy bộ dạng hấu ăn của cô không nhận được hỏi.

“ Kệ tôi bộ tôi ăn nhiều ảnh hưởng đến kinh tế nhà anh hả.”

Cô chu chu cái mỏ phản bác

“ Không chỉ là hơi ngạc nhiên thôi” Nếu cô thích ăn hần phải tìm hiểu ! Ông bà ta có dạy nắm được cái bao tử coi như là lấy được nửa trái tim rồi. Hần phải tận dụng triệt để.

Hần ghi lại những món cô muốn ăn rồi nhanh chóng chạy đi tìm. Cô đúng là biết cách hành hạ người khác địa điểm bán mỗi món đều cách xa nhau khiến hần phải đi mất một tiếng mới mua đủ

“ A Hiên ca thực tốt yêu anh quá cơ”

Nói rồi cô nhanh chóng ôm lấy anh hôn một cái thật kêu vào má.

À vâng đó chỉ là cảnh tượng mà Văn Hiên ca nhà ta tự ảo tưởng chứ đối với con mèo vô ơn kia thì không đời nào lại đi làm những việc như thế.

Bước vào phòng VIP bệnh viện, cảnh tượng đập vào mắt hần đầu tiên là con mèo nhỏ đang ngủ khò khò với cái tư thế cực kì bá đạo. Người đầu mà ngủ lăm thế cơ chứ.

Hần nhanh chóng lại gần tính lay cô dậy nhưng khi nhìn thấy dung nhan thần thánh của cô khi ngủ lại không kiềm được si ngốc ngắm nhìn.

Khi tầm mắt di chuyển xuống cánh môi anh đào ướt át hồng nhuận kia lại không nhận được đặt lên đó một nụ hôn, mới đầu anh chỉ định hôn như chuồn chuồn lướt . Nhưng nụ hôn ngày càng kéo dài, lưỡi anh nhẹ nhàng liếm xung quanh như đang phác hoạ cánh môi xinh đẹp kia.

Trong tiềm thức cô cảm nhận được cái gì đó ướt ướt nhột nhột đang di chuyển xung quanh môi cô, khó chịu cô mở mắt, chết tiệt thay đó lại là gương mặt anh tuấn của tên âm binh họ Sở . Khốn nạn dám nhân lúc cô đang ngủ mà ăn đậu hũ của cô! Mì được lắm

“ Anh nghĩ mình đang làm cái gì vậy hở??”

Cô thấp giọng nói, ánh mắt mang theo tia chán ghét bắn thẳng vào tên kia. Thấy ánh mắt chán ghét của cô hần liền một trận lo lắng, nếu cô chán ghét hần không thích hần thì con đường truy thê của hần sẽ rất vất vả. Nhưng nhớ đến thức ăn mình vừa mua trên tay hần vờ đại lí do cầu huyết nào mà nói

“ Tôi mua thức ăn về rồi thấy em vẫn còn ngủ nên gọi dậy, tôi thấy cách gọi dậy này cũng hay đấy chứ vừa ngọt lại vừa có hiệu quả”

Hay cái đầu heo nhà người. Thấy đồng đồ ăn trên tay hần mắt cô sáng rực lên đem những chuyện bực tức lúc nãy biến mất đầu chỉ toàn thức ăn. Đã nói rồi mà con heo này rất dễ bị dụ.

“ Nhanh nhanh đưa cho tôi “

Hắn thấy bộ dạng trẻ con của cô thật mắc cười không phải lúc này mặt còn hằm hằm khó chịu nhanh chóng trở nên vui vẻ , tốc độ lật mặt còn nhanh hơn cả lật sách.

“Được rồi từ từ thôi không ai dành ăn của em đâu “

Hạ Băng đang cầm lấy thìa định xúc ăn thì khổ nỗi cái băng nó quá vô duyên chắn hết cả tầm nhìn của cô...thế là cô phải nhờ tên âm binh ở đó đút dùm.

Trong phòng đang tràn ngập cảnh tim hồng bay lá tả tơi một người đàn ông đẩy cửa vào...

“ A hai người đang làm gì thế hả”

Thấy cảnh tình chàng ý thiếp của Hạ Băng và Vân Hiến cái tên mới xuất hiện kia nhìn không được la lớn.

À người này chính là Âu Lãnh Thiên

May mà anh về kịp nếu không thì không biết tên kia sẽ làm gì cô nữa đây

“ Anh đến đây làm gì? “

Hạ Băng cất giọng lạnh băng cô dù có háu ăn đi chăng nữa cũng không thể quên được tên đã cưỡng bức cô mà cũng tại hắn cô mới biến thành bộ dáng như thế này.

- Anh đến để thăm em kì thực chuyện đó anh không có ý nhưng em yên tâm anh sẽ chịu trách nhiệm

- Tôi không muốn anh chịu trách nhiệm chủ cần đền bù cho tôi được rồi.

- Ân đền bù thì được nhưng anh không thể không chịu trách nhiệm.

Giọng hắn nghiêm túc lạ thường.

- Nếu anh còn muốn chịu trách nhiệm thì làm ơn biến khỏi tầm mắt của tôi dùm.

Cô không cần hắn ta chịu trách nhiệm, cô không muốn dính líu một chút quan hệ gì với đám nam chủ, một chút cũng không muốn.

- Anh giúp tôi xuất viện .

Nghe được câu nói của cô cái tên bác sĩ bên kia bắt đầu có chút phản ứng , lòng hắn chùng xuống, nổi tức giận ủa về.

Chết tiệt cô cứ nhiên muốn rời xa hắn! Hắn không cho phép

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ân ái trong phòng ngủ (H)

Sau một màn năn nỉ ôi ồ đắm nước mắt cuối cùng cô cũng đạt được mục đích là có thể xuất viện nhưng mỗi tuần cô lại phải đến bệnh viện kiểm tra.

Cô lê lê cái thân xác mệt mỏi này của mình về, về đến nhà đã nghe thấy cái giọng “ ngọt ngào “ của nữ chủ đại nhân

- Chị hai về rồi sao tối qua chị không về ba và em đã rất lo cô chị bị sao thế rốt cục ai làm chị ra nông nỗi này?

- À chị không sao chỉ sơ ý ngã thôi

Lo lắng hay là đang mong cô mãi mãi không trở về đây? Nữ chủ à cô mà không đi làm diễn viên thực tiếc. Trong mắt cô đã chứa đầy sự chán ghét cùng mệt mỏi. Những tạp niệm trong mắt cô nhanh chóng được thu vào tầm mắt của người đàn ông gần đó. Còn ai ngoài Tiêu thiếu gia nữa chứ?

Không hiểu tại sao sau khi gặp cô lại luôn nhớ đến cô, mỗi việc hắn làm hắn đều ảo giác Liễu Hạ Băng xuất hiện. Khi nhớ đến cô khuôn mặt vốn lạnh lùng nhanh chóng trở nên nhu hoà hơn. Đến cả buổi tối trong mộng hắn cũng thấy cô, nhưng đa số đều là mộng tỉnh, trong mộng hắn luôn hưng phấn quá mức đến nỗi mỗi khi tỉnh dậy dưới chân đã thấm đẫm tinh dịch chứng minh sự cuồng nhiệt của hắn. ~(-_-)~

Nhưng nhớ đến cảnh cô cùng Âu Lãnh Thiên đêm hôm đó hắn lại thấy đau lòng. Hôm đó hắn là người đại diện cho Tiêu thị đến kí hợp đồng với Âu thị . Khi hắn bước vào phòng tổng tài điều mà hắn không ngờ được rằng mình có thể chứng kiến cảnh Liễu Hạ Băng đang thân mật với Âu Lãnh Thiên, hắn rất muốn đi đến tách hai người nọ ra nhưng hắn lấy quyền gì ? Tư cách gì để làm việc đó cơ chứ.

Hôm nay hấn định đi qua Liễu gia chơi, cái lí do mà hấn đến Liễu gia chơi với Liễu Huệ Di chỉ là bình phong cho hấn đến đây tìm Hạ Băng. Biết cô không có nhà hấn vẫn cố đợi cố tìm cho mình một hi vọng cuối cùng cô cũng đã trở về.

Nhưng tại sao cô lại bị băng bó thể kia chẳng nhẽ ...hấn mà biết được ai làm cô ra nông nổi này hấn nhất định sẽ không để yên cho kẻ đó đâu. Hấn đã quyết định một việc có thể khiến cô hận mình nhưng không sao chỉ cần cô được cô hấn không ngại làm bất cứ thứ gì. Bởi hấn đã yêu cô ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi.

Cô không muốn suy nghĩ cũng không muốn để ý nhiều đến đôi câu nam nữ kia nhanh chóng cất bước lên phòng.

Trong phòng cô, lúc cô đang tìm một bộ đồ thoải mái hơn để mặc, mỗi khi đi ngủ cô có thói quen không mặc nội y cho mát, cô nhanh chóng cởi bỏ cái sọt băng vướng víu trước cô.

Nhưng có điều cô không ngờ tại thói quen đó khiến cô hối hận mãi mãi.

Lúc cô tắm xong bước ra , trên người chỉ mặc mỗi cái váy ngắn mỏng để lộ ra vùng da thịt trắng nõn, thon thả, ba vòng chỗ lồi chỗ lõm hiện rõ khiến đàn ông điên cuồng. Bỗng cửa phòng bật mở, thân ảnh cao lớn của người đàn ông bước vào, nhìn thấy hấn cô cảm thấy vô cùng ngạc nhiên nhưng nhanh chóng thay bằng tức giận cùng phòng bị.

Tiêu Dạ Thần sao hấn lại ở đây???

- Đường đường là thiếu gia của Tiêu gia phép tắc cơ bản nhất là không được vào phòng người khác khi không được cho phép mà anh cũng không biết sao? Mau ra ngoài.

Hấn làm ngơ như không nghe thấy gì hết ,lấy trong túi quần cái điện thoại nhanh chóng đưa cho Liễu Hạ Băng .

Rầm!!! Cuốn băng này sao hấn có được, không lẽ lúc cô cùng Âu Lãnh Thiên lên giường hấn cũng biết không thể nào! Không thể nào! Nhưng hấn làm vậy để làm gì?

- Anh có ý gì ?

- Tôi có ý gì người thông minh như em chắc đã hiểu nếu không muốn tôi tung video này lên mạng thì đêm nay em phải nghe lời tôi.

Hấn từ tốn nói trong mắt chỉ còn mỗi hình ảnh xinh đẹp quyến rũ cực điểm của người con gái trước mắt.

Còn cô trái tim khi nghe xong câu đó chết lặng, hà cớ gì cô đã cố tránh xa bọn hấn nhưng bọn hấn tại sao vẫn không chịu buông tha cho cô! Cô phải làm gì ? Làm gì bây giờ? Muốn có được cuộc sống an ổn mà khó khăn đến vậy sao ?

À thì ra làm nữ phụ là như thế, luôn bị nam chủ hành hạ cuối cùng thì mất tất cả.

Bất công làm sao....

Nhưng đến nước này cô còn có thể làm gì được nữa? Khán cự sao ? Tất nhiên là không được bọn họ là nam chủ còn cô chỉ là một nhân vật làm màu không có chút giá trị.

- Chỉ một đêm thôi .

Cô đã khuất phục thực rồi phản kháng chỉ khiến cô càng thể thảm hơn thôi.

Không đợi được nữa, sau khi nghe được câu nói của cô hấn nhanh chóng ôm chặt lấy thân thể kiều mị kia , cúi đầu cuồng nhiệt gặm nhấm đôi môi anh đào xinh đẹp kia.

Cái lưỡi hấn nhanh chóng chui vào khuôn miệng cô quấn quít lấy cái lưỡi xinh đẹp kia. Hấn sờ soạng hết người cô như nhận thấy điều gì đó làm anh hưng phấn cất giọng trầm khàn quyến rũ

- Bảo bối hôm nay cố tình không mặc đồ trong để câu dẫn anh đúng không? Thực tâm đang hết chỗ nói

Bao lần hấn ảo tưởng trong giấc mộng có thể cùng cô triền miên làm tình bây giờ cuối cùng mộng cũng thành sự thật.

Nghĩ đến cảm giác được bao bọc bởi hoa kính xinh đẹp ướt át kia hấn không nhịn được lập tức đè cô xuống giường kingsize kia hai tay không rảnh rồi thoát hết y phục trên người cô.

Cô trong mê mang , hai tay vô tình chạm vào vật to lớn sau lớp quần của hấn.

Oanh!! Sự đụng chạm này ngời nỏ cắt đứt sợi dây lí trí cuối cùng của hấn. Hấn thoát y phục trên người mình để lộ ra thân hình rắn chắc , hấn nhìn côn thịt đang sưng tấy nổi đầy gân xanh trưởng lớn đến đáng sợ, không nhịn được nói

- Bảo bối mau dùng cái miệng xinh đẹp của em phục vụ anh.

Giọng nói trầm khàn quặn rũ đến nỗi đầu óc cô mụ mị như bị hư hỏng cảm lấy nam căn to lớn kia đưa lên mồm khẽ liếm xung quanh đỉnh quy đầu, cô vòn đi vòn lại đầu khấc khiến hân càng ngứa ngáy khó chịu, không chờ được bàn hai to lớn giữ lấy đầu cô rồi húc hông thật mạnh đem hết cự căn khổng lồ kia đi sâu vào khoang miệng ẩm áp.

Cảm giác thật mát hớn, dục tiền dục tử hân không nhận được thân dưới mạnh mẽ vận động ra vào khoang miệng của cô, cô trong mơ màng cảm nhận được dị vật khổng lồ đi sâu trong miệng cô đâm mạnh đến tận cổ họng thật muốn né tránh nhưng bàn tay to lớn của hân đã cố định đầu cô khiến cô không tài nào thoát khỏi. Hân sướng đến nỗi không kìm được rên rỉ

“Bảo bối ...ân ...thích...quá sung sướng...ngâm chặt thêm một...chút”

Hạ thân dâng lên luồng khoái cảm tê dại khiến hân hơi rùng mình đem hết tinh dịch đậm đặc bắn thẳng xuống hết cổ họng cô.

Nam căn lớn tướng dù mới bắn xong vẫn không có dấu hiệu mềm lại ngẩng cao đầu điều vô dương oai trước mặt Hạ Băng. Môi hân từ môi cô di chuyển xuống dọc căn cổ trắng ngần đến đôi gò bồng xinh đẹp, hân một tay xoa nắn một bên tiêm nhũ còn bên còn lại liên tục bú mút kích thích dục vọng của cô.

Tay còn lại của hân men theo những đường cong hoàn hảo đi dần xuống hoa huyết đầy dâm dịch khẽ vuốt ve hoa kính ẩm ướt làm cô rên rỉ ái muội dâm dịch tiết ra ngày càng nhiều tạo nên cảnh đẹp hút hồn

- Thần....um...cho em...ân...a...cho..em

Nghe xong câu này, hân vội vàng để cơn thịnh nộ gần với khẩu huyết động xinh đẹp ướt át kia, không báo trước thân dưới động mạnh đen toàn bộ cự căn của mình đi sâu vào hoa kính ẩm ướt. Khi hai thân thể kết hợp khấn khít hân không chờ được thất lưng vận động mãnh liệt đem toàn bộ cơn thịnh nộ rút ra rồi đi vào rất có tiết tấu. Cô cảm nhận được cơn thịnh của hân xâm nhập vào cơ thể mình có chút đau đớn nhưng nhanh chóng bị khoái cảm lấn áp khiến những tiếng rên kiều mị cứ thế bật ra.

- Thần...nhanh...chút...cho..em.ân.um

Nghe thấy tiếng rên rỉ này như liều thuốc kích thích thất lưng vận động càng mãnh liệt tốc độ ra vào càng nhanh. Những đợt ma sát đẩy lên từng đợt khoái cảm. Mỗi cú thúc của hân đều đánh trúng điểm G của cô. Cho đến cuối cùng, hân thúc mạnh sâu, đầu chôn sâu vào rãnh ngực mê người đâm sâu vào tử cung bắn hết tinh dịch của mình vào trong đó.

Nhìn thân thể vô lực phản kháng đang xụi lơ trong ngực mình nhưng hân vẫn không tha, kéo cô lại gần cơn thịnh nhanh chóng sáp nhập lại tạo thành khúc tình triều mãnh liệt. Đêm nay thật là một đêm mãnh liệt mặc kệ cô cầu xin hân dừng lại hân vẫn ngoảnh mặt làm ngơ thân dưới liên tục luân động. Cô vì kiệt sức đã sớm không chịu nổi mà ngất đi..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Kích tình trong bệnh viện (H)

Sáng hôm sau, vừa thức dậy cô cảm nhận được hạ thân mình đau nhức còn đang bị thức gì đó đâm ra chọc vào liên tục không nhận được rên rỉ càng kích thích người đàn ông đang nằm phía trên, buổi sáng ái muội mờ mẩn.

Do quá kịch liệt mà cô oanh liệt ngất đi tới trưa mới dậy thì tên kia đã đi rồi hân có để lại mảnh giấy trước tủ quần áo

' Công ty có chuyện gấp anh phải đi rồi, hẹn lần sau chúng ta cùng ca nước thần mật

Đem qua em phục vụ rất tốt khiến tôi rất hài lòng

Hẹn gặp lại

Tiêu Dạ Thần (chồng của Liễu Hạ Băng) '

Tên chết tiệt này còn ai có thể vô si mặt dày hơn hân nữa. Cô nhanh chóng vò nát tờ giấy ném đi. Cô dù không muốn cũng phải thừa nhận rằng tới hôm đó thân thể hân rất tuyệt đem cho cô sự vui thích.

Mây điên rồi Liễu Hạ Băng ! Hân ta không phải của mày không được nghĩ linh tinh nữa. Cô nhanh chóng phui bay cái suy nghĩ kia .

Hôm nay là ngày cô phải đi đến bệnh viện của tên họ Sở kia để xem tình hình cái cổ nghĩ đến cô thầm khóc rùng. Sao cuộc đời của cô lại lâm li bi đát nặn chát cay xè thế này ? Tránh không hết những người cần tránh. Nhưng nếu cô không đến thì lúc nào cũng phải chịu sự vương vữu của cái băng trước cổ. Hôm qua nó đã đỡ đau bây giờ lại sưng lên, đau nhức muốn chết ! Tất cả là tại tên họ Tiêu chết nằm kia hành hạ cô cả một ngày một đêm thân thể ,

xương cốt đã rã rời hết rồi.

---- Tại bệnh viện-----

Cô bước vào thẳng phòng làm việc của tên họ Sở kia đập vào mắt là gương mặt anh tuấn đáng ghét của hắn.

- Băng nhi à mới một ngày không gặp em mà anh nhớ em muốn chết.

Cái giọng nhào nhoẹt nũng nịu của hắn cất lên làm tóc gáy cô dựng hết lên da gà thì nhau nổi lên. Eo ời tên này có uống nhầm thuốc không mà nói chuyện phát ớn thế này cả khí chất lạnh lùng kia một chút cũng không còn. Hình tượng còn phải nói bay hết rồi.

Hắn bay đến như tên bắt chộp lấy bàn tay nhỏ của cô nhanh chóng kéo đi do không phòng bị cô hơi nhích cổ lên làm lộ cằm cổ trắng ngần chỉ chút dấu hôn đỏ tím thật chói mắt. Mà tên Vân Hiến kia khi nhìn thấy lúc này còn đang cao hứng bấy giờ mắt đã đen như đất nòi. Nhiệt độ trong căn phòng giảm xuống nhanh chóng cô có cảm tưởng như mình đang ở alaska không bằng.

Đột nhiên đầu hắn loé lên một suy nghĩ kéo cô đến bàn làm việc của hắn rồi nhanh chóng cất bước đi tìm cái gì đó. Cô sau khi hắn đi mới thăm đánh giá căn phòng này một lượt, đúng là người đứng đầu băng đàn mafia khét tiếng thế giới có khác căn phòng làm việc như phòng tổng thống ấy còn có cả giường nữa không lẽ hắn ngủ ở đây luôn. Những vật dụng, đồ trang trí đều đạt đẳng cấp thế giới hiếm có và số lượng có hạn.

Cô lo bận đánh giá không để ý tên kia đã xuất hiện sau lưng cô từ bao giờ, trên tay là cây kim tiêm trong đó có chất gì màu xanh nhạt. Hắn cất bước đến gần cô nói

- Băng nhi chúng ta đầu tiên phải chích thuốc trước khi xét nghiệm. Nó được sản xuất ở Hongkong giúp xương nhanh lành nhất là làm chắc xương cốt.

Nghe hắn nói, cô chỉ ậm ừ, làm sao thì làm chỉ cần cái cổ tôi nhanh lành là được.

Hắn không chần chừ cầm lấy đôi tay thon dài trắng nõn của cô đâm cây kim đó vào đưa cái chất lỏng này vào cơ thể cô.

Sau khi đưa nó vào cô lập tức cảm thấy người khô nóng, hạ thân trống rỗng rỉ ra mật dịch nhớp nháp. Chân tay như mất kiểm soát nhanh chóng ôm lấy hắn. Lí trí đã sớm bị cơn nóng đốt cháy hết cô giờ chỉ muốn kiểm tìm sự mát mẻ, dòng nước dập tắt ngọn lửa trong người.

Hắn thấy cô vậy cười thầm, ôm thân thể cô tiến đến giường lớn, cánh tay nhẹ siết lấy bờ eo thon gọn. Môi hắn áp lên môi anh đào xinh đẹp của cô điên cuồng hôn hít, lưỡi hắn ranh mãnh luồn vào khoang miệng cô tìm kiếm cái lưỡi dính hương nhiệt liệt cuốn quýt. Ánh mắt hắn cũng mờ mịt nhìn thân ảnh xinh đẹp bị tình dục quấy nhiễu quyến rũ cực điểm, gương mặt vốn xinh đẹp khuynh quốc nhiễm một tầng tình dục hồng lên xinh đẹp đến nỗi không còn từ ngữ nào mới có thể lột tả được.

Tay hắn cời bỏ từng chương ngại vật trên người, thoát hết y phục của cô. Hai thân thể trần trụi quấn lấy nhau. Thấy thân thể hoàn mỹ của cô hắn thả mình nuột nước bọt, cơn thịnh dưới thân không nhịn được đứng dậy chào cờ, gân xanh nổi lên khiến nó cản trở nên hưng dữ.

Tay hắn di chuyển đến đôi gò bồng xinh đẹp dụ hoặc, đầu vú hồng nhạt chờ đón hắn đến ngất, môi hắn xuống dần đến một bên vú no đủ điên cuồng bú mút. Cô bị hắn kích thích đến mê muội, những tiếng rên ma mị thoát ra từ khuôn miệng xinh đẹp

- ừm...a..Hiên....mau.cho...em...mau..cho..em..muốn..ân.

- bảo bối muốn sao? Vậy mau dùng cái miệng nhỏ xinh của anh làm cho nó thoải mái, nó sẽ giúp em đạt được khoái hoạt.

Nói rồi hắn hơi nghiêng người để cơn thịnh của hắn trước mặt cô. Cô trong mộng lung lí trí không còn bàn tay không nghe lời cầm lấy cơn thịnh trước mắt, đầu hạ xuống cái lưỡi của cô liếm quanh đỉnh quy đầu, há mồm nhanh chóng ngậm lấy cơn thịnh to lớn trước mắt mà mút mát.

Cảm nhận được khuôn miệng kí bao bọc hắn không nhịn được rên rỉ chất giọng trầm khàn quyến rũ mê hoặc cô

- Ân..bảo..bối...cái..miệng nhỏ...của..em ..ừm ...thực..tuyệt..

Hạ thân hắn dâng lên luôn khoái cảm sướng khoái, một lúc sau khi hắn không chịu đựng được nữa, cơ thể hơi rùng mình, lỗ nhỏ trên đỉnh quy đầu bắn ra tinh dịch trắng đục, đậm đặc tanh nồng đặc biệt nhiều vào sâu trong khoang miệng cô.

Tay hắn không rảnh rồi di chuyển xuống nơi tư mật bóng loáng, loáng thoáng sắc hồng xinh đẹp khiến đàn ông điên cuồng. Ngón tay ranh ma vuốt ve u cốc làm cho mật dịch tiết ra càng nhiều ướt đầm một mảng giường hắn trầm giọng trêu chọc.

- bảo bối em nhìn em đắm đuối như thế nào này, bàn tay của anh đều dính đầy mật dịch của em.

Khi thấy cô đã sẵn sàng, hắn tách hai chân cô ra đặt cơn thịnh đang trưởng lớn trước của huyết khẩu, thất lưng tình tráng động mạnh một cái đem toàn bộ dương vật thô to trưởng lớn đầy gân xanh vào trong hoa kính chật ních, ướt đầm ái dịch.

Hắn luân động trong cơ thể cô lúc đầu rất nhẹ nhàng nhưng khi nhớ đến cô từng nằm dưới thân người đàn ông khác mặc cho họ đâm chọc lớn tiếng rên rỉ hắn thấy tức giận lạ thường, nhanh chóng đặt hai chân cô lên vai đâm thật sâu vào cửa huyết trũng điểm G kích thích Hạ Băng rên rỉ

- a...hiên....em...muốn....nhanh..nữa...mạnh..nữa...

Tiếng rên rĩ đứt quãng của cô như liều thuốc kích thích khiến hắn không nhận được hạ thân động mạnh mang ra ngoài ái dịch trong suốt ướt đầm của cô chảy xuống hai viên hoàn kích thích khoái cảm như sóng triều ập đến.

Hắn hạ thân động mạnh mỗi cú thúc đều nhắm trúng điểm G của Hạ Băng, hắn hạ xuống thân thể Hạ Băng từng dấu hôn ngân như ấn kí chứng tỏ cô là của hắn! Một mình hắn mà thôi.

Hắn mãnh liệt ra vào hoa kính ẩm ướt, mỗi cú thúc ngày càng mãnh liệt, lần cuối hắn đẩy hông thật mạnh đem côn thịt đâm sâu vào tử cung bắn ra mầm móng nóng bỏng trắng đục vào sâu trong tử cung cô.

Trong phòng bệnh không khí ái muội

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Gặp mặt nam nhân của nữ chủ

Sáng hôm sau khi Sở Vân Hiến tỉnh dậy đã thấy giường bên trống không, chắc cô đã bỏ đi rồi, bên cạnh không còn lưu lại một chút hơi ấm nào cả chứng tỏ cô đã bỏ đi từ lâu. Chắc cô hận hắn lắm! Nhưng biết làm sao được có trách thì trách tại sao hắn yêu cô quá nhiều! Khi thấy những dấu hôn lưu lại sau khi cô hoan ái với nam nhân khác hắn đã vô cùng ghen tị, hắn bị ghen tuông che mờ mắt không không chế được chính mình muốn cô.

---Ta là dài phân cách đáng yêu----

Liễu Hạ Băng bước đi trên đường tấp nập người qua lại, cô không xác định rõ tâm trạng lúc này của mình là gì? Hận sao? Không chắc nữa đáng lẽ người đáng hận chính là cô, chính mình còn tự thấy mình dơ bẩn nằm hết dưới thân bao nhiêu nam nhân rên rỉ, lúc hắn đi sâu vào trong cơ thể cô dù có chút bài xích nhưng lại có vẻ hoan nghênh cùng một chút chờ mong!

Liễu Hạ Băng ơi là Liễu Hạ Băng, từ bao giờ mày lại đáng kinh tởm đến nỗi chính mình không chấp nhận được chứ nói gì là người khác!

Trên con đường đông đúc, một cô gái dung nhan khuynh quốc nhưng sâu trong mắt là sự chán ghét cùng một nỗi bật giữa dòng người tấp nập ngược xuôi.

Đang trong công cuộc đấu tranh tư tưởng dữ dội bỗng tiếng điện thoại vang lên...

- Alo , Hạ Băng nghe

- Báo bối ai nha mới mấy ngày em không chịu gọi làm anh đau lòng muốn chết.

Giọng nói ai oán của người đàn ông bên dây cáp lên, lúc đầu cô hơi bất ngờ nhưng khi nhìn vào màn hình đập vào mắt là chữ

' chồng yêu ' đủ biết là tên ôn thần nào gọi rồi còn ai ngoài tên họ Hàn hôm trước nữa?

- Anh gọi cho tôi có chuyện gì?

- Đạo này không được gặp em anh nhớ em muốn chết ai nha mấy ngày liền em không chịu gọi cho anh nha~~giận em rồi

~~Nghe thấy hắn nói vậy cô bật cười, từ khi nào tên này lại trẻ con đến thế chứ!

- Hừ giận được thì cứ giận.

- Từ khi nào em lại ác độc như thế hả? Em đang ở đâu anh qua đó.

- Tôi không rảnh đi trông trẻ, nhất là trẻ em to xác thôi tôi cúp máy đây.

Hắn còn chưa kịp lên tiếng thì máy vang lên ' tút tút tút ' .

Cô có cần phủ phàng vậy không?

Hắn nhanh chóng mở thiết bị định vị, hôm trước hắn có cài đặt thiết bị định vị vào máy cô.

Sau khi cô cúp máy của tên Hàn Thế Huân kia thì tiếng điện thoại khác vang lên! Là ba cô.

- Băng nhi sao mấy ngày nay ba gọi cho con mà không thấy con nghe máy! Hôm qua cũng không về nhà! Huệ Di có nói hôm trước con có về nhưng lại

bị gãy xương cổ rốt cục có chuyện gì vậy con ?

- À không có gì quan trọng đâu ba, hôm qua con đi lên bệnh viện xem lại vết thương nhưng bị bắt ở lại một ngày để họ theo dõi tình hình xương cổ.

Nói đến cái cổ cô mới nhớ từ khi tên bác sĩ kia tiêm cho cô cái thuốc gì đó cái cổ lành hẳn không còn đau nhức có thể đỡ băng ngay. Dù sao chuyện này cũng không thể phủ nhận được công lao của hắn nga.

- Hôm nay em trai con về nước đó mau ra sân bay đón nó nha! Ta và Huệ Di đã đến đó rồi đó dù sao cũng là em trai con ,con cũng nên đón nó, từ nhỏ hai đứa chưa bao giờ gặp con rồi.

- Dạ con biết thưa cha.

Cô thật ra không muốn đến đâu nhưng ba cô đã nói thế thì đành vậy.

--- Ta là dài phân cách ở sân bay----

Ở sân bay , Huệ Di và ba cô đã ở đó sẵn, hôm nay cô ta cố ăn mặc thật đẹp, sửa soạn tóc tai, trang điểm tinh xảo bật lên gương mặt xinh đẹp giữa đám đông.

Ả nhất định phải mê hoặc được Liễu Hạo Thiên vì hắn là con trai duy nhất trong Liễu gia, là người thừa kế tương lai của gia tộc chỉ cần lấy được lòng hắn không phải cô sẽ một bước lên mây nửa đời sau không phải lo ăn mặc. Thấy ả xinh đẹp mấy nam nhân xung quanh cũng si mê nhìn theo làm ả cảm thấy vô cùng tự tin cùng kiêu ngạo. Nhưng.....

Liễu Hạ Băng đến sân bay liền tìm ba cô và cô em gái đáng kính. Cô hôm nay chỉ mặc bộ váy xanh lam giản dị hiệu Versace cùng túi hiệu Gucci và đôi giày thể thao Jordan. Gương mặt trang điểm nhẹ nhưng vẫn thoát tục xinh đẹp như một nữ thần . Thân thể cô hôm qua được Vân Hiến chăm sóc để lộ phong thái kiêu diễm . Nổi bật đôi thủy mâu trong suốt câu hồn người, tương như chỉ cần nhìn vào đó không ai có thể thoát ra khỏi. Dung nhan xuất trần, cao quý nhưng không mất thanh nhã, tuyệt sắc nhưng không mất thánh khiết tựa như đoá mẫu đơn xinh đẹp vô cùng , như dòng nước trong trẻo đi qua lòng mỗi người làm rung động tâm can. Nữ nhân này dung nhan không những xuất thần mà khí chất cũng lạnh lùng khó tiếp cận khiến mọi người liên tưởng đến hình ảnh thần tiên lạc phàm

Từ khi cô vào đây mọi hoạt động như ngừng lại, chỉ chăm chăm nhìn cô quên hết các công việc đang diễn ra. Cô thấy vậy cười khổ trong lòng, có dung nhan hoa thủy này là phúc hay họa đây?

Cô nhẹ cất bước đến chỗ hai người đang đứng. Huệ Di thấy ánh mắt bọn đàn ông không còn nhìn cô ta mà di chuyển qua hướng khác liền một bụng đen tức như âm tào địa phủ, lòng nguyên rủa ả nào dám cướp đi ánh hào quang của cô ta. Khi di chuyển theo tầm mắt mọi người cô ta bắt gặp thân ảnh xinh đẹp đang đi về phía mình, cả người đông cứng lại.

Sao cô ta lại ở đây? Không phải cô ta không thích làm những chuyện thế này sao ? Rồi ả đem ánh mắt nghi hoặc hướng về phía ba cô. Chắc chắn tại ông ta, làm hỏng hết chuyện tốt của cô.

- Chị hai! Chị cũng đến đón Thiên sao?

Cô ta cất giọng mềm mại, ngọt như đường ,như câu hỏi bình thường nhưng hàm ý rất sâu sắc. Cô ta cố ý gọi tên kia bằng tên thân mật tỏ ý hai người rất thân thiết. Nữ chủ à hậu cung cô tôi tránh còn không kịp hơi sức đâu mà đi quyến rũ thêm nam chủ nữa chứ!

- À ba gọi chị ra đây.

Bỗng giọng cô tiếp viên vang lên trong loa

“ Chuyến bay X từ Mi đã hạ cánh vào năm phút trước...”

Bố cô định dùng máy bay tư nhân để đón hắn về nhưng hắn nhất quyết không chịu thế nên mới phải đứng đợi thế này.

Không lâu sau, bóng người đàn ông anh tuấn, khí chất xuất thần khiến bao nhiêu người khác giới phải bán mắt trái tim về phía hắn. Mái tóc bạc kim óng mượt, sống mũi cao thon gọn, phượng mâu sắc bén yêu đã câu hồn người, sâu thẳm như nhìn thấu mọi tâm tư, môi mỏng như có như không nhếch lên. Dáng người thì khỏi nói chuẩn đến từng milimet , trên người hắn mặc áo sơ mi quần jeans nhìn giản dị nhưng toàn đồ số lượng có hạn, hình như đôi giày của hắn giống y chang đôi giày của cô nhưng cô cũng không để tâm chuyện đó lắm. Là yêu nghiệt hại nước hại dân.

Thấy hắn bước ra khỏi cửa soát hành lý nữ chủ đại nhân của chúng ta cố rặn ra nụ cười tươi rồi vẫy tay lớn tiếng gọi

- Thiên bên này!

Hắn ta nghe thấy giọng cô ta bước chân nhanh chóng hướng và phía ba người . Khi thấy thân ảnh của cô hắn có hơi khựng lại một chút.

Cô gái đó là ai sao có thể xinh đẹp như thế được! Hắn dù thấy qua không ít cô gái xinh đẹp, chị ba hắn cũng là một mỹ nhân hiếm có nhưng nếu so sánh với cô gái kia thì mờ nhạt vô cùng. Cô gái ấy đang khoác tay ba hắn không lẽ là vợ bé! Nhanh chóng xóa bỏ suy nghĩ ngu ngốc kia! Ba hắn chỉ si tâm mỗi phụ nhân mẹ của chị hai hắn, người mà hắn chưa từng thấy mặt không lẽ người đó là... Chị hai hắn.

- Thiên lâu rồi không gặp em càng ngày càng soái nha!

Huệ Di nhanh chóng mở mồm nịnh bợ. Tiếc quá tầm mắt của hắn chung thủy chỉ đặt trên người con gái mỹ lệ tuyệt sắc bên cạnh ba cô.

- Chào ba, chào chị ba, người này là..?

- À đây là chị hai con tên Liễu Hạ Băng hai đứa nhanh chào hỏi.

- Chào chị em là Liễu Hạo Thiên rất vui được gặp chị.

Hắn nở nụ cười quyến rũ tay giờ ra bắt lấy tay cô. Bàn tay mềm mại không xương trắng nõn làm hắn luyến tiếc không muốn buông ra.

Cô cũng nở nụ cười giờ tay đáp lại cho có lệ nói

- Chào em chị là Liễu Hạ Băng.

Nhìn thấy nụ cười của cô không hiểu sao tim hắn đập nhanh hơn bình thường ngờ ngẩn nhăm nhin. Cô đã xinh đẹp tuyệt luân rồi khi cười quanh người như có vàng hào quang chói lóa như nữ thần giáng thế.

Xung quanh có một người đàn ông ghen tức khi thấy thân ảnh cô đang nắm tay tên tiểu tử bên cạnh. Mặt đen như đất nổi bụng xám như âm tào địa phủ cả người toả ra sát khí nồng đậm khiến ai gần đó cũng không nhìn được rùng mình. Hắn nhanh chóng cất bước đến chỗ đôi nam nữ tuyệt sắc kia.

- Băng nhi thật trùng hợp khi gặp em ở đây.

Giọng nói cất lên, thành công thu hút sự chú ý của cô cùng tên nam chủ bên cạnh cả ba cô và nữ chủ.

- Hàn Thế Huân sao anh lại ở đây?

Cô đặt ánh mắt nghi ngờ lên người hắn tên thối đó sao lại xuất hiện ở đây được.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cuộc chào hỏi đầy mùi thuốc súng

Băng nhi vị này là...?

Ba cô lên tiếng hỏi cô.

- À chào bác trai cháu là Hàn Thế Huân bạn trai của Băng Băng.

Hắn không đợi cô phản ứng kịp nhanh chóng tiến đến chỗ ba cô thân sĩ trả lời. Khi nghe xong hắn nói, ba cô mắt nheo lại cẩn thận đánh giá tên trước mặt. Không tồi! Cả khí chất lẫn dung nhan đều phù hợp với Băng nhi. Nhất là phong phạm bức người toả ra từ hắn, người thường không thể có được, chắc chắn thân phận cũng hiển hách.

Còn Huệ Di sau khi nhìn thấy Hàn Thế Huân ánh mắt ả liên tục bắn tìm về phía hắn nhưng nhận lại chỉ là ánh mắt lạnh lùng không đổi của hắn. Sau khi nghe hắn giới thiệu hận ý đối với Hạ Băng càng tăng.

À tiện nhân đó dám cướp nam nhân của nàng! Đợi đó tao sẽ không tha cho mày đâu, tao sẽ làm cho mày phải quỳ sụp xuống chân tao, cầu xin tao không khác một con chó! Nhớ đó.

Hận ý liên tiếp bắn về Hạ Băng cô ta không để ý sự oán ghét từ hai người đàn ông kia càng sâu sắc! Cô ta nghĩ mình là ai mà dám ganh ghét với Băng nhi?

- Ê Hàn Thế Huân sao anh lại ở đây?

Cô cất giọng nghi hoặc nói.

- Anh đến đây đặc biệt để thăm em.

Nói rồi hắn nắm lấy tay cô từ tay Liễu Hạo Thần, thấy bàn tay mềm mại của cô vượt khỏi tay Liễu Hạo Thần, lòng hắn thấy trống rỗng kêu gào phải giữ lấy cô! Giữ chặt lấy cô!

- Hôm nay em đến đón em trai em, đây là Liễu Hạo Thần em trai em.

Nói rồi hai người tiến lên bắt tay nhau, nhưng nếu nhìn kĩ sẽ thấy hai bàn tay đang liên tục nổi gân xanh thể hiện lực đạo của họ rất lớn như muốn nghiền nát tay của đối phương vậy.

- Chào tôi là Hàn Thế Huân

- Chào, Liễu Hạo Thần.

Hai người đàn ông khí thế bức người liên tục trao cho nhau ánh mắt ' thân thiện ' , cả người toả ra lãnh khí khiến những người xung quanh co rúm lại, nhanh chóng bỏ của chạy lấy người.

- Thôi em phải đưa Hạo Thần về nhà, chúng ta gặp lại sau nhé.

Cô càng ngày càng không chịu nổi hai tên này tốt nhất là tách nhau ra mới an toàn.

--- ta là dài phân cách đáng yêu---

Về đến nhà, ba cô nói cô đưa hấn lên phòng sát vách phòng của cô thức ra cô không muốn nhưng hấn kiếm có muốn trao đổi vấn đề trên công ti nên mới chuyển đến căn phòng đó. Hấn lần này về để tiếp cận với công ti còn có bố cô cho hấn trở thành tổng giám đốc điều hành, bố ơi nếu bố biết hấn đối xử với bố như thế nào thì chắc chắn sẽ hối hận về việc làm của mình. Nhưng bây giờ không phải lúc, cô không nên đắc tội với nam chủ ngay lúc này nếu hấn mà hận cô thì người thiệt hại nhất là cô đó.

Sau khi dẫn hấn lên phòng cô phi ngay vào phòng tắm để tẩy rửa thân thể, suốt từ hôm qua đến giờ cô chưa tắm lần nào, cảm thấy cực kì ngứa ngáy khó chịu.

Hai mươi phút sau cô bước ra, trên người chỉ quấn mỗi khăn tắm mỏng manh, mái tóc còn ướt chảy từng giọt nước trong suốt xuống cổ , cả đường cong quyến rũ lộ ra khiến đàn ông điên cuồng. Gương mặt tuyệt mỹ như vừa nhiễm một tầng sương mỏng mê hoặc lòng người dụ hoặc nhân đến cực điểm.

Trong lúc cô đang định sấy tóc thì tiếng gõ cửa cất lên, cánh cửa mở ra thân ảnh người đàn ông bước vào, khi nhìn thấy cô khi khựng lại trên mũi dòng chất lỏng màu đỏ kích thích bị chảy xuống nhanh chóng bị hấn quệt đi. Ánh mắt lộ liễu dán lên thân ảnh người phụ nữ xinh đẹp tuyệt mỹ trước mắt.

- Em lên đây có chuyện gì không ?

Nhìn thấy hấn không phản ứng cô buộc phải tự mình lên tiếng.

- À ba gọi chị xuống ăn cơm. Với lại ba nói chị sẽ làm thư kí riêng của em , vì em mới tiếp xúc với tập đoàn không lâu nên mong chị giúp đỡ.

Thật ra hấn tự đề xuất với ba chuyện để cô là thư kí riêng của hấn. Hấn muốn ngày nào cũng có thể nhìn thấy cô, thân thiết với cô, làm cho cô có cảm giác ý lại vào hấn, biến cô thành người phụ nữ của hấn...cả đời bên hấn.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Tiểu bảo bối dân dã (3P H+)

Khuyến cáo cấm trẻ em dưới 18 tuổi và người già mắc bệnh tim. Nói thể thôi chứ tác giả cũng đâu đủ tuổi.

Sáng hôm sau, khi cô đang hăng hái chơi cờ với chu công thì... Tiếng đồng hồ báo thức vang lên im ỏi, cô gắng gượng vớ lấy cái tay tắt nó đi nhưng cái đồng hồ hư hỏng mãi không chịu im lặng thế là bức quá cô vớ lấy nó ném đi... Cùng lúc đó cửa phòng mở ra và người bước vào đã lãnh trọn cái đồng hồ báo thức an toạ ngay trên đầu.

Tiếng hét thất thanh “ A “ vang lên dù không to lắm nhưng công hiệu vượt qua tường tượng. Hạ Băng đột nhiên bật dậy như cái lò xo ánh mắt hướng về người đàn ông đang ngồi xoa đầu mình kia.

Chết cha Hạ Băng ơi mi lại gây hoạ lớn rồi.

Bằng tốc độ nhanh nhất cô nhanh chóng bay đến chỗ em trai đại nhân kia. Nhưng hấn vờ như không thấy cô, con người thâm thúy lẳng lặng quay đi chỗ khác xem cô như không khí, lúc đó cô biết hấn giận thật rồi.

- Hạo Thiên a ~ em có sao không cho chị xin lỗi chị không cố ý đâu a~

Cô mềm giọng dụ dỗ bên tai, gương mặt tuyệt mỹ hiện lên biểu cảm nũng nịu khiến ai đó mềm lòng .

- Băng Băng thật xấu hại em đau đầu rồi không chơi với chị nữa.

Tên nhóc không biết lễ độ này cô đã xin lỗi rồi còn không chịu, cô không phải bảo mẫu trông trẻ muốn chơi a~ đi mà chơi với nữ chủ của người ấy. Vâng tất nhiên những thứ đó đều ở trong lòng ngoài mặt cô cố để bộ dạng ăn năn hối lỗi.

- Hạo Thiên chị biết lỗi rồi phải làm thế nào em mới tha cho chị ?

- Tôi nay công ti có họp đồng chị đi kí họp đồng với em nha...

- Ủ em hết giận chị rồi đúng không?

Ánh mắt long lanh bắn tia chờ mong đến hắn, trong lòng cô lại hoàn toàn trái ngược hòng rửa tên điên này lên bờ xuống ruộng. Tên khốn làm mất buổi ẩm thực miễn phí mà lão bà mới trúng thưởng. Đợi đó ta sẽ phục thù... Grừ...Grừ..

- Tha cho chị đó. Chị mau thay đồ rồi xuống ăn sáng ba đang gọi.

Nói rồi hắn đi xuống phòng ăn bỏ lại cô đang ngồi cùng với mấy con thảo nê mã chạy khắp đầu.

Ta xin rút gọn đoạn dưới phòng ăn

--- ta là dài phân cách đáng yêu ----

“ Công ti đối tác hẹn ở quán bar cao cấp Hoành Thiên bây giờ chúng ta sẽ lên đường tới đó “

Giọng nói hân vang lên chấm dứt bầu không khí ngột ngạt trong xe. Cô không để ý lắm nhanh nhanh rồi còn về cho lão bà đi tìm tình yêu của lão bà. Cô ước thời gian trôi thật nhanh còn có thể thoải mái đắm chìm trong tình yêu ẩm thực vô bờ bến.

Quán Bar Hoành Thiên

Bước vào quán bar, ánh đèn mập mờ , những thân ảnh nhảy nhót điên cuồng theo điệu nhạc, những cặp trai gái âu yếm nhau, mùi nước hoa nồng nặc sộc thẳng vào mũi khiến cô nhíu lại đôi mày xinh đẹp. Đây là lần đầu tiên cô tới nơi này, trước đây ngoài công việc thì cô chỉ có ăn và ngủ chẳng bao giờ bước vào nơi ' thiên đường' của những dân chơi.

Ngoài phục vụ rượu và nhạc nơi đây còn nổi tiếng với những vụ giao dịch ngầm trái phép , các chất cấm như ma túy, shisha được sử dụng trắng trợn. Tại sao công an lại không thể bắt những người này ? Hình như cô nghe nói là chủ quán bar này là một người có thân phận không hề bình thường đến cả cảnh sát địa phương cũng không thể kiểm soát an ninh nơi đây.

Hắn dắt tay cô nhanh chóng đi đến phòng vip đã hẹn trước.

Phòng vip là căn phòng trang trí đơn giản nhưng lại tao nhã và thanh lịch, hệ thống cách âm tốt nên rất yên tĩnh . Nhưng điều khiến cô bận tâm không phải là căn phòng mà là nam nhân đang ngồi đợi hai người.

Hàn Thế Huân sao hắn lại xuất hiện ở đây? Cô đem ánh mắt nghi hoặc hướng về phía Hạo Thần. Hình như hắn cũng rất ngạc nhiên hắn không ngờ đối tác làm ăn lại là kẻ thù không đội trời chung này. Nếu biết thế hắn đã đem theo khẩu trang để đỡ phải hít chung bầu không khí với tên khốn đó rồi.

Nhưng ánh mắt của hắn khi nhìn thấy hai người lại rất thản nhiên , thản nhiên đến nỗi cô muốn xé rách cái bản mặt nhe nhon của hắn.

Sau một hồi im lặng thấy mình hơi thất lễ cô liền kéo tay Hạo Thần ngồi xuống ghế sofa êm ái. Hàn Thế Huân thấy tay cô nắm lấy tay hắn trong lòng thầm một bụng ghen tức, còn Hạo Thiên khỏi phải nói bất gặp ánh mắt ghen tức của tên kia thì lòng liên tục đắc ý, cười chế giễu nhìn Thế Huân.

Cô thì không thèm để ý hai tên điên kia bắt đầu vào việc chính.

- Chào Hàn tổng rất vui được gặp ngài.

Sao cô có thể quên mất ngoài thế lực hắc đạo ra tên này còn đứng tên những sản nghiệp lớn có thể hái ra tiền cơ chứ.

- Chào em Băng nhi.

- Tôi xin vào việc chính về việc hợp tác của chúng ta.....

Sau một hồi bàn luận về vấn đề hợp tác hai bên tên điên họ Hàn rót ra một li rượu nói

- Để chúc mừng hợp tác thành công Băng nhi em có thể uống với anh một li được không?

Cô dù không muốn nhưng họ đã rót tận nơi mời mình rồi từ chối có hơi thất lễ nên cô tiếp nhận li rượu từ tay hắn nhanh chóng đổ thứ chất lỏng đó vào miệng. Do tư lượng cô rất thấp uống một li đã ngà ngà say, đầu óc mông lung tiếp tục một li rồi lại một li cho đến khi bản thân đã say khướt thì hai con sói già kia lập tức hiện nguyên hình. Hai tên nhanh chóng đưa cô vào phòng tổng thống trong khách sạn mà sói già họ Hàn đã đặt trước.

Đặt cô xuống giường lớn hai tên kia nhe móng vuốt lão luyện ra thoát hết y phục của cô. Toàn thân trần trụi của cô lộ rõ trước mặt bọn hắn. Làn da trắng nõn nhẵn nhụi không tí vết, cái mông tròn vênh lên, đôi tiem nhũ cân xứng, to tròn, đầu vú hồng hồng như muốn bọn hắn ngất lịm, đôi chân thon dài. Nhưng điểm nổi bật nhất là hoa kính không một cọng lông lộ ra sắc hồng quyến rũ mê người khiến đàn ông điên cuồng.

Hai tên kia thấy khí huyết trong người sôi trào, cơn thịnh nộ đầu dây chào cờ. Hàn Thế Huân nheo mắt trao đổi với Liễu Hạo Thần.

- Tôi trước cậu sau OK

- OK

Cho dù có ghét nhau như thế nào thì trong chuyện này hai người ăn ý lạ thường.

Sau đó Hàn Thế Huân nhanh chóng bắt lấy môi anh đào căng mọng của cô đặt xuống một nụ hôn. Cái lưỡi ranh mãnh như con rắn lượn vào khoang miệng lôi kéo lưỡi cô qua khoang miệng mùi bạc hà của hắn bú mút, môi lưỡi giao nhau tạo nên tiếng 'chặc, chặt' dâm mãnh. Lưỡi hắn quấn lấy lưỡi đỉnh hương của cô mê mẩn thưởng thức hương vị ngọt ngào khó cưỡng kia.

Sau lưng cô, Liễu Hạo Thần hai tay to lớn phủ lên đôi gò bồng hoàn mỹ liên tục nhào nặn khiến cô bật ra tiếng rên rỉ kiều mị, hắn hôn lên sườn lưng bóng loáng mỗi nơi hắn đi đều để lại dấu hôn hồng hồng ái muội.

Tay của Liễu Hạo Nhiên di chuyển xuống hoa huyết ẩm ướt vuốt nhẹ lên hai cánh hoa đỏ nhạt ngón tay hư hồng xoa nắn hạt trân châu trên mặt động khiến nó tiết ra yêu dịch mại trắng mê người.

Tay Hàn Thế Huân không chịu an phận mà di chuyển xuống cặp mông căng tròn mời gọi kia thỏa thích xoa bóp. Cô do không chịu đựng được kích tình mà hai người đàn ông đem lại lớn tiếng rên rỉ đem những lời nói dâm tục thoát ra

- Ân...thực sướng....màu.cho...um.em...cho...em..

Khi nghe thấy cô nói vậy Hàn Thế Huân không chờ nổi đem dương vật cương cứng cố gắng nhện từ nãy đến giờ đâm thẳng vào hoa huyết được Liễu Hạo Thần trên chọc ướt đầm mật dịch. Thân dưới liên tục luân động, đâm thẳng vào điểm G mẫn cảm của Hạ Băng. Một tay xoa nắn đôi tiem nhũ xinh đẹp, cơn thịnh dưới thân sau khi được ma sát với vách huyết ẩm ướt liên tục lớn thêm vài vòng. Đỉnh quy đầu của hắn đâm chọc mạnh mẽ va chạm vào điểm G mẫn cảm khiến Hạ Băng rên rỉ lớn

-Huân...ân..a..đứng..rồi..um..là..chỗ..đó..màu.cho..em..

- Hừ đứng là dâm phụ dâm đảng.

Nghe tiếng rên rỉ cơn thịnh dưới thân không ngừng trướng lên khiến hoa huyết cảm giác đau nhức Hạ Băng bắt mẫn rên rỉ

- Huân..um..a..đứng..trướng...nữa..đau..ân..em..hô.

Nhưng hắn giờ phút này đã sớm bị khoái cảm toàn thân làm cho sướng đến tê dại, không còn tâm trí để ý lời nói lúc này.

Liễu Hạo Thần bị cảnh dâm mãnh trước mắt làm cơn thịnh bành

trướng thêm vài phần đau nhức khiến hắn lao đến cô đâm thẳng dương vật mình vào cái miệng nhỏ đang thoát ra tiếng rên rỉ dâm đảng kia.

Hồng hân mạnh mẽ đưa đẩy cô thấy vậy nhanh chóng kết hợp lấy cái lưỡi mình đưa đẩy xung quanh phân thân đang trướng lớn, hai tay đưa đến cặp tiem hoàn tròn vo thỏa thích xoa nắn. Thấy cô cùng mình kết hợp Liễu Hạo Thần không e dè gì nữa nhanh chóng đưa đẩy cơn thịnh vào sâu trong cái miệng nhỏ dâm đảng kia.

Hạ thân Hàn Thế Huân liên tục dâng lên cảm giác mất hồn đến khi khoái cảm mãnh liệt ào đến hắn đâm mạnh thêm lần cuối đem hết chất định đặc thù màu trắng đục của mình từ cái lỗ nhỏ đỉnh quy đầu bắn sâu vào tử cung cùng lúc đó Hạ Băng cũng lên đỉnh. Không lâu sau Liễu Hạo Thần cũng bắn đầy tinh dịch vào miệng cô.

Tư thế được đổi, cảnh tượng dâm mãnh lại bắt đầu...kéo dài suốt đêm.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Trong phòng họp (H)

Sáng hôm sau, ánh nắng mặt trời qua khung cửa sổ rọi thẳng vào ba thân ảnh đang ôm nhau ngủ đến không biết trời trăng mây gió gì kia. Cả ba thân thể

trần trụi quần lấy nhau, dưới ga giường thấm đẫm tinh dịch của đàn ông từ hoa huyết của người phụ nữ chảy xuống, trên người phụ nữ đầy dấu hôn ngấn . Cảnh tượng thực ái muội.

Không lâu sau hai người đàn ông thức giấc nhìn vào thân ảnh xinh đẹp kia, tâm trạng lúc này rất tốt nên không muốn đánh thức người phụ nữ.

Mặt trời lên đã qua nửa mà Hạ Băng vẫn hăng hái đánh bài với Chu Công khiến hai tên kia hết cách đành phải gọi cô dậy.

- Băng nhi mau dậy.

Giọng nói trầm thấp của Hàn Thế Huân vang lên hòng đánh thức con heo lười kia nhưng chả si nhê gì với cô. Bất quá tên em ôn thân lại rất hiểu cô liền cất cao giọng nói.

- Băng Băng mau dậy ăn sáng.

Chuẩn luôn con người trên giường bật dậy như lò xo nhưng ... Á hạ thân cô đau quá!

- Đau quá...

Hai tên đàn ông kia nhanh chóng phản ứng đến gần chỗ cô đỡ cô dậy còn cô khi thấy họ đã sớm hoá đá chỉ có ánh mắt trân trân nhìn họ. Bằng tốc độ ánh sáng cô nhanh chân bỏ chạy không hay biết mình đang trong tình trạng lơ đãng. Như dự đoán trước được phản ứng của cô Liễu Hạo Thiên cầm cái điều khiển ti vi nhấn nút.

Cái ti vi nhanh chóng hoạt động trên màn hình là hình ảnh dâm mỹ tối hôm qua. Nữ tử khát tình rên rỉ, hai nam nhân ra sức hành hạ

- Hai người muốn gì ?

Cô bực bội chống nạnh giờ vuốt như tiểu đã miêu tả giận thật dễ thương!

- Rất đơn giản chỉ cần mỗi lần bọn anh muốn em phải phục vụ còn không bọn anh sẽ đăng lên mạng cho mọi người cùng ngắm một tràng tình ái thẩm thiết .

Hai tên đồng thanh trả lời , bây giờ cô thật muốn cầm bất cứ thứ gì gần mình nhất phang lên đầu hai tên biến thái đã abcxzy với cô bây giờ còn cười-với-cô-bằng-khuôn-mặt-không-thể-sờ-khanh hơn.

- Tôi..đồng ý.

Ai nha đến nước này rồi con mèo nhỏ kia đã không còn cách trốn tránh liền giờ cờ trắng đầu hàng.

--- Ta là dài phân cách đáng yêu---

Hôm nay là ngày họp giao ban công ti, cô sửa soạn đầy đủ, đi theo Liễu Hạo Thiên vào phòng họp giao ban. Bên trong đều là những người có địa vị và chức quyền trong công ti. Hắn liền kéo cô vào chỗ ngồi khuất nhất để làm gì? Dễ dàng ' làm việc trọng đại 'chứ gì.

Do hắn chưa bao giờ phát biểu trước các đại biểu cấp cao trong công ti nên đến phần của hắn cô phải lên thay. Đền được tất tưởi thui, tất cả mọi người đều hướng đến màn hình chiếu bóng. Thân ảnh xinh đẹp tuyệt mỹ của cô đã thu hút tất cả đàn ông trong phòng. Là thần tiên hay sao đẹp quá!

Mà tên Liễu Hạo Thiên ở dưới mặt đã đen đến không thể đen hơn rồi. Bất thành linh cái tai thính của hắn vênh lên bên bàn gần đó có hai người đàn ông đang xì xào bàn tán

- Ê mày biết không đó là Liễu đại tiểu thư đó không hổ danh là đại mỹ nhân của công ti mỗi khi cô ấy phát biểu ai cũng tỉnh như sáo, có lần trưởng phòng kinh doanh còn chảy nước miếng đó.

- Đúng đó lần trước nghe nói cô ấy bị gãy xương cổ Âu tổng của Âu thị còn đến tặng toàn thuốc quý khó tìm nữa đấy.

- Chuyện đó còn bình thường có lần tôi đi bệnh viện thăm người bạn không để ý ghé phải phòng bệnh của Liễu tiểu thư thấy cô ấy cùng Sở thiếu gia đang thẩm thiết cười đùa cơ.

Hai người đàn ông nhiệt tình tán gẫu mà không phát hiện gương mặt Liễu tổng đã đen thành một cục. Giỏi lắm! Mèo nhỏ em trêu hoa nguyệt thật giỏi . Chưa được tôi dạy dỗ liền hư hỏng chút nữa xem tôi phạt em như thế nào.

Sau khi cô đi xuống bao nhiêu ánh mắt rọi theo cô xuống .

Nhưng không lâu sau ba cô xuất hiện tất cả ánh mắt đều dồn vào ông. Ai chẳng biết Liễu Chủ tịch nổi tiếng hà khắc chỉ cần không chú ý liền bị sa thải ngay.

Cô không để ý lắm cầm cúi ngồi viết lại những ý chính không lâu sau một tờ giấy bay sang chỗ cô. Thấy được gương mặt nham nhở của tên điên kia cô miễn cưỡng mở ra, nội dung trong tờ giấy khiến cô muốn cắn lưỡi tự sát. Quyết định vò nát tờ giấy ném đi không thèm để ý đến hắn nữa. Không lâu sau một tờ giấy khác lại bay sang chỗ cô , lần này cô cố tình không mở, đột nhiên hắn ta giẫm lên chân cô suýt nữa cô la lớn đành mở nó ra.

ĐM tên diên này muốn uy hiếp mình.

Định quay qua trừng mắt hấn thì bất gặp khuôn mặt lạnh lùng nguy hiểm cô rùng mình. Cố để tâm trạng bình tĩnh lại, cô huých cánh tay cố ý làm rơi cây bút rồi thò người bò đến giữa hai chân hấn. Đôi bàn tay mềm mại nhẹ nhàng trượt khoá quần của hấn xuống lấy tay luồn vào trong quần cảm lấy dương vật đang căng cứng nổi đầy gân xanh giọng hấn vang lên

- Hãy dùng cái miệng dâm dăng và đôi gò bồng xinh đẹp kia phục vụ nó.

ĐM tên khốn này thật quá đáng mặt cô nhả lại biểu cảm cực kì bất mãn. Như thấy được hành động của cô hấn nhanh chóng lên tiếng

- Nếu không muốn video đó được đăng lên thì em mau làm đi.

Cô cởi từng cúc áo ra tháo luôn cả áo lót bên trong nửa thân trần tuyệt mỹ hiện ra được cái bàn lớn che chắn. Thấy thể côn thịt của hấn lại trưởng thêm vài phần cấp tốc cần phóng thích.

Cô cầm đôi vú to tròn kia chà mạnh vào côn thịt còn cái miệng ngậm chặt lấy đỉnh quy đầu đang rỉ ra bạch dịch nóng bỏng. Hấn hít một ngụm khí , cố gắng kiềm hãm tiếng rên rỉ thoát khỏi miệng.

Đôi miên nữ xinh đẹp liên tục cọ sát vào côn thịt tạo nên từng khoái cảm tê dại, đỉnh quy đầu được cái miệng nhỏ của cô bao bọc, lâu lâu cái lưỡi âm ướt lại vồn qua vồn lại đỉnh quy đầu khiến hấn rất muốn bắn nhưng lại cố kìm lại.

Côn thịt của hấn ngày càng phình to, miệng nhỏ của cô dần chịu không nổi nếu như nó còn to nữa khác gì muốn đem miệng cô triệt để phá hủy. Quai hàm cô hàm trụ tiểu Thiên đã mỏi cố gắng làm cho hấn bắn tinh càng nhanh càng tốt. Cái lưỡi nhỏ của cô liếm dọc côn thịt to lớn , tốc độ ma sát của đôi vú cũng nhanh hơn, lưỡi cô di chuyển đến hai viên tinh hoàn to tướng của hấn liếm nhẹ một lượt lâu lâu lại dùng lưỡi đâm chọt vào lỗ nhỏ trên đỉnh quy đầu liếm hết bạch dịch của hấn chảy ra. Được phục vụ nhiệt tình Hạo Thiên không lâu sau liền đạt đến đỉnh cao của khoái cảm khẽ rùng mình đem hết tinh dịch nồng đậm trắng đục đặc biệt nhiều trút hết vào miệng cô.

Eo oi thật tanh cô ghét thứ này . Đang định nhỏ nó ra giọng nói trầm khàn chưa tan hết tinh dịch của Hạo Thiên truyền đến

- Ngoan nuốt hết cho anh.

Giọng nói quyến rũ khiến người ta như si như túy trầm mê vào nó. Cô bắt tri bắt giác nuốt hết nó vào như một thứ mĩ vị dân gian. Hấn gật đầu hài lòng chỉnh sửa lại quần áo giúp cô trước khi ngóc đầu lên lại chộp lấy môi cô cuồng nhiệt hôn hít mãi mới chịu buông ra để tiếp tục cuộc họp.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Hôn phu

Sau cuộc họp , Liễu Hạo Thần phải ở lại làm hết phần việc còn dang dở . Cô về nhà nghỉ ngơi một hồi lê lét cái thân mệt mỏi về phòng. Khi đi ngang qua phòng Huệ Di bông cửa phòng bật mở. Nam nhân quần áo chỉnh tề bước ra sau đó là cô ta trên người đầy dấu hôn, quần áo sộc sệch không cần nói cũng biết hai người này vừa làm gì.

Huệ Di sau khi thấy cô ánh mắt loé lên kia đặc ý dị thường.

' Liễu Hạ Băng cô nghĩ cô là ai? Muốn đấu với tôi còn lâu'

Còn tên nam nhân kia sắc mặt vẫn lạnh lùng, ánh mắt âm trầm chẳng biết đang nghĩ gì chiếu thẳng vào người cô.

- Chị...sao...chị lại..

Huệ Di cả người run lên ánh mắt sợ sệt nhìn cô, cô còn tưởng mắt cô ta làm từ bọt biển nữa chứ chỉ cần tác động nhẹ nước mắt lại tuôn như bão lũ. Nhưng đánh giá kĩ nam nhân bên người cô ta rất đẹp, cô biết không nên dung từ ' đẹp' để đánh giá một nam nhân ,nhưng vẻ đẹp của hấn lại rất yêu nghiệt. Đôi mắt to tròn long lanh như nai tơ, cánh mũi thẳng tắp thon gọn. Đôi môi anh đào hé nở lộ ra hàng răng trắng. Mái tóc màu bạch kim , nước da trắng còn mịn nữa nếu so sánh da hấn với da cô thì hấn chỉ kém hơn vài phần so với đàn ông rả rất đẹp rồi. Cả người cao gầy dù không có cơ bắp nhưng lại rất hoàn mỹ.

Nhưng cô không rồi hoi mà lo chuyện của cô ta, thấy vẻ sợ sệt khi cô ta nhìn vào cô lại không nhịn được khinh bỉ. Cô ta làm như cô đã bắt nạt mình không bằng! Cô còn chưa đụng chạm gì đến cô ta nữa. Nhưng hình như tên đứng cạnh cô ta là vị hôn phu trong nguyên tác Cốc Thiếu Phong thì phải. Nếu nói đến thân phận hiển hách khiến người nghe phải trầm trồ, hấn là cốc chủ của Hoa Viên Cốc. Nằm ở trên hòn đảo gần Thái Bình Dương, rất nhiều người không biết trên đảo nắm giữ hơn 30% mạch máu kinh tế thế giới nhờ có các đá quý hiếm có đều tập trung ở đó, nếu so ra với các tập đoàn vững mạnh như tập đoàn nhà cô thì vẫn nhỉnh hơn vài phần có thể so sánh với Âu thị. Còn nữa hòn đảo ấy còn có rất nhiều kim cương mà mang về lợi nhuận

nhieu nhất là ngọc bích Jadeite đắt đỏ nhất thế giới được bao nhiêu thương nhân săn lùng và được cho là hiếm nhất thế giới chỉ cần đến đó thì Jadeite đầy rẫy.

Nữ chủ rước được hán ta về hậu cung thì nửa đời tiêu xài hoang phí đến đâu cũng không lo. Còn nữa cô không quên hán ta vì bao che cha hai mẹ con nhà kia mà khiến cô không thể vạch mặt được mẹ cô ta đã khiêu khích mẹ cô khiến bà ấy đột quy mà chết sau khi mẹ cô ta chết thì lại đổ lỗi cho ba cô hại bà ta. Được hai người đội đó thù này tôi tất sẽ trả.

Cốc gia được như ngày hôm nay cũng do một phần Liễu gia giúp đỡ do mang ơn, ba mẹ hán mới đặt ra hôn ước giữa hai người giờ thì hay rồi.

Từ đầu chí cuối cô chẳng biểu cảm gì làm hán rất bất ngờ, không phải hồi nhỏ cô rất thích hán sao bắt quá lúc đó hán lại thích vẻ mềm mại của Di nhi hơn.

Hán và cô là thanh mai trúc mã nhưng từ khi mẹ cô mất hán chưa bao giờ nhìn thấy cô. Điều duy nhất hán nhớ là ngày xưa lúc nào con bé mập ú ấy bám theo làm hán rất chán ghét, hán chỉ đề ý mỗi nhị tiểu thư Liễu Huệ Di rất đáng yêu ấy thôi. Nhưng hán cũng phải công nhận cô thay đổi rất nhiều cả khí chất, ngoại hình lẫn tính cách cứ như người con gái mập ú lúc trước và cô không phải là một.

Nếu so ra với Di nhi thì không cần ngắm nghĩ cũng biết cô đẹp hơn, hán không hề hay biết từ lúc nhìn thấy thân ảnh người con gái như tiên nữ hạ phàm ấy tìm hán đã sớm trao cho cô. Cho dù bộ quần áo có giản dị nhưng vẫn không dấu nổi vẻ đẹp ấy, đẹp đến nỗi không thực, nhất là đôi thủy mâu kia, lâu lâu lại ánh lên màu tím căng làm cho nó bí ẩn hơn như một hồ nước sâu thẳm mênh mông như chỉ cần nhìn vào đó hán sẽ không thoát khỏi được.

Cô không nói gì chỉ hừ nhẹ rồi bước nhanh lên phòng để lại người đàn ông tâm trạng rối bời.

Cô có hay không chán ghét hán? Chán ghét hán vì đã luôn bắt nạt cô? Chán ghét hán vì đã đối xử không tốt với cô? Hay vì lúc mẹ cô mất hán đã không ở bên an ủi cho nỗi đau mất mát này dù hán biết tại mẹ con Huệ Di mà cô mới mất đi người cô yêu thương nhất còn hán chỉ luôn bình ực cung chiêu Huệ Di mà quên mất bóng dáng của người con gái nhỏ âm thầm yêu thương hán.

Nhưng có phải hán mất cơ hội rồi không? Không! Hán không cho phép! Cô phải là của một mình hán! Chỉ một mình hán mà thôi. Đang chìm trong suy nghĩ của mình thì một giọng nói nũng nịu cất lên

- Phong ca anh đang nghĩ gì vậy hôm nay làm người ta đau muốn chết! Bắt đền anh đó.

Mọi ngày hán rất thích Huệ Di làm nũng với hán nhưng không hiểu sao khi nhìn thấy cô hán lại cảm thấy giọng nói đó thật chói tai.

- Xin lỗi tôi có chút chuyện đi trước đây.

Nói rồi hán nhanh chóng cất bước rồi đi bỏ lại cô ta đang nghiêng răng nghiêng lợi. Liễu Hạ Băng con khốn này mày dám phá hỏng chuyện tốt của tao.! Trong mắt ả ta tràn ngập hận ý bay ngút trời.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Trái tim rung động

Vì ngày mai là chủ nhật nên tối hôm đó Hạ Băng đã tiếp tục sự nghiệp đọc truyện vĩ đại của mình ... Mãi cho đến 3 giờ sáng mới chợp mắt đi ngủ. Sáng hôm sau, khi cô đang yên lành hàn thuyên với Chu Công thì tiếng điện thoại reo ỳnh ỏi. Cô định cầm lấy vứt đi thì cảnh tượng hôm trước hiện về làm cô nhớ mãi không quên. Rút kinh nghiệm cô nhắc máy lên nghe, bên tai là giọng nói cương nghị nhưng lại không giấu nổi âm áp thương yêu trong đó.

- Băng nhi con chuẩn bị đi hôm nay ta sẽ dẫn con đi gặp vị hôn phu của con.

Cái gì????!! Đang yên đang lành hôn phu hôn phước cái vẹo gì? Bố ơi bố có biết hán ta là người đã ngấm tung tin bố liên quan tới cái chết của mẹ con nữ chủ không? Rõ ràng bà ta bị sốc thuốc mà còn đổ tội cho ba.

- Vâng con biết rồi thưa cha ,cha còn việc công ty có gì cứ nói địa chỉ cho con . Con có thể tự đi được mà.

-Ở nhà hàng Roma, Thiếu Phong nói sẽ đến liền.

Cô vạn lần không muốn nhưng cô biết rõ giao tình của ba với Cốc gia rất tốt, nếu như cô từ chối khác gì làm mất uy tín Liễu gia. Cô thật sự không muốn ba cô buồn đau nha.

Nghĩ đến hán chợt một loạt hình ảnh ủa về trong đầu như một thước phim quay chậm.

12 năm trước

Hôm đó là tang lễ của mẹ cô, hôm đó trời mưa rất to.... Tình cảnh thật thê lương, bầu trời âm đạm như tâm trạng hiện giờ của cô. Lúc ấy cô chỉ là một đứa bé ngây thơ sau một đêm lại trở nên trưởng thành hơn hẳn những người cùng trang lứa. Đứa bé gái ấy không xinh đẹp, đáng người mập ú, nước da ngăm đen, đôi mắt vốn hai mí do quá béo mà sụp xuống, các đường nét trên gương mặt tròn vo, một chút khí chất cũng không có.

Gương mặt luôn tươi cười lại lãnh đạm, trong mắt tràn ngập đau thương. Có sao ông trời luôn bất công như thế, luôn làm cho những người hiền lành nhân hậu như mẹ cô phải hứng chịu số phận bi thảm đến vậy! Thật trớ trêu.

Cách đó không xa là ba khuôn mặt đang hả hê xem kịch vui.

Đứa bé gái xinh đẹp vui mừng lên tiếng

- Tại bà ta hại mẹ mà chết đúng là đáng đời.

Sau khi mẹ cô chết bà ta đã sắp xếp mọi chuyện một cách hoàn mĩ nhằm che đậy tội xấu của mình xóa hết chứng cứ đi được thoát tội án vì lí do tự vệ. Tự vệ à! Thật trớ trêu rõ ràng mẹ cô còn không đụng vào cộng lõng của bà ta thì tự vệ thế nào được. Cậu bé trai nét mặt đầy ý cười khi thấy con nhỏ mập ú mang danh đại tiểu thư Liễu gia đau khổ. Đáng đời dám đụng vào Di nhi của tôi.

Sau hôm ấy cô đã cố tìm những bằng chứng tố cáo bà ta cho đến khi đã có đầy đủ chứng cứ trong tay ,cậu con trai ấy lại xuất hiện lạnh lùng cảnh cáo.

- Cô cứ thử động vào Di nhi và mẹ của cô ấy đừng trách tôi không nói trước tôi nhất định sẽ khiến Liễu gia phá sản cả ông bố của cô cũng không yên thân đâu.

Lời uy hiếp ấy có tác dụng rất lớn. Không! Cô không muốn cả ba cũng rời bỏ mình mà đi. Cốc gia vốn dĩ có được ngày hôm nay cũng là do trước kia có Liễu gia chống lưng vậy mà hân dâm phản bội lại Liễu gia.

Từ khi ấy cô biết bao nhiêu tình cảm của mình đối với hắn sẽ mãi mãi không được đáp lại nên tốt nhất là chôn vùi nó đi. Cho dù cô có cố vun đắp thì hắn lại có đập đổ, cô cố yêu thương hắn thì hắn lại cố xua đuổi vậy những gì cô hi sinh thật sự đáng chứ.

Từ đó cô không còn ở bên hắn, lặng lẽ nhìn hắn nữa, cô đã sống khép kín hơn, không tình bạn cũng chẳng có tình yêu. Nếu bạn không muốn tổn thương thì đừng cho bất cứ thứ gì nữa, không cho đi thì cũng không nhận lại, không hi vọng thì cũng sẽ không thất vọng.

Mọi chuyện vẫn nhằm chán trôi qua cho đến khi mẹ cô ta chết vì bị sốc thuốc bí thế nên cô ta đã nói là do bố cô đánh bà ta đến sốc quá mà chết. Và tất nhiên lời nói nữ chủ là vang hân nhanh chóng thuê một nhà báo đăng bài viết nhằm bôi nhọ ba cô, bôi nhọ Liễu gia. Đừng tưởng cô ngu ngốc nên không biết chỉ là cô đang bảo vệ thứ duy nhất cho cô cảm thấy ấm áp trong cái thế giới cay nghiệt này.

~~ta là dải phân cách kwiymi

Tại nhà hàng Roma một trong những nhà hàng nổi tiếng nhất thế giới, đầu bếp nổi tiếng và phong cách phục vụ độc đáo không những thế cách bài trí theo phong cách Châu Âu cổ điển khiến khách hàng cảm thấy cổ kính lãng mạn.

Cô bước vào xinh đẹp đến nỗi khiến người khác choáng ngợp, nữ tử tuy chỉ mặc váy màu lam giản dị nhưng không dấu nổi dung mạo xinh đẹp tựa thiên tiên nhất là đôi mắt câu hồn nhiếp phách kia chỉ cần nhìn vào từ lần đầu tiên sẽ đánh mất tâm. Cả người xinh đẹp tuyệt mĩ không nhiễm bụi trần tựa đoá mầu đơn cao quý. Cả người tuyệt mĩ lại lạnh lùng như hoa bách hợp mọc tại thâm sơn cùng cốc, cả người tinh khiết như hoa u lan trắng tinh khiến mọi người muốn ngừng ngắm cũng không ngừng được.

Mà người đàn ông đang ngồi đối diện cô kia khi thấy ánh mắt bọn họ thì tức giận trong lòng gào thét' nhìn cái gì mà nhìn thê tử của ta mà các người cũng dám nhìn'

- Xin lỗi Cốc tiên sinh đợi tôi có lâu không?

- Cũng không lâu lắm nhưng mà anh thấy em nên gọi anh là Phong sẽ hợp hơn.

- Xin lỗi Cốc tiên sinh tên này tôi gọi nghe quen rồi.

Nghe xong câu nói của cô liền ngăn người tâm một tràng đau ê ảm có phải cô còn hận hắn? Nhưng không sao hắn sẽ làm cho cô yêu hắn lần nữa.

- Em muốn ăn món gì cứ gọi.

Nghe đến thức ăn bực tức trong người liền được bỏ xuống hết, đầu chỉ nghĩ đến ăn mà không để ý đến tên kẻ thù không đội trời chung nữa. Đáng lẽ cô đến đây để hẹn hắn nói chuyện hủy hôn mà quên luôn. Hạ Băng ơi mi đúng là không có tiền đồ.

Mà tên kia khi thấy hành động như trẻ con của cô thật buồn cười xem ra vợ của hắn còn chưa lớn hết.

-----ta cắt đoạn ăn uống khủng bố của con heo ấy ---

Sau khi chiến đấu mãnh liệt trên thương trường ý lộn trên bàn ăn mỡ nữ nào đó nhớ ngay đến chuyện trọng đại liền trưng ra bộ mặt nghiêm túc nói

- Cốc tiên sinh kì thực lí do tôi tới đây để nói đến chuyện hủy bỏ hôn ước, tôi thấy tôi với ngài không hợp nên không thể tiến tới hôn nhân. Tôi không thể

lấy người tôi không yêu và ngài cũng thế.

Sau khi nghe câu nói của cô hấn giật mình trái tim đau nhức như bị ai bóp lấy đến khó thở. Cô nói cô không yêu hấn! Đúng rồi kẻ như hấn đâu đáng để cô yêu nhưng hấn lại yêu cô.

- Băng nhi em đang nói gì thế? Hôn ước chúng ta đã định từ hai nhà cũng không thể nói huỷ là huỷ được.

- Chỉ cần anh đồng ý tôi sẽ có cách thuyết phục hai nhà cứ yên tâm chuyện của anh với em gái tôi sẽ không ai biết được.

Không được huỷ hôn vì hấn biết nếu để mất lần này hấn sẽ không còn cơ hội với cô nữa. Cô sẽ không tha thứ cho hấn nữa.

- Anh không đồng ý huỷ hôn như thế hôn ước của chúng ta vẫn sẽ tiếp tục .

Hấn nghiêm giọng nói gương mặt cũng không có ý đùa giỡn.

Cô đang định lên tiếng thì một giọng nói vang lên.

- Thật trùng hợp Băng nhi em cũng ở đây hả?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Sự tàn nhẫn của cô

Người cất tiếng nói là người đàn ông anh tuấn cao quý nhả nhận đang nở nụ cười ôn nhu nhìn cô, trong mắt ôn nhu cùng sùng nịnh khiến cô ngỡ ngàng một hồi. Vâng anh ấy không ai khác là tên nam nhân đầu tiên của cô- Âu Lân Thiên kiêm luôn nam nhân của nữ chủ.

Một dấu chấm hỏi lớn trên đầu cô. Tại sao hấn lại xuất hiện ở đây.

Cốc Thiếu Phong khi thấy cô và hấn thân thiết lại cảm thấy bất an, giác quan thứ sáu cho hấn biết người đàn ông này không bình thường ánh mắt của hấn đặt lên cô rất đặc biệt như đang nhìn người yêu của mình vậy. Thấy hai người cứ nhìn nhau cười Cốc Thiếu Phong thấy mình như vô hình bên hắng giọng nói thu hút hai con người kia.

- Xin chào tôi là Cốc Thiếu Phong chồng sắp cưới của Liễu Hạ Băng thật trùng hợp lại gặp Âu tổng ở đây thật vinh hạnh.

Lời giới thiệu của hấn đầy sức chiếm hữu ánh mắt khiêu khích như muốn nói ' Cô ấy trước sau gì cũng là vợ tôi anh nên tự trọng một chút'

- Xin chào Cốc tiên sinh tôi là Âu Lân Thiên bạn trai của Băng nhi.

Nói rồi anh quay sang cô cười nhẹ. Nhưng cô biết, chỉ cần hấn càng bình thân thì tức là càng nguy hiểm cần tránh xa.

- À thì ra là bạn trai của vợ tôi, hi vọng lễ đính hôn vào tuần sau của chúng tôi anh sẽ tham dự.

Hai tên cãi qua cãi lại không ai chịu nhường ai , bao nhiêu khách hàng đang chú ý hai nam nhân đầu võ mồm còn cô về mặt gốc gác chẳng hiểu gì cả cho đến khi tiêu hoá hết những gì hai tên kia đang nói không nhận được hết lên.

- Hai anh bị điên hả Âu Lân Thiên anh ngay lập tức ra ngoài tôi có chuyện không mượn anh xen vô.

Âu Lân Thiên dù không muốn vẫn phải tuân lệnh người yêu bé bỏng vác cái xác to như con gấu mà về mặt thì như đứa con nít làm nũng thật chả ra dáng nam nhân gì cả.

Cốc Thiếu Phong thấy tình định bị đuối về mặt đắc ý nhanh chóng chuyển thành vui vẻ nhìn cô.

- Anh nghĩ em cũng nên tránh xa tên kia ra hấn ta có ý định xấu xa với em đó.

- Không phải chuyện của anh! Tốt nhất là nên nhanh chóng huỷ hôn đi tránh cho đêm dài lắm mộng.

Nghe xong lời nói của cô toàn thân anh như bị tạt một thau nước lạnh, trái tim như bị bàn tay vô hình nào đó đau nhức, bỗng anh nhớ đến câu nói đã nói với cô' Cô nhanh chóng huỷ hôn đi đời này kiếp này tôi chỉ thú mỗi Di nhi làm vợ chứ không phải kẻ tiện nhân răn độc như cô'. Hấn muốn bồi đắp cho cô, sủng ái cô, muốn cưng chiều cô. Nhưng tại sao cô đối với hấn ngoài lạnh nhạt ra lại không còn bất cứ tình cảm gì hết.

- Hôn ước này không phải là chuyện mà một mình em có thể quyết định được sao? Tôi không cho phép không cho phép em có quyền huỷ bỏ nó.

Xin lỗi Băng nhi anh kì thực không muốn ép buộc em nhưng nếu anh không làm vậy thì chỉ còn cách chống mắt nhìn em ngã vào lòng người đàn ông khác. Tôi không làm được, vĩnh viễn không làm được chuyện đó.

- Anh đừng tưởng tôi không làm được gì! Có chết tôi cũng không lấy anh. Dừng lại thôi đừng khiến tôi hận anh hơn nữa.

Cô không nói nhiều lời trực tiếp lấy túi xách đi ra khỏi nhà hàng. Cốc Thiếu Phong ngồi đó trông thật cô đơn, ánh mắt ánh lên sự đau đớn cùng bị thương như con thú bị thương đáng sợ làm sao. Cô làm sao có thể đối xử với hắn như vậy được làm sao có thể? Cô thật tàn nhẫn tạo sao không cho hắn cơ hội làm lại từ đầu tại sao? Bỗng trong mắt hắn loé lên tia khác thường, nhanh chóng gọi cho ai đó rồi nở nụ cười quỷ dị khiến người khác rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Màn đêm ngọt ngào

Ngoài cửa nhà hàng cái tên âm hồn không tiêu tán vẫn mặt dày ở đó đợi cô sẵn. Thấy cô mặt lạnh đi ra hắn cũng đoán được phần nào những chuyện vừa xảy ra. Đáng đời cái tên đáng ghét dám dành vợ của lão tử. Nở nụ cười ôn nhu hắn nhanh chóng chạy đến chỗ cô nói

- Hình như tâm trạng em có vẻ không được tốt thì phải?

- Âu Lân Thiên tôi hỏi anh nếu một người anh thích nhưng ghét anh vô cùng mà bây giờ lại trở nên thích anh à không ý tôi nói là giảm bớt chút thành kiến đối với anh như thế có nghĩa là gì?

- Ý em nói là em có thiện cảm với anh ở hở?

- Tên điên này tôi đang nghiêm túc đó.

- Anh chỉ giỡn thôi .

Nói rồi anh nhìn thẳng vào mắt cô, đôi mắt sắc bén như có thể nhìn thấu được tâm tư mà dù cô có che dấu đến đâu vẫn cảm thấy lo sợ

- Em thích hắn ta?

Giọng điệu ngả ngón nhưng lãnh ý bên trong cũng rất rõ người như cô tất nhiên phải nhận ra rồi.

- Chỉ là trước kia tôi có thích hắn ta nhưng thứ tình cảm đó đã sớm chôn chung với mẹ tôi đêm mưa ấy rồi.

Không hiểu sao dù cô có cố kìm nén đến đâu nước mắt vẫn rơi. Là cô quá si tình hay là hắn quá cố chấp không chịu nhận ra tình cảm của cô đây? Cô biết dù mình không yêu tên điên họ Cốc ấy nhưng không hiểu sao trong tim vẫn đau hay đó là nỗi đau từ trong tiềm thức của nguyên chủ vốn dĩ không thể quên.

- Thôi nào đừng khóc cho dù cả thế giới có quay lưng lại với em xin hãy đừng khóc...bởi em còn có tôi.

Cô nghe hắn nói xong tim bỗng đập mạnh, từng nhịp tim đánh sâu vào tâm trí cô như nhắc nhở cô đang đi quá giới hạn. Cô không thể yêu một ai trong số hậu cung của nữ chủ, họ vốn dĩ không phải của cô.

- Thôi đừng khóc à tôi có nơi này chắc chắn sẽ khiến tâm trạng em tốt hơn.

Nói rồi hắn dắt tay cô đi vào trong chiếc xe hộp hạng sang , xe dần chuyển bánh, nơi đến chính là đài quan sát.

- Em biết không mỗi khi có chuyện buồn tôi thường đến đây để ngắm các vì sao. Mẹ tôi từng nói mẹ sẽ mãi mãi ở bên con soi sáng cho con như những vì sao trên bầu trời bao la này vậy. Thế là mỗi khi có chuyện buồn tôi thường đến đây để ngắm nhìn những ngôi sao kia nghe có vẻ hoang đường nhưng tôi đã từng tin mẹ tôi sẽ nằm trong số đó .

- Cảm ơn anh đã quan tâm đến tôi

- Em biết không điều hạnh phúc mỗi ngày của tôi là có thể thấy nụ cười của em.

Sau câu nói của hắn cả hai đều chìm trong im lặng. Cô biết mình cũng có một thứ tình cảm gì đó đối với hắn cho dù mờ nhạt hay chân thực cũng không thể phủ nhận tim cô có một góc gì dành cho hắn cô không biết cũng không muốn biết.

Cô chỉ muốn một cuộc sống bình yên! Không quyền lực, không thù đoạn, không ...tình yêu.

Cô chưa bao giờ tìm vào tình yêu, bởi vậy nên cũng không bao giờ dám mở lòng với bất cứ ai! Không phải vì cô nhát gan mà là cô đang tự vệ! Chỉ có

cách đó mới không ai có thể tổn thương cô và cô cũng sẽ không làm tổn thương ai. Cô từ lâu đã không tin vào những lời thề non hẹn biển , thề ước trọn đời, đó chỉ là những lời nói mà kẻ lừa đảo nói với một tên ngốc.

Nhưng cô biết người trước mắt mình thật lòng yêu thương cô nhưng càng yêu thương cô, cô lại càng sợ. Sợ khi mình đem lòng giao cho hắn liệu lúc đó hắn có còn trân trọng thứ tình cảm ấy nữa không. Phụ nữ vốn dĩ chỉ là một đám mây tô điểm thêm cho sự sống của đàn ông. Khi gặp những đám mây đẹp họ cũng sẽ bật ra lời khen người cùng một chút lưu luyến. Nhưng thứ lưu luyến ấy không đủ để họ sẵn sàng bỏ cả một bầu trời đầy mây. Liệu anh có giống như thế không?

Cô có nên đánh cược vào ván cờ này không đầu biết thua một bước là thua cả bàn cờ. Cô nhắm mắt lại nhắm nghiền không lâu sau đôi mắt ấy lại mở ra.

Âu Lãnh Thiên em tin anh lần này.

- Âu Lãnh Thiên anh có muốn thử hẹn hò với tôi trong ba thángmột cách thân mật.

Câu nói của cô cất lên hoàn toàn dời đi toàn bộ sự chú ý của hắn. Đáy mắt hắn loé lên sự ngạc nhiên cùng vui mừng khó tả. Khó phải hay không Bằng nhi cũng thích hắn?

- Em..nói gì?..

- Anh không nghe thì thôi

- Anh đồng ý..hahaha..tất nhiên là đồng ý.

Thế là tên nam nhân nào đó hú hét ầm ĩ như đứa trẻ, bỗng hắn nhấc bổng cô lên xoay vòng vòng. Vào khắc ấy cô thấy mình thật bé nhỏ trong lòng hắn được hắn che chở yêu thương. Đột nhiên hắn đáp xuống cô một nụ hôn, ý vị thâm tình hoà lẫn thoả mãn, như bao tâm tư hắn đã đặt hết vào nụ hôn này gửi gắm đến cô. Nhưng hai người đang chòm đắm trong tình cảnh tìm hồng bay là cả không biết đằng xa một người đàn ông cầm chiếc máy ảnh đã nhanh chóng chụp hết tất cả quá trình từ lúc cô vừa bước ra khỏi nhà hàng .

P/ s cảm ơn mấy bạn đã ủng hộ au làm au vui muốn chót a!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Kẹt thang máy (H)

Hắn thuyên với nhau một hồi lâu cô với hắn mới định đi về. Vì đài quan sát rất cao mà đi thang bộ thì rất lâu nên hắn mới kéo tay cô ra chỗ thang máy.

Trên thang máy xuống mặt đất bỗng dừng đến tầng 13 thì ngưng lại, cô thấy lạ liền nhấn nút mở cửa thì không hoạt động. Cô định lấy điện thoại mình ra thì phát hiện nó hết pin từ bao giờ. Cô liền kêu tên đàn ông bên cạnh, ngoài mặt thì đang không có biểu cảm gì nhưng trong lòng đã sớm nở hoa thầm khen đám đàn em hắn làm rất tốt. Thật ra chuyện này hắn đã tính toán trước, để cả đêm cô sẽ ở cạnh hắn có khi còn cho hắn ăn đậu hũ nữa ấy chứ. Cô thấy tên kia không có phản ứng gì liền nhéo mạnh vào tay hắn rồi nói

- Lãnh Thiên anh có mang điện thoại không ,mau gọi người giúp coi.

Quả như không ngoài dự đoán của hắn cô sẽ sử dụng điện thoại gọi người tới cứu. Vì thế hắn đã gọi bọn đàn em hắn phát từ trường xung quanh đây để có thể cắt đứt mọi liên lạc. Hắn mới yên tâm từ tốn mở điện thoại ra gọi nhưng nó thuy chung chỉ là giọng nói của cô tổng đài

- Xin lỗi quý khách đang ở ngoài vùng phủ sóng....

Hắn trưng ra bộ mặt lo lắng nói với cô

- Chết rồi ở đây không có sóng không thể liên lạc được nên chúng ta phải chờ người tới giúp. Theo như anh biết thì mỗi buổi sáng từ 6 giờ sẽ có một bảo vệ đi kiểm tra từng khu vực nhưng bây giờ chắc họ đi về rồi.

Anh rón rén ngồi cạnh Hạ Băng đang ngồi bệt xuống bây giờ anh mới phát hiện sắc mặt cô rất thân nhiên , thân nhiên đến đáng sợ nếu như người khác đã sớm la lên hoặc không giữ được bình tĩnh rồi. Đôi mắt cô nhắm lại để lộ ra quãng thâm khiến anh cảm thấy đau lòng. Chắc cô phải thức đêm làm việc mệt mỏi rồi. Bất quá thật tội nghiệp cho nữ nam của chúng ta đâu không lại đi thương hại nhầm người (chỉ ý do thức đêm đọc truyện rồi cười như con điên thì có) Bỗng cô mở miệng ra nói rất nhỏ nhưng cũng đủ để anh nghe thấy.

- Lạnh..quá.

Âu Lãnh Thiên nhìn cô gái nhỏ trong lòng đang chịu đựng từng cơn rét thấu da thịt anh biết mình sai khi làm việc này nhưng trách sao được đã dâm lao thì phải đi theo lao thôi.

- Làm sao bây giờ anh không mang theo nhiều áo lạnh nhưng anh có cách làm cho cả hai đều nóng em có đồng ý không?

Sau câu nói ấy là nụ cười cực kì nham hiểm. Rồi xong chị ấy đã chính thức lạc vào hang sói rồi. Cái lạnh dần thấm sâu vào trong người đánh bay hoàn toàn lí trí của cô dù như thế nào cũng được chỉ cần làm nóng là được. Cô nghe hắn nói khẽ gật đầu đồng ý.

- Em không được hỏi hận đâu đấy.

Nói rồi hắn nhanh chóng đặt lên môi cô một nụ hôn. Đầu lưỡi liếm xung quanh cánh môi anh đào xinh đẹp như đang phác hoạ nó. Sau một hồi đầu lưỡi của hắn luôn lạnh như con rắn nhớp nháp chuyên nghiệp cạy hàm răng trắng sứ của cô nhanh chóng chui vào. Đầu lưỡi của hắn đi vào khoang miệng cô quấy đảo như muốn lấy đi hết vị ngọt mê người, xong rồi lại vòn qua vòn lại treu đùa với cái lưỡi dính hương của cô. Lâu lâu đầu lưỡi cô chịu kết hợp trực tiếp đáp lại hắn như châm một ngọn lửa bùng cháy trong hắn làm dục vọng của hắn bắt đầu thức tỉnh.

Một hồi lâu sau hắn buông môi cô ra nhẹ nhàng di chuyển đến gần cổ trắng ngần đặt lên đó những dấu hôn đỏ rực như đánh dấu chủ quyền cô là của hắn. Tay hắn cũng không rời rồi mà cời từng cúc áo của cô. Thật ra hắn đã sớm không nhìn được xé rách chiếc áo chật chội ấy nhưng khi nghĩ đến sáng mai sẽ có người đến cứu không phải họ có thể ngắm được cơ thể xinh đẹp của cô ư ?Đừng mơ hắn đâu có ngu mà làm thế!

Khi thoát đi cái áo sơ mi cùng áo lót ren lộ ra nửa thân trần tuyệt mỹ khiến hắn si mê. Một bàn tay xoa nắn một bên tiêm nhũ xinh đẹp bên còn lại hắn khẽ dùng đầu lưỡi bú mút nhiệt tình . Bị hắn kích thích như vậy cái miệng nhỏ kia không nhìn được thoát ra từng tiếng rên rỉ câu hồn khiến cho dục vọng đã bùng phát của hắn càng trở nên mãnh liệt

- Ừm ...a...Thiên...ngao..thích..cho..em..mau cho em..

Cho đến khi đầu vú chuyển sang màu đỏ mê người ngao nghẽ dựng đứng lên tay hắn mới buông tha dần chuyển sang cái váy ngắn cùng quần lót ren quyến rũ . Thế là toàn thân cao thấp của cô hiện rõ trước mặt hắn không sót thứ gì cả.

Hoa kính xinh đẹp kia do bị hắn kích tình nãy giờ liền chảy ra chất dịch màu trắng óng ánh . Thấy được cảnh ấy bỗng hắn cảm thấy miệng lưỡi khô khan cấp tốc muốn nếm thử chất dịch nhớp nháp chảy ra từ hoa huyết mê người kia.

Hắn cúi đầu xuống hai tay vẫn thủy chung xoa nắn hai bầu vú tròn trịa. Khi đầu hắn gần hơn với u cổc của cô đầu lưỡi ranh mãnh lè ra khẽ liếm hết chất lỏng đang chảy ra.

Ngọt quá! Hắn muốn ,muốn nữa, nếu có thể hắn muốn cả đời.

Mất hắn trở nên mông lung, đầu lưỡi hút chấn chê liền di chuyển lên chơi đùa hạt châu trâu trong mật động. Kích tình mãnh liệt xông tới cô chỉ theo bản năng lên rí câu hoan.

- Ngao...sướng..quá..mau..cho.e.m..cho..em

- Bảo bối muốn anh cho gì?

Thấy cô nhiệt tình rên rỉ hắn lại không nhìn được muốn treu chọc.

- Ngao...muốn.anh...muốn..anh..

- Mèo nhỏ thật ngoan lại đây anh hảo hảo yêu em

Nói rồi hắn chậm rãi ôm lấy cô nói

- Bảo bối giúp anh cời đồ.

Chất giọng quyến rũ trầm trầm khiến cô mê đắm không tự chủ được nghe theo lời hắn. Chậm rãi cời từng cúc áo của hắn không lâu sau thân hình rắn chắc quyến rũ lộ ra. Không nhìn được tốc độ chậm rì của cô hắn liền cấp tốc thoát hết những gì còn vướng víu trên người ra. Côn thật sưng to đau đớn khi được giải thoát liền không kiêng dè gì đặt giữa hai chân cô đi vào. Khi hai thân thể kết hợp khoái cảm ập đến khiến cả hai cùng rên lên một tiếng

- ừm..

Côn thật đi theo mật dịch ướt át mở đường thẳng tiến đến điểm G mãnh cảm của cô. Cô bị treu chọc liên tục rên rỉ kích thích tên đàn ông trên thân càng ra sức trườn đưa. Cảm nhận được sự ấm nóng chật hẹp từ hoa kính , côn thật ngày càng sưng to hình như không có dấu hiệu ngừng lại. Cô lớn tiếng rên

- Đừng ..trưởng..nữa..đã ...quá.t.o...rồi.

- Bảo bối không phải càng to thì em càng thích hay sao.

Hắn cất giọng trầm khàn dưới thân vẫn không ngừng luật động, côn thật cọ sát vào vách huyết khiến nó chảy ra cùng nhiều mật dịch thuận lợi cho việc tiến quân của hắn. Định quy đầu không ngừng cọ sát vào điểm mẫn cảm đẩy lên từng đợt khoái cảm mãnh liệt như sóng triều.

Sau một hồi luân động đến lúc gần tới hắn thúc mạnh hơn mấy cái đâm sâu vào cơ thể cô sau đó thoải mái bắn hết mầm móng vào sâu trong tử cung cô.

Cô không biết đã mất ý thức từ bao giờ, chỉ biết hần đòi hỏi cô hết lần này đến lần khác khiến toàn thân cô đau nhức.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tiểu mỹ thụ

Sáng hôm sau khi thức dậy cô đã thấy mình đang nằm ngủ ở trong biệt thự của Âu Lãnh Thiên. Không nghĩ ngợi nhiều cô liền chạy ra ngoài bắt taxi về nhà.

--- Trong phòng khách họ Liễu---

Ba cô đang ngồi nói chuyện với một ...à nói thế nào đây ...um nhìn thấy tên này lần đầu cô sẽ không thể biết tên đó là trai hay gái bởi vì hần có một vẻ đẹp cực kì phi giới tính. Khuôn mặt thì xinh đẹp hơn cả nữ nhân nhưng thân hình cao gầy mảnh khảnh nhất là khuôn ngực lép kẹp khiến cô còn nhầm hần là tomboy ấy chứ. Tên kia khi thấy cô ánh mắt liên loé lên tia thích thú, nở nụ cười ôn nhu quay sang bố cô nói

- À cậu hai đây là..?

- Nó chính là con gái lớn của ta tên Liễu Hạ Băng, chắc hai đứa chưa có dịp gặp nhau Băng nhi mau lại đây chào anh họ đi con.

Ba cô cười nhàn nhạt giới thiệu, ánh mắt khi chuyển đến cô lại cực kì ôn nhu

- Chào tôi là Liễu Hạ Băng

- Chào em anh là Mộ Dung Hàm anh họ của em

Khuôn mặt yêu nghiệt ánh lên nét cười xinh đẹp đáp lại cô. Cô nhớ trong nguyên tác nguyên chủ làm gì có anh họ yêu nghiệt thế này? Tên này cô không biết có phải là nam chủ hay không, cô chỉ nhớ mình đọc được hơn phân nửa cuốn tiểu thuyết thì đã oanh liệt xuyên qua rồi. Cô nghi vấn quay sang ba cô y hỏi tại sao hần lại ở đây. Thấy cô thắc mắc nhìn ông khẽ nói.

- Anh họ con ở Mi mới chuyển đến nhưng lại chưa quen với lối sống ở Trung Quốc và lại bác con đã gửi anh họ của con qua đây. Bà ấy nói anh họ con muốn vào công ti ba thực tập một thời gian lấy kinh nghiệm sau đó mới trở về Mi tiếp quản Mộ Dung thị được.

- Hạ Băng à em có thể dẫn anh đi tham quan một vòng khuôn viên biệt thự được không?

- À dạ vâng.

- Băng nhi à anh họ con mới về nước ngày mai ba có phiên họp phải bay qua Paris một thời gian, mai con có thể đưa anh họ con đến công ti được không?

- Dạ thưa ba.

Cái tên anh họ chết tiệt này muốn đi thì tự thân vận động đi lòi cô theo làm gì? Cô một muốn chết đang định về nhà thả mình trên cái nệm thân thương thay vào đó lại phải dẫn hần đi lòng vòng thật đáng ghét quá a!

Cô dẫn hần đến từng phòng giới thiệu, đi đến đâu cũng bắt gặp toàn ánh mắt của mấy hủ nữ giúp việc đang bán nhìn chăm chăm vào hần như muốn bắt cóc về nhà ngắm vậy.

Đến tầng ba, cô liền tùy tiện dẫn hần vào căn phòng trống nào đó cho hần ở bỗng hần kéo tay cô lại hỏi

- Băng nhi à phòng của em ở đâu?

- Ở tầng hai phía bên phải.

Thấy chưa mới quen chưa lâu đã gọi cô bằng cái tên thân mật như vậy rồi, đúng là vẻ ngoài nhìn rất thuần khiết nhưng bên trong đàn ông ai cũng là sói.

- Anh muốn ở gần với phòng của Băng nhi nha.

Hần trưng ra bộ mặt uỷ khuất nhưng lại có phần....nếu cô không nhầm thì hần đang làm nũng. Cô định lên tiếng từ chối thì hần càng phát huy hết công dụng làm kwiyomi khiến cho mấy bà hủ nữ ở gần đó đang nhìn chăm chăm cô như muốn nói ' Cô chủ à tiểu bạch thỏ dễ thương như vậy sao côỡ lòng từ chối được chứ'.

Thôi rồi cô dơ tay đầu hàng với tên này liền dắt hắn đi xuống lầu, phòng của hắn là một phòng trống nằm giữa phòng cô và Liễu Hạo Thiên . Sau khi dẫn hắn vào phòng cô liền nhảy thẳng lên giường thoải mái nhắm mắt lại ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bạn?

Sáng hôm sau, khi mặt trời đã lặn lên quá đỉnh thì con heo nào đó vẫn ngủ ngon lành mà không để ý tầm mắt nóng rực của tên nào đó nhìn muốn cháy quần mình.

- Băng nhi mau dậy.

Hắn lại gần phía giường cô tay cũng không nhàn rồi sờ chỗ này bóp chỗ kia. Chỉ tiếc là chưa được ăn đậu hũ của mỹ nhân thôi. Nhưng không sao trước sau gì hắn cũng được ăn trước hết phải lấy lòng mỹ nhân a sau này sự nghiệp truy thê của hắn sẽ dễ dàng hơn. Tiếc quá con heo nào đó vẫn đang khò khò chẳng chút bận tâm gặt phăng cái tay hư hỏng của hắn ra giọng ngái ngủ nói

- Con heo kia mau bỏ móng vuốt heo của ngươi ra cho lão nương ngủ.

Thành công khiến tên nào đó mặt đen xi. Không lẽ lúc ngủ cô chẳng chút cảnh giác nào sao hắn còn không quên trong nhà này vẫn còn một con sói mang tên Liễu Hạo Thiên may mà hắn đã đi Paris với Liễu tổng rồi nên hắn mới có thời gian thoải mái với vợ hắn nha (cho hỏi chị ấy là vợ anh hồi nào?)

- Băng nhi có phải nàng muốn ngủ đúng không được để ta bồi nàng ngủ.

Phắc !!! Liễu Hạ Băng với tốc độ ánh sáng nhanh chóng bật dậy bây giờ thì đã tỉnh ngủ hắn lặng lẽ nhìn con sói đội lớp cừu bên cạnh tức giận nói

- Ngươi ai cho ngươi dám vào phòng bổn nương

- Là anh thấy sắp trễ giờ làm rồi em vẫn không chịu dậy nên mới lên gọi.

Kèm theo đó là khuôn mặt uy khuất cùng đôi mắt long lanh ngập nước như muốn lên án hành động độc ác của cô.

- Anh ra ngoài đi em sẽ thay đồ rồi ra sau.

Cô liền mỉm lòng trước hành động của Mộ Dung mỹ nhân..Khụ! À nhầm Mộ Dung mỹ nam dù sao cũng là cô lớn tiếng với anh trước.

Sau khi thay đồ cô liền xuống phòng bếp ăn sáng rồi đi đến công ti chung với Mộ Dung Hàm.

---- Ta là đại phân cách tại công ti-----

Vừa đến công ti cô liền lôi anh đến phòng nhân sự để sắp xếp cho anh một vị trí phù hợp sau khi đi qua phòng phỏng vấn cho bộ phận thư kí cho công ti bỗng cô nghe thấy tiếng nói chua lè của phụ nữ mang theo ý nhạo báng vang lên

- Cô nghĩ đây là đâu mà có thể tùy tiện đi lại? Cô xấu xí như vậy mà muốn làm thư kí sao thật nực cười đúng là một sự sỉ nhục cho Liễu thị. Bao nhiêu người muốn xin làm còn không được còn con oách con xấu xí như cô mà muốn làm sao? Đúng là điên rồ.

Đó là trưởng phòng sáng tạo Lý Phi Phi, cô ta nổi tiếng là người chanh chua nhất công ti, không ngờ có hậu thuẫn sau lưng cô ta cũng đã sớm bị đuổi đi từ lâu rồi. Tầm mắt cô di chuyển đến cô gái bên kia. Mái tóc hơi kì quái , gương mặt tròn trịa cùng cặp kính dày cộp như đít chai. Gu thời trang của cô gái này hình như không ổn cho lắm. Cô ấy cúi gầm mặt xuống nên không thể biết được cô ta đang nghĩ gì. Cô thật thấy bất bình cho cô gái ấy xấu thì đã sao chỉ cần năng lực thôi.

- Này trưởng phòng Lý tôi thấy cô không biết cách chọn nhân viên thì phải. Bây giờ là thời hiện đại rồi chứ đâu còn ở thời cổ đại đâu thế cho nên thư kí chứ đâu phải kĩ nữ mà cần sắc đẹp? Nếu cô ấy có năng lực cho dù là ai Liễu thị cũng muốn sở hữu những người như thế! Còn cô nếu không có người chống lưng đừng nói là cửa ngõ cả cửa sổ cô cũng không có mà vào Liễu thị với cái bằng đại học loại trung như thế.

Thấy cô nói vậy mặt cô ta lập tức nhả lại, chốc sau lại đỏ lên thật đáng ngượng chuyện cô ta có dấu đã bị bại lộ rồi.

Sau đó cô không để ý nữa lên phòng tiếp tục làm việc.

Tan làm, cô cùng Mộ Dung Hàm trở về , mấy noona hủ nữ trong công ti đều chòng chọc nhìn hắn giống như muốn ăn tươi nuốt sống hắn vậy.

Đến gara để xe của công ti bỗng cô thấy cô gái sáng nay chạy lại phía mình nói

- Chào bạn mình là Mễ Ly rất vui được gặp bạn
- Chào mình là Liễu Hạ Băng rất vui được làm quen.
- Cảm ơn bạn chuyện sáng nay nhờ bạn mà mình được nhận rồi đó chúng ta có thể làm bạn bè không?
- Tất nhiên là được

Không hiểu sao cô gái này lại cho cô cảm giác ấm áp lạ thường...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Dẹp loạn

Hạ Băng và Mễ Ly nói chuyện một hồi thì Mộ Dung Hàm chạy lại. Mễ Ly khi thấy Mộ Dung Hàm đến gần thì máu hủ lại nổi lên. Ai nha sắp có GV để coi rồi???

Mộ Dung Hàm không để ý sự hiện diện của Mễ Ly lăm lăm tức chạy đến chỗ Hạ Băng ôm chầm lấy cô. Thấy hành động của hấn Mễ Ly máu nóng lập tức dồn lên đầu. Tên khốn kia Hạ Băng là của cô nga!!!

- Đây anh kia giữa ban ngày ban mặt dám cư nhiên ôm bạn tôi như vậy! Băng Băng cậu có sao không?

Xong rồi cô kéo Hạ Băng ra khỏi móng vuốt sói của ai đó lập tức nhìn Đông ngó Tây dò hỏi. Thấy Mễ Ly tên Mộ Dung Hàm lập tức dẩu mồm bảnh trai lên cái.

- Cô là ai dám nói như thế?

- Tôi là ai mắc mớ gì đến anh

- Không liên quan thì biến đi

- Người biến là anh mới đúng

- Là cô

- Là anh

-.....

-.....

Sau một cuộc đấu khẩu đấm mấu à khoan số rỳ là đấm nước bọt thì rốt cuộc Hạ Băng cũng phải ngán hai đứa trốn viện kia lại thảm nói ' Tôi không quen hai người này!'

- Thôi hai người im hết cho tôi.

Sau khi dẹp loạn hai bạn trẻ trâu này thì Hạ Băng nói

- Hai người có muốn đi ăn gì không hôm nay tôi bao!

- Tôi muốn ăn món cay Tứ Xuyên tớ có biết món này ngon hết sảy!

Nghe đến thức ăn hai mắt Mễ Ly lập tức sáng lên như đèn pha chuyện cái lộn bùng phèng lúc này liền quên đi không còn một chút! Đúng là bạn bè của nhau có khác đều là những con heo nái điển hình.

- Không ăn món ăn Châu Âu sẽ ngon hơn

Tên Mộ Dung Hàm đâu để con heo nào đó đắc ý liền lên tiếng phản bác

- Cay Tứ Xuyên

- Châu Âu

- Từ Xuyên

- Âu

- Xuyên

- Âu

-.....

-.....

-.....

-.....

- Hai người im hết cho tôi giờ đi ăn món Trung đi.

-Băng nhi em nói đúng ý anh

- Băng Băng thật hiểu tâm lý của tớ.

- Của tôi

-Của tôi

-.....

-.....

Cuộc ẩu đả lại bắt đầu. Hạ Băng đưa tay lên xoa trán hai tên điên này rốt cục có để cho cô sống không đây?

- Hai người mau lên xe ai mà nói nữa tôi lập tức đá ra ngoài.

Thế là cô lôi đầu hai tên đó vào ghế sau tự mình lái cho an toàn nếu không đang đi hai đứa kia lên con cái lộn chết cả đám à!

Còn hai tên kia đã thâm thấu được câu đe dọa kia của cô liền ngoan ngoãn mà im phăng phắc. Có phải vậy không? Ô nê hai thanh niên cực lầy này sau khi không nói được liền chơi trò khá là trẻ trâuném giấy nội dung trong giấy như sau

- Tại anh mà không ăn được món cay

- Tại cô mà không ăn được đồ Châu Âu

- Tại anh

- Tại cô

Hai thanh niên cứ liên tục chọi qua chọi lại mảnh giấy! Rốt cục Băng tỷ ơi chị đã làm gì sai mà mắc phải hai cục nợ này thế này?

Đến nhà hàng, Hạ Băng cùng Mộ Dung Hàm đi kiểm ghế trước còn Ly tỷ thì đi mua đồ ăn. Vừa đi vừa thăm thăm viếng cả 18 đời tổ tông nhà họ Mộ Dung tỷ dụ như ' tại tên khốn kia mà mình và Băng Băng không ăn đồ cay đc.' Hay ' hần ta mà lợi dụng cơ hội làm gì với Băng Băng mình sẽ không bỏ qua.

Bê thức ăn ra hai con heo bắt đầu chiến đấu oanh liệt chỉ còn tên Mộ Dung Hàm ngồi nhìn lé mắt! ' Hai người này là heo cầm tinh hay sao? Nếu như vậy thì Băng nhi sẽ là con heo dễ thương nhất còn tên nha đầu kia là con heo xấu xí nhất!' Nếu Ly tỷ mà biết hần đang nghĩ gì chắc chắn sẽ không nhưng nhị gì cầm dao chém hần như điên luôn!

Ăn xong Mễ Ly và Hạ Băng cùng xoa xoa hai cái bụng căng tròn nảy nở. Mễ Ly do có chút...nên xin đi vệ sinh trước khi đi còn không quên liếc xéo con sói đội lớp cừu ngồi bên cạnh Băng Băng nhà cô.

Thừa dịp con heo nào đó đi xử lý nỗi buồn thì Mộ Dung Hàm liền nhân cơ hội nhe móng vuốt sói ra.

- Anh họ hình như anh và Ly Ly không hợp nhau cho lắm?

- Không bạn của Băng nhi cũng là bạn anh

Tên họ Mộ Dung miệng tron như bôi mật nói dối không chót mắt. Cô cũng liếc xéo hần một cái rồi cầm điện thoại...chơi My Talking Tom! Nếu nói hai

tên kia là trẻ trâu thì chị còn trẻ trâu hơn đây!

Mề Ly đi vệ sinh xong liền thấy tên kia đang nhân lúc Băng Băng của cô chơi điện thoại mà thừa cơ nhe móng vuốt rồi xông cuộc đấu khẩu mà người hứng nhiều nước bọt nhất là Hạ Băng lại bắt đầu! Thế là cô phải vác hai tên trâu này về. Trên đường về kẻ sẵn sàng nhảy vào lửa vì bạn ôm chặt cứng Hạ Băng bắt tên kia lái xe ! Trước khi về còn dặn dò cô thật kĩ cả 20' nào là 'khi tên đó định làm gì thì cậu phải cách xa 15 m đó nhớ cho kĩ là 15m đó' (chị ơi có lỗi quá không)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Nhật kí theo đuổi nam thần của Mề hủ nữ (1)

Từ hôm gặp mặt Mộ Dung Hàm và biết hắn ta ở chung nhà với Hạ Băng, Mề Ly cực kì cảnh giác với con cừu con kia. Sáng sớm đã qua nhà cô gọi cô dậy còn lấp cả ổ khóa lẫn chìa khóa vào cửa.

Đến công ti cô nàng kia lại càng đề cao cảnh giác với Mộ Dung Hàm, đề nghị chuyển công tác sang cùng bộ phận của Hạ Băng mặc dù không phải chuyên ngành của mình. Cứ đi kè kè bên Hạ Băng dính vào người cô như sam ngăn cách tên kia không cho đến gần cô cả nửa bước. Mộ Dung Hàm trước mặt Hạ Băng thì tỏ vẻ bất đắc dĩ nhưng khi hai người họ chạm mặt một mình thì nhất định phải có chiến tranh xảy ra.

Cả nhân viên trong công ti đều nhận ra, thái độ của Mề Ly dành cho Hạ Băng chính là thái độ của mẹ dành cho con gái đầu lòng. Còn thái độ của Mề Ly dành cho Mộ Dung nữ nam là thái độ của Tom dành cho Jerry.

Khi Hạ Băng cùng Mề Ly đang đi lấy hồ sơ nhân viên bộ phận kĩ thuật thì nhận thấy bên ngoài đại sảnh, một chàng trai anh tuấn, thân hình cao ráo chắc khỏe nước da trắng như trứng gà bóc đó là sự kết hợp cực kì trái ngược nhưng khi kết hợp trên người chàng trai đó lại trở nên lạnh lùng sắc bén nhưng không kém phần tao nhã, cao quý.

Không sai đó là Mộ Dung Hàn- em trai của Mộ Dung Hàm. Mề Ly nhìn thấy thần tượng của mình mắt liền sáng lên. Không sai đó là ca sĩ thần tượng đang làm mưa làm gió trong showbiz. Lượng fan khủng, các MV đăng tải luôn đạt ngưỡng lượt xem cao hơn gậy Như Ý của Tôn Ngộ Không..à nhầm cao hơn những MV của các sao khác. Hơn những thế ngoài ca hát anh chàng còn lấn thêm vào điện ảnh. Mỗi bộ phim đều có lượt rating cao khủng khiếp. Được các tiền bối khen không ngớt lời mà thân phận cũng đâu có bình thường anh ta còn là đại thiếu gia của Mộ Dung thì một tập đoàn khổng lồ đứng hàng top đầu thế giới về công nghiệp.

Mà khi chàng trai kia thấy loáng thoáng bóng của Hạ Băng liền chạy đến nở nụ cười thuần khiết lại có phần trẻ con khiến hủ nữ nào đó bên cạnh cô nhìn loé hết mắt.

- Anh họ ? Sao lại ở đây?

Cô thấy hắn liền thắc mắc hỏi . Gọi là anh họ vậy thôi chứ hắn còn bé hơn cô tận hai tuổi.

- Băng Băng hứa không mắng anh thì anh mới nói. Băng Băng hứa không mếc mẹ thì anh mới nói. Băng Băng hứa không mếc ba thì anh mới nói. Băng Băng hứa không mếc bác thì anh mới nói. Băng Băng hứa không mếc anh hai thì anh mới nói. Băng Băng hứa không mếc....

- Stop em hứa anh nói đi

- À thì anh đến đây là để thăm Băng Băng đó!

Nói xong lại nở nụ cười lấy lòng .

- Có thật sự là anh muốn đến thăm em không?

- T..hạ..t

Giọng nói ập ứng lập tức mặt anh chàng đỏ lên cực đáng yêu.

- Vậy sao anh không nói luôn là đến đây xin ở nhờ hả? Em nghe nói vì nghịch phá mấy trái bom của bác hai nên anh mới bị trắng án đuổi ra khỏi nhà sao? Không nói nữa em sẽ gọi hai bác đón anh về.

Thế mới nói nếu Hạ Băng là quân tử thì trên thế giới này sẽ không có định nghĩa về tiểu nhân rồi.

- Băng Băng à em hãy rủ lòng thương đáng thế cứu người tốt như anh đi mà, em hãy quay lại nhìn lại lương tâm chính mình đi mà! Em hãy rủ lòng từ bi của chính mình đi mà.nem nở lòng nào để người yếu đuối như anh ngủ ở ngoài chứ lỡ anh bắt gặp phải tên yêu râu xanh nào thì sao?

Kèm theo đó là khuyến mãi thêm nước mắt nước mũi chảy ra như thác lũ và tiếng hét như heo chọc tiết. Mề Ly thấy thể dâm ra lòng thương cảm nói

- Băng Băng à cậu giúp anh ấy một lần thôi tớ sẽ làm tokkboki cho cậu ăn.

Nghe thấy thức ăn mỡ heo nào đó mắt lập tức sáng như đom đóm . Sao cô không biết được Mễ Ly làm bánh gạo là ngon tuyệt hảo cú mèo luôn. Cậu nhóc kia thấy thế liền phụ hoạ thêm cho sinh động.

- Chị ấy thật thánh thiện thật vĩ đại, thật rộng lượng, thật tốt bụng.....

- Thôi được rồi nhưng anh không được đập phá thứ gì trong nhà em nha! Nếu có gì hư hỏng em cho anh xuống hầm cầu ngủ đó

- Băng Băng em thật tốt.

Sau khi tên kia dọn dẹp đồ vào nhà kia xong Mễ Ly lại kéo cô vào góc nói.

- Băng Băng à cậu...um có thể cho tớ ở nhờ nhà cậu không?

- Có, nhưng mà sao vậy?

- À thì tớ nhà tớ bị bệnh hết rồi sợ bị lây sang tớ nên cả nhà đuổi cổ tớ đi rồi.

- À ra vậy.

Hạ Băng nghe vậy thì phì cười đúng là đồ ngốc lí do như vậy mà cũng nói được.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Hành trình theo đuổi nam thần của Mễ hủ nữ (2)

Mễ Ly sau khi sắp xếp đồ hết vào căn phòng trống nào đó trong nhà của Hạ Băng liền nằm trên giường suy nghĩ cách theo đuổi tên oách con nào đấy. Ai nha con heo này ngoài ăn thì cũng chỉ biết đọc đam mĩ ngoài ra theo đuổi hay câu dẫn gì thì mù tịt thế nên mới không có mảnh tình vắt vai nào tring cái độ tuổi xanh xanh mon môn thế này!

À sao mình có thể quên mất đám bạn thân đáng kính kia ta? Kề Kề.

Người nên hỏi đầu tiên là ai đây?...à nhớ rồi chính là anh họ mình Sở Vân Hiên. Cậu đang hỏi anh họ tớ là ai sao? Thật thất vọng quá anh họ tớ là người đàn ông hoàn kim đó không nói đến cái gì hắc đạo gì đó chỉ cần thấy anh ấy một lần liền mất luôn trái tim bé bỏng bất quá may mà mình đã biết được bao nhiêu bí mật của anh ta nên đã miễn dịch hết rồi! Chỉ cần cái liếc mắt của anh ấy cũng đủ làm trời đất nghiêng ngả chúng sinh điên đảo , cả trai cả gái đều điên cuồng...Aigoo hình như hơi lố thì phải không sao nói chúng là người cực phẩm.

Mễ Ly bây giờ đang trên đường đến nhà của anh họ, hai tay đều là gà rán với lòng nướng vì anh họ cô ấy chính là người nghiện những món này.

- Anh họ ơi?

Tiếng nói của Mễ Ly vang lên trong căn biệt thự không một bóng người.

- Anh đây!

Sở Vân Hiên cất giọng với tốc độ gió thổi liền chạy vào phòng ngủ trước khi đi còn không quên.

- Bông gòn ngồi yên đó đợi anh một chút.

Bông gòn chính là biệt danh ở nhà của Mễ tỷ chúng ta, tại vì hồi nhỏ chị ấy mập như cục bông lại còn hay lăn qua lăn lại cả nhà chạy cũng không bằng tốc độ lăn của chị ấy??? Thật là vi diệu.

---- Sau một tiếng---

Mễ Ly ngồi chờ vừa nhìn vào cánh cửa vừa ngáp ngắn ngáp dài .

Cạch!! Cánh cửa mở ra người đàn ông anh tuấn bước đến khí chất lạnh lùng xa cách khiến bao nhiêu người mê mẩn.

Bất quá chỉ Mễ Ly là biết

- Anh họ à ở đây chỉ mình em với anh thôi không cần giả bộ lạnh lùng chỉ cho mệt!

- Sao em không nói sớm

- Em đến đây là có việc nhờ anh

- Việc gì?

- Anh giúp em theo đuổi nam thần đi

Nghe xong hần trăm ngấm một hồi mới cất tiếng

- Bồng gòn em tìm đúng người rồi đó

- Em biết mà anh họ em là tuyệt nhất!

- Đầu tiên chúng ta phải đổi đồ cho em đã

----20 phút sau ----

Mễ Ly bước ra với cái kính to đùng , trên đầu còn có cái kẹp tóc hình cục mằm, mặc quần jean ngắn cũn cỡn mà theo mắt thẩm mỹ của ông anh lại là sexy, cái áo hở từng lum tè le. Nói chung cái style thẩm mỹ của ông ấy đối với con gái là càng hở càng tốt! Cô định ra ngoài đường để kiểm chứng thì

- Cháu gái là cháu đang thất nghiệp đúng không? Sinh viên bây giờ thật khổ quần áo còn chẳng có mà mặc còn phải mặc đồ bỏ đi thế này!

Sau câu nói của ông cụ lập tức Mễ Ly đen mặt phi nhanh về lại biệt thự họ Sở.

- Thế là kế hoạch A thất bại

Sở Vân Hiên nghĩ một hồi liền phán

- Nhưng không sao bồng gòn yên tâm anh còn kế hoạch B...

Nói rồi anh ném cho cô một tập lời thoại nói

- Đây là những câu nói rất cảm động trong ngôn tình chỉ cần em nói với hần biết đâu em lại thành công

- Ông anh của tôi ơi anh ấy rất là thực tế đó không như anh

- Nếu không thì em hãy.....

- Anh thôi ngay cho em anh nghiện phim lắm rồi đódais gì mà hần bị bắt cóc rồi em cứu rồi blabla thôi em về trước!

- Khoan anh còn kế hoạch C nữa à mà sau này nhớ khi mua gà rán phải mua thêm bia nữa nhá!

Em ra anh họ của mình chỉ để ngắm thôi!

Trước khi đi cô còn nghe thấy tiếng ông anh họ điên của cô

Aiz bây giờ biết nhờ ai bây giờ? À là chị hai Mễ Lan

Cầu cứu anh họ

Loại

---- tại biệt thự nhà họ Mễ----

- Chị hai à chị có thể giúp em theo đuổi nam thần được không?

- Sao em không nhờ Vân Hiên?

Mễ Lan thắc mắc. Nhìn vào hai người này thì bạn sẽ không tin đó là hai chị em nhưng Mễ Lan lại xinh đẹp còn Mễ Ly thì dễ thương chỉ hơi mập một chút nhưng không sao con heo này vẫn còn cơ hội!

- Anh ta....blabla

Mễ Ly liền kể lại một hồi

- Háhahahahahahaha

Mẽ Ly liền bật cười....một lúc sau

- Chị có thể giúp em không?

- Không.

Sau đó con heo nào đó đen mặt bỏ đi

Cầu cứu chị hai

Loại

----- cuộc đời ta sao có thể đen tối như thế chứ?----

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hành trình theo đuổi nam thần của Mẽ hủ nữ (3)

Hình trên không liên quan đến truyện

Sao cuộc đời Mẽ Ly ta lại tăm tối thế này!!! Hừ hừ hừ? À sao ta có thể quên được Băng Băng xinh đẹp của ta đây?

Nói rồi mỗ heo ngay lập tức phi thẳng đến biệt thự họ Liễu.

Sau khi lôi kéo được Hạ Băng mĩ nhân vào phòng còn không quên liếc xéo con sói Mộ Dung Hàm nào đó. Chuyện là lúc mà cô vừa vào biệt thự đã bắt gặp cảnh tượng cực kì chói mắt của hai người kia. Hạ Băng ơi sao cậu lại ngốc thế bị con sói kia lợi dụng còn không biết! Nói về trong việc yêu đương hay bày tỏ tình cảm kẻ ngốc là mỗ heo nào đó mới đúng!

- Băng Băng

Mẽ Ly sau khi kể một hồi rất cực mới tròn xoe mắt long lanh nhìn Hạ Băng.

- Sao cậu không thử lấy lòng tên anh của hần sau đó nhờ tên Mộ Dung Hàm ấy se duyên cho hai người

- Băng Băng cậu đừng tưởng tớ không biết cậu đang âm mưu cái gì !

- Chỉ là tại tớ thấy mối quan hệ hai người không được tốt thôi.

- Bất quá đó cũng là một cách!

Hôm sau....

- Hey Mộ Dung Hàm hôm nay anh thật đẹp trai nha!

Mẽ Ly cười thật tươi lại gần Mộ Dung Hàm đang chuẩn bị đi đến bộ phận kinh doanh gần đấy. Sau khi nghe câu nói của cô tất cả các nhân viên trong công ty nghe muốn rớt hàm!

Mẽ Ly ký cùng Mộ Dung hoàng tử thân thiết tin sớt dèo. Mà tên kia chỉ nhần mặt hỏi

- Sáng nay cô chưa uống thuốc hả?

Mẽ Ly nghe thấy thế trong lòng thầm rửa hần chết đi sống lại ngoài mặt lại như thú cưng kuoons lấy lòng chủ cười tươi rồi rồi nhanh chóng đem ấm ức trong lòng bay biến hết.

- Mộ Dung Hàm anh có muốn ăn gì không tôi bao!

- Có âm mưu gì đây?

Tên họ Mộ Dung liền hít mắt nghi ngờ hỏi

- Sao anh cứ nghĩ xấu cho người tốt thế nhờ?

- Trời cô mà tốt thì trên đời này không có ai xấu hết!

- Thật ra là em trai anh ấy....

- Cô thích nó? Mơ đi nó có người yêu rồi hơn nữa nó thay người yêu còn nhanh hơn thay áo cô nghĩ nó sẽ dễ mất đến cô được bao nhiêu?

Một câu nói như gáo nước lạnh tạt vào Mễ Ly cô nàng im lìm không nói gì lặng lẽ chạy ra ngoài bờ sông gần đây nơi đây rất ít người qua lại nên rất yên tĩnh.

- Hức hức...

Cô dù có kìm nén đến đâu nước mắt vẫn không tự chủ được rơi xuống. Mễ Ly quên đi quên hết đi mày làm được làm được mà. Mẹ cô đã từng nói có ai đó chết đi thì cũng sẽ có ai đó được sinh ra trải nghiệm ly biệt gặp gỡ nhau nên đến một lúc nào đó nỗi buồn không thể kéo dài mãi mãi được.

- Mễ Ly cố lên quên hết đi mày là nhất mày là nhất. Hắn ta yêu ai thì sao chứ mày phải yêu chính bản thân mày trước... Mày quên đi quên hết đi rồi ngày mai trời sẽ lại sáng.

Mễ Ly đột nhiên hét lên như muốn trút hết những tâm tư buồn bã trôi theo cùng những ngọn gió miên man.

Gió xin hãy thổi bay những nỗi buồn đi xa... Ở đâu gần đó vẫn có một ánh mắt dõi theo từng cử động của cô nhìn ngắm bóng lưng kiên cường nhưng vẫn cô tịch...

Quay trở lại với Hạ Băng, cô đang thấy cực kì chán. Mấy ngày nay cô có cảm giác thái độ và ánh mắt anh họ cô nhìn mình rất khác cứ như con sói nhìn con mồi thơm ngon trước mắt vậy nhưng lại thăm thẳm an ninh ấy gây thơ như vậy chắc không sao đâu. Cô sau khi làm xong liền cùng Mộ Dung Hàm vốn là cùng rủ Mễ Ly đi ăn nhưng anh họ nói cô ấy bận rồi liền đi ăn cùng anh ấy thôi vậy. Và điều cô không ngờ rằng khi đến nhà hàng lại gặp Liễu Huệ Di cùng Cốc Thiếu Phong- hôn phu trên danh nghĩa của cô.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bữa ăn thú vị

Sau khi cô và Mộ Dung Hàm đi đến nhà hàng thì gặp phải Liễu Huệ Di cùng Cốc Thiếu Phong lại gần. Thật trùng hợp! Trùng hợp đến đáng kinh! Sao những thứ cô cố tránh nó lại xuất hiện thế này?

- A là chị hai! Chị hai mình lại gặp nhau thật trùng hợp, sao chúng ta không ăn chung đi?

Bộ dáng thân thiện quen thuộc của nữ chủ đại nhân! A đi cùng vị hôn phu của chị mình bị chị mình bắt phải mà một chút cũng không xấu hổ hơn nữa miệng còn tròn tru nói những lời như vậy! Thật đáng kinh!

- À em gái đã mở lời tại sao chị đây lại từ chối được?

Được cô ta muốn diễn vậy thì cô sẽ cho cô ta diễn luôn.

- À Hạ Băng em...còn kia là ai?

Thiếu Phong vốn định cùng Huệ Di hôm nay cắt đứt quan hệ vậy mà không may gặp phải Hạ Băng. Cô có hiểu lầm không vậy? Hắn sau bữa hôm nay cần phải giải thích lại mọi chuyện mới được. Mất hắn đưa về người đàn ông đi cùng cô. Tên đó là ai? Hình như tên đó với Băng nhi có gian tình!

- Không phải chuyện của anh

Để lại cho hắn câu nói lạnh nhạt rồi cất bước đi tên kia liền hiểu ý đi theo.

Cả bốn cùng ngồi vào một bàn gần phía cửa sổ. Điều kì lạ là hôm nay mỡ heo nào đó ăn rất tử tế, mà cũng rất ít lí do rất đơn giản vừa ăn mà lại có ba tầm mắt nhìn mình sao mà tự nhiên ăn cho được. Huệ Di những lúc không ai để ý thì luôn nhìn cô bằng ánh mắt hình viên đạn hai tên kia thì khỏi nói vừa nhìn cô đăm đăm khiến cô không được quen mắt cho lắm! Bỗng bầu không khí gượng gạo bị phá vỡ

- Chị hai chị có thể dẫn em đi toilet được không?

Nữ chủ đại nhân bắt đầu giờ trò gì đây tuy cô không thích nhưng cũng rất muốn biết

- Tất nhiên là được.

Sau đó hai người hướng nhà vệ sinh nữ đi thẳng.

- Anh là gì của Hạ Băng

Sau khi hai người đi khuất Thiếu Phong hí hóp mắt lại dò hỏi tên đàn ông trước mắt. Thật trùng hợp hai tên này cùng mang bộ dạng giống một tiểu mỹ nữ xinh đẹp cho nên luôn thu hút mấy hủ nữ xung quanh đoán mò xem ai là công ai là thụ. Zoom lại gần

- Tôi là người yêu của em ấy ! Sao? Anh có dị nghị gì.

Mà tên Mộ Dung Hàm sau khi cô đi liền vút bị hình tượng tiểu bạch thỏ ngoan ngoãn liền lên tiếng đe dọa người đàn ông đối diện.

- Anh tốt nhất nên chết tâm đối với Băng nhi đi cô ấy là hôn thê của tôi nên cô ấy không thể với anh được đâu.

Cốc Thiếu Phong đắc ý nói

- Vậy sao? Hai người có hôn ước với nhau vậy mà thái độ của cô ấy đối với anh liền không bằng người đứng.

Một câu nói đụng trúng nỗi đau của anh khiến Thiếu Phong rơi vào trầm tư.

---- bên trong nhà vệ sinh----

- Cô đúng là mặt dày mà định đến đây để cướp Thiếu Phong từ tay tôi sao? Cô mơ đi người anh ấy yêu là tôi cô không bao giờ có được anh ấy! Không ai có tư cách có được anh ấy ngoại trừ tôi. Tôi nói cho cô biết hôm qua tôi và anh ấy đã ân ái anh ấy nói sẽ cưới tôi chứ không phải cái loại rẻ rách như cô đâu!

Đề ý nhà vệ sinh không có người cô ta liền nhanh chóng lên mặt với cô mà nói cô ta tưởng cô sẽ như mọi lần bị cô ta chạm trúng tim đen liền đau lòng không dứt nhưng cô ta làm rồi đối với hân cô không còn một chút tình cảm nào nữa

- Em gái nói vậy là có ý gì?

Cô ta định lên tiếng đá kích cô thì bên ngoài thấy một bóng dáng đàn ông quen thuộc liền lấy tay tát vào mình hai cái. Tiếng tát thâm thúy vang lên. Gò má cô ta đỏ ửng trên làn da trắng như muốn ứa máu nước mắt trong suốt rơi xuống. Cô ta khóc lê hoa đái vũ muốn nước mắt có nước mắt muốn đáng thương có liên đáng thương quá là một tài năng diễn xuất thiên bẩm. Cô ta cất giọng nghẹn ngào đủ để người đàn ông bên ngoài nghe thấy

- Chị à em xin lỗi nhưng em không hề có ý định cướp Phong, em thật sự yêu anh ấy mà anh ấy cũng rất yêu em chúng em yêu nhau không hề có ý muốn lừa dối chị xin chị mà....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tai nạn

Không lâu sau tiếng va chạm thâm thúy vang lên ' chát ' Cốc Thiếu Phong dơ tay lên tát thẳng vào bờ má trắng mịn của Hạ Băng cất giọng giận dữ nói

- Tôi nghĩ em đã thay đổi hoá ra chỉ là làm tượng , cô ấy không làm gì sai sao em có thể nhẫn tâm đánh chính em gái ruột của mình như vậy. Cái tát này là tôi trả cho Di nhi.

Cốc Thiếu Phong hiện giờ đang rất thất vọng hân không ngờ cô lại độc ác như vậy.

- Tôi không làm gì sai.

Cô từ đầu đến cuối vẫn giữ vững thái độ lạnh nhạt nhưng thật ra trong tim đã sớm đau đến không thở nổi.

- Đã làm rồi mà có thể chối được cô mặt dày vừa thôi chứ

Hân lớn tiếng nói, không để ý đến Huệ Di khoé môi đang nhếch lên kiêu ngạo nhìn về phía Hạ Băng. Cô không thèm để ý đến đôi cầu nam nữ kia nữa cất bước rời đi.

Cô cũng không đến chỗ của Mộ Dung Hàm đang chờ chỉ gọi cho hân nói hân cô có việc bận đi trước, còn nhắc điện thoại lên gọi cho số của một người đã lâu không gặp . Chỉ biết khi nghe máy đầu dây bên kia giọng nói vui mừng xen lẫn hạnh phúc.

Người cô gọi đến chính là Mạc Kinh Thiên cũng là bạn hồi đại học của nguyên chủ thông tin về hắn không nhiều chỉ biết hắn yêu nguyên chủ từ cái nhìn đầu tiên không phải vì cô ấy đẹp mà vì lần đầu tiên hắn gặp cô ấy là lúc mà cô ấy đang giúp một bà cụ già làm việc ngay từ lần đó hắn đã vạch ra kế hoạch truy thê nhưng lại bị từ chối từ đó trở nên ăn chơi lêu lổng nổi tiếng trong làng chơi là đại gia tiêu tiền như nước hắn có thân phận và bối cảnh không hề tầm thường chính là con của thượng tá nắm giữ lực lượng quân binh hùng hậu mẹ là nữ hoàng trang sức là chủ nắm giữ nhiều cửa hàng trang sức khắp thế giới. Mẹ cậu ta còn nắm giữ hàng loạt các khách sạn năm sao trên lục địa.

- Alo Băng ?

- Ủ

- Em gọi anh có chuyện gì?

- Em có chuyện cần nói gặp nhau tại quán cũ

- Ủ

Sau đó cô nhanh chóng chạy xe đến quán cà phê Hoa Lư là một trong những nơi có tiếng là cao cấp nhất Bắc Kinh mà trước kia khi còn học đại học hai người thường đến đây chơi đã hai năm rồi nhưng nó chẳng thay đổi gì cả. Cho dù trước đây cô cùng hắn học khác ngành nhưng lại khá thân thiết, dù vậy cũng chỉ ở mức bạn bè bình thường thôi .

Hắn đã đến từ rất sớm, đã cố gắng sửa soạn vì lâu rồi hai người mới có dịp gặp lại mà. Cho dù hắn có lêu lổng ăn chơi tới đâu, mỗi ngày một cô nhưng hình ảnh của cô vẫn in sâu vào tâm trí hắn . Mỗi khi như thế hắn liền tìm phụ nữ, liên tưởng làm cùng cô mọi lúc như vậy hắn đều thâm tình gọi tên cô , khao khát có được cô. Cô nào có biết? Nhưng nếu cô không muốn hắn cũng không muốn ép cô càng không muốn tổn thương cô .

Cô đến gần chỗ hắn ngồi xuống phía đối diện một lúc sau hắn mới kích động hỏi

- Hạ Băng hôm nay em hẹn anh ra đây có chuyện gì?

-Anh có biết người này?

Nói rồi cô đưa tấm ảnh một người con gái cho hắn nhìn người trong hình hắn khẽ nhíu mày, đó không phải là bạn gái hiện tại của hắn sao?

- Đây là Huệ Di rồi sao?

Thật ra hai hôm trước cô thấy hắn cùng nữ chủ đi vào khách sạn cùng nhau chỉ thấy lạ tên này trong nguyên tác đâu có yêu nữ chủ nhưng sau khi bị tên hôn phu đánh cô không phải vì yêu hắn mà làm chuyện này chỉ là vì cô muốn trả đũa cô ta thôi.

- Cô ấy là bạn gái anh

- Ủ nhưng em biết đó vốn dĩ người anh yêu không phải cô ấy.

Hắn ánh mắt si mê nhìn cô, càng ngày cô càng xinh đẹp, mà hắn lại càng quyến luyến cô hơn.

- Cô ấy là bạn gái anh nhưng nhìn trong tấm hình này đi cô ấy đang khoác vai người đàn ông khác không phải là anh.

Nói rồi cô đưa cho hắn tấm hình cô ta cùng Cốc Thiếu Phong.

- Em làm vậy có ý gì?

-Người trong hình là vị hôn phu của tôi

- Vậy anh nên giúp gì cho em?

Nghe đến đó tim anh bỗng đau xót, cô thì ra đã sớm có hôn ước.

- Chỉ cần cô ta biến mất khỏi tầm mắt tôi!

- Bằng cách nào?

- Chỉ cần cho cô ta chút lợi lộc là được.

- Nếu tôi giúp em tôi sẽ được gì?

- Bất cứ thứ gì.

Nói rồi cô rời bước để lại người đàn ông khuôn mặt cực kì nham hiểm.

Ở ngoài bãi xe đã kín chỗ mà cô thì không ở lại lâu nên đã đỗ xe bên đường khi đang ở đường lớn bỗng một chiếc xe gần đó chạy rất nhanh khi thấy cô

tốc độ không giảm lại mà ngược lại càng tăng tốc. Kinh Thiên đi sau thấy thế nhanh chân chạy lại phía cô nhưng không kịp rồi tốc độ chiếc xe quá nhanh mà hai người lại cách nhau một khoảng xa.

Cô đang đi thấy hán hét lên một tiếng liền quay mặt lại phát hiện chiếc xe tải rất nhanh chạy lại hướng mình là lần đầu tiên gặp tình huống này tay chân có chút luống cuống lại như hư hỏng mà đứng yên.

“ Rầm”

Cú va chạm mạnh khiến thân thể xinh đẹp bay lên trời đập đầu trúng vào đầu thân xe khiến máu ứa ra, rồi rớt xuống đất. Cô đã sớm bất tỉnh chỉ cảm nhận được tiếng Mạc Kinh Thiên ngẹn ngào hét lên một tiếng đầy đau đớn. Thân thể xinh đẹp nằm dưới đất lạnh đầy máu. May mắn là Mạc Kinh Thiên từng rèn luyện quân đội nên gặp phải tình huống này nhanh chóng ghi lại biển số xe rồi bế cô lên đến bệnh viện. Mà quán cà phê lại ở gần bệnh viện trung tâm thành phố nên đi lại cũng không khó khăn. Tại chiếc xe gần đó có người phụ nữ mỉm cười ngoan độc khi nhìn thấy cô bị xe đụng rồi nhanh chóng chạy xe đi chỗ khác mà không để ý bóng dáng người đàn ông bên cạnh Hạ Băng. Cũng không biết quan hệ của Hạ Băng đối với hán ta.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lật mặt

Sau khi đến bệnh viện, Kinh Thiên liền thấy tên nam nhân bước lại gần phía Hạ Băng hình như hán ta là bác sĩ nhưng ánh mắt thấy thân ảnh của cô lại vô hạn đau lòng không kìm được hướng về phía Kinh Thiên nắm chặt lấy cổ áo hán phần nộ nói

- Ai làm nàng bị như vậy?

- Không là nàng có chuyện tìm ta nhưng lúc ra về lại có chiếc xe cố ý tăng tốc chạy về hướng nàng ta nghi không phải tai nạn mà là vụ mưu sát trước khi đi may mắn ta có ghi lại biển số xe.

Nói rồi Mạc Kinh Thiên đưa cho Sở Vân Hiến mảnh giấy có ghi biển số xe.

- Yên tâm ta có người bạn làm cảnh sát nên đã nhờ tên đó giúp mà người là ai?

Mạc Kinh Thiên nhíu mày hỏi. Tên này là ai? Có quan hệ gì với Hạ Băng?

- Không liên quan đến người.

Nói rồi hán xoay người bước vào phòng cấp cứu trực tiếp tiếp nhận ca phẫu thuật này.

Mạc Kinh Thiên đứng ngoài không lâu sau thấy điện thoại của cô reo trên màn hình hai chữ to ùng ùng đập vào mắt ' Mễ Heo Nái' liền tùy tiện bắt máy

- Alo?

- Anh là tên khốn nào đã làm gì Hạ Băng

Chưa gì bên đầu dây đã vang lên tiếng chửi rủa gấp gáp của phụ nữ

- Cô là gì của Hạ Băng?

- Tôi là bạn của cô ấy đó nghe rõ chưa tên khốn kia.

- Cô ấy mới bị tai nạn hiện giờ đang ở bệnh viện...

Mới tới chữ bệnh viện thì đầu dây bên kia tắt máy không tới vài phút thì bóng người phụ nữ thở hồng hộc chạy đến. Mạc Kinh Thiên tròn tròn mắtcô ta là quái vật hay sao mà đi nhanh như thế. Mễ Ly không quan tâm tên nam nhân đối diện chỉ nhìn vào cửa phòng bệnh nói

- Sao Băng Băng lại bị như thế

- Tôi không biết chỉ biết là khi đang trên đường thấy chiếc xe tải rất nhanh chạy về hướng cô ấy tôi đã đưa đến bệnh viện còn về phần chiếc xe tải thì đã cho người điều tra.

- Ai có thể ác độc đến như vậy cơ chứ tôi mà bắt được tôi sẽ vật lỏng, rạch mặt rồi xát chanh với muối ớt chà chà, sau đó thả tên khốn đó vào mật ong cho kiến cắn đến chết còn bộ xương tôi mang về hầm cho con lucky nhà tôi ăn à không như vậy còn nhẹ quá tôi phải lấy gan phèo phổi ra xào lên cho chó ăn hay là cho hán vào chuồng cá mập tự sinh tự diệt...

Mễ Ly ngồi thao thao bất diệt nguyên rủa 18 đời tổ tông tên khốn nào đó hại bạn cô ra nông nổi này. Bỗng điện thoại của Kinh Thiên reo lên. Hắn ra bắt máy một hồi liền quay lại nhắc nhở Mễ Ly

- Phía cảnh sát đã tìm được chủ chiếc xe tôi đi đến đó xem sao còn cô ở lại trông Hạ Băng có gì báo ngay cho tôi.

- Ừ tôi biết rồi anh mau đi đi

---- Trong phòng tra khảo tội phạm----

Phòng được tắt tối thui chỉ để lại mỗi cái đèn nhỏ chính giữa xung quanh không có gì chỉ có cái bàn cùng hai người đàn ông đang ngồi. Tên đàn ông đang ngồi mặt mày tái mét cả người run rẩy kịch liệt. Tên đó là Chu Thiên là một tay sai vặt cho một băng đảng xã hội đen mà Huệ Di từng ngủ với tên đại ca của băng đảng đó nên có chút quen biết. Sau đó không hiểu sao ả ta biến mất lại xuất hiện vào vài ngày trước nói với hắn

- A Thiên anh có muốn giàu không?

- Tất nhiên.

- Chỉ cần giết chết người con gái trong bức hình này anh sẽ có năm triệu nhân dân tệ.

Số tiền này đối với người nhor nhóp lẻo bèo như hắn là rất lớn mà đối với Huệ Di chỉ cần xin Cốc Thiếu Phong thôi cũng đủ hắn nghĩ đến cảnh giàu sang sung sướng không phải lo cơm áo gạo tiền liền đồng ý.

Nhìn sang người con gái xinh đẹp trong hình hắn lại mê mẩn nên có chút luyến tiếc với nhan sắc tiên nữ này lúc đứng xe hắn đã cố đứng bằng vận tốc khá chậm mà chỗ đứng lại là phần bụng có lẽ cô chỉ xây xước nhẹ. Hôm nay là ngày hắn nhận tiền như đã hứa với Huệ Di nhưng đi được một đoạn liền bị đám người cảnh sát tóm lại.

- Anh là người đã đâm cô gái này?

Nói rồi Mạc Kinh Thiên đưa cho hắn một bức hình đúng đó chính là người con gái hắn đã đâm

- Không tôi không ...biết gì cả...

Cho dù hắn có chối nhưng giọng nói run rẩy đã lên án sự luống cuống của hắn.

- Anh có biết khi anh đứng vài cô ấy camera an ninh khu vực này đã quay lại không? Mau khai ra và hợp tác cùng chúng tôi anh sẽ được pháp luật khoan hồng có thể giảm nhẹ tội án.

Nói rồi anh mở ra camera thu thập được là hình ảnh chiếc xe tải đâm vào một cô gái. Mà đó chỉ là đề hù dọa đã kích tâm lý Chu Thiên chứ không hẳn là bằng chứng mà tên Chu Thiên không hiểu sâu về pháp luật nghe Mạc Kinh Thiên nói vậy liền tin răm rắp nói

- Đúng là tôi nhưng tôi là người được thuê mà...là Liễu tiểu thư đã thuê tôi.

- Hôm nay có phải là ngày anh đến gặp cô ta để nhận tiền?

- Vâng đúng vậy

- Hãy cầm theo cái này đi nhớ ghi âm lại đoạn đối thoại của anh và ả ta thì anh sẽ có bằng chứng chứng minh ả ta mới là hung thủ. Nếu không ghi âm lại anh chuẩn bị bóc lịch ăn cơm tù suốt đời đi.

- Vâng tôi biết ạ

Xong hắn nhận lấy máy ghi âm từ tay Mạc Kinh Thiên đến chỗ đã hẹn trước với Huệ Di ghi lại toàn cuộc đối thoại của hắn và cô ta.

Nhận lấy máy ghi âm từ tay Chu Thiên Mạc Kinh Thiên liền bật đoạn hội thoại đó lên

“””- Anh có chắc là cô ta sẽ chết chứ?

- Huệ Di tiểu thư yên tâm lúc đâm vào Hạ Băng tiểu thư vận tốc lớn như vậy sao cô ta còn sống được nữa chứ?

- hahahaha đáng đời ả ta dám dành nam nhân của ta chết đi. Anh làm rất tốt đây là năm triệu cảm lấy.

- Cảm ơn tiểu thư.”””

Tất mảy ghi âm đi Mạc Kinh Thiên cười lạnh ' Lần này cô chết thật rồi Huệ Di ơi'.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tuyệt vọng

Sau khi nghe tin cô bị tai nạn thì ba cô cùng em trai cũng đặt vé máy bay nhanh chóng bay về nước mà mấy tên nam nhân kia cũng mặt dày chạy đến.

Trước cửa phòng bệnh một loạt những người đang đứng ánh mắt vô hồn nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng cấp cứu mà bên trong là người con gái họ yêu đang đối chọi giữa sự sống và cái chết. Họ sợ hãi, lần đầu tiên sợ hãi, dù sao họ cũng là người trải qua mùi đời sinh li tử biệt chưa phải chưa từng nếm qua nhưngchưa từng nghĩ cô sẽ như thế.....

3 tiếng sau...

Cửa phòng cấp cứu vẫn chưa mở...ánh đèn cấp cứu vẫn nguyên sáng chói không có dấu hiệu tắt đi. Lòng họ càng ngày càng gấp gáp.... Bỗng nhiên không lẽ có chuyện gì?

Bỗng dưng hành lang xuất hiện một bóng người, nhưng chỉ ở ngay góc căn phòng lẳng lặng nhìn về phía cánh cửa thủy chung vẫn không chịu bước vào. Cốc Thiếu Phong không phải không muốn bước vào mà là không biết phải đối mặt với loại sự tình này ra làm sao.

Thời gian chậm rãi trôi...

Từng giây từng phút một kéo căng trái tim từng người...

Tựa như chỉ cần nơi lòng sẽ mãi mãi mất đi...

Hai tiếng sau của phòng cấp cứu bật mở kết thúc ca phẫu thuật kéo dài 9 tiếng dai dẳng. Thấy anh họ mình bước ra người phản ứng đầu tiên là Mẹ Ly lập tức tra hỏi tình hình của Hạ Băng trong lòng không khỏi lo lắng.

Nhìn phản ứng từng người một Sở Văn Hiến ánh mắt hiện lên tia đau khổ nhận nhặt trả lời trong lòng đã tiên suy nhiều sau khi phẫu thuật. Những lúc nhìn vào cơ thể cô không hoàn chỉnh tâm anh đau đớn phải thầm nhủ người trên giường không phải là người con gái hắn yêu...hắn đã cố gắng hết sức nhưng tình hình không khả quan hơn.

-Những vết thương trên cơ thể cô ấy tôi đã sát trùng không đáng ngại chỉ có đầu bị va chạm mạnhcó khả năng sống người thực vật.

Nghe xong tim mỗi người như vỡ vụn mà cái tên đang ngồi ngó trong góc cũng sớm hoá đá nước mắt trong suốt từ hốc mắt lẳng lặng chảy xuống. Hắn rất muốn chạy đến đónhưng hắn lấy tư cách gì để gặp cô? Hắn từng nghĩ có lẽ nên chết đi cô sẽ hạnh phúc à không phải hắn không chết đi đáng lẽ là hắn chưa từng tồn tại mới đúng mới không gây tổn thương cho cô... Hắn cất bước ra khỏi bệnh viện, người làm cô ra nông nổi này hắn sẽ không tha thứ từng người... từng người một.

Mẹ Ly sau khi nghe xong không nhịn được chạy thẳng vào bệnh viện mà các nam nhân còn lại cũng vậy. Trong phòng bệnh sặc thẳng vào mũi là mùi thuốc khử trùng khó chịu trên giường là người con gái xinh đẹp tựa thiên tiên mặt mũi nhợt nhạt không còn chút sắc huyết mà ánh mắt nhắm nghiền lại không còn linh động như ngày này... Hôm đó trời mưa...mưa như thế lương...mưa như khóc than...mưa cuốn trôi mọi kỉ niệm. Cô trong vô thức cố gắng cử động nhưng lại không thể muốn mở mắt nhưng lại không được chỉ có thể nằm yên nghe từng âm thanh thế lương mà không hồi đáp...

---- sáng hôm sau--

Tin tức mới nhất là Nhị tiểu thư Liễu gia chính là thủ phạm của vụ tai nạn mà nạn nhân là đại tiểu thư Liễu gia. Khi cảnh sát đến bắt cô ta thì phát hiện cô ta đã bỏ chạy không vết tích. Cảnh sát địa phương đã cho người tìm kiếm...

Tiếng cô phát thanh vang lên đều đều, người đàn ông anh tuấn ngồi chiếm chỗ trên cái ghế mạ vàng đất tiền liền tắt tivi.

- Huệ Di sao ?cô phải chết....

Ánh mắt hắn ta loé lên tia oán hận mà ai nhìn thấy cũng phải co giò bỏ chạy. Tại cô ta mà hắn mới bị hủy hôn ước với Băng nhi được rồi tôi xem cô sống được bao lâu.

Mà nơi nào đó Huệ Di đã ăn nấp biết được tin Hạ Băng bị ' chết não ' liền cười thầm lần này cô chết chắc rồi Hạ Băng lấy ra lọ thủy tinh mà tìm than đẹp mất....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Kế hoạch sát hại

Khi màn đêm buông xuống, hành lang bệnh viện ít ỏi người qua lại trong căn phòng vip có bóng người đàn ông ngồi gần giường bệnh, lặng lẽ ngắm nhìn Hạ Băng. Cốc Thiếu Phong hẳn phải đợi đến khi Mễ Ly bạn thân của cô trực trước phòng bệnh mới mua đồ ăn mua chuộc con heo nào đó rồi đi. Tính đến hôm nay đã là hai tuần kể từ khi cô nằm im bất động như vậy. Không phải cô không muốn tỉnh dậy mà là không thể. Đau đớn thay dù như thế cô vẫn có thể nghe được những âm thanh bên ngoài chỉ là không đáp lại được. Bọn nam nhân luôn liên tục thay nhau chăm sóc cô đa số đều là tâm sự cùng cô, nói chuyện đời tư của họ, bí mật của họ. Đáp lại họ chỉ là một khoảng hư vô.

- Băng nhi anh có việc chạy ra đây một lát chút nữa sẽ quay lại.

Nói rồi hắn chạy ra khỏi phòng bệnh. Huệ Di nhắn tin cho hắn nói hắn đến quán cà phê cách bệnh viện khá xa nội dung không dài dòng nhưng cô ta nói sẽ đầu thú mọi tội lỗi đã gây ra. Không hiểu sao khi đi hắn có cảm giác bất an nhưng cũng không để ý lắm nếu cô ta đã muốn tự sửa đổi anh tin chắc Băng nhi cũng như anh sẽ cho cô ta cơ hội.

----- Dãy hành lang bệnh viện-----

Bóng dáng người phụ nữ nhỏ nhắn đang đi từng bước về phía phòng bệnh 069 trên người nhor nhóp dơ dáy, ánh mắt không còn tạp chất nào khác bị thù hận nhuộm đen kịt một mảng trên tay cái đầm màu trắng tinh khiết cũng theo chủ nhân nhuộm đen.

Ả ta đi từng bước đến phòng bệnh của Hạ Băng. Ngó đông dòm tây khi chắc chắn là không còn một ai mới cẩn thận mở cửa phòng.

Trên tay là lọ thuốc màu tím than đẹp mắt trên đó có hình đầu lâu là lọ thuốc mà ả ta trộm được từ tay một bang chủ bang phái không mạnh nhưng nói đến thuốc độc thì hiếm ai sánh bằng mà ả ta không để ý lắm về tác dụng thuốc chỉ biết đó là thứ ả cần sở dĩ trong đám nam nhân của Hạ Băng có Sở Vân Hiến là người chế thuốc đặc biệt giỏi hẳn ta đã có bao nhiêu phát minh trong y học ả ta đều biết mà ngoại trừ loại này ra mãi mãi không có cách giải được.

Hận thù trong hắn cô ta khi thấy Hạ Băng lại càng cao lí trí sớm bị thù hận khống chế.

Con chó sao mày không sớm chết đi? Mày cướp hết của tao! Ánh hào quang của tao! Nam nhân của tao và những thứ vốn dĩ thuộc về tao đã bị mày cướp hết. Bây giờ tao sẽ trả lại những gì mày lấy! Tại mày mà tao phải nằm dưới thân tên đàn ông ghê tởm hết người này đến người khác. Tao sẽ giết màyyyyyy!!!!

- Liều Hạ Băng mày không còn đắc ý được lâu đâu. Mày đã làm tao thân bại danh liệt thế này vậy tao sẽ tiến mày xuống địa ngục.

Nói xong Huệ Di lấy trong túi bình thủy tinh có chứa dòng chất lỏng màu tím. Nhẹ nhàng từng bước hướng về phía giường của Hạ Băng. Mà Hạ Băng cảm nhận được sát khí nồng nặc càng ngày càng gần. Giọng Huệ Di vang lên khiến cô muốn thật nhanh bỏ chạy nhưng cả cơ thể vẫn bất động. Cô chỉ có thể nằm im chờ đợi cái chết gần trong gang tấc.

Mở nắp bình thủy tinh ra mùi hương xa lạ bay vào mũi cô khiến thần kinh cô đau nhức. Từng dây thần kinh như bị kéo căng đến cực hạn khiến đầu óc choáng váng không còn xác định được mọi thứ xung quanh. Bàn tay cô ta lướt qua từng nơi trên người hoàn hảo khiến cô ta ghen tị. Bàn tay nắm chặt cái bình thủy tinh hướng đến miệng cô ngày càng gần.

Từng giọt chất lỏng màu tím chảy vào miệng. Đến từng địa phương trở nên bỏng rát. Đầu cô càng ngày càng đau. Như từng thứ trong cơ thể đang kêu gào, tìm cô cũng bất giác đập nhanh, huyết áp đột ngột tăng cao mà từng mạch máu như khép lại, dần dà cơ thể bắt đầu có cảm giác tê dại một hồi lại không cảm nhận được bất cứ thứ gì nữa.

Cô chết rồi.....?

Bầu không khí âm trầm im lặng chỉ còn tiếng cười hả hê của người phụ nữ.....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Đau

Khi Huệ Di đang chìm trong cảm giác hả hê bất chợt một cánh tay nắm lấy cổ tay cô ta không chút do dự xô cô ta ra chỗ khác. Nhanh chóng gọi bác sĩ, Cốc Thiếu Phong đi nửa đường đi thì phát hiện để quên ví tiền ở bệnh viện nghĩ đến Huệ Di cô ta đang bị truy lùng chắc cũng không mang theo tiền trả nên mới quay lại ai ngờ....

Sở Vân Hiến sau khi nghe đèn báo động phòng bệnh Hạ Băng lúc đang chuẩn bị phẫu thuật cho bệnh nhân khác thì lập tức bỏ chạy xuống phòng bệnh vip. Thân thể của Hạ Băng do nhiễm độc mà tím ngắt lại, mà hơi thở thì càng ngày càng đứt đoạn cảm tưởng chỉ cần chút nữa thôi sẽ bị dập tắt hoàn toàn. Sở Vân Hiến thấy Hạ Băng tình trạng càng ngày càng nguy cấp không để ý tên đàn ông lạ mặt bên cạnh lập tức bế cô vào phòng cấp cứu đặc

biệt...

Mà Huệ Di sau khi bị hấn quăng đi chỗ khác đầu óc liền mơ màng không may đập vào bình thủy tinh gần đó bị rạch một đường rất lớn trên mặt. Nhìn khuôn mặt mình xấu xí hiện lên trước từng mảnh thủy tinh liền điên loạn gào thét. Không lâu sau liền bị cảnh sát khu vực tóm gọn.

Hành lang lập tức có bóng hai người đàn ông đi đến đó là ba cô cùng em trai. Em trai quý hoá của cô thấy hấn ta ở đây liền không kiêng dè gì đâm cho hấn vào cú giáng trời vào khuôn mặt anh tuấn. Mà hấn cũng mặc cho tên đó đánh chỉ có ba cô còn bình tĩnh nói.

- Cốc thiếu tôi nghĩ cậu và con gái tôi không hợp có lẽ nên hủy hôn ước giữa hai nhà thôi còn về phần Cốc phu nhân cùng Cốc chủ tôi sẽ kiểm díp gấp mặt để giải thích.

Nghe đến chuyện hủy hôn thần trí Cốc Thiếu Phong liền sợ hãi nói

- Liều tổng à hôn ước này đã định sẵn từ rất lâu rồi xin ngài đừng hủy nó con hứu sẽ không làm tổn thương cô ấy nữa xin ngài đừng mà.

- Anh còn mặt mũi nói những câu đó hả? Đồ vô liêm sỉ, tôi nói cho anh biết chị tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho các người các người hại chị ấy ra nông nỗi này còn chưa hả dạ hay sao? Mau biến đi! Cút đi anh mà ở đâu chỉ tổ làm bẩn không khí khiến Băng nhi khó chịu thôi.

Mà Liễu Hạo Thiên lại không bỏ qua nói thêm câu châm dầu vào lửa cong lấy thêm cái khẩu trang bịt vào mặt làm như hấn rất độc hại cần tránh xa không bằng.

- Tôi không nói anh con nít mau cút chỗ khác để tôi thương lượng với ba vợ nào.

Mặc kệ Liễu Hạo Thiên phản đối liền quay ngoắt sang ba cô mắt long lanh.

- Chúng tôi không hoan nghênh Cốc thiếu mời đi cho không tiễn.

Ba cô nhàn nhạt nói rồi sai bảo vệ đuổi hấn đi. Trước khi đi hấn còn gào thét như tên điên mãi sao mới không còn ngoan cố mà đi về.

--- Trong phòng cấp cứu---

- Nhịp tim bệnh nhân tăng nhanh chuẩn bị kích điện.

Giọng nói gấp gáp mà lạnh giá của Sở Vân Hiên vang lên khiến y tá rừng mình nhanh chóng lấy máy kích tim.

Khi đang kích tim Sở Vân Hiên liền lấy lọ thuốc đã thông mạch mà hấn mới phát mình dù cho chưa hoàn chỉnh cũng chưa từng thử nghiệm nhưng mạch máu của cô đã tắc hoàn toàn nếu không làm liều có lẽ cô sẽ không qua khỏi. Hấn đổ dòng chất lỏng màu đỏ vào miệng cô. Cơ thể cô phản ứng mãnh liệt khi dòng chất lỏng đó đi qua nhưng hình như...

--- Trong mộng---

Hạ Băng mở mắt ra là cánh cổng mà trắng. Trên đó có một cái đồng hồ cung một lối đi dài bất tận. Mà cô thấy cả người nhẹ bâng. Chiếc đồng hồ quay càng ngày càng chậm đến khi dừng hẳn. Giọng nói trong trẻo vang lên.

- Chào mừng đến với cánh cổng xuyên không gian và thời gian. Mỗi khi nhậ thực trong thế giới bên kia kéo đến thì cánh cổng thời gian ở thế giới này lại mở ra. Những người may mắn như thế rất hiếm bạn hãy suy nghĩ kỹ nếu muốn quay trở về thế giới thực tại thì hãy nhanh chân bước đi theo con đường dát vàng còn không xin hãy quay lại điểm xuất phát.

Bỗng cô gái có ngoại hình giống y hệt cô xuất hiện.

- Hạ Băng cô xin hãy quay lại ở đó có ba, ông ấy chỉ còn mỗi cô là hi vọng sống cuối cùng quay lại đi hãy thay tôi chăm sóc ông ấy.

Sau một thời gian dài Sở Vân Hiên mệt mỏi bước ra khỏi phòng để ý trên khoé mắt có đọng lại giọt nước mắt

- Xin chia buồn với gia đình cô ấy mất lúc X giờ X phút

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Kỳ tích xuất hiện

Trong hành lang bệnh viện không khí cực kì là... ảm u ám. Ba cô ngồi bệt xuống người như trút hết năng lực nước mắt không tự chủ chảy xuống mà Mễ Ly mới tới sau khi nghe tin cô bị hại liền chạy đến thấy anh họ mình nói vậy sống mũi cay cay. Nước mắt nước mũi như thác lũ chảy xuống cả người vo

lực không thừa nhận nỗi chuyện này. Mà Liễu Hạo Thiên cả người cứng đờ ánh mắt như con sư tử khát nói lạnh lùng nói

- Tôi nhất định phải đi giết tiện nhân đó !

Các y tá cản hẳn lại bị hắn đánh cho bầm dập. Bỗng một y tá hấp tấp chạy tới nói

- Bác sĩ bệnh nhân đột nhiên nhịp tim đập trở lại mạch máu đã thông có dấu hiệu hồi phục lại.

Nghe xong tất cả mọi người nhanh chóng phục hồi tâm trạng chờ đợi kì tích sẽ xảy đến. Quả nhiên ông trời không phụ lòng người

Liễu Hạ Băng mon men theo lối mòn mà ' Hạ Băng' kia đã chỉ. Trước khi đi cô nàng ấy còn tặng cho cô bảo điển và một miếng phi thủy. Cô không biết nó dùng để làm gì nhưng cô ấy nói khi tỉnh dậy sẽ rõ miếng phi thủy hình như để chỉ phương hướng chỗ nào nó sáng lên tức là đúng đường may mà cô ấy hiểu tam lí cô vốn đi mù đường nên đã đưa cô thứ này. Càng đi miếng phi Thủy càng sáng cho đến chỗ một vòng xoáy màu đen xuất hiện. Nó có lực hút rất mạnh, tất cả đồ vật bị hút đều bề vờ cô cũng dần bị cuốn theo vòng xoáy ấy nhắm mắt cảm nhận cái đau đớn nhưng cô không cảm thấy gì hết cho đến khi...

Hạ Băng tỉnh dậy cảm thấy toàn thân đau nhức. Đau đau kịch liệt. Bên giường là Sở Vân Hiên đang nắm tay cô ngủ gật. Lúc này cô mới để ý tên này rất đẹp. Ánh mắt phượng sắc bén , đuôi ,mắt dài, cái mũi cao cùng đôi môi mỏng quyến rũ. Khí chất và nhan sắc hẳn ta thì chẳng che vào đâu được. Bất giác cô ngấm hẳn một lúc lâu.

Sở Vân Hiên cảm nhận được tầm mắt chăm chú của ai đó liền rất nhanh thanh tỉnh. Ánh mắt hẳn khi nhìn thấy cô rất nhanh liền vui mừng nói

- Băng nhi cuối cùng em cũng tỉnh.

Nở nụ cười ôn nhu hoà nhã ôm lấy cô, bị ôm bất thành linh khiến cô không kịp né tránh liền rơi vào cái ôm ấm áp của ai đó

- Ừ

Cô nhàn nhạt trả lời.

- Ừm Băng nhi chuyện hôm ấy anh không cố ý chỉ là...anh không chịu nổi cảm giác ghen tị với những người có được em. Nếu có thể em cho anh một cơ hội anh liền sửa đổi.

Ánh mắt chân thành còn có ôn nhu sùng nịnh của hắn nhìn vào cô khiến cô động tâm không nở từ chối.

- Ừ em chấp nhận.

Bỗng rầm... Hai kẻ nghe lén bên ngoài do không để ý mà ngã xuống. Cả hai nằm đè lên nhau, Tiêu Dạ Thần nằm đè lên Hàn Thế Huân giường đứng dậy xấu hổ nói

- Xin lỗi bọn anh không cố ý.

Nhìn đến cô cùng Sở Vân Hiên đang tình chàng ý thiếp nồng đậm khắp căn phòng, pink tùm lùm, pink toé loe, pink vô nhân đạo luôn thì hung hổ nói

- Băng nhi em thật không công bằng.

Tiêu Dạ Thần khó chịu bày ra bộ mặt đáng đánh đòn nói. Mà Hàn Thế Huân bên kia cũng không thua kém phụ họa

- Đúng vậy tên kia có bọn anh cũng muốn

Nói rồi ba tên trẻ trâu bắt đầu trận đấu khẩu kịch liệt. Bó tay mấy cha luôn (￣◇￣);

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Chủ nhân của bảo điển

Trời chập tối, phòng bệnh không còn một bóng người bọn họ cờ chuyện đi trước, nhưng vẫn sai rất nhiều vệ sĩ đứng canh trước cửa để phòng ngừa vạn nhất. Cô đã không còn bị sao nữa rồi mà! Bọn họ có cần phải khoa trương như thế hay không ?

Trong khi đng chán chường có gì chơi thì cô nhớ ra trước khi đi ' Hạ Băng' kia đã đưa cho cô một cuốn bảo điển liền lôi ra xem thử. Bên ngoài có màu nâu cùng ánh vàng còn có rất nhiều kí tự kì lạ , cuốn sách này chắc đã có từ rất lâu, hoa văn cũng rất đẹp chắc rất có giá trị nếu đem đấu giá đồ cổ sẽ rất giàu nha. Quan sát hết một lượt cô liền tò mò mở ra xem thử bên trong có cái gì.

Cuốn sách bỗng xuất hiện một luồng sáng chói. Cô liền theo phản xạ tự nhiên híp mắt lại. Không lâu sau ánh hào quang quý dị chiếu sáng quanh người cô. Thân thể cô cô nóng rực nhất là trên nhũ hoa nóng như lửa đốt bỗng hào quang biến mất, xuất hiện trước mặt cô là một con mèo. Nó rất đẹp nhất là đôi lam mâu trong suốt kia. Bộ lông màu trắng, mà hai cái tai lại màu vàng, cô vốn rất thích mèo nhưng thấy con mèo này cô bất giác hơi ngạc nhiên nhất là con mèo lại đánh yêu cực kì.

Mà con mèo này kì thực không giống như mèo bình thường cô thấy rõ nó đứng bằng hai chân hai chi trước còn đang dụi mắt tư thế đó rõ ràng như còn đang buồn ngủ mới dậy. Thấy cô xuất hiện nó lập tức tỉnh ngủ hẩn quỵ xuống nói

- MuMu xin chào chủ nhân đời thứ 13 của Thiên Vu bảo điện.

- Chủ nhân? Người là ai? Mà bảo điện thì sao?

- Đúng vậy người là chủ nhân mới của Thiên Vu bảo điện. Ta là người canh giữ bảo điện ta có trách nhiệm giúp chủ nhân của nó luyện phép và bảo vệ chủ nhân của từng đời bất quá mỗi đời chủ nhân trước của ta bọn họ đều luyện công đến tầng thứ 9 do quá kiêu ngạo mà không chịu luyện công nữa khiến cho nội lực không thể không chế được mà chết. Nhưng chỉ cần luyện qua tầng 9 thì người sẽ là đệ nhất thiên hạ võ công.

Con mèo từ tốn trả lời. Thật ra lúc nhỏ cô cũng rất thích học võ nhưng không có điều kiện theo học. Cô nghĩ nếu mình muốn sống tốt thì phải biết tự bảo vệ mình liền quay sang nhìn con mèo mắt sáng quắc nói

- Được ta đồng ý.

- Thời gian luyện công chỉ kéo dài dựa theo năng lực của người luyện ta thấy nội lực của người không tồi có thể luyện được đầu tiên ta phải bắt đầu từ bước đơn giản nhất. Người muốn luyện công tốt phải đi tẩy uế cơ thể, người mau cảm lợ Thanh Tâm này đi tắm đi rồi tính tiếp.

Trong lúc cô tắm cô phát hiện trên ngực trái mình một cái bớt màu đỏ dần hiện ra. Càng lúc càng rõ tạo hình thành một bông hoa bi ngạn xinh đẹp. Từ phòng tắm bước ra cô tựa hồ thấy hình như làn da mình trắng hơn không những thế còn thân thể hình như săn chắc khỏe mạnh hơn.

Mà mỗi mèo nào đó ngon lành ăn thịt ba chỉ mà cô mới sai tên Tiêu Dạ Thần đi mua.

- Ê MuMu người đang ăn cái gì đó?

- À của người hả ta không biết nên...ừ hi hi ta sẽ đền cho người cái khác.

Mỗi mèo nào đó đang ăn thì giật mình định cong mông bỏ chạy không được thì cười nhẹ nói.

---- Ở nơi nào đó không xa ----

- Hạ Băng tôi quyết giết chết cô

Huệ Di oán hận nói nhẹ nhưng biểu tình trên mặt quá mức lạnh nhạt. Trước khi bị bọn chúng bắt đi cô ta đã may mắn gặp được một tên điên hẩn ta hỏi cô ta có muốn luyện công không. Hình như đó là môn phái từ rất lâu đời mà ít ai biết có biết cũng không biết cách luyện. Ông ta nói chỉ cần luyện đến tầng thứ chín của Cửu Chuyển Hoá Thần Công cô sẽ là bá chủ thiên hạ. Sau đó trên ngực trái cô ta cũng xuất hiện bông hoa bi ngạn nhưng là màu đen... Nếu để ý kĩ trong nhà giam của Liễu tiểu thư mỗi tối đều có luồng ánh sáng kì lạ, là sự nung nấu một kế hoạch trả thù hoàn hảo.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Bữa tiệc sinh nhật hỗn loạn

Thấm thoát cũng đã hai tháng kể từ khi cô trở thành chủ nhân của bảo điện. Sau nhiều lần luyện công cùng tu chân cuối cùng nội công và chân khí của cô cũng tăng cao vượt qua cả mức người bình thường rất nhiều. Mà luyện Cửu Chuyển Hoá Thần Công của cô đã lên đến tầng 5. Đến tầng này thân thể cô có sự thay đổi rõ rệt, đôi mắt khi bình thường đã là màu tím xinh đẹp khi luyện công lại có thể chuyển thành rất nhiều màu sắc.

Mà mỗi mèo nào đấy lúc nào cũng nói mất cô bị nhiễm sắc thể độc hại. Con mèo độc miệng ấy ngày nào cũng ngồi ăn thịt ba chỉ nhà cô ngon lành mà cô thì phải ngày đêm miệt mài luyện tập. Hạ Băng vốn dĩ đã hấp thụ được tất cả nội công hồi xưa của các chủ nhân từng đời của bảo điện nên nội lực thâm hậu nếu cô biết Huệ Di cùng đang luyện công căn bản bây giờ chưa phải đối thủ của cô nhưng cô ta lại thể dùng rất nhiều thủ đoạn hèn hạ về mặt này cô vốn không lại được cô ta.

Đang ngồi luyện công trong phòng bỗng cô cảm nhận được có người đến gần liền dùng thuật kinh công với tốc độ sét đánh rất nhanh trở lại giường giả bộ ngủ.

' Cạnh'

Ba cô nhẹ đẩy cửa phòng ra thấy thể cô mới an tâm mở mắt. Ông nhẹ nhàng đi đến giường cô ánh mắt ôn nhu ấm áp nhìn cô nhẹ giọng nói

- Bẵng nhi mai là sinh nhật con ta đã chuẩn bị rồi tối mai chuẩn bị tốt vào ta muốn con vào ngày này phải thật vui vẻ.
- Dạ con biết rồi thưa ba
- Không làm phiền con ngủ nữa ta đi đây.

Nhìn theo bóng dáng ông rời đi ánh mắt cô tràn đầy quyết tâm. Cô sẽ trở nên mạnh mẽ để có thể bảo vệ ba thật tốt.

----Buổi tối lúc diễn ra bữa tiệc----

Cô mặc bộ váy cúp ngực màu tím trên đùi có rạch một đường xinh đẹp khéo léo khoe ra cặp đùi trắng nõn xinh đẹp, trên cổ để lộ xương quai xanh tinh xảo cùng cái cổ mảnh khảnh. Rãnh ngực mê người lấp ló sau lớp vải gấm có hình bông hoa bi ngạn màu đỏ nổi bật trên làn da trắng nõn trở nên quyến rũ. Khuôn mặt điểm lệ mê người được trang điểm nhẹ . Từng cử chỉ ánh mắt đều khiến đàn ông điên cuồng. Mái tóc buông thả được uốn xoắn từng lọn như sóng nước dập dờn trên mặt biển yên tĩnh không qua phô trương như lại không hề tầm thường. Khí chất lạnh lùng trong trẻo như hạt sương đầu mùa đọng lòng người. Cả người cô tựa như bông hoa mẫu đơn xinh đẹp nổi bật trong rừng hoa khoe sắc , mùi thơm mê hoặc người ta trầm mê không lối thoát.

Mà từ khi cô xuất hiện đã khiến bầu không khí nơi này như ngưng lại. Vẻ đẹp ấy khiến người ta hít thở không thông.

Hôm nay tất cả các nam chủ đều được mời, bọn hán hôm nay có mặt đầy đủ thậm chí là từ rất sớm. Tiêu Dạ Thần ngồi chờ này giờ một lúc mới thấy cô xuất hiện liền nhanh chân chạy đến nói

- Bẵng nhi chúc em sinh nhật vui vẻ hôm nay anh có quà tặng cho em này.

Nói rồi hán lấy ra hộp quà nhỏ bên trong là cái đầm màu xanh hoa văn được thêu khắc tỉ mỉ khéo léo không chệ vào đâu được cổ áo đính một miếng phi thủy hình trái tim xinh đẹp. Cô cảm ơn rồi cầm lấy hộp quà cho có lễ. Không biết từ khi nào Cốc Thiếu Phong đã chạy đến nói

- Đây tên Tiêu thối kia anh bỏ ngay cái kế hoạch câu dẫn vợ tôi đi nghe chưa cả cậu nữa

Hán nhìn Tiêu Dạ Thần rồi quay sang nói với Âu Lãnh Thiên đang lại gần. Hai tên kia trùng hợp nói

- Trai chưa cưới, gái chưa gả mắc mớ gì phải sợ?

Sở Vân Hiên cùng Liễu Hạo Thiên thấy cô cũng tiến đến nhập cuộc

- Đúng vậy mà hướng hồ gì nếu hai người đính hôn có thể hủy hôn kết hôn có thể li hôn?

Cuộc tranh cãi nổi lên, bọn họ cứ ngời một câu ta trả lại mười câu cứ thế không để ý cô đã chán nản bỏ đi từ khi nào.

Buổi tiệc bắt đầu với không khí rất náo nhiệt có nhiều phu nhân đã đến không tiếc lời phun mưa xuân nịnh nọt cô còn có giới thiệu con trai của họ cho cô ai thử nghĩ làm con rể Liễu gia cả đời sau không lo ăn mặc. Trong một bụi cỏ gần đó có người phụ nữ toàn thân chơi nguyên cây đen. Khuôn mặt ả có vết sẹo xấu xí ngay má phải . Mỗi khi nhìn đến nó ả

ta luôn nguyên rửa Hạ Băng cũng Cốc Thiếu Phong đêm hôm đó đã hủy hoại hết nhan sắc đáng tự hào của cô ta. ả ta công lực cũng thâm hậu hơn người thường nên khi đến bụi cỏ gần cô mới không bị phát hiện.

' Pằng'

Tiếng súng nổ mục tiêu nhắm ngay vào Hạ Băng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Nhà giam

Xa xa mây đen tầng tầng lớp lớp chuyển mình, lười biếng xếp chồng lên nhau trên bầu trời.

.

Nhà tù ở ngoại ô là nhà giam có diện tích lớn nhất khu Tây Bắc, mấy năm trước chính phủ có chi một khoản tiền nhỏ để sửa chữa lại mạng tính tượng

trung, nơi này nằm trên một ngọn đồi mà chim cũng không thèm ía, nói dễ nghe thì là rời xa thành phố ồn ào nhộn nhịp, còn nói khó nghe thì bốn phía đều hoang vắng đất đai cằn cỗi.

Nhà giam nằm ở ba hướng quanh thao trường được sơn thành ba màu khác nhau, chuột trong phòng bếp được bắt hết trong một lần, tóm lại hiện tại cảnh vật cũng tạm coi là “đẹp”.

Nhưng đừng tưởng rằng môi trường sạch sẽ thì mặt của phạm nhân có thể biến thành trang giấy trắng, đây là nơi nào không ai không biết, tính nét con mẹ nó đều được viết rõ ràng trên mặt rồi.

.

Khu giam tù nhân có 3 tầng, mỗi tầng được chia theo từng cấp bậc và màu sơn khác nhau. Huệ Di ở tầng một còn được gọi là Bạch lâu. Nơi đây là phòng giam cho nạn nhân phạm tội nhẹ nhất trong tất cả các khu. Đa số chỉ là vài năm rồi thả.

Mà cùng phòng với Huệ Di là một ông già bị điên bất quá ông ta là người của một gia tộc đạo mạo do có một môn võ truyền lại từ xưa nên võ công khôi phải nói thuộc hạng thượng đẳng nếu tay chân ông ta không bị phế có lẽ thế giới này không còn ngày bình yên. Ông ta ấn tượng đầu tiên với Huệ Di là oán hận ngút trời, vì ông ta cũng không còn khoẻ mạnh gì không muốn môn võ mà gia đình ông giữ gìn từ lâu phải chôn vùi liền nhận cô ta là đồ đệ duy nhất.

Tầng thứ hai là Hoàng lâu là nơi giam giữ những tội phạm mà tuy khét tiếng đa số các tù nhân đều lĩnh án trung thân. Đáng sợ nhất là Hồng lâu nơi giam giữ những kẻ giết người không thấy máu mà đa số tù nhân đều là lĩnh mức án trung thân là chờ nhất hoặc là tử hình. Thủ lĩnh của cả ba khu này tên là Sở Văn Minh, là một thủ lĩnh băng đảng mafia lừng danh thế cho nên phòng giam của hắn ta tựa như phòng tổng thống có đầy đủ thiết bị đắt tiền. Đến cả quần áo cũng phải nề mặt hắn ta năm phần.

Huệ Di vốn là người thông minh vì trong nhà giam cô ta có nhan sắc nổi bật là xinh đẹp nhất dù có vết sẹo trên mặt nhưng ả ta đã dùng tóc che mắt nên nhiên nhiên trở thành tình nhân của Sở Văn Minh ả ta đi đến đâu đều có người gọi là đại tẩu. Mà Sở Văn Minh dù bị nhốt giam ở tù vẫn có thể ở đó điều khiển toàn bộ địa bàn mafia ở ngoài. Toàn bộ tù giam dù là cảnh sát khi gặp hắn cũng phải cúi chào dâng hoàng, hắn ta là em trai cùng cha khác mẹ của Sở Văn Hiến. Hắn ta vốn không muốn đụng mặt với người anh kia nên mới ẩn mình ở nơi hoang vu hẻo lánh này mà thôi.

--- buổi tối---

Sau khi có lệnh của Sở Văn Minh Huệ Di có thể tự do ra vào khu vực cấm địa ở tù giam đến bữa tiệc của Hạ Băng. Ở lùm cỏ khi ả ta đang nhắm cây súng vào Hạ Băng đã sớm bị cô phát giác ra nhưng cô muốn yên lặng để xem ả ta làm ra được trò trống gì mà thôi.

' Pằng '

Tiếng súng vang lên từ lùm cỏ gần Hạ Băng. Cô cũng không quá lo sợ chỉ ngồi yên khiến mọi người một phen hú vía. Khi chưa ai kịp hoảng hồn viên đạn bay đến chỗ cô đã sớm bị nội công áp chế khiến viên đạn bay ngược lại vào lùm cỏ bị Huệ Di dùng đánh văng khiến nó bay qua hướng khác cô ta nhanh chóng chạy về khu nhà giam với tốc độ kinh công nhanh khủng khiếp. Hạ Băng thấy thế cũng dùng kinh công đuổi theo.

Đến khi cô đến gần của nhà giam thì cánh cửa khép lại. Huệ Di ánh mắt vui vẻ nhìn Hạ Băng. Cô ta không nghĩ cô cũng có võ thuật như vậy, nhưng nếu cô đã theo ả ta đến đây thì lợi thế hoàn toàn rơi vào tay ả ta.

- Hạ Băng hôm nay may chết thật rồi

Ả ta lên giọng mỉa mai

- Mau gọi Trương Tạ vào đây.

Trương Tạ vốn là sát thủ nổi tiếng thế giới đi theo Sở Văn Hiến, hắn ta chưa bao giờ biết thế nào là thua trận. Thân hình vạm vỡ nhìn cũng thấy gấp ba lần cô. Mà tù nhân ngó ra ngoài cửa sổ liền thấy cô gái xinh đẹp liền hò reo. Bọn họ chưa bao giờ thấy ai xinh đẹp như vậy, ngay cả người được xưng tụng là hoa khôi của nhà giam cũng thất sắc trước cô gái có vẻ đẹp giống thần tiên này.

- A tiên nữ giáng trần

- Thần tiên giáng thế

Cả bọn tù nhân ba khu đều hò hét mà tên đang yên tĩnh đọc sách cũng khó chịu bật camera khuôn viên vườn lên thấy cô gái xinh đẹp như hoa này cũng liền cứng đờ cả người.

Mặc cho không khí xung quanh náo nhiệt Huệ Di thấy mọi người hâm mộ nhan sắc của ả ta liền tức giận hét to

- Tụi bay im đi hôm sau tao cho ăn cám heo hết bây giờ. Trương Tạ mau giết chết ả ta cho tao.

Nói rồi Trương Tạ đến gần cô giơ đấm lên không thương tiếc đấm mạnh vào thân thể xinh đẹp kia

' Rắc '

Tiếng xương vỡ vụn, mọi tù nhân đều âm thầm thương tiếc nhan sắc xinh đẹp kia....

Mà Huệ Di cười to một tiếng đầy thoả mãn...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trận đấu gay cấn

Mọi người đang thầm cầu nguyện cho số phận của cô gái hồng nhan bạc mệnh kia nhưng ngay lúc ấy điều bất ngờ chợt xảy đến. Người đàn ông ta cao đang ngồi chật vật ôm lấy cánh tay bị gãy của mình mặt mày tím tái vụn vụn.

Không ai dám tin được rằng người con gái nhỏ nhắn kia lại dễ dàng bẻ gãy tay một sát thủ chuyên nghiệp như vậy trong khi đó bộ dáng cô bình thản chắc chắn lúc này còn chưa xài hết một phần khí lực vừa rồi. Nếu cô mà xài hết không biết bộ dạng hân thù thảm đến mức nào. Mà Huệ Di mặt mày đã tím tái không còn chút huyết sắc cô ta từ khi nào lại mạnh như vậy?

Ông già điên vừa nhìn qua cảnh đó khẽ nâng lên nụ cười tán thưởng! Khí lực rất tốt công lực không biết phải thâm hậu đến mức nào. Ông nhìn thấy cô lại nhớ đến bộ dáng một người phụ nữ trong trí nhớ khiến ông nhớ mãi không quên.

Nhìn lại dung mạo người này y như đúc người phụ nữ kia liền ngăn ra . Đệ tử ông họ Liễu vốn là tiểu thư Liễu gia người đàn ông của cô ấy là Liễu Lăng Liên . Vốn Hạ Bạch Hiền chính là người ông đem lòng yêu nhưng người cô ấy yêu vĩnh viễn là người đàn ông đó.

Cho đến khi người ấy mất ông vẫn nhớ mãi không quên được đã khắc cốt ghi tâm hình ảnh người ấy. Mà trở trêu thay Hạ Bạch Hiền chính là em họ ông . Huệ Di lại gọi y là chị không lẽ người đó là cốt nhục của Hiền nhỉ?

Tên Trương Tạ mới bị ăn một vết đau mà người đó lại là phụ nữ nói trắng ra là hân bị đá kích lòng tự trọng nghiêm trọng.

Lý trí đã sớm bị sự nhục nhã không chế quên luôn đau đớn liên như thiêu thân lao đến bên Hạ Băng quyết đòi lại chút mặt mũi

- Chúng ta có thể thi đấu một chút được không?

Đây là lần đầu tiên Trương Tạ hạ mình để xin chỉ giáo một người nên hân không quen có chút cứng đờ.

- Ừ tôi cho anh ba mươi phút

- Khoan nhưng tôi có thể nhờ một người giúp nữa được không?

- Cứ tự nhiên

Người mà Trương Tạ mời chính là Trương Bạch là anh trai của hân ta .

Trương Bạch cũng là sát thủ nhưng mà hơn Trương Tạ một điểm nếu Trương Tạ có thể khéo léo di chuyển thì Trương Bạch thân hình quá đồ sộ nên di chuyển không bằng Trương Bạch nhưng lực đạo mỗi lần đánh thì mạnh không thể tưởng tượng thủ rất tốt cho dù có đâm hân ta trăm lần vẫn chẳng si nhệ gì cả. Hơn nữa thành tích hân rất đáng ngưỡng mộ, trước kia là quán quân vô địch bộ môn đâm bốt, uy danh cũng lớn.

Sau đó cả ba người được đưa vào căn phòng trống lầu 2 . Mọi người thấy thế cũng tụ tập ở hành lang cùng tầng xem kịch. Đa số mọi người đều biết kết quả sẽ ra sao liền nom nớp lo sợ.

Dãy lảnh lang đông đúc đột nhiên xuất hiện một bóng đen. Nhìn thấy rõ người đang bước tới mọi người đều xanh mặt tránh đường.

Sở Văn Minh do có hứng thú đi dạo tiện thể ghé qua luôn người này xem xét thực lực a! Không tồi.

- Tôi còn tưởng cô sẽ thương thức thực lực Liễu đại tiểu thư lại không ngờ muốn giết chết nhân tài.

Hân lạnh lùng quay sang nhìn Huệ Di ánh mắt oán độc tưởng cô ta vô hại không ngờ lại có dã tâm lớn như vậy.

Trong phòng tiếng ra rắc rắc vang lên liên tục, nhưng hiển nhiên chỉ có tiếng xương gãy ngoài ra không có tiếng hét hay bất kì động tĩnh gì ai cũng có thể đoán ra phần nào là hai tên kia muốn phế luôn Liễu Hạ Băng.

- Tôi cảm thấy lần này Liễu cô nương bị phế thật rồi nhìn tay chân cô ấy Trương Bạch chỉ cần bót nhẹ cũng đủ vỡ vụn.

Một tên tù nhân lên tiếng. Tiếng xương gãy ngày càng nhiều dường như không có dấu hiệu dừng lại. Mà Huệ Di nghe vậy sắc mặt phần khởi hân lên.

Khi còn lại hai phút thì tiếng động ngừng hẳn. Bầu không khí bên ngoài càng quý dị có khi nào cô ấy chết rồi không. Hết giờ cửa mở ra tiếng nói đều đều vang lên khiến mọi người hoảng loạn

-Xương cổ, xương quai xanh, xương bả vai, xương cánh tay, xương khuỷu tay, xương cổ tay, xương ngón tay, xương ngón chân, đầu gối, xương ống chân, mắt cá chân, mười hai cái xương sườn tất cả đều vỡ vụn, thủ pháp vô cùng sạch sẽ.”

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Ngôi mộ bí ẩn

Sau khi thấy người bước ra khỏi cửa mọi người không khỏi kinh ngạc làm sao cô gái yếu đuối như thế có thể đánh bại hai tên đàn ông lực lưỡng mà võ công thuộc hạng thượng đẳng như vậy được?

Mà Huệ Di gương mặt xinh đẹp đã vận vẹo hết cỡ rồi. Nhưng bàn về võ công Huệ Di chắc chắn không bằng cô nhưng bàn về thủ đoạn ả ta nhất định hơn cô. Nhân lúc cô không để ý liền dung dao từ xa đến.

Vận tốc dao đến chỗ cô rất nhanh cô không kịp né tránh liền bị đâm vào bụng. ả ta nhân lúc cô chật vật chuẩn bị lấy cây kim tẩm thuốc độc ra nhắm thẳng vào cô. Sở Vân Minh thấy tình hình không ổn liền chạy lại ngăn cản Huệ Di để Hạ Băng chạy thoát.

Do bị thương nặng nên bộ dáng cô chật vật không chịu nổi. Máu theo những chỗ cô đi mà chảy thành dòng. Sức lực như bị rút cạn chỉ cô gắng tìm một chỗ hoang vắng mà tránh nạn. Cô mệt mỏi ngồi xuống một gốc cây cổ thụ. Máu cô chảy vào cái rãnh nhỏ xung quanh cây khi chảy hết một vòng cái khe rãnh ấy liền sáng lên. Mặt đất rung chuyển đột ngột, cái cây dần biến mất hút xuống dưới lòng đất. Thay vào đó là một ngôi mộ, nhìn nó có vẻ rất cổ lâu năm lắm rồi không ai chạm vào vết rêu hiện rõ.

Xung quanh ngôi mộ những kí tự không rõ liền xuất hiện. Cô bỗng nhớ đến một truyền thuyết mà con mèo gỗ MuMu từng kể. Ngày xưa, có một đại gia tộc ẩn danh tên Blood đứng đầu gia tộc là Tom Blood , gia tộc này đã từng có một trời huy hoàng thống trị cả toàn cầu nhưng một biến cố đã xảy ra sau đó.

Con người may mắn phát hiện một loại phóng xạ khiến các Vampire chết dần. Sau đó chủ nhân gia tộc qua đời người con trai cả sinh hạ được một tiểu chủ nhân được cả gia tộc bảo vệ bằng ngôi mộ có thể né tránh được mọi loại phóng xạ tên hắn là Jackson Blood cũng là ma cà rồng duy nhất còn tồn tại chỉ là không biết hắn đã được giấu ở đâu.

Các nhà khoa học liên tục tìm kiếm nhưng kết quả chỉ dừng lại ở không còn vết tích nào chứng minh hắn còn tồn tại. Ngôi mộ hiện ra trước mắt Hạ Băng, cô nhẹ nhàng đi đến dùng toàn bộ công lực mở ra chiếc nắp bằng phi thủy bên trên. Cuối cùng ngôi mộ cũng được mở, bên trong là một người đàn ông...xinh đẹp? Đúng vậy cho dù không muốn cũng phải công nhận hắn rất xinh đẹp so với cô cũng khó đánh bại được. Thường cô rất tự tin về nhan sắc của mình nhưng mà đứng trước tên này lại hơi tự ti một chút.

Cô theo lời con Mèo ú kia liền rạch tay mình ra dòng máu đỏ tươi thơm ngon kích thích mọi giác quan của Jackson hắn ta mở ra đôi mắt màu đỏ xinh đẹp rất nhanh liền ngồi dậy. Trước mắt hắn là người phụ nữ xinh đẹp đang ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào hắn. Cô gái này là cô gái xinh đẹp nhất hắn từng thấy chỉ cần từng điểm nhỏ trên khuôn mặt kia đều khiến hắn muốn khắc cốt ghi tâm chỉ là...

- Em đã đánh thức ta từ giờ em là chủ nhân của ta.

Jackson cất giọng do lâu không nói chuyện nên có hơi khàn khàn nhưng lại quyến rũ cực điểm. Hắn nhìn chằm chằm vào đôi mắt to tròn linh động đang chăm chú nhìn hắn đến quên cả phản ứng.

- À người là...?

- Ta là Jackson Blood gọi ta là Jackson đi từ giờ ta sẽ là bảo tiêu của người còn người là chủ nhân của ta. Trước kia mọi người trong gia tộc đã đặt người đánh thức ta chính là chủ nhân của ta.

- À người...sẽ theo ta?

-Đúng vậy.

Trời ơi số ta thật may nga có một bảo tiêu xuất chúng như vậy thật phúc đức a tám đời nhà ta thật lương thiện nga

Hạ Băng nội tâm reo hò không nghĩ đến sau này sẽ bị con cáo già đội lớp cừu nào đó ăn sạch

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 43

Vì không muốn cho mọi người trong gia đình biết chuyện nên cô đã âm thầm xin bố chuyển qua một căn hộ cao cấp gần công ti để ở. Căn hộ có một phòng khách, một phòng bếp và hai phòng ngủ. Cô và Jackson mỗi người ở một phòng, không hiểu sao từ khi ở với hắn cô luôn bị mộng du cô nhớ rõ ràng tối mình ngủ trên giường của cô mà mỗi sáng mở mắt ra đã nằm trên giường của tên kia. Ví dụ như sáng hôm nay.

- Áhhh

Mới mở mắt ra cô đã thấy mình nằm đè lên Jackson mà nhũ ngon lành luôn ấy chứ. Khoan có gì đó sai sai mình nhớ đang ôm con rilakkuma màu hường ngủ mà sao lại thành ra ôm hắn ngủ thế này?

- Người sao lại...

- Hôm qua ta đang ngủ nằng bị mộng du nhảy qua giường ta hơn nữa còn xé rách con gấu của ta vứt ra đằng kia kia.

- Ta xin lỗi.

- Không biết đâu mỗi tối ta thường hay ôm nó ngủ mà nó bị xé rách rồi đây là hàng số lượng có hạn ít nhất tháng sau mới có sao nằng tính bồi thường thế nào?

- Ta xin lỗi ta...sẽ đền cho người con mới

Cô ấy náy không dám nhìn thẳng mặt hắn nên không để ý đến bộ mặt gian tà của tên kia

- Không nhưng nhị gì nữa nằng phải làm gối ôm để ta ôm mới được.

- Hà không được.

Nghe xong hắn nói cô lập tức lên tiếng phản đối. Sao có thể được chứ...?

- Nằng...thật độc ác a

Hắn trưng ra bộ mặt đáng thương kèm theo nước mắt long lanh nơi khoé mắt. Bộ dáng như một tiểu thiên sứ bị người ta ruồng bỏ uỷ khuất. Đến cả cô ý chí có kiên định bao nhiêu cũng sớm bị vẻ mặt uỷ khuất đáng thương đó dụ dỗ đánh vô thức ập ù trong cổ họng. Mà tên kia tai thính đến nỗi nghe hết những tiếng ập ù nhỏ như muỗi kêu của cô trong lòng ngập tràn thoả mãn.

- Nằng nói rồi đó nha nằng phải giữ lời đó móc méo đi

Hắn chìa một tay ra trước mắt cô, từng ngón tay thon dài trắng nõn còn đẹp hơn tay của nữ nhân không khỏi khiến cô ganh tị a! Có khi nào hoa hậu Trung Quốc khi thấy tên này mà biết được hắn là con trai lẽ nào cũng nhảy sông tự sát không chừng! A nhan sắc hắn đúng là luôn gây nghiệt a! Tội lỗi! Tội lỗi!

- Được

- Ha Ha Băng Băng là tốt nhất.

Nhưng ngay sau đó cô đã cực kì hối hận về quyết định của mình. Tối hôm đó mới tám giờ hắn nói muốn đi ngủ liền lôi cô theo ngủ cùng không những vậy còn ôm cô chặt cứng. Cô vùng vằng cố tạo cho mình tư thế nằm thoải mái nhưng cơ thể tên kia như gọng kìm khiến cô không thể cử động được.

Hôm nay là ngày công ty tổ chức buổi ăn mừng kỉ được hợp đồng lớn cô vốn là người không thích nơi đông người tuy nhiên vẫn phải đi. Hôm nay tất cả mọi người trong công ty đều đến đông đủ chỉ có Liễu Hạo Thiên cùng ba cô đi công tác không lâu. Mộ Dung Hàn bên công ty nhà hắn gặp vấn đề liền phải quay lại giải quyết.

Cô cùng Mễ Ly là hai người nổi bật nhất. Có rất nhiều nam đồng nghiệp ngờ ý muốn mời rượu cho dù cô từ chối khéo đến đâu vẫn bị chuốc cho say mềm. Bây giờ cô cùng Mễ Ly đều say đến nỗi đi đứng chạng vạng đầu óc thần trí mơ màng không còn duy trì được sự thanh tỉnh.

Mễ Ly được Mộ Dung Hàn trở về, cô thấy lạ không phải Mễ Ly khi theo đuổi không thành công đã thế sẽ không ngó ngang gì đến hắn sao mà hai người lại thân thiết như thế cơ chứ? Có gian tình.

Vì để dành không gian riêng cho đôi bạn trẻ (trâu) kia thì Hạ Băng liền đi bộ một mình về nhà vốn dĩ lúc đi cô nhờ Jackson chở mà lúc về lại quên bên đi mất tên mĩ thụ nào đó. Thấy bóng dáng của Hạ Băng một đồng nghiệp nam chạy đến nhân lúc cô không tỉnh táo liền lấy hai tay định ôm cô.

Huỳnh !rầm!

Tên đó chưa kịp ôm cô vào lòng đã bị ngã, trên cổ là dấu răng nanh, ánh mắt trợn ngược lên hơi thở yếu ớt dần rồi tắt hẳn. Jackson may mắn đến kịp không cô đã không biết sẽ ra sao rồi.

- Băng Băng mau về thôi nàng xem sai có thể say như vậy chứ?

- Jackson a...ta nóng...muốn ăn người

Từ lượng Hạ Băng rất kém chỉ cần uống vài li đã say mà mỗi khi say cô lại luôn không kiểm soát nổi bản thân có lần khi say rượu không biết ra sao mà sáng tỉnh dậy cô đã thấy mình ở trên nóc nhà ngủ ngon lành. Kết quả sáng hôm ấy cả buổi trời cô không dám xuống chỉ ở trên đó ngồi ôm đầu gối la sợ.

- Băng Băng ngoan sắp về ta cho người ăn thạch hoa quả.

Jackson vừa đỡ lấy cô vừa nói, mà mỗ mề nào ấy không chịu nghe lời liên tục vịn vào thân thể làm cho lửa nóng của Jackson bắt đầu cháy lên.

- Không..hư ta muốn ăn người..hư

- Được lời này nàng nói không được hỏi hận

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đêm mê loạn (H)

Jackson ôm Hạ Băng đi lên lầu, sau khi nhẹ nhàng đem cô đặt trên giường, hắn liền tiến vào phòng tắm pha nước nóng.

Nha, chết tiệt, vừa rồi chỉ ươn lên một chút, dục vọng lại rục rịch. Jackson đi ra khỏi phòng tắm, kinh ngạc thấy Hạ Băng liên tục kêu nóng đang thoát đi lễ phục trên người, hắn chưa kịp mở miệng ngăn cản, đã thấy lễ phục khinh kinh phiêu phiêu theo thân thể trơn bóng của cô chảy xuống dưới, một dáng người phụ nữ lung linh hiện ra trước mắt. Cô có một bộ ngực tròn trịa rất đẹp, lớn nhỏ vừa phải, cân xứng lại tập trung. Nhũ tiêm kiên đỉnh phần hồng, bầu vú loáng thoáng sắc hồng nhạt quyến rũ mê người, giống như đang chờ đợi hắn ngắt lấy.

Nơi xuân sắc bao người đàn ông ham muốn, bóng loáng sạch sẽ không một sợi lông, nhất thời nhục bồng của hắn lại trướng lên đau đớn. Kỳ thật Jackson có thể thoải mái muốn cô, nhưng mà hắn không thể giấu đồ bím leo, hắn dù sao cũng là bảo tiêu của cô, hắn không thể khi dễ chủ nhân của mình. Hắn không dám nhìn xuống dưới nữa, vội vàng vòng qua bên cạnh cô, trở về phòng tắm nước lạnh, mong muốn đem dục vọng áp chế xuống.

Jackson nằm trong bồn tắm lớn, nhắm mắt hồi tưởng lại chuyện cũ, suy nghĩ dần dần bay xa. Ước chừng qua hơn nửa giờ, Jackson đi ra khỏi bồn tắm, theo thói quen chỉ vây khăn tắm quanh hông, liền đi tới phòng ngủ xem Hạ Băng.

Di, trên giường như thế nào lại không có người? Không phải chứ, cô có thể nào té xỉu ở trong phòng tắm hay không?. Vừa nghĩ đến đó, Jackson liền bay nhanh vào phòng tắm, thấy Hạ Băng trần trụi khoác hai tay lên thành bồn tắm, tựa hồ là đang ngủ. Hô, hắn không khỏi thở dài một hơi, nhẹ nhõm, may mắn không phải té xỉu, bằng không nếu bị thương lại càng phiền toái. Jackson tới gần Hạ Băng, nhìn khuôn mặt cô thanh thuần vô tà, thân thể thành thực trắng nõn, bầu ngực tuyết trắng vênh cao, giữa hai đùi ngọc lộ ra hồng nhạt âm thầm.

Chết tiệt, rõ ràng dục vọng vừa mới áp chế lại nhanh chóng gượng đứng lên, khăn tắm cũng bị đội lên. Hắn muốn trước khi rời đi, nhất định phải gọi cô tỉnh lại, nước tắm cũng đã lạnh, hắn lo lắng cô ngâm mình quá lâu mà bị cảm lạnh:

-Hạ Băng... Mau tỉnh lại..

Kêu hồi lâu cũng chưa thấy cô phản ứng, Jackson lấy một cái khăn tắm lớn, đang muốn ôm lấy Hạ Băng, lại đột nhiên lại bị cô ôm cổ, kéo hắn vào trong bồn tắm, dương cụ nóng bỏng vừa vịn đặt trên ngọc thể của cô.

-Ha ha... Em không có ngủ, anh bị lừa rồi, nhìn anh toàn thân đều bị ướt hết.

Hắn là người đàn ông có sinh lý hết sức bình thường, dục vọng hắn cố kìm nén, giờ phút này đã muốn cầm giữ không được. Hắn nhìn nhìn côn thịt đã nhiều năm qua không hề dùng tới, nguyên tưởng rằng nó đã muốn không được, lại không nghĩ rằng nhục bồng còn có thể vui vẻ như vậy.

Jackson liền hôn lên đôi môi anh đào của cô, cuồng nhiệt ẩm ướt, quần quýt đầu lưỡi. Hắn thoải mái mở ra hàm răng cô, đầu lưỡi chui vào khoang miệng quấy đảo cuốn lấy cái lưỡi ngọt ngào. Cái lưỡi thơm tho của Hạ Băng chủ động vươn ra cùng lưỡi hắn truy đuổi, hai cái lưỡi linh hoạt đùa giỡn vờn nhau.

Hắn rời đi môi cô, cúi xuống bầu ngực mê người, há mồm ngâm lấy bầu vú phần nộn tinh tế liếm láp, mút lấy đầu nhũ tiêm chăm chú nhắm nháp, đầu càng ngày càng chôn sâu vào giữa hai bầu vú, hấp thụ hương thơm ngọt ngào của cô.

Hắn thật sự đã lâu lắm rồi không có chạm vào phụ nữ, dục vọng mệnh mông càng không thể vãn hồi, hắn tách hai chân cô ra, ở trong nước tiến nhập vào

hoa huyết ướt át.

Jackson vốn tưởng rằng Hạ Băng sẽ bơi vì hấn tiến vào mà lớn tiếng kêu đau, lại không nghĩ rằng hấn không có gặp được tầng mỏng ngăn cản kia, rất thuận lợi nhập vào hoa huyết cô.

“Cô không phải xử nữ” năm chữ ở này hiện nhanh lên trong đầu hấn. Vừa nghĩ đến cô không phải lần đầu tiên, hấn không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi, hận cái tên đàn ông kia may mắn cướp đi đêm đầu tiên tốt đẹp của cô. Tại sao lần đầu tiên của cô không phải thuộc về hấn, hấn đố kị với cái tên đàn ông không rõ đã cướp đi cái quý giá của cô, ở trong lòng không ngừng nguyên rủa tên đàn ông chết tiệt kia. Vì quá ghen tuông ,Jackson liền đem hai chân Hạ Băng đặt lên trên vai, hung hăng xò xuyên qua cô, đâm thẳng vào chỗ sâu nhất trong tử cung.

Thất lực rộng lớn , tinh tráng không ngừng hoạt động, đem dương vật thô to va chạm thật mạnh thật sâu trong tử cung.

-A... Umm...

Khi nhục bông va chạm đến điểm G, khoái cảm kéo đến làm cho cô không khống chế được co rút rên rỉ.

-Em chịu không nổi, không cần...

Jackson căn bản không để ý tới cô cầu xin, ghen ghét dữ dội, bây giờ hấn chỉ biết là hấn nhất định phải có được toàn bộ con người cô, hoàn toàn giữ lấy cả thân thể lẫn trái tim cô.

Sau một hồi dài luân động mãnh liệt đột gần cuối hấn cô đâm mạnh thêm vài cái dục vọng bị hoa kính chèn ép tạo thành khoái cảm mãnh liệt thì không kìm được bắn thẳng bạch dịch vào sâu trong tử cung.

Quả nhiên đêm nay không dừng lại ở đó....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Mất tích

Sáng hôm sau khi mặt trời đã ló rạng ánh nắng tinh nghịch chiếu xuống hai thân ảnh đang ôm nhau. Bỗng chuông điện thoại reo lên đánh thức cô từ trong mộng tỉnh dậy khi nhận thức được điều gì đã xảy ra thì quá muộn. Cô khẽ đặt tay Jack son ra khỏi eo mình rồi cầm lấy điện thoại trước mặt.

- Alo

- Băng nhi là em đúng không?

- Cốc thiếu gia có gì cần nói?

- À không dạo này anh qua nhà em không thấy em ở nhà hỏi bố em thì nói em ra ở riêng nên mới gọi hỏi em

- Chuyện của tôi không cần anh quan tâm

- Em có thể ra bờ sông gần chung cư mình nói chuyện được không?

- Tôi không có chuyện gì để nói với anh

Cảm nhận được cô từ chối không chút do dự dự cảm không lành chợt xảy đến, có chút thất vọng khi cô từ chối nhưng mà hấn vẫn có cách để đối phó.

- Nếu em không ra thì đầu báo tuần sau sẽ có tin Cốc thiếu gia thất tình trầm mình tại sông gần nhà vị hôn thê .

- Kệ anh

- Ê emtút...tút...tút

Cô dù ngoài mặt nói như vậy nhưng thật ra trong tâm không hoàn toàn ghét hấn . Dù sao hấn cũng là hôn phu của cô trước sau gì cô và hấn cũng sẽ có quan hệ vợ chồng không thể phủ bỏ vì Liễu gia vốn là người trọng lời nói một khi đã nói sẽ phải giữ lời.

Sau đó cô liền thay độ chạy vội đến bờ sông gần đó. Cốc Thiếu Phong đang ngồi trên lan can chắn giữ. Hấn nghe thấy tiếng động liền quay mặt lại bắt gặp vẻ mặt hốt hoảng của Hạ Băng liền vui vẻ cười

- Anh biết ngay em sẽ không thể để anh chết được mà!

- Tôi chỉ là không...muốn Liễu thị vì anh mà bị ảnh hưởng thôi!

Cô bị nói trúng tim đen ngập ngừng nói đôi mắt to tròn linh động đảo xung quanh không dám đối diện thẳng với ánh mắt sắc bén của hắn. Mà hành động của cô trong hần hần chính là đang ngượng ngùng như con mèo nhỏ liền cảm thấy dễ thương không chịu nổi.

- Là em vẫn còn thích anh nên mới như vậy! Bằng Bằng em có thể tha thứ cho anh trước đây thương tổn em không anh hứa sẽ không như vậy nữa chúng ta sẽ làm lại từ đầu.

Cô nghe hắn nói sợ hãi nhìn hắn nhưng về mặt hắn rất chân thành khiến cô bất động không biết nói gì. Từ xa, một chiếc xe tải bên trong là người phụ nữ với con mắt oán độc nhìn vào hai người hận ý càng nồng đậm

- Hai người đã làm khuôn mặt ta trở nên xấu xí hôm nay ta sẽ đòi lại gấp bội.

Nói rồi cô ta nhả ga tăng tốc chạy về hướng của hắn cũng cô đang đứng. Cô cảm nhận được luồng sát khí ở gần đó, liền quay mặt lại bắt gặp chiếc xe tải chạy nhanh về hướng cô cùng Cốc Thiếu Phong, trong lúc nguy cấp cô liền không suy nghĩ nhiều đẩy Cốc Thiếu Phong ra khỏi tầm chiếc xe tải.

Rầm!

Cốc Thiếu Phong tròn tròn mắt nhìn cô bị chiếc xe tải đâm vào. Cả người cô vô lực đón nhận sự đau đớn tận xương tủy, cả người như chiếc lá mỏng manh bị vùi dập bay xuống phía bờ sông, chiếc xe tải sau khi đâm cô liền đâm phải thanh lan can gần bờ sông do lực đạo khá mạnh khiến đầu Huệ Di đập mạnh vào vô lăng cô ta cũng lâm vào trạng thái bất tỉnh. Cốc Thiếu Phong thấy mặt cô ta liền không để ý chỉ nhìn về phía Hạ Băng vừa rớt xuống bờ sông kia. Bờ sông bị nhuộm một mảng đỏ thẫm. Cô thấy toàn thân đau đớn nồng đậm, nhưng một lúc sau liền lạnh thấu da thịt, cô dần mất ý thức chìm vào dòng nước trong xanh.

Cốc Thiếu Phong liền gọi điện thoại. Huệ Di đã được đem đến bệnh viện trong nhà giam nhưng mà được một lúc thì ả ta cũng đã tỉnh dậy chỉ là do tay chân bị kính xe cửa vào chẳng may một mảnh thủy tinh đâm trúng huyết làm cho một phần võ công bị phế. Còn về phần Hạ Băng đã nửa ngày trời tìm kiếm vẫn không tìm được một chút dấu vết. Cốc Thiếu Phong cũng đã sai hơn cả chục thợ lặn gọi nhưng mãi vẫn không tìm được. Ba cô và Liễu Hạo Thiên nghe tin cũng đặt vé máy bay chuyển sớm nhất đi về.

Sáng hôm sau tin tức đại tiểu thư Liễu thị bị mất tính tràn ngập trên tivi cùng tranh nhất tất cả mặt báo cũng tràn ngập. Jackson từ lúc tỉnh dậy tưởng cô do có việc nên đã đi trước nhưng mãi cho đến khi nửa đêm không thấy cô về liền lo lắng không thôi. Hạ Băng từ khi sống với hắn chưa từng qua đêm ở ngoài vậy mà... Sáng nay vô tình nhận được tin kia liền cảm nhận ách khóa ra ngoài tìm kiếm.

Sau nhiều ngày tìm kiếm vẫn không tìm được thi thể. Vì bờ sông đó có đường chảy ra biển rất nhiều cảnh sát cùng thợ lặn đã tìm kiếm cuối cùng đưa ra kết luận có thể thi thể nạn nhân bị trôi theo dòng chảy đến biển tỉ lệ tìm được là 0%.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Huyết thanh

---2 năm sau---

Ở trong một khu nghiên cứu thuộc bang Massachusetts Mỹ, đôi nam nữ tuyệt sắc đang ôm nhau. Hai người dung mạo xuất trần lại thân thiết với nhau tựa như một đôi thần tiên quyến lữ khiến ai nhìn vào cũng phải bần thần ngơ ngác không thôi.

- Hàn Tự anh xem cuối cùng chúng ta cũng hoàn thành thuốc giải vì rút đột biến rồi này!

- Đúng rồi chỉ cần có nó sau này tên giáo sư Mộc kia chắc chắn sẽ không dám tự cao tự đại trước mặt chúng ta nữa

Nam nhân ôn nhu nhìn nữ nhân trước mặt mình. Hắn là một giáo sư tại đại học Harvard bề ngoài nho nhã nhưng thật ra là người thừa kế gia đình tài phiệt. Bất quá hắn ta lại không có hứng thú với quản lý kinh doanh dù ba mẹ hắn có làm bao nhiêu công tác tư tưởng cho hắn cũng vô ích

Mà cô gái ngồi cạnh chính là một tuyệt sắc giai nhân người nhìn người mê hoa thấy hoa nở trên đời tuyệt đối không tìm được người thứ hai. Hai năm trước khi hắn đang trong quá trình trao đổi sinh viên đến một trường đại học nổi tiếng ở Bắc Kinh.

Khi đang đi dọc bờ sông tìm ngắm cảnh đẹp quê hương thì bỗng trên mặt nước có cánh tay nổi lên chơi với có lẽ người đó không biết bơi. Anh liền nắm lấy tay người đó kéo lại, bàn tay mềm mại không xương trắng nõn a cảm xúc cũng rất tốt. Khi nhìn thấy dung nhan thanh lệ kia từ lúc đó anh biết mình đã mãi mãi vương vào lưới tình của cô gái thiên thần ấy

Sau khi được đưa đến bệnh viện kịp thời sức khỏe cô đã không còn gì đáng ngại chỉ là do va chạm mạnh nên não bị chấn thương dẫn đến mất trí nhớ.

Cô không nhớ được cô là ai từ đâu đến cũng không biết tại sao mình lại như vậy. Anh chỉ thấy trên cổ tay cô có một chiếc vòng có ghi chữ 'Liễu Hạ Băng chaiyo' thì ra cô tên là Liễu Hạ Băng một cái tên thật đẹp. Sau đó hán đem cô về Mi trước khi tin tức cô mất tích xuất hiện trên các loại truyền thông nên có lẽ không kịp biết được thân phận thật của cô...

Từ ngày đó anh luôn ở bên cô ấy chăm sóc cho cô ấy trở thành chỗ dựa tin tưởng của cô ấy còn cô ấy đã trở thành một phần không thể thiếu trong anh.

- Em cũng đã viết xong luận văn cho bài thuyết trình ngày mai rồi.

Tiếng nói trong trẻo đánh thức Hàn Tự trong khi đang hồi tưởng.

- Ừ chúng ta đi ngủ sớm đi mai còn phải thuyết trình đồng vắng xin này.

Hai người đang đi về phía cửa sổ...

Rầm!!!

Cánh cửa đột nhiên đóng lại...

Cô và hán đảo mắt về phía cánh cửa... Là giáo sư Mộc, hán ta cười đắc ý nói

- Hai người sẽ không thể đoạt được giải Nobel lần này đâu vì nó là của ta hãy chôn vùi suy nghĩ đó cùng với cái vi rút đột biến gì của các người đi.

Hán cầm lấy cái điều khiển chóc từ nhấn nút màu xanh. Ông nghiệm màu vàng chứa loại vi rút cực độc vỡ ra

- Không!!! Ông làm thế cả ông cũng sẽ chết

Hàn Tự hét lên, không được loại vi rút này chỉ cần phát tán ra ngoài thì cả thế giới này sẽ nguy hiểm mà thuốc giải mới chỉ ...

- Các người thật ngây thơ chỉ cần ta đóng cánh cửa này lại sẽ mãi mãi không ai mở ra các người sẽ chết cùng những con vi rút chết tiệt đó.

Cánh cửa đóng lại hán ta cất bước bỏ đi, vi rút đang dần phát tán... Cô đột nhiên cảm thấy khó thở hai tay ôm chặt lấy cổ mon men đến chỗ của Hàn Tự cất giọng do bị khó thở trở nên ngập ngừng

- Hàn.Tự cứu ...em

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Huyết thanh(2)

Khi cô mon men được đến chỗ Hàn Tự chỉ thấy anh đang cầm liều vắc xin duy nhất đưa lên trước mặt cô

- Băng nhi em mau tiêm vào người đi...

- Không được...nếu vậy anh sẽ chết đó

Cô nghe thấy vậy kịch liệt phản đối, có đúng một liều vắc xin cô muốn người còn sống để vạch ra bộ mặt giả tạo của giáo sư Mộc là anh... Nếu không có anh cô cũng chỉ là thứ vô dụng...

- Nghe lời anh...anh sẽ tỉnh lại..không lừa em đâu...

Nói rồi khi cô chưa kịp phản ứng anh đã đâm nó vào tay cô tiêm vào...

- Không...không Hàn Tự ...tên khốn..này...

Tình thế cấp bách cô rất muốn phá cửa nhưng nếu như vậy thì có thể giải phóng vi rút tràn ngập bên ngoài...nhưng nếu không làm vậy Hàn Tự của cô sẽ chết...

Đột nhiên giọng nói của MuMu vang lên trong đầu

- Ê Băng trư người mau phá cửa đi nếu không hai người sẽ chết đó dù người không chết vì vi rút nhưng người sẽ chết vì ngộ khí mất. Nhanh lên không còn thời gian nữa đâu.

MuMu vừa cất giọng xong thì ở cửa phát ra tiếng kêu lớn

Rầm!!!

MuMu thàn than a! Băng trụ nội lực lớn đẩy cửa đó an ninh rất tốt mà bị chị ấy phá banh luôn sau này chắc làm cửa nhôm đi cho đỡ mất tiền cửa chữa

Hàn Tự sau khi tiêm vắc xin vào người Hạ Băng xong thì lâm vào trạng thái bất tỉnh nhân sự . Sau đó Hạ Băng liền đưa Hàn Tự vào bệnh viện..

Vài hôm sau trên tin tức thời sự...

- Hôm qua do có sự cố mà viện nghiên cứu thuộc thành phố Cambridge hôm qua đã làm rò rỉ loại vi rút đột biến lan nhanh trong Mĩ. Theo như tiến sĩ Mộc loại vi rút này trước kia chưa từng xuất hiện bây giờ lại lây lan ra khắp nơi với tốc độ chóng mặt, những người có biểu hiện như luôn ho khan ra máu, toàn thân thỉnh thoảng tê nhức một số người lở loét thì mau đến gần khu để được chăm sóc. Vi rút này thuộc loại cực độc chưa có vắc xin nên số người chết ngày càng tăng và tỉ lệ chết lên đến 100% . Nếu có tin tức mới chúng tôi sẽ cập nhật vào thời gian nhanh nhất.

Hạ Băng nhìn vào ti vi nhớ đến cảnh tên đầu cẳng đó đã cướp đi tất cả những gì cô và tự nghiên cứu được liền hận thù... Cô sẽ xem hấn làm sau ché ra được vắc xin khi bản nghiên cứu cấu tạo vi rút bị cháy rụi rồi... Cô sẽ xem hấn chết vì chính những con vi rút hấn phát tán ra.. Cô sẽ chóng mặt lên mà xem...

---- Tại trụ sở Mafia Trung Quốc----

Sở Vân Hiến ngồi trên chiếc ghế dành cho vua chúa, cả người phát ra mùi rượu nồng nặc bên cạnh là hai ả mình tinh đang uốn éo vận vẹo bên người... Chợt hấn ôm lấy một ả mình nẩy như rắn nước đang quấn lấy hấn hôn mãnh liệt vào môi ả ta thấy thể liền đặc ý

- Mùi vị này không phải của Băng nhi người đây đem ả ta đi vào ngục

Hôn chưa được bao lâu Sở Vân Hiến. Liền ném ả sang một bên lạnh lùng nói... Trong đầu hấn lúc nào cũng chỉ toàn hình ảnh của Băng nhi... Hấn sau hai ngày, hai tháng thậm chí nhiều hơn vẫn không quên được cô... Bây giờ hai người đã âm dương tương cách... Băng nhi em nói xem em đi rồi anh phải làm sao đây... Biết làm gì nữa đây...

Từ khi cô mất tích hấn cũng không còn làm bác sĩ nữa ,không có cô hấn chữa bệnh cho người khác được ích gì... Tất cả đều không còn ý nghĩa nữa...

Bỗng một thuộc hạ chạy đến hấn nói

-Thưa lão đại, chúng em đã tìm được người có thể giúp làm ra vắc xin phòng ngừa dịch bệnh nếu có được nó chúng ta sẽ phát tài đó.

- Mau nói cho ta nghe lai lịch của người đó

- À cô ta là một nhà nghiên cứu tại trung tâm khoa học ở Mĩ nhưng sau vụ rò rỉ vi rút chúng em đã xem lại camera cho thấy cô ấy đã được tiêm vắc xin vào người chỉ cần lấy máu của cô ấy vì nó chính là vắc xin... Nhưng chúng ta phải hành động nhanh các cơ quan chính phủ cùng những người đó thể lực đang sẵn tìm cô ta...

- Các người mau bắt cô ta về đây nếu không thành công hậu quả sẽ tự gánh lấy...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Đụng phải

---Ở bệnh viện---

Liều Hạ Băng vẫn ngồi bên cạnh giường bệnh của Hàn Tự không rời, bây giờ rất nhiều nhân vật lớn đang truy lùng cô, vì cô có trong mình dòng huyết thanh cũng là vắc xin chữa bệnh nhưng bao nhiêu người cần như vậy một mình cô căn bản không thể cứu hết... Mà bản nghiên cứu về cấu tạo vi rút đã bị biến mất sau vụ rò rỉ vi rút hôm ấy.

Cô khề thở dài... Hàn Tự đã hai tuần rồi vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại. Anh ấy may mắn không bị nhiễm vi rút nhưng mà do thiếu ô xi trầm trọng dẫn đến chết não... Bác sĩ nói anh ấy có thể tỉnh dậy nhưng không biết là bao giờ.

Cô không thể luôn bên cạnh anh ấy được vì cô không có tiền không đủ chi trả viện phí... Công ti của bố mẹ Hàn Tự đã bị rất nhiều thế lực đàn áp nhằm mục đích tìm được tung tích của bọn cô. Bây giờ phải tìm cho mình công việc ổn định đã nhưng đâu có dễ... Những công ti lớn luôn đầy đủ nhân sự căn bản chưa được công ti nào tuyển dụng.. May mắn thay bọn họ không biết dung mạo thật của cô vì camera hôm ấy không quay rõ bởi khi vi rút phát tán tạo ra không ít khói độc nên cô xin việc cũng không bị nghi ngờ...

Bao giờ do chưa tìm được công việc ổn định nên cô phải làm thêm bán thời gian ở tiệm cơm nhỏ gần bệnh viện. Mỗi khi cô đi mèo MuMu sẽ ở lại bệnh viện trông chừng Hàn Tự

Phòng bệnh vip 203

Bên ngoài bước vào là người đàn ông anh tuấn khí chất xuất thần, xộc thẳng vào mũi hân là mùi thuốc khử trùng đáng ghét...a nha hân ghét thứ này! Không phải vì đi hai nờ hân đến thăm thẳng em họ này thì nó có sống chết hân cũng chẳng biết...

Hàn Thế Huân mặt than đi đến gần Hàn Tự nhìn thấy bên cạnh hân là con mèo...lông màu trắng trên đầu quấn thêm cái nón màu vàng, ôi con mèo béo này dám nhìn hân bằng ánh mắt 'không ai hoan nghênh' được không phải mi là mèo của Hàn Tự ta cũng đã sớm cho mi lên chảo dầu rồi nhá... Khoan đã nhìn con mèo này có chút quen quen như đã gặp ở đâu đó hình như nó giống con mèo của Băng nhi nuôi...không không thể nào mình nhớ đã quăng con mèo đó vào thùng rác rồi mà ta...

Chuyện là thế này một hôm Hàn Thế Huân đi sang Liễu gia chơi thấy Mumu đang liếm mặt Hạ Băng khiến thùng dấm chua nào đó bị đổ kết quả mỡ mèo nào đó không có thịt ba chỉ ăn trong vòng vài tuần cho đến khi phi thủy sáng lên đưa MuMu đến Mi cùng Hạ Băng...

Nhớ lại chuyện lúc trước MuMu liền khinh bỉ nhìn hân ai nga sao lại có người ý mạnh hiếp yếu nhân lúc lão tử đang ngủ liền cho lão tử đi thăm quan bãi rác ... Sau này không thể cho Băng trư gặp tên khốn này được... Băng trư tính cách tham ăn cùng hậu đậu gặp thêm một tên hay ghen tuông cùng xấu xa. Ham ăn+ hậu đậu+ xấu xa cũng không ra được gì tốt đẹp đâu. Nên tách hai người này ra mới phải vậy là Mumu đã làm cho mầm non tổ quốc thêm tươi đẹp

Sau khi hỏi về tình hình sức khỏe của Hàn Tự thì Hàn Thế Huân quay về cùng lúc đó Hạ Băng cũng xong biệc chạy đến bệnh viện tại đại sảnh bệnh viện bóng dáng nhỏ nhắn của người con gái vợ và đi vào khi vip không may...

Bịch!!!

Cô không may đụng phải ai đó khiến cô ngã lún xuống đất. Hàn Thế Huân cúi xuống nhìn người vừa đụng phải mình thấy bóng dáng nhỏ nhắn ấy có chút quen mắt liền lên tiếng hỏi người kia từ đâu chỉ cuối vẫn cúi gằm mặt xuống

- Xin hỏi cô là...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thư kí

Do quá vội mà Hạ Băng nhanh chóng nhặt điện thoại của mình lên từ đầu chỉ cuối thủy chung không nâng chút mí mắt nào nhìn người đối diện cũng không để ý tới lời nói của anh ta chỉ nhàn nhạt trả lời rồi bỏ đi

- Xin lỗi tiên sinh tôi có việc đi trước

Hàn Thế Huân thấy giọng nói này rất quen thuộc nhưng lại không nhớ là của ai. Nghĩ xong hân cũng không để tâm hướng về phía đại sảnh rồi đi khuôn mặt không chút cảm xúc như chuyện lúc này chưa hề xảy ra.

Về phần Hạ Băng cô chạy như bay đến phòng bệnh Hàn Tự. Vì chút nữa cô có buổi phỏng vấn cho vị trí thư kí của Âu thị nên bây giờ phải tranh thủ đến chỗ Hàn Tự. Cô định lấy điện thoại ra để hẹn trước bác sĩ nói chuyện nhưng kì lạ thay khi bật điện thoại lên lại không có pass

Hạ Băng nghi ngờ cô lúc nào cũng cài pass cho điện thoại sao lại không có. Cô mở tiếp thì biết trong đó chỉ có hai số còn lại thù trống rỗng. Chắc đây là cái điện thoại của vị tiên sinh hồi nãy chết thật lúc này cô gấp quá không để ý mà hai cái điện thoại cùng có hình dáng giống nhau nên lúc này cô không do dự cầm lấy.

Hạ Băng ơi mi còn có thể ngu ngốc đến cỡ nào nữa điện thoại của mình cũng cầm nhầm. Cô âm thầm chửi rủa trong lòng lấy tay cốc cốc mấy cái vào đầu...đồ hậu đậu. Chết thật bên trong điện thoại có bức hình mà Hàn Tự chụp lên lúc cô đang say rượu vào thẳng trước và cài làm hình nền cô cũng không để ý mà đổi thế nên...lỡ tên kia thấy có mà cô thối mũi à?

Cô chạy lại về phái đại sảnh của bệnh viện tìm lại tên vừa nãy cô chợt nhớ ra thật chứ từ nãy giờ cô đâu có nhìn lấy hân một lần làm sao nhận dạng ra hân được?

Cô rất muốn gọi cho hân nhưng mà cô lại không nhớ rõ số điện thoại kia nên đành thôi... Nhìn qua đồng hồ... Thôi chết!!! Trễ giờ phỏng vấn của bà.

Thế là mỡ nữ nào đó chạy như tên bắn đến Âu thị...

---- sau cuộc phỏng vấn----

-Mumu oi mi có nghĩ ta sẽ đậu không?

Mồ nữ nào đó đang ngồi than thở đối diện chỗ mèo nào đó...

- Sao ta biết được mà mấy ngày nay ta thấy mi toàn gồi than thở luyện công cũng lười nữa là sao hả?

Kính coong...kính coong

Bỗng tiếng chuông cửa vang lên

- Mumu mi mau đi xem ai đó ta bận giặt đồ chút nữa mang lên cho Tự rồi!

Chút sau con mèo nào đó đi vào với vẻ mặt u ám nhìn chằm chằm vào Hạ Băng khiến cô rùng mình

- Băng trụ à kết quả xét tuyển ấy nguoi...

- Sao...thế nào huhu ta rớt đúng không á...huhuhu

- Nguoi...đậu rồi

- A

Sau đó là một chàng tiếng hét chói tai gà bay chó sủa...

- Oke tới nay ta bao mi thịt hun khói

- Băng trụ ta biết mi tốt với ta nhất

--- Tại khách sạn hạng sang tại Mĩ---

- Thừa Âu tổng buổi tuyển chọn cho thư kí đã có kết quả

Người thư kí nam cung kính cúi đầu nhìn đến người đàn ông anh tuấn ngút trời đang nhìn vào khoảng không xa xăm... Cậu thư kí khề thờ dài...

Cậu đã theo Âu tổng lâu năm rồi... Cậu biết trước kia Âu tổng gánh vác và cứu vớt được Âu thị sau lần khủng hoảng kinh tế ấy là nhờ một cô bé... Cậu cũng biết sau khi tìm được cô bé ấy càng ngày Âu tổng càng lún sâu vào ái tình... Mỗi tối đều lấy ảnh của cô ra mà ngắm đến quên mất những thứ xung quanh... Âu tổng từng nói nhân sinh kiếp này của hắn cô chính là động lực duy nhất không có cô cuộc sống đối với hắn cũng chẳng còn ý nghĩa gì... Hắn ta vốn là người kiêu ngạo nguyện vì người mình yêu vứt bỏ lòng tự trọng của đàn ông sẵn sàng chia sẻ cô cùng những người đàn ông khác điều đó cũng cho thấy cô đối với hắn quan trọng như thế nào... Cho đến khi ngày ấy xuất hiện cô đột nhiên biến mất khỏi thế giới của hắn đột nhiên rời xa hắn

Từ đó hắn như một cái xác không hồn nếu không phải anh đã cố gắng chống đỡ phỏng chừng Âu thị bây giờ đã sớm biến mất khỏi thương trường ...
Nhớ lại chuyện cũ khiến Tề thư kí tâm tình xuống hẫ

- Cậu không thể tin tưởng được tên khốn Âu Minh hắn ta chính là đang nhắm đến cái chức chủ tịch Âu thị của cậu lẽ đâu trong đám người được tuyển dụng trong đó có tay chân của tên đó vào mặt thám thì sao?

- Được rồi mai tôi sẽ đến chi nhánh bên Mĩ xem xét đám nhân viên đó bây giờ cậu có thể đi rồi

Hắn cất giọng lạnh lùng khiến Tề thư kí dựng tóc gáy. Không phải hắn đã theo Âu tổng nhiều năm phỏng chừng bây giờ đã sớm không chịu nổi khí thế áp bức của hắn mà chạy mất.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Lòng đố kị bùng phát

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm nên cô phải dậy sớm tranh thủ đến bệnh viện rồi đi đến công ty. May mắn là căn hộ cô thuê cách công ty không xa nên lúc cô đến vẫn chưa muộn

- Cô cần gì ạ?

- À tôi là nhân viên mới của phòng thư kí cho hỏi phòng thư kí ở đâu ạ?

- Cô cứ đi lên lầu 27 rồi phải đó là phòng thư kí không thì may quá sẵn tiện trưởng phòng đưa cô ấy đi hộ nha.

Nói rồi cô lễ tân chỉ tay vào người đàn ông khá tuấn tú đang đứng gần đấy. Bây giờ cô mới để ý từ khi cô đến đây ai cũng nhìn chằm chằm vào mình chỉ có cô lễ tân ngày nào cũng toàn gặp người tình anh trong xã hội cũng sớm muộn dịch với về bề ngoài bình hoa này của cô còn cậu trưởng thư kí kia có vẻ cũng rất chăm chú đến nỗi không thèm động mí mắt lên nhìn cô.

- À anh có phải là trưởng phòng thư kí không ạ?

- Vâng cô là...

Bây giờ hẳn mới ngược lên nhìn cô... Thật xinh đẹp hình như cô ấy là người phương Đông không giống như người phương Tây luôn quyến rũ hấp dẫn về đẹp thì người phương Đông lại mang vẻ đẹp thuần khiết thoát tục. Hơn nữa người này còn có vẻ thần bí nhất là đôi mắt tím xinh đẹp kia lần đầu tiên hẳn tới, hẳn chắc chắn không phải kính áp tròng bởi vì nó linh động to tròn khá ái.

- À tôi là Rachel nhân viên mới nhậm chức vào phòng thư kí mong anh giúp đỡ

- À xin chào tôi là Mark trưởng bộ phận thư kí cô đang tìm phòng thư kí phải không mời đi theo tôi!...

Đến văn phòng thư kí cô thăm cảm thán làm việc cho công ti lớn có khác ai nha phòng làm việc cho nhân viên mà cô còn tưởng là phòng dành cho tổng tài ấy... Bỗng có một cô gái tóc cam ngũ quan sáng sủa, cao ráo da màu đồng chạy đến thân thiện nói

- Chào bạn là người mới hả tôi cũng vậy tôi là Tracy còn bạn

- À chào mình là Rachel rất vui được gặp mọi người.

Sau hôm đó cô càng cố gắng làm việc tan sở lại chạy đến bệnh viện của Hàn Tự từng ngày cứ trôi qua như vậy cho đến khi...

- Cô chính là người hôm qua đã cầm lấy hồ sơ từ Tracy đưa cho tôi đúng không?

- Đúng rồi ạ

- Đúng vậy cảnh sát cô ta chính là người đã tiết lộ những hợp đồng quan trọng mà hôm qua Tracy đã đưa cho cô ta...

- Không phải tôi...

Cô âm ức nói...rõ ràng cô không làm gì cả sao bọn họ có thể vu oan cho cô được chứ

- Không nhiều lời giải cô ta đến đồn cảnh sát mai Âu tổng- tổng tài của Âu thị sẽ đến cô liệu hồn đi

Nói xong bọn cảnh sát còng tay cô lại

- Tôi đã nói không làm

Cô bức bối lên tiếng công việc này cô khó lắm mới có được nếu bị sa thải thì làm sao có thể trả viện phí cho Tự được đây?

- Cô làm còn chối Tracy đã nói chính mắt cô ấy nhìn thấy cô cầm hồ sơ gửi mail đi mà.

Cô ngạc nhiên nhìn qua Tracy trong khi đó thấy cô ta đang mỉm cười ngoan độc a không hổ danh tôi coi cô là bạn bây giờ cô ...

Sau đó cô bị đưa đến đồn cảnh sát

---- Trụ sở mafia Trung Quốc---

- Thừa lã đại tôi đã điều tra được thông tin cô gái đã tiêm vắc xin vào rồi...

Nói rồi tên đó đưa cho người đàn ông đang say rượu hét nhè kia. Sở Vân Hiến không qua quan tâm chỉ lướt qua vài trang bỗng trog xấp giấy tờ rơi ra một tấm ảnh...

Trong ảnh người con gái xinh đẹp mỉm cười tươi với người con trai tuấn tú. Người con gái xinh đẹp tựa thân tiên đó là...Băng nhi.

Nhìn đến tấm ảnh này hẳn bỗng ngừng người thật lâu. Hẳn lật lại từng trang về thông tin người đó

- Ngày X tháng XX năm XXX được Hàn giáo sư cứu được từ sông XYZ

- Ngày X tháng XX năm XXX được đưa đến bệnh viện nhưng không may bị mất trí nhớ...

.....

Những mệt mỏi thời gian này với ngày mất tích của Băng nhi hoàn toàn trùng khớp. Cô ấy là Băng nhi, Sở Văn Hiến bây giờ nội tâm một cỗ rung động kịch liệt cuối cùng hẳn cũng đã tìm thấy cô! Ông trời còn thương hẳn giúp hẳn tìm được cô.

- Bây giờ cô ấy đang ở đâu?

- Dạ thưa cô ấy bị buộc tội tiết lộ bí mật công ty nên đang bị giải đến đồn cảnh sát. Nhưng ta đã thấy được CCTV ghi lại cảnh một cô đồng nghiệp hôm ấy đã đột nhập vào máy tính cô ấy tung ra thông tin trên hồ sơ.

- Bắt sống cô ả về đây cho tôi.

Băng nhi tôi đến đón em..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Từ Nhã Nghiên hãm hại

Gió cuối xuân thổi tới. Hoa đào vì vút bay. Cánh hoa nhuộm đỏ sắc trời, dập nát dưới gót chân người bước qua, nằm lạnh lẽo bên đường hiu quạnh.

Gió mỗi lúc xa dần, xa dần. Hoa đào trông theo. Lệ không tan thành nước mà quyện thành máu đỏ, rải khắp con đường.

Luân hồi.

Tôi vẫn nghĩ vận mệnh vốn chỉ là một vòng tròn khép kín. Những gì cho đi sẽ được nhận lại. Những điểm bắt đầu sẽ quay về kết thúc. Xoay, xoay, xoay mãi...

Hạ Băng ngồi trong phòng giam dành cho nghi phạm chán nản nhìn ra khung cửa sổ... Cô đã ở trong này hai tuần rồi không biết Tự và MuMu đang làm gì? Đã ăn uống gì chưa? Ở trong này bao trùm căn phòng là bóng tối phủ quanh chỉ có mỗi cái cửa sổ bằng sắt trên tường.

Từ khi bị giam đến bây giờ đã hai ngày rồi, trong lòng rối như tơ vò lo lắng tình hình bên ngoài...

Ở trong một phòng khách sạn hạng sang, trên giường lớn có hai thân ảnh đang quấn lấy cảnh tượng dâm loạn hết cỡ...nữ tử yêu mị thân hình như rắn nước quấn lấy tên nam nhân mặt dâm đang ra sức đâm ra rút vào tiểu huyết non mềm của nữ tử dưới thân. Người phụ nữ dưới thân cực lực phối hợp rên rỉ cuồng loạn kích thích dục vọng nguyên thủy nhất của đàn ông. Nam nhân anh tuấn bức người hơi thở cuồng đã bỗng mờ mắt nhìn người phụ nữ dưới thân mông lung nhớ đến bóng hình mình ngày đêm mong nhớ lên tục ní non ảo tưởng người phụ nữ trong lòng cùng người phụ nữ dưới thân là một nói

- Băng nhi... Băng nhi...

Sau một cuộc hoan ái kịch liệt trên giường lớn tên nam nhân lạnh lùng nhìn người phụ nữ bên người lạnh giọng nói

- Xong việc rồi cô có thể đi

Người phụ nữ đối diện như bất mãn trước sự lạnh lùng của nam nhân trước mặt nói

- Người ta có việc nhờ người nhà không cần đối thế.

Hàn Thế Huân không muốn dây dưa thêm với loại người này tích tỵ như kim nói

- Gì?

- A trên công ty ta có một con nhò hồ ly rất đáng ghét lúc nào cũng tìm cách quyến rũ nam nhân ta muốn loại bỏ nó ra khỏi mắt nhưng không được nên ta muốn giết chết nam nhân của ả ta

- Rồi ta sẽ cho người giúp người, biến đi...

Từ Nhã Nghiên(Tracy) được như ý liền hí hửng rời đi hẳn cũng không chịu nổi căn phòng mình cùng người phụ nữ nhơ bẩn kia hoan ái cũng thức thối rồi đi... 'Băng nhi' cái tên hẳn luôn tâm niệm trong lòng... Tim hẳn bỗng nhói lên hình như hẳn vừa làm gì đó sẽ khiến hẳn hối hận thì phải... Không thể nào...

Trên bệnh viện mà Hàn Tự đang nằm bỗng ý thức quay trở lại...hắn có chút đau đầu mở mắt...

- Nga...

Có lẽ do đã lâu không mở mắt bây giờ mở liền bị ánh sáng của đèn chùm hắt vào khiến mắt hấn phản xạ có điều kiện nhắm lại. Chối quá...

Mumu nằm cạnh thấy cục thịt trên giường cử động cũng liền tỉnh dậy theo.

- Nga TỰ thối cuối cùng nguoi cũng tỉnh

- Ê Mu mập Băng nhi đâu rồi?

- Cô ấy đang vị vu oan tội gì đó đó nên đang ở phòng tạm giam.

- Ta cần xuất viện.

- Ở nguoi nằm ở đây phí tiền muốn chót

Thế là hai người xuất viện trạm cảnh sát thẳng tiến

Ở trong phòng tạm giam hai ngày không ăn uống gì cả nguoi cô đã tiền tuy đi rất nhiều nhưng vẫn không ảnh hưởng đến dung nhan nguoi lại chọn thương khiến nguoi khác thương tiếc.

- Số 1294 có nguoi đến thăm

Nói rồi tên quản ngục dẫn cô đến phóng thăm đặc biệt là... Hàn TỰ cuối cùng anh ấy cũng đã tỉnh.

- TỰ anh tỉnh

Cô nội tâm một cỗ rung động chạy lại chỗ nguoi đàn ông tuấn tú dù cách nhau một lớp kính nhưng cô cũng đã rất mãn nguyện...

- Băng nhi em cố lên anh sẽ cố chứng minh em trong sạch đưa em ra khỏi đây lúc đó chúng ta sẽ kết hôn sẽ sinh ra những đứa con thật đẹp cả nhà chúng ta sẽ đoàn tụ anh hứa.

- Được em sẽ chờ em tin anh bất kể những gì anh nói em đều tin.

Nhìn cô cả nguoi tiền tuy anh liền không nhận được thật sau thương tâm. Nguoi anh yêu vì anh đã bao nhiêu cực khổ rồi bây giờ đến lượt anh bù đắp cho cô.

Sau khi nói chuyện hết giờ quản ngục lại đưa cô vào căn phòng tạm giam.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Từ Nhã Nghiên hãm hại 2

--- Tại trụ sở mafia Trung Quốc---

- Lão đại anh hay chờ xong lô hàng này rồi hẵng đi nó rất quan trọng.

- Nhưng mà...

- Không thể bây giờ tình hình rất gấp bọn cảnh sát bên khu vực phía Tây Đông đang liên tục theo dõi từng nhất cử nhất động của chúng ta căn bản tôi không thể lãnh đạo được.

- Được rồi

Đám cảnh sát rắc rối kia Haiz may mắn hẳn là nguoi đầu tiên kiếm được cô nhất định sau khi xong đợt hàng lần này hẳn phải tranh thủ đi trước vợ.

- Nguoi mau lấy chứng cứ giao cho bên cảnh sát trước để hẳn thả nàng ra rồi ta sẽ đến đón nàng sau.

Được như ý tên thư kí nội tâm vui vẻ ra ngoài trước vẻ mặt hoài nghi của Sở Văn Hiến.

- Thừa Tracy tiểu thư...

- Gọi ta là Từ tiểu thư được rồi.

- Vâng thưa Từ tiểu thư đã thành công việc giữ chân lão đại
- Tốt cả à Huệ Di cũng bắt à ngâm miệng lại không cha à nói việc ta thôi miên à đâm vào Hạ Băng nghe chưa!
- Dạ nhưng mà Từ tiểu thư ta giúp người thì người cũng nên đối đáp lại ta thật tốt chứ dù sao hai vị tiểu thư họ Liễu kia xinh đẹp vậy mà nhất là Liễu đại tiểu thư ta thêm muốn chết à!
- Được rồi xong vụ này à sẽ là của người nữ nhân.

Trần Kha nghĩ đến cảnh thân thể xinh đẹp kia rên rỉ cầu hoan dưới thân mình liền không nhịn được cười đê tiện.

- Số 1294 có lệnh triệu tập từ công tố viên
- Vâng

Tại phòng tra thẩm nghi phạm công tố viên nhìn cô đưa một cái USB nói

- Có người gửi bằng chứng chứng minh người vô tội được thả mau thu dọn đồ đạc.
- Vâng cảm ơn

Hạ Băng nghe vậy vui mừng chuẩn bị đồ đạc rồi gọi Hàn Tự đến đón.

.....

- Thưa Âu tổng vụ án đã kết thúc người không phải mất công bay đến Mĩ đâu còn có đã cử người đến đó khảo sát nhân viên rồi.

Tracy gọi điện cho Âu Lãnh Thiên nói ngọt ngào a à cũng phải dừ chân không cho hấn gặp mụ hồ li tinh kia mới được.

--- 2 tuần sau tại phong trang điểm cô dâu---

Hạ Băng hôm nay mặc bộ đầm xinh đẹp gương mặt tuyệt mỹ nay được trang điểm tinh xảo càng trở nên thoát tục như tiên tử chỉ cần mỗi cái nhấc chân hay nhăn mi của nàng cũng đủ khiến thiên hạ điên đảo chúng sinh nghiêng ngả...

Hàn Tự ngồi cạnh cũng thất thần hồi lâu. Hôm nay là ngày vui của họ cũng chính là ngày hấn có được Băng nhi hai người bây giờ sẽ mãi bên nhau không xa không rời. Ba mẹ hấn bận việc công ti bên kia không về được chỉ kịp gửi qua và thiệp chúc mừng. Hấn không trách họ bây giờ họ vì hấn phải gấn gượng cứu công ti ra khỏi cuộc khủng hoảng kinh tế dù bây giờ đã đỡ hơn phần nào nhờ anh họ giúp đỡ nhưng mà vẫn chưa khỏi hấn các cô đồng cũng đang e ngại.

Bỗng trên điện thoại Băng nhi vang lên hấn rất tự nhiên cầm lấy. Hình như điện thoại này của Hàn Thế Huân sao có thể..?

Hấn tò mò mở hộp tin lên xem

- Hẹn bây giờ công viên X đến đó đổi lại điện thoại

Hấn thắc mắc hỏi Hạ Băng

- Băng nhi sao em có điện của anh họ anh
- À hôm nọ em đâm phải hấn ở bệnh viện do vội quá cũng do hai cái giống nhau mà nhầm lẫn nên chắc có phải hấn nhắn lại?
- Ủ hấn nói bây giờ đang ở công viên gần đây anh đi lấy hộ em nhé.
- Ủ phiền anh vậy

Bên đầu dây Từ Nhã Nghiền cầm điện thoại cười thầm nhìn về phía Hàn Thế Huân đang tám cô à nói

- Huân em có việc ra ngoài chút nữa quay lại.

Thấy hấn không nói gì cô ta cũng đã quen rồi Hàn Thế Huân à anh không thoát khỏi tôi được đâu trước sau gì anh cũng là của tôi dù không phải cũng chẳng phải ai khác.

- Trần Kha mau phái người chuẩn bị ở công viên X
- Dạ tôi đã rõ thưa tiểu thư

- Nhất định không được thất bại.

- Vâng tiểu thư

Ở công viên X sau khi Hàn TỰ đã đến. Ở đó không một bóng người. Bỗng vài người đàn ông mặt mày hung dữ từ đâu lao tới người nào cũng trên tay cây côn quất lầy quất đẽ vào người Hàn TỰ. Ánh mắt anh bây giờ như dã thú muốn đẩy đám người này ra nhưng bọn họ qua đông, quá mạnh một mình anh căn bản không đấu nổi. Tiếng da thịt bị đánh đập đã man vang lên mà ở ghế nhồi gần đó Từ Nhã Hiền đang ngồi cười hả hê.

Trong phòng thay đồ bỗng ti Hạ Băng dâng lên từng đợt đau nhói. Đau qua sao có thể đau như thế? Giác quan thứ sáu của cô rất nhạy bén không lẽ Hàn TỰ gặp chuyện gì rồi? Hạ Băng ngẩng mặt lên nhìn đồng hồ đã nửa tiếng rồi anh ấy không quay lại nhất định đã có chuyện. Hạ Băng chạy nhanh ra khỏi phòng thay đồ rồi khỏi hôn lễ chạy nhanh đến công viên X. Chắc do chạy quá nhanh lại không nhìn đường cô không may vấp phải cục đá bên đường khiến cả người chao đảo ngã xuống khiến đuôi váy bị ướt còn dính chút máu đỏ từ miệng vết thương. Cô không quan tâm lắm nhanh chân chạy đến chỗ Hàn TỰ. Càng đến gần tim cô càng nhói lên đau đớn bây giờ trông cô không khác gì bệnh nhân tâm thần cả người lấm lem quần áo rách nát như đang làm trò cười cho thiên hạ cô không quan tâm, cô đã hoàn toàn vứt bỏ hết sĩ diện của mình.

Đến gần công viên thân ảnh Hàn TỰ hiện ra anh đang nằm gục xuống đất gương mặt điển trai đã bị tím bầm xung quanh là bao nhiêu gã to lớn tay cầm côn sắt liên tục giáng xuống người anh những đòn đau thấu xương tủy... Từ Nhã Nghiên ngồi một chỗ xem kịch vui nói

- Rachel không phải bây giờ nên tham dự lễ cưới sao chạy đến đây làm gì bộ dáng lại giống người thần kinh thế kia muốn diễn đạt hơn không để tôi giúp cô. Các người đâu mau giúp cô ấy a.

- Các người thật quá can rồn rồi đấy

- Vậy sao vậy để tui này giúp em

- Cút

Hạ Băng giọng nói bực nội lực, lập tức đem người của Từ Nhã Nghiên đến khí huyết bốc lên, công lực yếu một chút, lại phun ra một búng máu. Từ Nhã Nghiên chưa bao giờ nghĩ đến loại tình huống này trọn mắt nhìn Hạ Băng. Cô quay qua nhìn ánh mắt lạnh lẽo rợn người dùng nội lực từ tay không qua nhiều đủ để hất quăng ả đi. Không may ả trong người có súng liền gắng gượng nhắm vào Hàn TỰ đang như cá chết đuối trên đất bắn.

Pằng

- A

Hạ Băng la lên một tiếng nhanh gần Hàn TỰ chóng đến ...

P/s Au đang giúp M/V monster của exo lên 40M nên có thể vào ngày sau rất bận không ra chap được nay viết chap dài bù cho các nàng tổn thất.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Dưới bóng anh đào

Cô không nhớ rõ mình đã cống Hàn TỰ đi bao lâu. Cũng không thể hiểu tại sao mình có sức mạnh đến thế. Có thể cống trên vai một người đàn ông to cao đi không ngừng nghỉ.

Những vết máu nơi đùi cô đã khô lại, đen sẫm. Cô dường như quên mất cơn đau từ bụng, trong đầu chỉ còn suy nghĩ phải mau chóng đưa anh đi. Đến một nơi nào đó người ta có thể cứu anh, trả anh về lại cho tôi. Tôi không cần anh phải lành lặn, tôi chỉ cần anh được sống.

Con đường này buổi tối thường không có xe cộ nên bắt taxi là điều không đơn giản tôi có thể đợi nhưng Hàn TỰ của tôi anh ấy không thể...

Con đường vắng lặng, gió thổi xao xác buồn. Hoa đào hai bên bay bay, cuốn vào anh, cuốn vào tôi, tựa như trong gió nhoe nước mắt.

Ráng chiều ủa tàn, hòa cùng máu của cô, máu của anh rải trên con đường, thấm đẫm sắc đỏ đau thương. Những vệt nắng ưu uất rụng trên cành lá. Mây tuyệt vọng lười nhác nằm yên. Giống như báo trước một điềm gở. Giống như báo trước một mất mát.

Cô cứ cống anh đi như thế, quên cả thời gian. Cho đến khi vắng vắng bên tai nghe tiếng thì thảo.

- Hạ Băng... anh yêu em... yêu em

Những từ này cô vốn thích nghe nhưng tại sao bây lại cảm thấy đáng sợ giống như anh cố nói giống như anh sẽ không còn cơ hội để nói với tôi nữa. Cô

bước đi từng giây từng phút cảm tưởng như bản thân đang cầm trong tay một nắm cát cho dù có cẩn thận cỡ nào cũng chỉ có thể thờ dài bất lực nhìn nhưng hạt cát len rồi qua kẽ tay không thể vãn hồi được.

Cô nhẹ nhàng đặt anh xuống gốc cây anh đào ven đường. Lúc bấy giờ, tôi mới nhìn rõ gương mặt anh. Dưới ráng chiều và sắc hoa đào, những vết máu đọng trên gương mặt, sưng tấy và tím bầm, đến mức người ngoài nhìn vào chắc sẽ chẳng nhận ra. Vết dao đâm trên người anh nhiều lắm, cô không đếm hết, cũng không dám đếm. Chỉ biết máu đã khô lại, thành một màu đỏ đen u ám, trầm luân như kiếp con người.

Áo sơ mi trắng trên người anh nhuộm đỏ, vấy cứt của tôi cũng không còn là màu trắng. Trong một ngày vui, cuối cùng chúng tôi thành ra thế này đây.

Vì sao? Vì sao đã đến cùng rồi vẫn phải cố ngăn cản hạnh phúc? Vì sao nỡ để trắng tinh khôi nhuộm thành đỏ thương đau? Cô đã lãng quên bao nhiêu ê chề của kiếp con người, vì sao đến giờ rồi vẫn không được vận mệnh buông tha? Cô ôm lấy anh, bật khóc. Tim như bị bàn tay độc ác của ai kia cào vào, nướm máu tươi.

Anh nặng nhọc hé hé mi mắt ra nhìn cô. Ánh mắt vẫn sáng, vẫn thông tuệ, cho dù gương mặt dọc ngang những vết xước. Bàn tay anh cựa quậy, tìm đến bàn tay cô, nắm nhẹ.

Trong gió thoảng, lời anh nói yếu ớt dường như chỉ để mình tôi nghe.

-Tiểu Băng.. Anh có nghe người ta nói... Rằng... người chết đi... sẽ phải uống canh Mạnh Bà... sẽ phải quên...

-Qua cầu Nại Hà... Anh nhất định sẽ không uống canh Mạnh Bà... Để kiếp sau... vẫn nhớ... kiếp sau sẽ lại đi tìm..."

Cô òa lên nức nở, đưa tay lên tìm đôi má, tìm gương mặt, tìm bờ vai anh. Không muốn. Không muốn. Cô không cần kiếp sau. Kiếp này anh còn chưa vẹn cùng cô lời hứa. Cô bây giờ cô hòng như ghen lại vị mặn chát của nước mắt hoà lẫn chút máu tươi đánh trên người anh

- Hàn Tự em đã từng...nói...dù anh...nói gì e...m cũng đều tin...vậy nên xin anh...đừng bao giờ nói...dối...Tự đợi anh lành rồi chúng ta sẽ kết hôn.

Cô ghen ngào nức nở nói tựa như muốn nắm một chút hy vọng nhỏ nhen Hàn Tự anh ấy rất biết giữ lời hứa anh ấy sẽ không bỏ cô..không bỏ cô

- Hạ Băng hát...anh muốn nghe ...em hát..

Hàn Tự khẽ nắm lấy tay cô, thều thào. Cô vội vã quệt nước mắt, cúi xuống gương mặt anh, thấy mắt anh đục dần, tìm quặn lại.

-Được. Em hát. Em hát. Anh phải hứa không được ngủ giữa chừng. Phải hứa nghe em hát đến cuối cùng. Được không?...

- Ừ anh hứa...

Tỉnh dậy đi

Đừng ngủ nữa

Nhắm lại hai mắt như vậy sẽ không nhìn thấy em

Ngay cả lời kêu gào của em cũng không nghe được có đúng hay không?

Bàn tay đặt trên gối dần buông xuống

Là bởi vì anh mệt mỏi đúng không?

Nhất định là như vậy không sai đi

Ánh sáng xuyên qua cửa sổ chạm xuống mặt đất lạnh lẽo

Những ngày tháng ảm áp kia phảng phất liền trở thành ảo giác

Làm sao có thể ung dung đối mặt với biệt ly?

Làm sao chấp nhận mất đi em

Làm sao đoạn tuyệt những kí ức đã gìn giữ

—

Trái tim giam trong ám lung cùng thê lương

Nắm lấy khoảng thời gian rồi ren chỉ để lưu lại hình dáng em

Làm sao có thể ung dung đối mặt với biệt ly?

Làm sao chấp nhận mất đi em

Làm sao đoạn tuyệt những kí ức đã gìn giữ

Trăm mặc không nói lại cho rằng mình đủ kiên cường

Ưu tư chi phối tư tưởng

Điên cuồng đè nén đau thương

Chỉ có thể trầm tĩnh đối mặt biệt ly

Chỉ có thể chấp nhận mất đi em

Chỉ có thể mang theo hồi ức tìm đến anh

Chờ em mang theo hồi ức đến tìm anh....

Cô hát đi hát lại, không dám ngừng dù chỉ một giây, một khắc. Sợ anh xa...

Khi ánh mắt hoảng loạn lạc trên gương mặt anh, cô thấy khóe môi anh cong lên, vẽ ra một nụ cười mãn nguyện.

Bàn tay anh nắm lấy tay cô, lỏng dần. Hơi thở đều đều ngày một lịm đi, rồi... Cô không còn cảm nhận được nữa.

Tôi vẫn hát. Ánh mắt vô hồn. Lòng trống rỗng. Nước từ mi tự trào ra, bò xuống, liếm trên gương mặt lem bụi bẩn, rớt xuống mặt anh, hòa cùng máu của anh.

Hoàng hôn nhuộm màu đỏ ai oán. Gió buồn bã đưa lên, rồi bắt lực buông xuống, bắt lực rời xa về phía chân trời.

Hoa đào nằm lặng bên đường, không cựa quậy, không thể đi cùng, chỉ biết trông theo. Như trong cánh hoa có đốm đau. Như trong cánh hoa có lệ. Không tan thành nước mắt, mà thành máu đỏ, rải khắp con đường

...Luân hồi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Cao nhân

Cả ngày trời Hạ Băng chỉ biết nhốt mình vào căn phòng trống rỗng cùng thi thể của Hàn Tự.

- Xin để ta nói một lời, cũng không phải hoàn toàn không có cách cứu

Mumu xen vào

- Ta nghe nói có một cao nhân trời sinh có bản lĩnh thông thiên, chẳng những biết thuật kỳ môn độn giáp hơn nữa còn tinh thông các loại vu thuật, phát triển ở hai thế giới âm dương, ngay cả quỷ sai thấy hấn cũng phải nể ba phần, bởi vậy người dân truyền rằng hấn có được năng lực thần kỳ chữa trị bách bệnh, nói không chừng hấn sẽ có biện pháp cứu Hàn Tự.

Một câu nói đủ để lôi kéo Hạ Băng hoàn hồn nhìn Mumu nói

- Trời có mắt đã nghe thấy của ta thỉnh cầu.

Đôi mắt Hạ Băng sáng lên nhìn phía thi thể lạnh giá

Cứ như vậy, một chiếc xe chở Hạ Băng cùng người chết đi ra khỏi thành phố, tiến đến thâm sơn nơi cao nhân ẩn cư.

Xe từ từ rời xa thành thị nhộn nhịp tiến vào trong núi, MuMu thuần thục lái xe cấp tốc chạy nhanh quá sơn đạo uốn lượn, xuyên qua thiên sơn vạn thủy cuối cùng đi đến nơi cuối cùng, ở xung quanh sơn động mọc đầy trúc, xe ngừng trước một gian nhà tranh.

Một nam tử mặc trang phục kỳ lạ từ bên trong cửa đi ra, tóc phía sau dùng một khăn vải vòng lại trên đỉnh đầu, khuôn mặt rắng như tuyết không lấy nhiễm hồng trần, thân hình gầy dẳng vẻ giống như thần tiên lúc ẩn lúc hiện.

“Ta sớm đoán được các ngươi sẽ đến!” Hạ Băng vừa xuống xe còn chưa kịp mở miệng hỏi thăm,nam tử kia đã giành trước một bước nói ra nguyên nhân viếng thăm.

Xin hỏi ngài chính vị cao nhân trong truyền thuyết sao?” MuMu không khỏi nghiêm giọng cung kính,chấp tay cúi đầu.

-Người ngoài dường như đều xưng hô ta như vậy,nhưng ta chịu không nổi danh hiệu này

Cao nhân tựa vào cạnh cửa

-Ngươi tìm đến ta vì người trên xe sao! Không,có lẽ nên một người chết

“Ngài quả nhiên đoán chuyện như thần,ngay cả mục đích ta đến đây ngài cũng biết rõ.”

-Lời khách sáo thì miễn đi!

Cao nhân sải bước đi về phía trước,từng bước đến gần Hạ Băng ,đưa tay gần khuôn mặt xinh đẹp như tiên tử kia khẽ ngo ngoảnh nói

- Ngươi nữ nhân thật xinh đẹp

- Cảm ơn cao nhân đã quá khen

Hạ Băng khách sáo nói

- Sau này không cần gọi ta là cao nhân ta tên Thiệu Thiên Triệt gọi ta ' Triệt'

- Vâng... Triệt

-Ngươi rốt cuộc có muốn cứu hân sống lại không?

Mumu ngán ngẩm nhìn hai kẻ điên không chuyển mắt nhìn nhau

Một tiếng làm cho thần trí Hạ Băng hoàn toàn lạng lạng quay về hiện thực.” Ngươi có biện pháp cứu hân?”

“Phương pháp đương nhiên là có,chỉ cần ngươi chịu hi sinh.

Vừa nghe có cách cứu Hàn Tụ,Hạ Băng hoàn toàn khôi phục bình thường “Chỉ cần có thể cứu hân,chuyện gì ta cũng đồng ý.”

“Tốt lắm,đưa thi thể hân vào trong!”Nói xong câu này,cao nhân xoay người đi vào trong nhà tranh, Hạ Băng không dám phí thời gian,ôm lấy Hàn Tụ đi theo phía sau,Mumu cũng muốn đi theo lại bị nhốt ngoài cửa không cho đi vào.

Một cánh cửa sổ mà ngăn được ánh sáng rực rỡ bên ngoài,bên trong vô tận bóng tối,cộng thêm không khí quỷ dị,cao nhân châm lửa vào ngọn nến,nhất thời chiếu sáng căn phòng đơn sơ.

-Đặt hân lên trên giường đi.

Liều Hạ Băng nghe theo.

-Muốn cứu hân cần phải đúng vào giờ tý tháng giêng dương khí cực thịnh cùng với người thật lòng thương hân,may mắn ngươi vừa lúc phù hợp hai điều kiện này, bởi vậy máu của ngươi có gọi hồn phách y quay về,cho nên phải dùng máu tươi của ngươi vẽ lên lên thất khiếu trên người,cùng với bảy bảy bốn mươi chín ngày không ngừng đưa máu mới vào trong cơ thể y,mới có gọi hồn phách y ở dưới âm phủ quay về thân thể,nhưng pháp này thuộc về nghịch thiên thuật vô cùng nguy hiểm,làm không tốt ngươi sẽ vì mất máu mà chết.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Cứu người

-Ta không sợ chết,cho dù phải hy sinh cái mạng này đổi lại mạng hân cũng không tiếc.

-Ngoại trừ cung cấp máu cũng không được bởi vì thân thể y đã hư thối,cộng thêm phải ở nơi này bảy bảy bốn mươi chín ngày khởi từ hồi sinh phải dùng linh chi thảo ngâm mới có thể khiến y khôi phục nguyên trạng,loại cỏ linh chi này chỉ sinh trưởng phía trên đỉnh núi nhưng rất nhanh héo tàn,chỉ mỗi sáng sớm mới có thể nhìn thấy,cho nên mỗi ngày ngươi cần nhân lúc sáng sớm lên đỉnh núi hái,trước khi mặt trời lặn phải về đến nơi này,mới kịp lấy máu bởi

lên thất khiếu trên người hắn, người có thể không?

-Đương nhiên

Hạ Băng đồng ý như đinh đóng cột, vì biểu hiện quyết tâm hắn lấy ra chủy thủ rạch một đường lên làn da mình để cho máu chảy ra, chiếu theo lời cao nhân dặn hắn đem máu bôi lên mấy vị trí trên xác Hàn Tự, chờ đến sáng hôm sau lại ra cửa lên trên đỉnh núi hái cỏ linh chi, sau lại vội vàng chạy về nhà tranh, đem thi thể Hàn Tự ngâm trong nước đầy cỏ linh chi, sau đó lại bôi máu tươi của mình lên, một ngày lại một ngày, cô vì cứu Hàn Tự không ngại cực nhọc cũng chưa từng lên tiếng than khổ.

Nói cũng kỳ quái, làn da hư thối của Ninh Đan Hi dần dần khép lại, khôi phục bóng loáng trắng mịn như ban đầu, làm Hạ Băng không khỏi phấn chấn, cho dù bản thân bởi vì mỗi ngày mệt mỏi cũng thiếu máu mà càng gầy yếu.

MuMu nhìn khí sắc cô càng ngày càng kém, khuôn mặt cũng càng ngày càng ồm, bộ dáng như một chết, rất lo lắng thân thể cô chịu không nổi, vài lần muốn chạy đến giúp cô, nhưng đều bị cao nhân ngăn cản

-Nếu muốn cứu sống Hàn Tự, thì đừng đến đó giúp cô ấy, chỉ có dựa vào năng lực của cô ấy mới cứu được người kia khỏi tử hồi sinh.

MuMu tuy có đầy bụng bức tức, nhưng nghĩ đến hắn là người duy nhất có thể cứu Hàn Tự cùng Hạ Băng, cho nên không dám mặt đối mặt với hắn, chỉ có thể đem bát mẫn nuốt vào trong bụng.

Càng gần đến kỳ hạn bốn mươi chín ngày, Hạ Băng trong lòng càng thêm tin tưởng cùng kiên trì, thi thể Hàn Tự dưới sự cố gắng của cô trở nên giống trẻ sơ sinh làn da đỏ ửng tắn ra hồng phấn sáng bóng, mái tóc dài rậm rạp tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể tỉnh lại.

Còn Liễu Hạ Băng thì ngược lại cả người gầy gò cơ hồ chỉ còn lại da bọc xương, bước chân đi trên mặt đất lảo đảo không vững, giống như đem tinh lực cùng sinh mệnh của mình chuyển sang trên người Hàn Tự nhưng cô vui vẻ chấp nhận.

MuMu lo lắng không thôi, mắt thấy cuối cùng ngày đó đã đến nhưng không thấy Hàn Tự có dấu hiệu tỉnh lại, hắn nhìn về phía cao nhân ngồi trên ghế nhàn nhã vô sự, rốt cục nhìn không được lấy tất cả oán hận chất chứa trong lòng thổ lộ ra ngoài.

-Người thật sự có cách cứu Hàn Tự sao? Mấy chục ngày qua không thấy ngươi làm chuyện gì, chỉ có Hạ Băng một mình làm tất cả, Hàn Tự đến bây giờ còn chưa sống lại, ngươi không phải là người không biết gì, muốn nhân cơ hội hại chết Hạ Băng của ta chứ?"

Cao nhân bàn tay phe phẩy cây quạt, không nhanh không vội mở miệng

-Ngươi khẩn trương cái gì? Là cô ấy tự nguyện liều mình đi cứu người chứ ta đâu buộc đâu, cho dù cô ấy chống đỡ không nổi cũng do bản thân tự tìm.

-Ngươi không phải cao nhân sao? Lại còn nói mất như vậy !

-Ta chỉ nói lời thật!

Cao nhân cũng không giận chỉ thản nhiên nói

-Nếu ngươi nghe không quen vậy mời trở về, không ai ép ngươi ở lại.

-Ta nề ngươi là duy nhất có thể cứu mạng Hàn Tự mới lần nữa chịu đựng ngươi, nhưng nếu ngươi vẫn bày ra thái độ không để ý gì, ta sẽ không nhìn nữa.

MuMu thẹn quá thành giận, đang muốn phát hỏa đột nhiên nghe trong phòng truyền đến tiếng động kỳ lạ.

-Là tiếng gì?

Lực chú ý của MuMu lập tức bị dời đi, mồm mèo đi vào liền thấy, Hàn Tự vốn đã chết nằm trong thùng gỗ ngâm cỏ linh chi bỗng dựng đứng lên.

-A!!!!

MuMu hét lên một tiếng, sợ tới mức ngã xuống nền đất

-Quý !!!!

Lúc này Hạ Băng từ trên núi gấp gấp trở về nghe thấy MuMu hét lên như sấm, nhanh chân vọt vào xem xảy ra chuyện gì, nào biết vừa vào trong phòng đã nhìn thấy người đứng thẳng trước mặt, nháy mắt mừng như điên lùi khắp toàn thân, kinh ngạc thét lên

-Hàn Tự!

-Ta..... Không phải đã chết sao?

Hàn Tự mờ mịt nhìn hai người lại cúi đầu nhìn xuống chân mình

-Chân của ta có thể đi rồi? Tại sao lại như vậy?

- Là Hạ Băng cứu ngươi!

Cao nhân chậm rãi sải bước đi vào, giúp hấn giải hết nghi ngờ

- Ngươi nên cảm ơn cô ấy, vì cứu được mạng ngươi, cô ấy chẳng những mỗi ngày trích máu tươi còn lên tận đỉnh núi hái cỏ linh chi, để thân thể ngươi không bị thối rữa.

Hàn Tự kinh ngạc nói không ra lời, còn chưa kịp suy nghĩ Hạ Băng đã bước một bước xa chạy đến ôm y

- Hàn Tự, ngươi cuối cùng đã sống lại

Cô mừng rỡ như điên nước mắt vui sướng không ngừng rơi xuống.

Bồng

Rầm!!! Huych

Thân thể gầy gò ốm yếu của Hạ Băng rơi xuống đất không .

- Băng nhi ..em sao thế

- Còn đứng đó không mau đưa cô ấy đến bệnh viện

Nói rồi cao nhân phát tay một cái nhanh chóng như gió thổi đến bệnh viện trung tâm thành phố.

--- Ngày hôm sau---

Hạ Băng đang nằm trên giường bệnh hai kẻ kia đang rủ nhau đi mua đồ ăn đáng lẽ MuMu ở lại trông nhưng lại ngủ mất.

Cửa phòng bật mở, một toán người áo đen đi đến bắt lấy Hạ Băng gầy gò như que củi đi.

Xoạt!!!

Một cỗ nước lạnh đổ xuống người Hạ Băng còn có mấy cục đá cũng theo dòng nước đập mạnh xuống thân thể xinh đẹp đi qua bầm tím. Hạ Băng bị lạnh kích thích nên tờ mờ mờ mắt thấy mình đang ở một phòng thí nghiệm cả người bị trói bằng một người phụ nữ đi đến

- Mày còn nhớ tao không?

Từ Nhã Nghiên nhìn cô căm hận con khốn sao mà không chết cho tao?

- Trời ai đây có phải con chó chết nào đó phải không eo ời thật bốc mùi.

Hạ Băng cất giọng khinh bỉ làm cô ta tức ói máu giận dữ ra lệnh

- Người đầu đánh chết ả cho ta.

Nói rồi cả toán người áo đen hung hãn chạy đến dùng roi sắt đập mạnh vào cô. Mà cô sau khi cứu Hàn Tự cả tinh lực đã dồn hết vào hấn cắn bản một chút nội công cũng không dụng được. Đành ngồi yên chịu đựng đòn roi đau rát da thịt đập nát có những chỗ ứa máu . Không lâu sau mũi máu tanh nhuộm đầy phòng.

- Ngừng tay con mà đánh tiếp sau này làm sao có thể nghiên cứu được vắc xin chữa bệnh?

Bỗng tiếng nói một người đàn ông vang lên...là giáo sư Mộc tên khốn kiếp ấy?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Giải phóng năng lượng

- Baba chỉ cần có được mẫu thí nghiệm vắc xin trong máu cô ta có hay không chúng ta sẽ giàu có?

- Ừ không chỉ có thể Hàn Thế Huân cũng sẽ là của con

Ông ta ôn nhu nhìn à ta ánh mắt loé lên tia dị thường không nhanh không chậm chuyển mắt sang chỗ cô.

- Người đầu đưa à ta đi xét nghiệm máu.

Nói rồi một toán người áo đen mạnh bạo ép cô đi đến chỗ xét nghiệm do không cẩn thận vết thương ở thắt lưng đập vào cạnh bàn gần đây cô không nhận được gầm một tiếng trong cổ họng

....

- MuMu không phải người trong Băng nhi sao có thể để nàng biến mất như vậy

Hàn Tự tức giận trừng mắt nhìn con mèo. Lúc hấn và Thiệu Thiên Triệt vào thì phát hiện không có ai còn có MuMu thì đang nghỉ ngon lành cạnh đèn

- Ta xin lỗi.

- Mi xin lỗi có ích gì?

Hàn Tự thống giận gào lên

- Hai người bớt tranh cãi ta cảm nhận được Hạ Băng đang ở một viện nghiên cứu khoa học gần đây nhanh đến đó ta thấy sắp có điềm không lành.

Người giữ bình tĩnh duy nhất là Thiệu Thiên Triệt .

-Ừ nếu như cậu ấy ở viện nghiên cứu chỉ có một khả năng là bị bắt xét nghiệm vắc xin trong máu cậu ấy rất nhiều khả năng việc này là do giáo sư điên kia gây ra.

- Ta cũng nghĩ thế

....

- Ba à tay trái cô ta có chiếc vòng đẹp quá!

Từ Nhã Nghiên lơ đãng nhìn thấy chiếc vòng bằng phi thủy tím có đính vài hạt kim cương xinh xắn liền nổi lên tham lam lấy mắt. Phi thủy cô ta không thiếu chỉ không có phi thủy tím.

Mộc Chiến vốn là người cưng chiều con gái mặc dù là con nuôi nhưng à ta có nhiều kinh nghiệm tình trường khiến cho hấn mỗi khi lên giường đều cảm thấy hưng phấn. Có một điều vốn không ai biết Từ Nhã Nghiên là con nuôi kiêm luôn tình nhân của hấn vì muốn giữ hình tượng tốt đẹp trước công chúng ông ta luôn tỏ ra mình là người cha mẫu mực . Đúng chuẩn phụ từ từ hiếu

- Nhã nhi thích thì cứ lấy

- Vâng

Từ Nhã Nghiên tao nhà đi đến bên cái ghế sắt buộc Hạ Băng đang toi tốp ngồi đó chân tay bị trói chặt đến nổi ứa máu, cả người đầy vết thương bầm tím máu khô đã đọng lại một mảng trên y phục nhum khó nhìn đến cực điểm . Hai tay trắng nõn mềm mại nhẹ vuốt lên gương mặt thanh thoát của Hạ Băng miết nhẹ ngón tay thon dài di chuyển xuống căn cổ tay đeo vòng xinh đẹp khẽ nâng lên định kéo xuống thì một giọng nói khó khăn vang lên

- Xin...cô đừng tháo...nó ra. Cầu xin cô...đừng

- À điên này mi nói năng thật khó nghe.

Từ Nhã Nghiên rống giận nhanh chóng nắm tóc Hạ Băng giật chiếc vòng đó ra khỏi tay Hạ Băng. Hạ Băng cố kéo nó lại nhưng không được. Bỗng một luồng nội lực được chiếc vòng phong ấn ào ra ngoài. Vì lúc cô hấp thụ nguồn nội lực từ cái chủ nhân trước của bảo điển đã không kiểm soát được nếu không luyện thử chỉ có nước vỡ mạch mà chết . Vì thế MuMu đã dặn cô phải luôn đeo cái vòng này để nó áp chế nội lực mãnh liệt như vậy.

- Chạy...đi.

Hạ Băng cố gượng người nói lớn, cho dù cô có hận họ thế nào nhưng cũng không có ý định giết chết họ, dù sao ở đây không phải ai cũng là kẻ xấu , cũng có tội, nếu là như thế cũng là vì hoàn cảnh đưa đẩy mà thôi. Mọi người nghe vậy không thèm nghe khinh thường nhìn Hạ Băng! Cô ta đang giờ trò gì đây?

Một nguồn nội lực mãnh liệt như sóng triều kéo đến, xung kích toàn bộ trong xương cốt đều như muốn vỡ vụn. Trong phòng thí nghiệm cũng do bị nội lực mãnh liệt như nước vỡ bờ không chế khiến xung quanh xung chuyển một trận cuồng phong từ nội lực tạo ra làm cho mọi thứ trong phòng đều rung chuyển đồ vật rơi vỡ liên tục, dây trói cô đã đứt từ bao giờ. Không còn vật cản nội lực như được tự do xuất ra khỏi cơ thể. Cả người cô cảm thấy như lực phủ ngũ tạng đều đảo lộn không theo thứ tự. Mà Từ Nhã Nghiên cùng toán người kia đã chạy từ bao giờ chỉ có vào người không may. Cả phòng xác người la liệt đè lên nhau.

Nội lực càng ngày càng dùng mảnh không có dấu hiệu dừng lại. Cao nhân cùng Hàn Tự và MuMu mới đến bị cảnh tượng làm cho nhót tim. Mu Mu nhăn mặt nói

- Bọn ngu này tháo chiếc vòng của cô ấy ra rồi. Nếu không nhanh lên đeo lại có thể cô ấy sẽ bị nội lực trong người ép chết mất.

Viện khoa học bắt đầu rung chuyển, những thiết bị đều theo sự rung động mà rơi xuống, cả các lỗ đi đều mù mịt chứa đầy bụi cát.

- Nhanh lên coi nếu không viện khoa học sẽ sập xuống đấy.

Hạ Băng ở trong phòng dùng chút hơi tàn cuối cùng nhặt lấy chiếc vòng gần cạnh bàn đeo vào. Nội lực biến mất nhưng số nội lực cô trích từ nguồn đã không còn, viện khoa học không được nội lực chống đỡ liền ngã nghiêng có dấu hiệu sụp xuống.

- Rầm!!!

Trần nhà đổ xuống cả viện khoa học đổ xuống đè lên thân thể mảnh khảnh bị dập nát trong đồng cát bụi.

- Tự, MuMu, Triệt tạm biệt...còn nữa xin lỗi.

.....

Gió vuốt nhẹ bờ má. Hàn Tự chậm rãi ôm Hạ Băng, giờ đã là hộp tro nhẹ bằng trong lòng hân, bước đến

Những hạt tro bay qua sông, bay qua nước, bay trên bầu trời.

Liều Hạ Băng vốn là con gió, giờ đã thành cát bụi, có lẽ cũng nên trở về với gió.

Hân như nhìn thấy trong con gió vô hình kia phảng phất một nụ cười.

Gió mang theo kí ức xa xăm...

-Hạ Băng hẹn gặp em...ở một thế giới khác tốt đẹp hơn...

.....

Vì thấy mấy nàng cmt buồn quá làm ta thấy đau lòng nên ta sẽ ra chương ra mỗi cuối tuần (nếu có thể) nhưng còn có thể hay không thì ta không chắc mẹ ta rất nhạy cảm trong những chuyện này nếu phát hiện ta viết chuyện H thì bay luôn cái máy (mị mới 12t)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Tâm tư

Từ khi an táng Hạ Băng, Hàn Tự như người mất hồn nhót mình ở trong phòng. Yêu một người là như thế, chúng ta đã cố hít bao nhiêu dũng khí cuối cùng chỉ để lại tiếng thở dài bất lực

- Hạ Băng của tôi...

Không phải chúng ta đã cùng hứa về thiên trường địa cửu...

Chúng ta đã cùng nguyện ước đầu bạc răng long....

Nhưng em đột nhiên mất đi vậy anh phải sống tiếp thế nào?...

Thân ái nơi đó em có nghe thấy không?...

Sớm tối bên nhau đột nhiên trở thành âm dương tương cách...

Thực ra anh luôn thầm cảm ơn trời đất.... vì đã cho anh cơ hội được gặp em giữa biển người xuôi ngược

...Đã cho anh cùng em một kiếp kẻ vai thề non hẹn biển...

...Em ở nơi ấy cho nghe thấy?

Ở nơi đây không có ai giúp em che mưa che nắng...

Ở nơi ấy không có ai quan tâm chăm sóc...

Ở nơi này vẫn có một kẻ nhớ em đến ngẩn ngơ điên dại...

Ở nơi này vẫn còn vương vấn một câu yêu...

Mọi thứ vĩnh viễn sẽ trở thành nỗi đau bị thời gian vùi lấp...

Huyền nguyệt băng lãnh treo, bàng quang nhìn tất cả...

Ở trên tranh của cao nhân Hạ Băng được ngâm trong thảo dược đã mấy tiếng nhưng vẫn chưa có dấu hiệu sẽ tỉnh lại. Khi tất cả mọi thứ sắp đổ xuống người cô, cô cảm nhận có cánh tay đã nhanh chóng kéo cô đi rồi biến mất theo ngọn gió.

Lúc đó Hạ Băng bị nội lực làm cho kiệt sức ý thức mơ màng không rõ đông tây rồi biến mất hoàn toàn rơi vào trạng thái bất tỉnh nhân sự. Cô trong mộng thì thăm được hai chữ

- Hàn. Tự

Cao nhân nhìn phía cô gái đang hôn mê lại lặng lẽ thờ dài... Nếu không mang cô đến đây chỉ sợ cô sẽ bị bắt mất một lần nữa. Hắn định đưa cô lên núi tịnh dưỡng khi thân thể khỏe mạnh, võ công cải thiện rồi đem cô trở về.

Sáng hôm sau, Hạ Băng lơ mơ mở mắt tỉnh dậy xung quanh là căn nhà tranh đơn giản nhưng sạch sẽ. Cô nhìn một lượt toàn thân xương cốt không có dấu hiệu dập nát hay vỡ vụn mà vết đánh sau khi được ngâm thảo dược đã trở nên lành lại, miệng vết thương khép kín.

- Ta còn sống...?

Hạ Băng nhỏ giọng thắc mắc.

- Đương nhiên ngươi nếu chết có thể cử động được hỏi nhầm.

Từ đâu tiếng cao nhân vang lên chính xác lại nghi vấn của cô.

- Ngươi tốt nhất nên ở lại đây đợi thân thể khỏe rồi xuống núi nếu không ngươi quay trở lại chắc chắn sẽ xảy ra tình huống xấu như vừa rồi. Ngươi xem đã thương tích đầy mình rồi kia.

Cao nhân lên tiếng khuyên nhủ

- Ân

Hạ Băng nhàn nhạt trả lời, dù sao cô vẫn không muốn thấy những người vô tội kia vì cô mà chết. Một khi chiếc vòng bị lấy ra chính cô cũng không không chế được nội lực hủy thiên diệt địa.

- Ta thấy ngươi thật hay a bao nhiêu nội lực phát tán đối nghịch nhau như vậy vẫn không chết đúng là tốt số.

- Ân

Ở nơi nào đó....

- Các ngươi làm ăn kiểu gì vậy hả sao không thấy người đâu.

Sở Vân Hiên vốn là định sau khi giải quyết xong lô hàng kia liền lập tức đến đón cô nhưng bọn thuộc hạ vô dụng khi cô biến mất lại không nói cho hẳn mãi đến khi đến Mĩ tìm không thấy chết tiệt thật

- Người đâu đem bọn họ đi chém.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Sự thật sau chiếc điện thoại

Hạ Băng sau khi ở trên núi dưỡng thương khoảng hai tuần cô đã nhanh chóng phục hồi một phần nhờ sự chăm sóc tận tâm của Thiên Triệt, một phần là nhờ được ngâm vào nhiều loại thảo dược quý hiếm mà cô đã phục hồi nhanh chóng cả người tràn đầy sức sống như bộ dáng chật vật trước kia chưa từng xảy ra.

Ở nơi nào đó, Hàn Thế Huân định lấy điện thoại kia để gọi cho thuộc hạ, vốn là điện thoại đó hắn rất ít dùng nhưng mà hôm nay chiếc điện thoại kia không may rơi xuống nước nên hắn mới cần tới chiếc điện thoại dự phòng này. Vừa mở màn hình lên đập vào mắt hắn là hình của Hạ Băng cùng Hàn Tự đang tươi cười vui vẻ. Vừa thấy tấm hình hai mắt hắn mờ hồ phủ sương cùng tầng nước mỏng, hai tay run run. Chiếc điện thoại nhỏ bé bỗng nhiên như nặng ngàn cân tay hắn cầm nó có chút cứng ngắc.

Là...Băng nhi... Băng nhi của hắn.

Nhưng sao hắn lại có chiếc điện thoại này?

Hàn Thế Huân cố lật óc ra nghĩ....

A nhớ ra rồi cô ấy chắc là người mà hắn đụng vào hôm nọ ở bệnh viện. Chắc chắn quan hệ của em ấy cùng Hàn Tự không tồi, nếu không thì sao có thể thân thiết đụng chạm như vậy? Chết tiệt thật. (chồng chị ghen rồi kìa). Vậy những thứ này chứng tỏ em ấy còn sống, không những thế còn sống rất tốt(Ở tốt ghê cơ nhờ phước anh chị ấy mới bước từ Quỷ Môn quan một vòng chơi kìa kìa, tàn tạ còn hơn con quạ)

Nhưng mà pass của cô ấy là gì mới được?

- Ngày sinh của cô ấy?

Tít tít tít

Nô

- Ngày sinh nhật con chó? (MuMur: mẹ nó đồ ngu bó là mèo)

- Mù nó sinh ngày gì?

Pass

Ngày sinh Hàn Tự?

- Tít Tít tít

Tút!!!

Đúng rồi, a thân nổi đặt password ngày sinh người ta. Tên oắt con đó sao có phước lớn thế chứ?

Sau đó hắn nhấn số gọi cho thuộc hạ

- Mau điều tra cho tôi người có tên là Hạ Băng

- Vâng thưa lão đại

- Mà không bắt cô ấy về đây!!! Dù có lật tung cả đất Mĩ cũng phải tìm về đây cho tôi!

- Vâng tôi ..đã rõ

Nghe thấy giọng nói dọa ma của Hàn Thế Huân, thuộc hạ rụt người lại run run giọng nói.

- Nếu không tìm ra người người tự biết hậu quả.

- Đã rõ

- Mà còn nữa mau gọi cho tôi một giáo sư có thể thôi miên có thể xóa trí nhớ.

Hàn Thế Huân bỗng nhớ ra gì đó gấp gấp nói. Đúng rồi phải xóa trí nhớ của cô về Hàn Tự. Như vậy cô sẽ không còn nhớ hắn, không dây dưa gì nữa vậy mới được.

- Vâng vậy tôi sẽ gọi giáo sư Mộc, ông ấy dù là giáo sư thuộc khoa khoa học tự nhiên nhưng về kĩ thuật thôi miên ông ấy cũng làm rất tốt.

- Được vậy đi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 59: Kẻ giả mạo

Sau khi Hạ Băng xuống núi được không lâu thì bắt gặp một toán người áo đen mặt mũi hung tợn bắt lấy. Đứng giữa là người đàn ông anh tuấn, hắn ta nhẹ bước đến chỗ Hạ Băng đứng, canh lúc cô đang còn ngẩn người ra vì ngạc nhiên đã bắt lại, lấy ra chiếc khăn tẩm thuốc ngủ bịt lấy miệng cô lại.

- A..um cứu

Hạ Băng khôi phục được ý thức là lên nhưng không được, ý thức cô mơ hồ rồi ngất lại lần nữa. Hàn Thế Huân lập tức mang cô về tổ chức, mời gọi giáo sư Mộc ra.

---- Trong khi đó---

Giáo sư Mộc vuốt ve vết sẹo trên khuôn mặt của Liễu Huệ Di, khẽ nói ngọt

- Di nhi a ta đã làm thuốc giúp thay đổi dung nhan trong vòng 24 giờ ,em tính trả ơn thế nào.

-A nha em sẽ phục vụ anh thật tốt

Huệ Di âm thầm nguyên rửa tên mập xấu xí này. Nhưng cô ta cần thứ thuốc ấy, cô ta sẽ biến thành Hạ Băng , thay thế thân phận của cô ta, lấy lại tất cả mọi thứ của cô ta .Ông ta thân hình nặng nề đè Huệ Di lên giường, ông ta vẫn còn một điều nhưng không nói đó là khi uống loại thuốc này, nó còn tác dụng phụ là khi sử dụng quá nhiều sẽ làm cho dung nhan bị huỷ từ bên trong mà chính người sử dụng cũng không phát giác được điều gì

Cô ta vốn nghĩ mình rất thông minh, nhưng tiếc quá cũng chỉ là con cò để người khác chơi đùa, ông ta vốn sẽ đưa cô ta lên chức đại tiểu thư Liễu gia để thâu tóm Liễu thị. Vốn nghĩ là Hạ Băng đã chết sau lần sập viện nghiên cứu ấy rồi. Vốn ông ta rất tiếc khi bỏ một món lời ngon nhưng không sao hắn ta cũng đã nghĩ ra cách khác để kiếm tiền. Đó là tìm một loại vắc xin nào đó rẻ tiền bán ra sẽ kiếm được khối tiền mà ông ta sẽ dùng một công ty ma che mắt người tiêu dùng.

Quả là hồ ly...hắn ta đã đợi 20 năm rồi, hắn không muốn sống cảnh nghèo khó này thêm nữa.

- Reng...reng

- A lô?

- Bác sĩ Mộc, Hàn thiếu chủ có chuyện cần ngài đến đây.

Thuộc hạ Hàn Thế Huân lạnh lùng giọng nói

- A tiếc quá làm sao bây giờ viện khoa học của tôi mới sụp cách đây không lâu nên mới bay đến Trung Quốc, có gì tuần sau tôi mới đến được

- Vậy thôi chúng tôi tính nhờ ông đến thôi miên một người nhưng nếu ông bận thì thôi vậy.

- Tôi sẽ cố sắp xếp thời gian

Nói rồi ông ta cúp máy, quay người lại nhìn thân thể xinh đẹp kiều diễm của Huệ Di đang đợi mình trên giường. Đáy mắt đã không dấu nổi dục vọng, liền một hai cời hết quần áo lên giường ngoạn nước mây mưa cùng cô ta.

Mà ở nơi nào đó, Hạ Băng mệt mỏi đứng dậy, thấy mình đang ở căn phòng lạ lẫm liền cố nhớ lại tối hôm qua.

- Cạch!

Tiếng mở cửa vang lên, người đàn ông anh tuấn bước vào. Nhìn cô thâm tình? Nhưng cô lại không nhớ nổi đã gặp tên này ở đâu nữa

- Anh là ai?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Có tới hai Liễu Hạ Bã?

- Anh là ai?

Hạ Bã ngạc nhiên nhìn người đàn ông mới bước, nội tâm một tràng phòng bị nhìn người này. Hắn ta là ai? Sao lại bắt cô tới đây?

- Em không nhớ?

Hàn Thế Huân sốt ruột nói, hai tay không ngừng run rẩy, không lẽ là cô bị mất trí nhớ? Nên mới không nhận ra hắn!

- Ân từ hai năm trước...mà anh là ai

Hạ Bã định trả lời nhưng nhớ đến cô không quen tên này liền ngưng lại hỏi hắn.

- Tôi là bạn trai em ! Em không nhớ sao?

Thế là tên nào đó miệng trơn như bôi mỡ nói dối mà tim không đập mặt không đỏ. Lợi dụng lúc Hạ Bã u mê mà lừa gạt.

- Thật?

Hạ Bã có chút nhú mày hỏi? Nếu hắn với cô có quan hệ như thế sao lúc gặp hắn cô không có chút ấn tượng gì mà trong phim khác thế nhờ? (!
(©_©;) mỗ tác giả ghen lời)

- Ừ em không nhớ gì hết không sao để anh giúp em nhớ lại!

Hàn Thế Huân vui mừng nhìn cô, không cần phải xoá trí nhớ gì đó một thấy mẹ, cứ chuẩn bị tạo sẵn một tràng kí ức tươi đẹp giữa cô và hắn là được.

- Ân tôi không nhớ gì hết nên anh nói cho tôi chút gì về tôi trước khi tôi mất trí nhớ xem nào!

Hạ Bã vui mừng nhìn người trước mắt, cuối cùng cô cũng tìm được người có thể cho cô biết manh mối về kí ức có thể tìm được người nhà của chính mình nhanh hơn. Không biết nói là cô quá ngu ngốc hay quá cả tin người nữa, nghĩ sao mà cô lại nghĩ con sói nào đó cho cô về? Về cái khi mốc ấy!

- À trước kia anh và em gặp nhau trong một ngày xuân đẹp trời, khi ấy em vừa gặp đã nhất kiến chung tình với anh, em đã mất rất nhiều công sức mới theo đuổi được anh không những thế đêm đầu tiên của chúng ta cũng là do em cưỡng bức anh, sau đó em khóc lóc đòi anh chịu trách nhiệm...blah blah sau đó khi chúng ta chuẩn bị kết hôn thì em lại mất tích.

Hàn Thế Huân thật có năng khiếu viết truyện , mới đi đã nghĩ ra một đồng kí niệm mà anh ấy xuyên tạc từ A đến Z nhằm lừa con cừu ngon miệng nào đó đang ngây ngốc nằm trên giường.

- Tôi tại sao lại thấy chuyện anh kể có chút vấn đề.

Hạ Bã có ngốc đến đâu cũng không đến nỗi không có não, nghe hắn nói một hồi vuốt cằm suy nghĩ. Với kinh nghiệm xem phim tình cảm phong phú, khi nữ chính nghe nam chính kể về kí ức sẽ nhớ mưng máng rồi xúc động nhìn nam chính sau đó là một tràng nước mắt mũi tèm lem sau đó HE.

- Chắc do em suy nghĩ nhiều quá thôi.

Hàn Thế Huân nói vậy còn thân mật lại gần kéo chặn lại tự nhiên ngồi trên giường cẩn thận ôm Hạ Bã một cái.

- Chỉ cần chúng ta ở chung sẽ giúp em nhớ lại thôi không sao

Hạ Bã cũng gật đầu, quên bém đi mất không biết vút 3 người kia ở xó xỉnh nào rồi.

Mẫu ngày này cô luôn ở trong tổ chức bên cạnh mà cái đuôi to tướng lúc nào cũng bám theo mọi lúc mọi nơi. Cô không hiểu tại sao hắn lại rảnh rỗi vậy nhưng cũng mặc kệ không hỏi , cô muốn nhanh chóng nhớ lại kí ức của mình.

Một hôm cô cùng Hàn Thế Huân đang coi phim thì

- Sau đây là tin tức Liễu đại tiểu thư của Liễu thị đã được tìm thấy...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Sự biến đổi kì lạ của Liễu Hạ Bãng

Hàn Thế Huân nhìn vào màn hình, dáng vẻ người trong ti vi rất khác so với Hạ Bãng trong trí tưởng tượng của hắn, Hạ Bãng của hắn dù có đáng yêu nhưng lại rất lạnh lùng và quyết đoán. Tuyệt không phải là dạng tiểu thư liễu yếu đào tơ chân yếu tay mềm như người trên truyền hình.

Hắn nếu nghĩ kĩ thì người cạnh hắn mới chính là Hạ Bãng thật tại vì cô luôn đeo theo cái dây chuyền trên cổ. Cô từng nói đó là dây chuyền mẹ cô để lại, cho dù thế nào cũng không bao giờ tháo ra.

Mà người trên truyền hình lại quá nhu nhược, trên người toàn đá quý khắp người, nhìn qua là biết người ham của. Chỉ là do chủ tịch Liễu quá nhớ con, mấy năm nay hắn cũng biết ông ấy nhớ Bãng nhi như thế nào. Sau khi nghe tin Bãng nhi mất tích ông ấy liền ngã bệnh xem nữa đột quỵ mà chết. Đến cả tang lễ ông ấy cũng không tổ chức, bởi ông ấy luôn tin Bãng nhi còn sống, nên mỗi ngày liền ăn chay niệm phật cầu mong Bãng nhi sớm quay về.

Việc tập đoàn liền nhường hết lại cho người con nuôi là Liễu Hạo Thiên. Thế nào người từ vị chủ tịch cao cao tại thượng lại trong một thời gian ngắn lại trở thành một ông lão tiền tụy, về anh tuần đã sớm bị tang thương che mắt. Cho nên một khi thấy người nhận là đứa con đã mất tích của mình liền kích động chắc chắn sẽ không dò hỏi quá nhiều mà nhận liền. Thế nên kẻ giả mạo đã lợi dụng điều này để dễ dàng ngồi lên chức đại tiểu thư Liễu gia.

--- Biệt thự Liễu gia---

Trên bàn cơm ba người không khí rất quý dị, Liễu Hạo Thiên nghi ngờ nhìn Liễu Hạ Bãng trước mắt mình, đây không phải là người hắn yêu hay sao? Luôn tâm niệm giữ cô bên mình nhưng từ khi trở về hắn thấy cô thật khác, nếu như bình thường cô sẽ mời luôn các gia nhân ăn chung chứ không phải nói họ ăn sau. Nhìn người phụ nữ đang ngồi ăn trước mắt thấy cực kì lạ.

Hắn cố trấn định bản thân cô chỉ là tại mất trí nhớ cho nên cư xử cũng hơi khác bình thường, nhưng là sự thay đổi quá như vậy làm hắn hoang mang. Nếu cô thật sự mất trí nhớ tại sao lại biết thân phận của mình? Không những thế còn rất thân thiết với Liễu tổng nhu thể đã biết từ trước.

Mà chiếc vòng cổ cô đang ở đâu? Không phải cô lúc nào cũng mang theo nó hay sao? Cô còn xem trọng nó hơn là những thứ đá quý mắc tiền khác.

Cổ quản gia- quản gia lâu năm nhất ở đây cũng có chung suy nghĩ với Liễu Hạo Thiên, ông chăm sóc cô từ bé chẳng hề lại không hiểu tính cách của cô?

Chính là trước mặt Liễu tổng thì rất đang yêu lễ phép nhưng khi không có ngài ấy thì luôn cao ngạo nhìn gia nhân trong nhà chỉ bằng nửa con mắt, hoàn toàn không phải là Tiểu Bãng điềm đạm đáng yêu, đến cả khí chất cũng không so bì nổi.

Chính là Liễu tổng nhớ con đến u mê không phân biệt được thật giả. Nhưng là ông không muốn phá vỡ hạnh phúc mà Liễu tổng đang cố gắng tạo ra. Nhưng lại không muốn ông ấy lún quá sâu

Ông nên làm gì bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Nhu tình tựa thủy (H) 1

Hạ Bãng nhìn gương mặt bơ phờ của Hàn Thế Huân liền tò mò lại gần

- Huân ca anh bị sao vậy?

Hàn Thế Huân ngược mắt lên nhìn gương mặt tuyệt mỹ của người đứng đối diện trong chốc mắt cảm thấy một mảng chiếm hữu mãnh liệt, đến cả Hạ Bãng khi nhìn vào đôi mắt kia cũng không kim được co rúm người sợ hãi.

- Bãng nhi hứa với anh sau này dù có chuyện gì cũng không được rời xa anh!

- Hà...?

Hạ Bãng nghe mà chẳng hiểu gò cả mặt ngốc lẳng như con bò đực ngơ ngẩn nhìn hắn.

- Hứa với anh ? Hứa nhanh lên?

- Sao phải hứa?

- Thì cứ hứa đi!

- Anh tìm được thông tin từ gia đình em đi em sẽ hứa.

- Vậy em giúp anh thoải mái em sẽ nói cho em

Nghe đến hân sẽ nói cho cô biết về thông tin gia đình của cô trước khi mất trí ánh mắt Hạ Băng liền sáng lên như đèn pha ô tô, đến cả nhìn thức ăn cũng không sáng bằng liền không nghĩ ngợi nhiều gặt đầu liên tục như gà mổ thóc

- Tốt

Hân Thế Huân sùng nịnh nhìn cọ mèo ngọc trước mặt liền nở nụ cười dụ dỗ kéo tay cô hướng về phía phòng ngủ. Mà Hạ Băng vẫn là đang trông mong được tìm lại người thân nên không quá nghi ngờ hành động ám muội của hân, tự nhiên thuận theo.

Cánh cửa phòng đóng lại... Bắt đầu con ác mộng kéo dài dai dẳng của cô. Hân Thế Huân đề cô xuống giường lớn, đôi môi mỏng nam tính hạ xuống nhắm nháp đôi môi anh đào kiều diễm của cô. Lưỡi hân đảo quanh phác hoạ cánh môi xinh đẹp, hân mãnh liệt chiếm đóng khoang miệng của cô, chiếc lưỡi hân như con rắn nhỏ luôn lách nhanh chóng vào khoang miệng thơm tho, cuốn lấy lưỡi cô quấn lấy, mút lấy, chiếm lấy.

Cô mặc sức cho hân càn quét khoang miệng của mình, cho đến khi hết đường khí mới bỏ cô ra.

- Ngốc lần sau nhớ thở bằng mũi.

Trong lúc Hạ Băng đang ôm ngực hô hấp thì Hân Thế Huân hai tay cũng không rảnh rồi di chuyển xuống vùng đồi núi chập chùng. Hân cúi xuống gặm nhấm nhũ hoa kiên định phần hồng. Đầu lưỡi thượng đảo vòng đỉnh nhũ, khẽ mút. Tay còn lại không ngừng hoa nắm tiêm nhũ mềm mại căng tròn. Hạ Băng bị một luồng điện xẹt qua người quên và phản kháng

- Ừm. a..

Cách một lớp áo mỏng sau khi bị hân liếm mút, có thể nhìn xuyên qua nhũ hoa trắng nõn, đỉnh nhũ bị mút đến dựng đứng chuyển sang màu đỏ. Hân Thế Huân thắm chửi tục trong lòng, tiểu yêu tinh của hân sao có thể mê người như thế cơ chứ? Hân cố nhìn xuống dục vọng đục đục rực rạch, từ từ mở ra áo sơ mi mỏng. Cảnh xuân xinh đẹp mê hoặc lòng người lộ ra, một đạo tia sáng xẹt qua mắt Hân Thế Huân, ánh mắt trở nên đỏ rực bên trong thấp thoáng ngọn lửa dục vọng âm ỉ

Bàn tay còn lại kéo cái váy của Hạ Băng xuống. Môi hân chuyển dần xuống vùng thần bí. Hân mặc dù thấy qua vô số hạ thể của mỹ nữ nhưng không người nào có thể so sánh với Băng nhi. Thân thể Liễu Hạ Băng giống như được tạo hóa tỉ mỉ nhào nặn. Toàn thân trên dưới không một chỗ tí vết, đặc biệt là hạ thể càng tinh xảo, mê người, như là một trân phẩm được thượng đế tạo ra. Cho dù chỉ liếc mắt một cái cũng đủ làm hân vì nó mà điên cuồng.

Tiểu bảo bối, nơi này của em cho dù nhìn qua không biết bao nhiêu lần nhưng cũng vẫn đẹp như vậy...làm cho anh nhìn không được mà phát điên vì em!” Y mê muội thắm thì, mê luyện há mồm ngậm lấy hoa huyết đầy nước của cô. Dem hoa mặt xinh đẹp toàn bộ mút vào miệng, nhiệt tình bú liếm, hận không thể đem tiểu mật hoa nuốt vào bụng.

“YAA.A.A.. Nha nha... Huân đừng như vậy....aaa...đừng ăn chỗ đó, nơi đó...nơi đó thật bẩn...mau dừng lại. Làm ơn xin đừng làm thế...a....ô ô ô aaaa...” Hạ Băng xấu hổ muốn phát điên, đồng thời cũng sáng đến nỗi không nhìn được phải thét lên. Cô đã sớm không chịu nổi sự công kích này của hân. Chỉ cần hân dùng lưỡi liếm cô một cái, cô cũng giống như thăng thiên, sáng đến mức đông tây nam bắc cũng không phân biệt được.

“Tiểu lăng lo, em thật muốn dừng lại sao? Hai cái miệng nhỏ dám đăng không phải nói thế a. Hai miệng nhỏ kẹp chặt lấy lưỡi của anh giống như là sợ anh chạy mất vậy nga! Em nói anh phải tin cái miệng nào đây?” Đầu lưỡi vẫn hướng tới chỗ sâu nhất trong hoa huyết cho đến khi đụng trúng tiểu tao đậu của cô thì mới dừng lại. Hân xấu xa bú liếm xung quanh cái khe nhỏ hẹp trong hoa kính

-Gọi anh là lão công.

“YAA.A.A.. Nha nha nha nha...lão công tốt, đừng làm thế nữa, thật khủng khiếp....a, em van xin lão công nhanh nhanh lên một chút lấy lưỡi ra. Anh muốn liếm chết em sao....aaa.” Mật dịch không ngừng chảy vào miệng của hân, toàn bộ cảm giác trên người Liễu Hạ Băng đều tập trung vào đầu lưỡi và âm của hân.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Nhu tình tựa thủy (2)

Xin lỗi các nàng nha đạo này ta lo ra chap mới truyện kia mà bỏ bê truyện này...thành thật rất xin lỗi. Ta thấy tình hình này không ổn nên ta quyết định sẽ tạm dừng truyện kia 1 thời gian để lo ra chap truyện này. Khi chuyện này hoàn ta sẽ tiếp tục bộ kia.

Các nàng thấy thế nào?

Có gì dị nghị thì cmt nha.

-Ô. . . .

Hạ Băng xấu hổ kêu lên một tiếng, rụt vai lại.

-Tiểu bảo bối, chớ lộn xộn!

Hắn nắm lấy bờ vai của cô, trên da thịt trắng nõn lưu lại thêm nhiều dấu hôn mập mờ. Hai bàn tay không ngừng vuốt ve vùng mẫn cảm trên cơ thể cô.

-Ừm ô... Ô ưm.. Ừm

Hạ Băng cắn môi, nhẹ giọng rên rỉ. Đã lâu không bị đụng chạm, vuốt ve, nên da thịt truyền tới một cảm giác thật kì lạ, thật xấu hổ....

Hắn vẫn nóng bỏng, chậm rãi như vậy. Bàn tay tràn đầy năng lượng làm người ta thật mê luyến. Môi và tay hắn ở trên cô từ từ chầm lên từng ngọn dục hỏa. Những chỗ bị đôi môi ấm áp và bàn tay nóng rực chạm qua đều giống như lửa đốt, làm cho người ta không chịu nổi. Thật muốn tay và môi hắn dịu dàng vuốt ve xuống....

Thân thể đã quên mất dục vọng là thứ gì, một lần nữa lại bị kĩ thuật cao siêu của hắn làm đẩy lên cảm giác kịch liệt mà ngọt ngào, nhớ lại khoái cảm thần kì, tuyệt diệu kia....

-Ô a. . . . A a... Ừm a. . . .

Tiếng rên của Hạ Băng càng lúc càng lớn, càng lúc càng mỉ, hai tay vòng quanh cổ hắn.

Hắn cẩn thận vuốt ve từng tấc da tấc thịt của Liễu Hạ Băng, vô cùng cẩn thận không hề quá nặng lên cô. Cảm giác va chạm giống như trong trí nhớ, thật tuyệt diệu làm cho người ta yêu thích đến nỗi không thể buông tay. Nếu nói có chỗ nào không giống, chính là thân thể cô so với trước kia mập hơn một chút, nhưng sờ vào cảm giác thật tốt....

Hắn vừa vuốt ve phần hông mẫn cảm vừa hôn lên núm hồng trước ngực Hạ Băng. Bộ ngực Hạ Băng vẫn như cũ xinh đẹp tròn đầy, hơn nữa tiem nhũ lại màu phần hồng xinh đẹp.

-A. . . . A a... Đừng. . Huân xấu, đừng liếm nơi đó....thật nhột.... Ừm a. . . A a a. . . .

Hạ Băng mỉ thanh yêu kiều rên rỉ, đầu vú nhạy cảm bị hắn dùng lưỡi liếm cứng ngắt. Khoái cảm từ đầu vú không ngừng truyền lên đại não, vòng eo bị hắn môn trồn đã sắp tê rần.

-Bảo bối, thật ngứa sao? Có cảm giác gì khác hay không?

Đầu vú khá ái bị gặm cắn đến đỏ ửng, hắn ngược mặt nhìn cô cười tà, xấu xa hỏi.

-Ừ... Có. . . . Còn cảm thấy rất thoải mái. . . . A a...

Ánh mắt giống như bị hắn khóa chặt, Hạ Băng hơi do dự, xấu hổ gật đầu.

-Bé ngoan, so với trước kia thật thành hơn nhiều! Anh càng ngày càng thích em. Anh sẽ khiến em càng thêm thoải mái, sung sướng...

Hắn đắc ý cong cong khóe môi, đột nhiên ngậm lấy đầu vú của cô, ra sức mút liếm. Bàn tay buông thả chiếc eo thon mê người, thay vào đó là kẹp chặt đầu vú còn lại. Nhìn thấy đầu vú nhỏ đáng thương run rẩy, hắn tà ác xoa xoa, miết miết.

-A a a. . . . Huân.a. . . . A nha... Ừ ô... Thoải mái muốn chết...a nha....đầu vú sắp bị Huân làm cho sướng muốn chết. Huân thật biết chơi a.....Ừm a a

Dòng điện mãnh liệt lan tràn khắp vùng ngực, sau đó truyền khắp toàn thân. Khoái cảm từng đợt từng đợt ập tới bao vây lấy Hạ Băng, đôi môi đỏ mọng không ngừng rên rỉ, ngượng ngùng kêu lên, lớn mật nói ra cảm giác chân thật của bản thân.

Hiện tại cô có thể thành thực đối diện với dục vọng và khoái cảm của bản thân, không bao giờ ...còn cảm thấy xấu hổ và hổ thẹn nữa.

Nhìn Hạ Băng thả lỏng toàn thân tiếp nhận chính mình, không còn cự tuyệt hắn giống như trước nữa, ánh mắt hắn tràn ngập ý cười. Hắn càng thêm nhẫn nại hầu hạ cô, buông thả đầu vú khá ái, hai tay bao phủ cả bộ ngực, xoa nắn rất có kĩ xảo.

Động tác của hắn vô cùng dịu dàng, cẩn thận, lực đạo vừa đủ khiến cho Hạ Băng chỉ có khoái cảm và khoái cảm, hoàn toàn không cảm thấy một chút đau đớn nào, thoải mái như đang ở trên thiên đường....

-A a... Ừm nha...Huân xấu, tôi không có sữa....Huân đừng bóp nữa, sẽ không ra sữa đâu. Van xin Huân xoa nhẹ....a a a....aaa...thật sướng khoái nha....um ô....

Thân thể trắng nõn bởi vì dục hóa cuộn cuộn thiêu đốt mà đỏ ửng, hai gò má hồng hồng, khẽ giãy dụa, khả ái kêu lên.

Được tay hấn xoa bóp một hồi, cả vùng ngực khoái cảm liên tục, đầu vú cứng hơn lúc này. Ngay cả hạ thể hoàn toàn không bị chạm tới cũng bởi vì bộ ngực khoái cảm mà trở nên dục động. Cô có thể cảm nhận được hạ thể mấy tháng an phận thủ thường nay lại bắt đầu không thành thật....

-Ha ha ha, bảo bối, tôi dĩ nhiên biết em không có sữa. Cục cưng còn chưa có, em làm sao có thể có sữa.... Thật là một tiểu sắc quý, thể nhưng lại nói ra những lời hạ lưu như vậy.... Hay là chúng ta làm ra cục cưng để em có sữa?

Hấn nói xong cười ha ha. Ha tay liên tục xoa nắn bộ ngực, làn môi khiêu gợi hạ xuống cái bụng thon, ôn nhu yêu thương hôn xuống cái bụng trắng nõn.

-Ô... Tôi mới không phải tiểu sắc quý, Huân mới là... Aha. . . . Lão sắc quý... A a

Hạ Băng xấu hổ lắc đầu, bụng bị hấn hôn thật là nhột. Hơn nữa chỗ bị râu ma sát càng ngứa cực kì.

-Tiểu bại hoại, lại còn dám mắng lão tử là lão sắc quý, xem lão tử làm sao trừng phạt em!

Hấn giả bộ tức giận, đầu lưỡi đột nhiên tiến vào lỗ nhỏ lõm xuống trên bụng, đâm vào rốn cô.

-Ha ha ha... A... Không nên... Ha ha. . . .van xin ba ba không nên như vậy, mau ra đi.... Ha ha ha ha ha... Ngứa chết người ta...mau rút ra.... Ha ha ha. . . . Ha ha ha. . .

Hạ Băng không nghĩ tới hấn sẽ làm như vậy, lập tức bị hấn làm cho cười nước nồ, vừa cười vừa đáng thương cầu khẩn.

-Còn dám nói anh là đại sắc quý nữa không?

Hấn thật xấu xa, loạn liếm rốn Hạ Băng, chọc cho Hạ Băng cười sắp chết.

-Không. . . . Ha ha ha... Không bao giờ dám nữa... Ha ha. . . . Huân mau ngừng. . . . Mau ngừng.. Ha ha ha ha ha. . . . tôi chịu không nổi nữa...

Hạ Băng nào dám gạt đầu, lập tức lắc đầu cầu xin tha thứ. Chiêu này của hấn thật sự quá xấu, quả thực muốn tánh mạng người ta mà, làm cô cười đến sắp tắt thở!

Thấy bộ dáng Hạ Băng cầu xin như thế. Hấn rút cuộc cũng rủ lòng từ bị mà bỏ qua cho cô, thu hồi đầu lưỡi.

-Huân xấu, dám trêu chọc tôi như thế! Huân thật ghê tởm....

Hạ Băng không còn cười nữa, hạ mắt nhìn người đàn ông đang nằm trên bụng mình, người này thiếu chút nữa hại mình chết cười, tức giận chu môi mắng. Về mặt kia trông vô cùng khả ái!

-Tiểu bảo bối, tha cho em, em lại không ngoan nữa rồi. Chẳng lẽ em còn cảm thấy chưa đủ, còn muốn cười nữa!

Hấn cau mày uy hiếp nói. Thật ra thì hấn mới không nổi, cuồng tiểu như vậy thỉnh thoảng thì có thể, chứ làm hoài sẽ khiến bảo bối đau a!

-Không! Đừng khiến tôi cười nữa, nếu cười tiếp thì sẽ chết người thật đó....

Hạ Băng lập tức lộ ra vẻ mặt sợ hãi, trông cực kì đáng thương giống như một con chó nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nhu tình tựa thủy (3) H

-Biết em gấp, tôi lập tức làm ngay! Nhất định sẽ hảo hảo thỏa mãn bảo bối đảm đang, làm cho em phải kêu cha gọi mẹ. Khiến em phải kêu tôi một ngàn lần 'hảo lão công' thì tôi mới bỏ qua cho em..

Hấn nhếch môi cười nói,

-Nhưng trước lúc làm, vì không muốn làm em bị thương nên trước hết tôi sẽ dùng lưỡi hảo hảo hầu hạ tiểu mặt hoa....

Hấn nói xong không đợi cô cự tuyệt, cúi đầu xuống, đầu lưỡi ôn nhu liếm hai bên cánh hoa.

Lần này hấn nhất định sẽ làm vô cùng cẩn thận, cẩn thận yêu thương Băng nhi. Khiến cho Băng nhi hoàn toàn không cảm thấy một chút đau đớn nào, sẽ không làm cho Băng nhi thống khổ như lúc này nữa! Lần này hấn nhất định sẽ lưu lại cho Băng nhi một hồi ức vô cùng đẹp đẽ.....

-Không nên.Đừng liếm chỗ đó... Ừm.Mau đi ra, không cho phép liếm chỗ đó...a .a...um...a...

Hạ Băng ngượng ngùng la lên, muốn đầy đầu hấn ra.

Đầu lưỡi nóng ướt khiến cho hạ thể run lên, trống rỗng đáng sợ và ngứa ngáy lan tràn. So với nhũ hoa bị vỗ về đùa giỡn, cảm giác này quá dữ dội, khoái cảm mãnh liệt bao phủ nơi tư mật thần bí. Hai cánh hoa phấn hồng khẽ run lên, bên trong cánh hoa cũng khát khao....

-Tiểu bảo bối, em chớ lộn xộn, để cho tôi có thể hảo hảo liếm em. Tiểu hoa thật ngọt, ngọt chết tôi! Tôi thật muốn một ngụm nuốt trọn tiểu hoa của em..

Hắn mê luyến bú liếm nơi mẫn cảm nhất của Hạ Băng. Tiểu hoa của cô quả thật là cực phẩm hiếm có, vừa mỹ vừa ngọt, làm cho y càng “ăn” càng ghiền, muốn ăn thêm nữa!

Toàn bộ phía bên ngoài của cánh hoa đều bị hắn liếm sạch. Đầu lưỡi đâm khê tách hai cánh hoa ra, lập tức hiện ra khe hở màu phấn hồng.

Đầu lưỡi linh xảo lần mò vào khe hở, tà ác liếm lỗ nhỏ nhạy cảm. Vì để cô thoải mái hơn, hắn không chỉ dùng đầu lưỡi liếm âm động của cô, mà miệng còn không ngừng mút vào lớp thịt non xung quanh. Tay hắn cũng không nhàn rỗi, vuốt ve an ủi nhũ hoa của Hạ Băng. Tay khác không ngừng chà xát nụ hoa nho nhỏ phía trên mặt động....

-A a... Ô a a... Huân xấu, đừng liếm của tôi.....thật là nhột.... Ừm a... . Hmm a a a... Thật thoải mái... A a a...Liếm chết tôi đi... A a a...Huân hư, muốn lên mây... A a a... . Nga a.

Hạ Băng sáng đến toàn thân run lên. Bàn tay nhỏ bé nắm chặt tằm ra trải giường bên dưới, đôi môi đỏ mọng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ. Tiếng rên kiều mị so với bất kì diễn viên AV nào cũng đều dâm đẳng hơn, không ngừng gửi ngửa vào tâm can người nghe, làm cho người ta mất hồn....

-Như vậy đã muốn lên mây rồi sao? Không thể nga! Tất cả chỉ vừa mới bắt đầu thôi!

Đầu lưỡi của hắn đâm sâu vào trong lớp thịt đỏ hồng. Động nhỏ tao mị thấy có vật thể tiến vào liền lập tức kẹp chặt, một chút cũng không buông tha.

Mặc dù đã thật lâu không Hàn Thế Huân đụng vào, nhưng hoa động dâm đẳng vẫn nhớ mãi không quên đầu lưỡi của hắn, đầu lưỡi từng mang đến cho nó vô vàn khoái cảm. Nó đối với đầu lưỡi của hắn đã rất quen thuộc, nhanh chóng chảy ra mật dịch, để mặc cho hắn xâm lược....

-A a a... Nga a a... A a... Chớ đi vào... Aha Hmm.Đừng liếm bên trong.. Nga nha... A a a... Hmm a. Thôi Thế Huân giết chết tôi a.....aaaaa.....Huân.....aaaa.....Huân, van xin Huân mau ngừng lại... A a a.Đừng a... A a a...

Hạ Băng sáng tới nổi chảy nước mắt, không ngừng thét lên chói tai. Tiểu côn thịt của Hàn Thế Huân bị tiếng rên kích thích càng ngày càng trở nên cứng rắn, sung tới độ căng to ra, rất nhanh có thể sẽ liên xuất tinh. Hoa huyết bị đôi môi hắn dâm ngoạn cũng sắp tới cực hạn. Hoa động bị đầu lưỡi không ngừng đâm vào, mật dịch màu trắng liên tục chảy vào miệng hắn....

- Bảo bối dâm đẳng, nước mật của em thật là ngọt chết đi được....

Hắn mút lấy mật dịch của giai nhân, ngẩng đầu lên nhìn Hạ Băng, khẽ nhếch môi cười. Có ý khiến cho người trong lòng mình mắc cỡ.

-...ngươi.... Hmm a... Nga ô...ông mau dừng lại...aaa...Ta sắp bị ngươi liếm chết..... Nga nha... A a a.

Hạ Băng mắc cỡ đến mức không dám nhìn hắn, bị hắn dâm ngoạn cô cảm giác thân thể mình bắt đầu lảo đảo muốn bay lên.

Hắn liếm trong chốc lát, chờ cho đến khi tiểu huyết động hoàn toàn ướt sũng thì mới ngẩng đầu rời khỏi tiểu huyết động của cô.

-Tiểu bảo bối, tôi tiến vào đây....

Hạ Băng thờ hớn hớn, mắc cỡ khê gạt đầu. Mặc dù vẫn còn chút sợ nhưng tự nhủ với bản thân, vì hắn cô sẽ ráng nhịn....

-Nếu như đau, em nói ngay cho tôi biết. Tôi sẽ dừng lại ngay

Hắn ôn nhu dặn dò nói, nắm nhục bông lớn đến dọa người hướng về phía mặt động, bắt đầu từ từ đâm vào.....

-Ừ.

Động tác của hắn vô cùng cẩn thận, vô cùng dịu dàng, khiến cho Hạ Băng không cảm thấy đau đớn đến tận xương tủy như trong tiềm thức. Nhưng bởi vì đại nhục bông quá lớn khiến cho tiểu nhục huyết vẫn cảm thấy thật lớn áp lực. Không đau nhưng rất khó chịu nhưng cô còn có thể chịu được.

Chương H kéo dài cả 3 chương tổng cộng 3000 chữ!!! Ta thấy hình như ta đầu đọc các nàng hơi quá rồi... Chắc sẽ không nên viết H nữa! Cảm thấy ta thật xấu xa hủy hoại cả 1 tương lai trẻ thơ... Trội ôi tội lỗi! Tội lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kìa Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tình huống khẩn cấp

Khi Liễu Hạ Băng tỉnh dậy đã là chuyện sáng hôm sau, ánh nắng chiếu xuống thân hình nhỏ bé đang nhắm chặt mắt trên giường.

Hạ Băng bị ánh nắng chói lóa làm tỉnh, khẽ cựa người sang bên kia, bên cạnh là Hàn Thế Huân lười nhác ôm lấy cô, cánh tay đặt trên eo nhỏ, lúc này hẳn như đứa trẻ đang ngủ, thật bình yên. Nếu như không có....mấy dấu hôn đầy người. Hạ Băng trừng mắt nhìn hân, tên chết tiệt.

Hạ Băng dơ tay tính nhẩm, bây giờ đã là bốn ngày từ khi cô ở đây, nhưng mà hân vẫn chưa tiết lộ bất cứ thông tin gì về thân phận của cô, Hạ Băng bắt đầu cảm thấy thiếu kiên nhẫn, tốt nhất là tự mình đi tìm thì hơn.

Hạ Băng cẩn thận đặt tay hân sang một bên, khẽ nhích người, không dám động mạnh sợ hân thức giấc. Cô xoa xoa cổ, từ hôm qua bị hân hành hạ lên bờ xuống ruộng cái gì mà nhẹ nhàng ôn nhu? Gạt người, hôm qua cổ không biết đã ngắt lên ngắt xuống bao nhiêu lần, mà con người kia mãi chẳng chịu buông tha.

Hạ Băng nhẹ nhàng bước xuống đất, cố gắng không khiến bản thân mình ngã xuống, rón rén lấy quần áo mặc vô rồi ra khỏi phòng.

Bên ngoài, có hai gã mặc áo đen to lớn đứng gác cổng, trông mặt mày dữ tợn như vậy chắc không đùa được đâu. Võ công của Hạ Băng chính là thuộc hạng thượng đẳng nhưng mà hôm qua cô bị tên kia hành hạ đến hồ ngôn loạn ngữ mà thân thể lại bầm dập thế này làm sao còn sức mà đánh người?

- Thừa tiểu thư cần gì ạ?

Một tên nhìn thấy cô liền hỏi.

- Tôi cần về nhà lấy đồ.

- Vậy cô hỏi lão đại chưa vậy?

Tên áo đen lại hỏi tiếp, Hạ Băng đen mặt thâm chủi, con mẹ nó lão đại mấy người là eo gì mà tôi phải nghe theo hả?

- Tôi nói rồi.

Hạ Băng nói dối trắng trợn, trình độ cao siêu đến mức tên kia nhìn không ra nửa điểm giả dối.

- Có cần tôi kêu người đến chờ tiểu thư về?

- Không! Không cần.

Hạ Băng liền từ chối ngay, ngu gì chứ để mấy người đưa tôi về xong xem địa chỉ nhà tôi rồi nói tên kia bắt lại hở? Tôi đẹp chứ tôi đâu có ngu.

- Vậy tiểu thư đi mạnh khỏe.

Mạnh khỏe cái đầu heo nhà người, mỗ ta đang yên đang lành bị tên khốn kia bắt về hành hạ thêm mấy tên đầu bò to lớn chặn đường, mạnh khỏe được ông nội nhà mĩ ấy!!!

- Ừ

Hạ Băng giả bộ cười rồi đi thẳng, quay đầu một chút cũng không dám, chạy nhanh về. Đi trên đường, có một tấm biển nhỏ cô không quá đặc biệt nhưng lại dễ dàng thu hút sự chú ý của Hạ Băng.

Vì nhân vật chính trong đó chính là người giống y hệt cô, bên cạnh là người trung niên đang vui vẻ đứng cạnh, còn dòng chữ mừng Liễu Hạ Băng tiểu thư trở về nữa. Nếu không phải cô đang ở đây cũng sớm nghĩ đó là mình. Còn người đàn ông kia sao đâu cô lại đau quá, từng hình ảnh của ông ấy và người tên Liễu Hạ Băng kia trong đầu ủa về như thác lũ.

Người đó rất quen...rất quen nhưng lại không nhớ được là ai mà Liễu Hạ Băng không phải tên cô sao? Nhìn từ ngoại hình đến tên cô đều giống với người kia... Không thể có sự trùng hợp kì lạ như vậy trừ phi cô chính là họ. Nhưng mà...

Đầu cô thật đau...

Hạ Băng theo quán tính không biết từ bao giờ đã xuất hiện tại bữa tiệc của Liễu gia, bao nhiêu khách mời ăn mặc lịch sự, Liễu Huệ Di đứng một bên tiếp khách, cô ấy thân là chiếc váy màu trắng xinh đẹp và mịn, khuôn mặt tuyệt mỹ giống y đúc mặt của cô, chiếc váy ấy là tác phẩm của Jenifer nhà thiết kế nổi tiếng, tôn lên gò toàn đáng người quyến rũ của cô ta nhưng nhìn rõ hơn bên má của cô ta có mờ mờ một vết sẹo nhưng được trang điểm kĩ lưỡng nên đã che mờ được phần nào.

Khách mời thấy sự hiện diện của cô liền kinh ngạc nhìn về phía cô...

Có tới hai Liễu Hạ Băng... Mà Liễu Huệ Di cũng kinh hãi nhìn cô...

... Cô ta sao lại ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Huệ Di giở trò

Huệ Di nhanh chóng thu hồi lại ánh mắt ngạc nhiên mà lại trở nên âm trầm đến dọa người, khiến cho Cốc Thiếu Phong bên cạnh cô ta hơi nhú mào tưởng hấn nhìn nhầm.

Cô ta đi đến bên người Hạ Băng chỉ một thân y phục rẻ tiền lại bị hành hạ cho tàn tạ ngạo nghễ nhìn xuống như một vị nữ vương, nhưng nhìn thế nào cũng thấy khí chất cô ta không thể so lại với Hạ Băng, dù có khoát lên bộ y phục rẻ tiền thì từng cử chỉ của cô đều phát ra khí chất quý tộc của tầng lớp thượng lưu, đến cả ánh mắt của cô cũng sắc bén hơn đến mấy phần.

Chỉ là người chiếm thể thượng phong bây giờ không phải là cô. Cô đã không còn nhớ gì nữa, vậy thì làm sao mà chứng minh được thân phận của mình? Mà Huệ Di đương nhiên biết điều đó, cô ta dù không để ý quá nhiều về Liễu gia nhưng theo Liễu gia từ nhỏ đến lớn cái gì nên biết thì cũng đã biết còn kẻ mất trí nhớ kia thì có thể nói lên điều gì chứ ?

- Huệ Di em sao lại ở đây?

Cô ta dùng giọng hỏi han ân cần như người chị yêu thương em gái hết mực. Mà vị khách xung quanh từ ngạc nhiên đến bàn tán xôn xao, thì ra người mới vào là Liễu Huệ Di, con đàn bà ghê tởm tìm mọi cách để giết chết chị gái mình.

Cả Liễu tổng đang tiếp khách cũng phải ngừng lại quay đầu nhìn người mà con gái mình nói là 'Huệ Di', cô ta ra tù hồi nào vậy? Sau đó lại chuyển sang hận thấu xương, nhớ đến những thứ đã qua ông không thể tiếp tục dung túng cho đứa con gái này được nữa, nó đã nhiều lần tổn thương Băng nhi của ông rồi. Vì nó mà ông phải xa cách Băng nhi một thời gian dài không biết còn sống hay đã chết...

- Tôi là Hạ Băng

Cô nói với giọng rất tự nhiên hoàn toàn không có nửa điểm giả tạo nhưng trong mắt mọi người còn lại gì Huệ Di con người giả tạo ấy? Đóng kịch hay phết! Bất quá đã sớm được hạ màn.

- Cô lấy bằng chứng gì chứng minh cô là Hạ Băng?

Liễu Hạ Thiên từ đâu lại gần hỏi, trong đáy mắt tràn ngập nghi ngờ.

- Tôi...không biết!

Hạ Băng bần thần một hồi nói. Nhận được câu nói như muốn , Huệ Di càng tự tin, lúc trước còn lo cô ta phá hủy chuyện tốt của mình giờ thì không sao nữa rồi! Cô ta tự dâng mạng đến đây vậy đừng trách ả không thương tiếc. Mà khách quan đã hiểu thì ra cô ta lộ bộ mặt thật nhanh như vậy.

- Chị xin lỗi nhưng mà em cũng không nên kích động đến nỗi giả mạo chị để có thể trở về Liễu gia mà, chỉ cần em muốn chị sẽ giúp!

Huệ Di bày ra bộ mặt đồng cảm, dịu dàng như nước khiến khuôn mặt kia càng xinh đẹp chỉ là sẽ sớm trở nên ghê tởm. Mà khách ở đó ai cũng dùng ánh mắt khâm phục nhìn Huệ Di cô ta, cứ nghĩ thật tốt bụng. Chỉ có Hạ Băng gần cô ta nhất mới thất được sự chán ghét cố giấu sâu dưới đáy mắt của cô ta.

- Đồ giả tạo.

Hạ Băng nói lớn, nhưng lại khiến Liễu tổng giật dử, con gái ông đã lo cho nó lại không biết điều trách cứ nói xấu nó, lần này ông càng không thể khoan nhượng được nữa, chưa kịp đề ông nói thì Cốc Thiếu Phong đã xen vào.

- Người đầu đem cô ta nhốt vào ngục tra tấn không được cho ăn uống.

Nói xong một toán người áo đen đi lại, kéo chặt tay cô, đi về phía ô tô chờ đến ngục nhốt người của Cốc gia. Đằng sau Huệ Di khẽ cười nhẹ, thân nhiên nhìn chiếc xe đi qua, vậy là cô ta đã dọn dẹp được vật cản đường này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Cáo lời đuôi

Sau khi Hạ Băng được đưa đến trụ sở của Cốc gia, bọn người áo đen nhốt cô trong một căn phòng tối, không một tia sáng.

Hạ Băng bắt đầu cảm thấy sợ hãi, trong đầu một loạt hình ảnh kì lạ xuất hiện, mọi người đều không thấy rõ mặt mũi, cả khuôn mặt dường như bị che lấp, xung quanh người con gái là những người đàn ông, dù không thấy rõ mặt nhưng cô cảm nhận được một đạo ánh mắt thâm tình chiếu thẳng lên người cô, cô gái đang phân vân lựa chọn thì bỗng nhiên một hố sâu xuất hiện kéo cô gái đi mất, khi tỉnh dậy cô thấy những người đàn ông trước kia không còn bên cô nữa... Mà bên cạnh một người phụ nữ khác. Hạ Băng cố nhìn nhưng gương mặt người phụ nữ ấy bị một thứ ánh sáng kì dị bao phủ có cố thể nào cũng không thể nhìn thấy được dung nhan thật của người kia.

Ở bên toà biệt thự nguy nga, người phụ nữ đang ngồi trên ghế lớn, dáng ngồi hệt như một bà hoàng, nhưng gương mặt thể nhưng lại nhăn nhó khó chịu, có sợ hãi, có lo lắng, có âm hiểm.

Lão giáo sư khốn kia thể mà lại dám lừa cô... Được nếu ông đã như thế tôi cũng sẽ không hạ thủ lưu tình tha chết cho ông ta nữa. Nhưng nếu ông ta chết thì dung nhan của cô phải làm sao đây?

Trước kia cô ta đã phát giác được sự kì lạ của nhưng viên thuốc dịch dung kia rồi, nhưng không ngờ nó lại có tác dụng phụ khiến ăn mòn đi da mặt, huỷ hoại hoàn toàn dung nhan xinh đẹp của cô ta, mặt cô ta đang dần biến dạng, có những chỗ da mỏng chỉ cần đụng nhẹ cũng bị đau rất.

Cô ta thật không ngờ cuối cùng kết quả của cô ta sẽ như vậy! Nếu cô ta mà bị huỷ hoại dung nhan hoàn toàn thì biết phải làm sao bây giờ? Nếu mọi chuyện được phơi bày sự thật cô ta sẽ mất đi thân phận cao quý cao quý nào trở thành kẻ tội nhân mà mọi ười kinh tởm như trước sao?

Không! Tuyệt đối không được!

Bỗng một loạt suy nghĩ đen tối chạy trong đầu cô ta.

Cô ta sẽ làm cho ả Hạ Băng kia có thể trốn được khỏi lao tù! Xong sau đó sẽ vu oan cho ả đã tạt axit vào người cô! Cho dù khuôn mặt cô bị biến dạng nhưng vẫn có thể danh chính ngôn thuận làm tiểu thư Liễu gia. Đến nước này rồi cô ta cũng không muốn làm phụ nhân Cốc gia hay câu dẫn Liễu Hạo Thiên nữa! Chỉ cần nửa đời sau cô ta được sống trong nhung lụa của Liễu gia là được.

Tất nhiên phải thủ tiêu bọn người của lão Mộc rắn độc kia thì mới an tâm chuyện nào sẽ không ai biết. Chỉ là màn kịch lừa dối thiên hạ do chính Liễu Huệ Di cô biên tập.

Nhưng là chuyện có đúng theo như cô ta muốn hay không?

Cô ta bỗng nhiên cảm thấy bất an, không thể được! Hạ Băng kia cô ta sẽ không nhớ được trong thời gian ngắn thế đâu!

Bỗng ngoài cửa có tiếng người gõ

Cốc! Cốc! Cốc

- Mời vào.

Huệ Di khỏi phục biểu cảm hoà nhã cùng khí chất thanh tao cất giọng trong trẻo nói.

Người bước vào là một người đàn ông cao to, mi thanh mục tú trang nghiêm cúi đầu nói

- Thừa tiểu thư, có Âu tổng của Âu thị muốn đến gặp cô.

Âu Lãnh Thiên từ khi nghe tin cô trở về đã rất muốn cấp tốc đến gặp cô. Máy bay vừa hạ cánh anh đã nhanh lên xe đến Liễu gia gặp cô rồi. Âu Lãnh Thiên đứng ngoài cửa tâm trạng kích động muốn thấy cô.

Mà Huệ Di khi nghe đến Âu thị mắt sang như đèn pha ngay, ai chẳng biết Âu tổng đây là người tài sắc vẹn toàn, không nói đến khối tài sản khổng lồ và tại quản lí công ty hơn người chỉ cần ngoại hình xuất chúng cùng tuổi trẻ phơi phới thanh xuân cũng đã có không biết bao nhiêu người phụ nữ muốn đổ rạp dưới chân anh. Quả là người đàn ông độc thân hoàn kim mà hẳn ta lại muốn gặp cô. Huệ Di thoáng chốc tâm tình tốt hẳn lên, cô đem gạt hết nỗi lo trong lòng thoả mái nói

- Được

Nghe được mệnh lệnh chủ nhân tên người hầu biết ý mà lui đi, nhường lối cho nhân vật lớn đi vào...

- Chào em... Băng nhi

Chương 68: Sự xinh đẹp đập nát dưới gót chân

Hạ Băng đã hai ngày không được ăn uống, cả cơ thể kiệt quệ không chút sức sống, nét mặt không dấu nổi vẻ tiều tụy cùng mệt mỏi. Trên thân thể đầy những vết thương chồng chất, thật nhiều, nhiều đến nỗi không thấy nổi làn da vốn có...

Cánh cửa lại một lần nữa mở ra...

Trước mặt cô là khuôn mặt của những người nam nhân, ai cũng anh tuấn bức người, trên người là phong phạm xuất chúng, nhưng lại nhìn cô đầy thù hận.

- Cô sao có thể độc ác đến độ huy dụng chính em gái mình cơ chứ?

Người lên tiếng là Sở Văn Hiến, cả người hấn toả ra sự giả rét, cô ta nhân lúc bọn họ sơ xuất tìm đến Băng nhi hãm hại! Đồ đàn bà răn độc, đến cả em gái mình cũng không tha.

Hạ Băng tiếp tục trầm mặc không nói, càng chọc bọn họ điên lên, chỉ là bọn họ không để ý ánh mắt vô thần dần róm róm lệ quang, cô vô tội! Tại sao! Tại sao ông trời lại khiến cô trở nên như vậy? Cô vốn là muốn cuộc sống bình thường, có một người chồng hết lòng yêu thương, có những đứa con ngoan rồi sẽ không đòi hỏi gì nữa đi hết đến cuối nhân sinh!

Đến cùng tâm nguyện đơn giản này ông trời cũng không chấp thuận, đến cùng mọi người vẫn quay lưng lại với cô, đến cùng...cô không còn lại gì nữa! Mất hết rồi.

Sự trong sạch cô muốn giữ vì Hàn Tự cuối cùng lại bị những tên đàn ông ghê tởm trong ngày đêm hành hạ, đoạt đi những gì cô cố gìn giữ!

- Người đầu trời cô ta lại tiếp tục tra tấn.

Giọng nói trầm thấp không chút hơi ấm của Cốc Thiếu Phong vang lên phá vỡ sự tịch mịch đang diễn ra bên trong nhà giam.

Một toán người chạy đến, kéo thân thể đập nát của Hạ Băng trở lại tiếp tục dùng roi điện quất vào, Hạ Băng vốn đã bị thương đến chai lì, miệng chỉ hậm hừ rên rĩ tuyệt không hét lên, ánh mắt vẫn vô thần nhìn lên trần nhà có ánh đèn chớp chớp tựa như cuộc đời bế tắc của cô bây giờ vậy.

' Roẹt roẹt'

Tiếng đánh đập vang lên, một số hầu nữ đi qua liền che miệng thương tiếc cho cô gái xinh đẹp như hoa kia, rõ ràng chỉ là người con gái nhỏ bé vậy sao có thể chịu đựng nỗi đau thấu xương như thế mỗi ngày cơ chứ hơn thế nữa lại không ăn uống gì.

- Dừng tay!

Người nói là Liễu Hạo Thiên, anh ta ánh mắt lạnh lùng nhìn cô, cho dù hấn ta không còn yêu sâu đậm ' Hạ Băng' nữa nhưng dù gì cô ấy cũng là chị trên danh nghĩa của hấn, mà hấn vốn có lúc nghĩ người con gái đang bị đánh kia mới là Hạ Băng thật sự nhưng nghe đến tiếng cô đã tạt axit vào 'Hạ Băng' liền nghĩ tất cả những thứ kia đều là giả mà chị hấn bị huy dụng mất đi thứ quý giá như thế hấn nhất định phải đòi cho chị ấy một cái công đạo a!

- Ta thấy tra tấn thế này chỉ tổ mệt người thôi thì bán cô ta vào viện nghiên cứu để cô ta làm ' chuột bạch' thì hơn dù gì ta cũng có người bạn làm bên nghiên cứu, có thể giúp người cũng là việc tốt.

Hấn ta nhẹ nhàng nói, trên môi vẫn là nụ cười nhàn nhạt như gió thu, thổi vào lòng người, xoa dịu vỗ về . Nếu không tận mắt nhìn thấy chắc cũng chẳng ai tin chủ nhân của giọng nói vừa rồi là người thiếu niên ôn nhu trước mắt.

Nói rồi hấn phẩy phẩy đám người kia biết ý mà lui đi

- Mau chuẩn bị xe đem cô ta đi.

Giọng nói lạnh lùng, nói xong không muốn phí thời gian cất bước rồi đi, các nam nhân thấy vậy cũng không nói gì nữa ngoảnh mặt quay đi, chỉ là còn Hạ Băng ngồi trên ghế cũng không quá phản ứng đối với lời nói của hấn, chỉ lẳng lặng nhìn trần nhà một chút cũng không nhúc nhích , như con búp bê vô hồn đập nát dưới chân người dùng lẳng lặng nhìn dòng đời ngược xuôi.

Trên đường đi, chiếc ô tô chuyển bánh đi xa khỏi khu căn cứ bí mật khủng khiếp kia, nhưng chỉ cô mới hiểu cho dù ra khỏi đó cũng chẳng có gì hơn khi ở đó cả, ở phòng thí nghiệm cùng đều là cùng tra tấn như thế chỉ là hình thức có chút thay đổi.

Chẳng qua chỉ là ra khỏi lao tù này rồi đi đến một lao tù khác mà thôi! Không khác biệt là bao...

Đi sau hai ngày hai đêm, bọn vệ sĩ kia mình đồng da sắt cho dù không mệt cũng phải đói, họ tấp xe lại bên đường, đi đến quán cơm gần ấy mua đồ. Và lại đói với Hạ Băng họ không phòng bị là vì cô bị tra tấn đến thân tàn ma dại như vậy cộng thêm lâu ngày không được ăn uống tử tế nên bây giờ người đã mệt là.

Nhưng ánh mắt vô thần của Hạ Băng sau khi nhìn về dòng sông kia liền sáng quắc lên, tựa như đã tìm được cho mình sự giải thoát.

Hạ Băng cố dùng chút khí lực cùng nội công còn sót lại lẻ tẻ tắm thân tàn tạ này đi đến bên bờ sông, vượt khỏi tầm nhìn của hai tên vệ sĩ. Đến bờ hồ, cô lẳng lặng nhìn mặt hồ trong xanh hơi gợn sóng bỗng cảm thấy thật êm ả, Hạ Băng ghé người qua lan can hai tay nắm chặt thành lan can càng ngày càng lỏng cho đến khi buông bỏ hoàn toàn...

Hạ Băng nhắm mắt lại, nhìn cảm nhận được mặt hồ đang dang rộng cánh tay ôm lấy thân thể yếu ớt... không còn đau đớn, không còn phải chịu đựng, không còn toan tính. Hạ Băng dần chìm vào giấc ngủ vô tận, yên lặng trầm mình xuống dần...xuống dần...

... Cuộc đời cứ thế mà kết thúc ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi Nữ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Thực Hư Tin Báo Tử

Hai tên vệ sĩ khi vừa chạy đến đã quá muộn, họ nhìn thấy bóng lưng người con gái mập mờ dưới ánh đèn, nhảy xuống hồ, lần này mạng nhỏ cô ta chắc chắn sẽ không còn đâu, đã bị thương tích đến thân tàn ma dại như thế này chẳng khác gì đã bước qua một nửa quỷ môn quan mà còn thêm chút khí lực cuối cùng cô ta chây thoát khỏi vệ sĩ thì nhảy xuống là chết chắc đến cả sức vùng vẫy còn chẳng có nói gì là bơi vào bờ? Bọn họ liền nhanh chóng lái xe về Liễu gia báo tin cho Liễu đại tiểu thư

Liễu Huệ Di như mọi ngày thức dậy trên giường lớn kingsize, bên cạnh là kẻ hầu người hạ từ trang phục đến trang điểm.

Tiểu Úc bên cạnh trong lòng cực kì mâu thuẫn, tiểu thư của cô không phải người như vậy, cô ấy luôn đối tốt với chúng cô nhưng mà cô vẫn không giám nói ra.

Ai cũng biết cô ta là người thế nào chỉ cần nói ra liền bị đem bán vào bar, hôm trước cũng có mấy cô hầu gái tùm lại nói về chuyện này, sau đó liền bị đem đi bán vào bar hoặc vào khu mại dâm. Và lại cô cũng không có bằng chứng buộc tội cô ta, cô ta chính là con người giỏi che giấu, có nói trước mặt lão gia người cũng chẳng tin thôi tốt nhất là bịt cái mồm lại giữ mạng nhỏ mình trước thì hơn.

Nhưng cô thật sự rất nhớ tiểu thư nha! Không biết cô ấy sao rồi?

Kể cũng lạ, hôm nay ả ta khuôn mặt cực kì cao hứng, không như mấy ngày trước mặt mày cô ta sau khi bị bóng rật đến biến dạng lúc này cũng bày ra vẻ khó nhìn muốn chết đi được. Chẳng hiểu nổi cái vị tiểu thư mắc bệnh công chúa này đang nghĩ gì nữa

Hôm sau, Liễu Huệ Di đi đến thẩm mỹ viện, đây là nơi nổi tiếng cùng chất lượng nhất ở đây, chỉ là chính hình khuôn mặt đến đây chính là lựa chọn đúng đắn.

Ở phòng của Liễu Huệ Di

Tiểu Úc đang quét dọn gần ấy bỗng trên giường có tiếng điện thoại rung, vốn dĩ cô cũng không để ý lắm, nhưng mà chuông điện thoại reo không ngừng, chắc là người gọi đang rất vội nhưng mà cô chủ đã đi từ lâu rồi cô cũng chẳng biết cô ta đi đâu liền rụt rè nhấc trả lời, chưa kịp cất tiếng bên kia đã nói luôn một mạch

- Thưa cô, tôi thật sự rất xin lỗi không thấy giáo sư Mộc đâu chắc chúng đã chạy rồi kế hoạch giết hán không thuận lợi như dự tính có lẽ trong bang có người phản bội cô yên tâm chúng tôi vẫn đang tra, chỉ là tôi e rằng hán có thể sẽ đến đồn cảnh sát tự thú nên đã cho người túc trực tại đó rồi.

Giọng nói khàn khàn của người đàn ông đều đều qua điện thoại, Tiểu Úc nghe hán ta nói sắc mặt liền tái mét... Cái gì mà giết người? Là một vụ giết người diệt khẩu?

Tiểu Úc không khỏi sợ hãi, lấy tay che miệng lại không dám hó hé lời nào.

- Alo, Liễu tiểu thư... Liễu Huệ Di...!

Đầu điện thoại thấy bên kia im lặng, dường như đã mất kiên nhẫn mà gọi thẳng tên Huệ Di.

Đầu dây bên kia, Tiểu Úc nghe đến tên Liễu Huệ Di cả người liền giật nảy lên, thì ra cô ta thật sự vốn không phải là Liễu Hắc Hạ Băng mà là Liễu Huệ Di, cô ta giả thành Hạ Băng.

Chốc lát, hai mắt Tiểu Úc liền sáng lên, đây chính là ông trời cho cô cơ hội để cô vạch trần bộ mặt giả kia của Liễu Huệ Di cùng đòi lại công đạo cho Liễu đại tiểu thư!

Tiểu Úc liền bật mũi lại, cố lấy lại tinh thần, qua điện thoại nói

- Đợi tôi một chút, tôi đang bận.

Giọng nói là lạ vang lên khiến tên kia nghi ngờ hơi nhíu mày nói.

- Giọng cô bị sao vậy tiểu thư cô có điểm nào không khỏe sao? Giọng cô có vẻ hơi lạ

- Tôi dạo này chuyển trời, nên có hơi ho giọng bị khàn khàn nên chắc anh nghe lạ vậy thôi

Bên kia Tiểu Úc hơi run mình nói, quả thật cô chưa bao giờ tiếp xúc với xã hội đen cho nên khi nói chuyện với những người đó giọng bắt đầu run run.

Tiểu Úc liền vội nhanh lấy thiết bị ghi âm, để điện thoại chế độ mở loa ghi âm lại cuộc đối thoại.

- Thế Hạ Băng kia thế nào rồi?

- Tôi nghe người của tôi báo lại cô ta tự tử rồi.

Rầm!!! Tiếng đồ vật vỡ

Tiểu Úc hoảng loạn, cô chủ! Cô chủ của cô, cô ấy tự... tử rồi sao?

- Có chuyện gì sao?

Tên kia nghe thấy tiếng động lạ liền cảnh giác hỏi.

- À không không... Chỉ là có mấy con chuột dạo này hay phá nó chạy qua đánh vỡ cái bình thủy tinh kia.

Chột dạ, Tiểu Úc liền vớ đại cái lý do vô lý nói.

- Thật sự?

Tên kia càng nghe càng nghi ngờ

- Thật chứ!

- Vậy anh mau chóng tìm tên tiến sĩ Mộc kia đi tôi muốn bắt sống hắn về đây!

Tiểu Úc cố gồng giọng cho thật giống nhân vật phản diện độc ác trong mấy bộ ngôn tình cầu huyết. Lặng tránh ý nghi ngờ của hắn

- Vâng

Hắn ta nghe tiếng nói độc ác liền buông bỏ cảnh giác, chắc là do hắn nghĩ nhiều...

- Vậy Huệ Di tiểu thư yên tâm tôi sẽ bắt sống hắn về nhất định không để hắn tự thú về chuyện đó. Cũng nhất định không để chuyện cô giả làm Hạ Băng tiểu thư rò rỉ ra ngoài.

Tiểu Úc thở phào, cuối cùng cũng xong rồi!

Ta cũng theo phong trào bật mí cho các nàng chương sau

' Người đang làm gì trong phòng ta đó'

' Người đâu đem cô à đi'

' Không được lão gia ông phải tin tôi, tôi có...cuốn băng'

' Em rút cục cũng tỉnh'

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Chết Tiệt Tha Cho Ta Đi NỮ Chính Kia Cơ Mà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.